

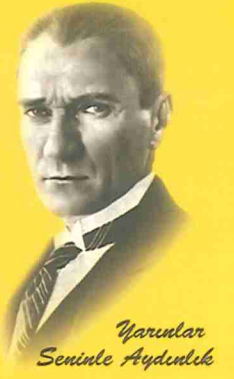

E G İ A D

Yarın

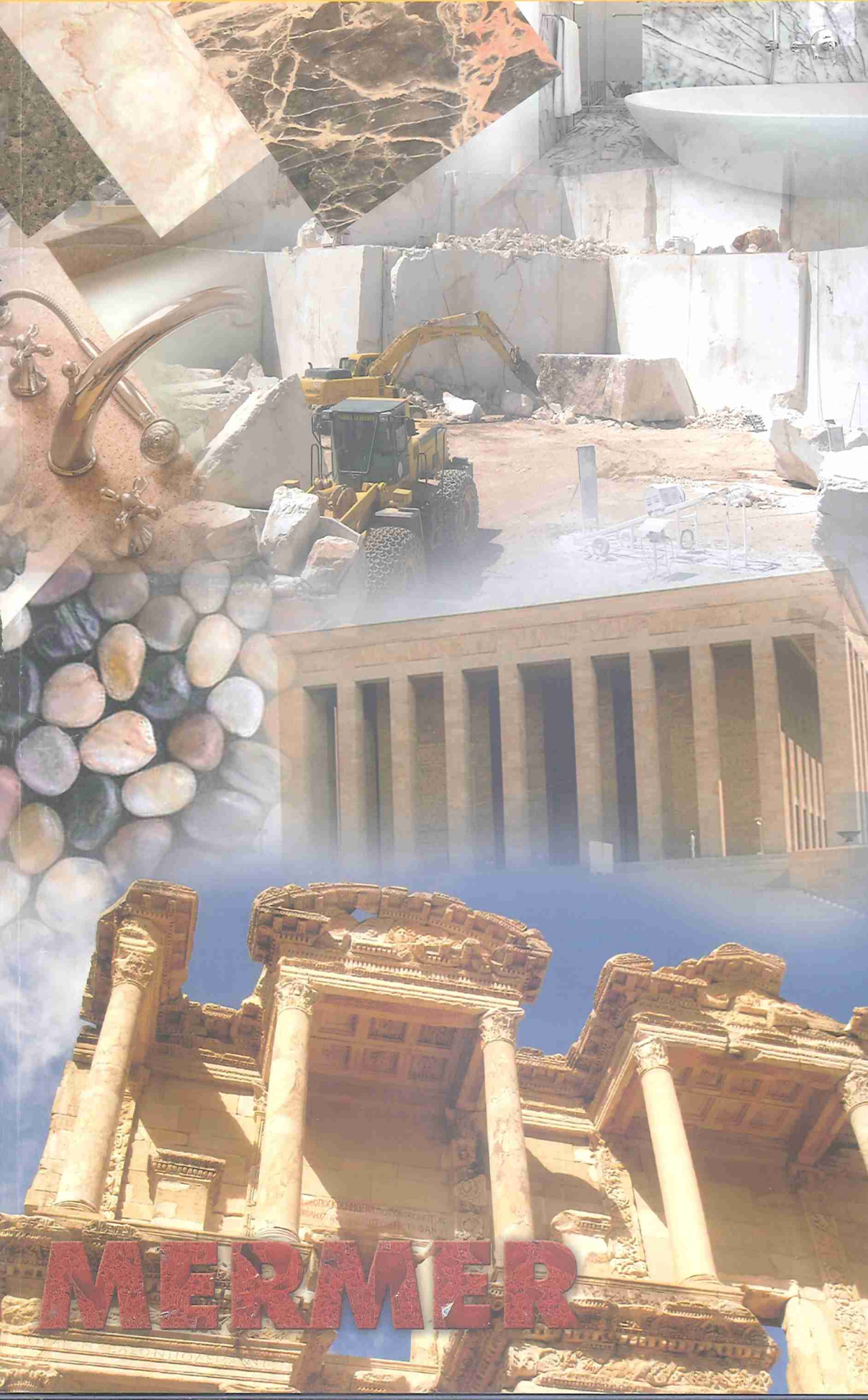
Mayıs 2008 Sayı:20

EGE GENÇ İŞADAMLARI DERNEĞİ YAYIN ORGANI

*Yarınlar
Seninle Aydınlık*

ISSN 1304-3269

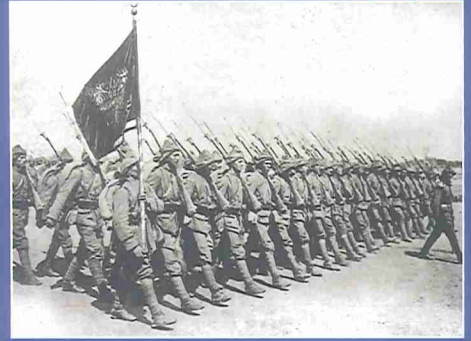

SEKTÖR

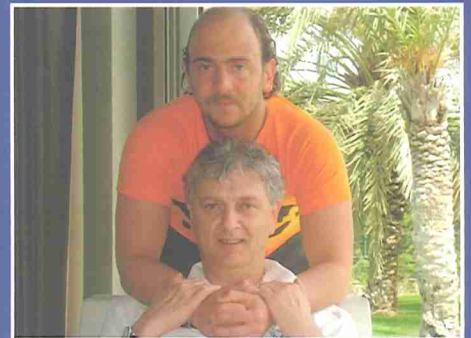
Mert Yücesan,
Gelecek vaat eden bir sektör
Sigorta Brokerliği ve
Risk Yönetim Danışmanlığı

DOSYA

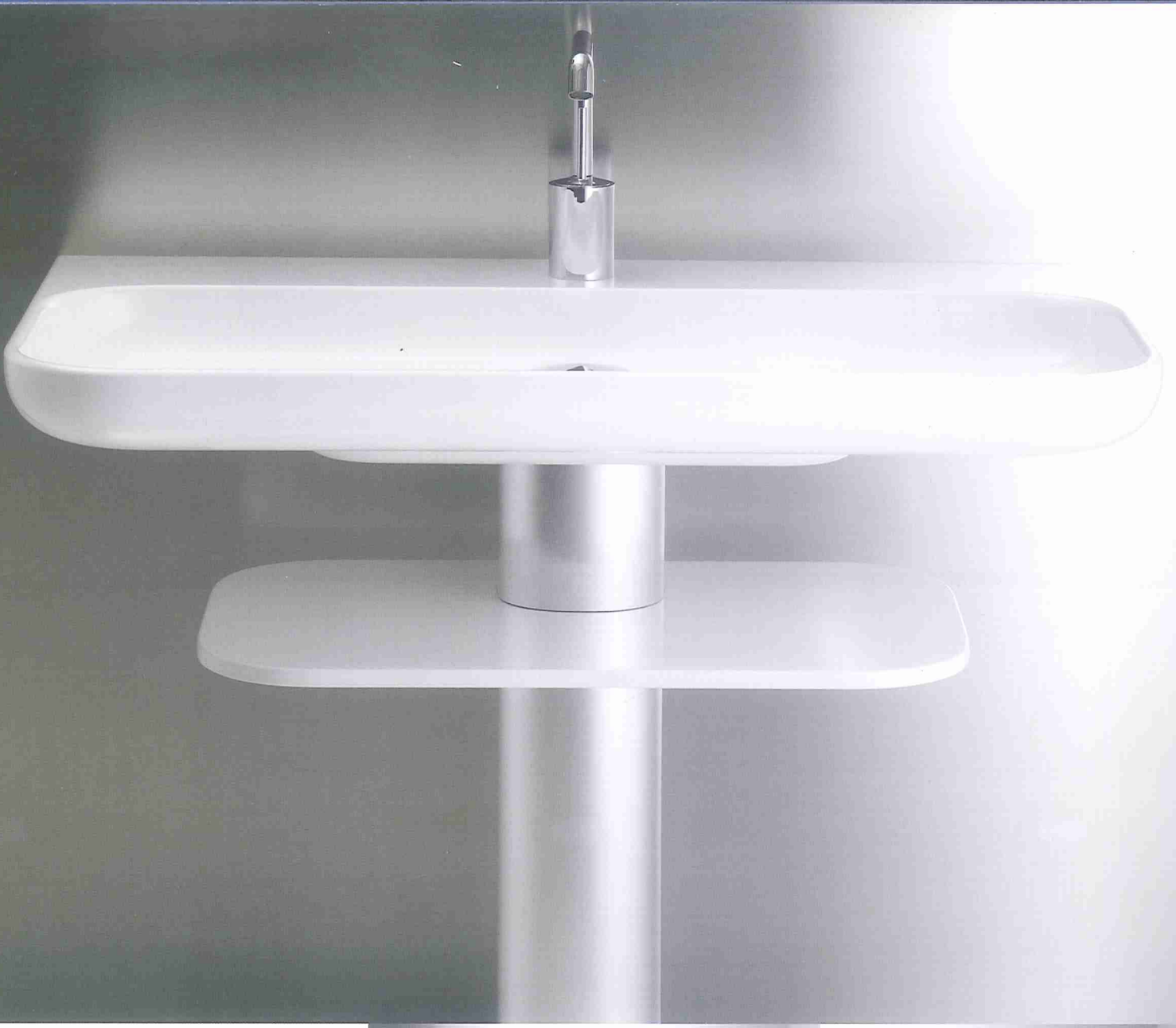

Millet-i Sadıka'dan
Asala'ya bitirilmeyen
Ermeni Sorunu

BABALAR VE OĞULLARI

Ender ve Murat Yorgancılar,
Onlar bakışlarıyla
birbirlerini anlıyor...

MOD KOLEKSİYONU. DOĞAL OLARAK ROSS LOVEGROVE İMZALI...

Ross Lovegrove sadece banyonuzu değil, dünyanın doğal kaynaklarını da düşünerek yeni bir seri yarattı: MOD Koleksiyonu.

Sadece gerektiği kadar hammadde ve enerji kullanımı felsefesiyle yaratılan bu seri Vitra'dan doğaya küçük bir teşekkür...

*MOD Koleksiyonu ve diğer Vitra yenilikleriyle tanışmanız için sizi Unicera fuarına bekliyoruz.
4 - 8 Nisan, UNICERA, 2. Hol, Stand No: 217, TÜYAP Fuar Merkezi, İstanbul*

Vitra®

Güvenliğiniz için Ücretsiz Kamera ve Alarm Sistemi kuruyoruz

DOĞANKOÇ Özel Güvenlik olarak size özel bir güvenlik planı hazırlıyoruz. Daha sonra, iş yerinize ücretsiz kamera ve alarm sistemi kurarak, personel takip sistemi oluşturuyoruz. Yine size uygun güvenlik görevlileri bulup, onları eğittikten sonra, verilen hizmeti şirketimiz bünyesindeki kamera izleme merkezinden 7/24 saat üzerinden izliyoruz.

Gerektiğinde kullanılmak üzere görüntüleri istediğiniz sürelerde arşivliyoruz. Bu uygulamamız ile Güvenlik Görevlilerimizden kaynaklanacak olumsuzlukları da sonlandırmış oluyoruz.

Yani sizlere DOĞANKOÇ Özel Güvenlik olarak dört dörtlük bir güvenlik hizmeti sunuyoruz. Üstelik Türkiye'nin 17 ilinde ve diğer güvenlik şirketleriyle aynı fiyat oranlarımızla...

Güvende misiniz?

MERKEZ : Kazımdırık Mahallesi 187 Sk. No: 27/6 Bornova - İZMİR / TÜRKİYE
Tel: 0232 343 37 14 Faks: 0232 343 36 92

GÜVENLİK OKULU: Kazımdırık Mahallesi 187 Sk. No: 27/3 Bornova - İZMİR / TÜRKİYE
Tel: 0232 373 02 30 Faks: 0232 373 02 40

İSTANBUL BÖLGE MÜDÜRLÜĞÜ: Ahmet Kutsi Tecel Caddesi Yeşilyuva Apt.
No: 14 D.:14 Güngören - Merter - İstanbul / TÜRKİYE
Tel: 0212 557 13 08 Faks: 0212 557 03 82

12

İZMİR PENCERESİNDEN

AKP İzmir Milletvekili Taha Aksoy:
“AKP, İzmir ile kuşku ortadan kaldıracak”

16

İZMİR PENCERESİNDEN

CHP İzmir Milletvekili Mehmet Ali SUSAM:
“Ülkeyi sıçratmak istiyorsanız İzmir'i unutamazsınız”

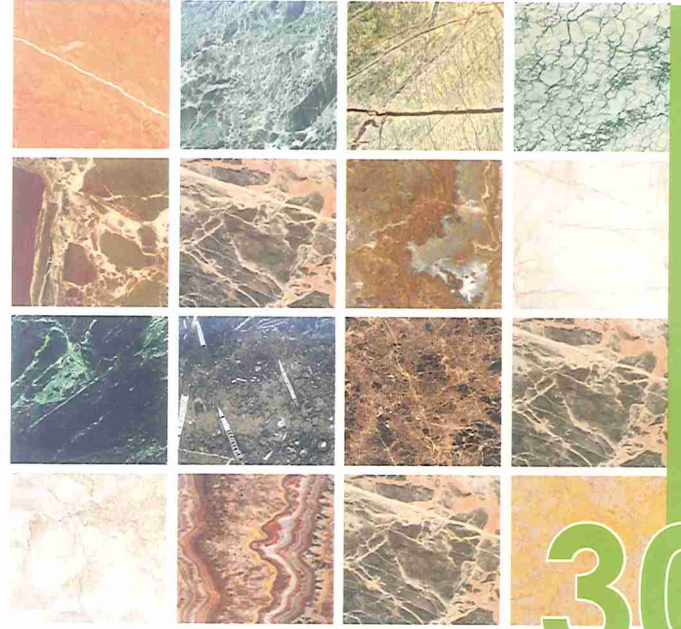

22

İZMİR PENCERESİNDEN

MHP İzmir Milletvekili Ahmet Kenan Tanrıkulu:
“Güçlü bir İzmir için engeller kaldırılmalı”

MARBLE

KAPAK KONUSU

30

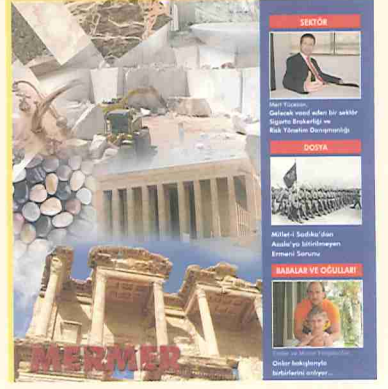
“Türkiye'nin
En büyük ihracat fuarı; **MARBLE**”
Bir marble hikayesi

BABALAR VE OĞULLARI

64

Ender ve Murat Yorgancılar
Onlar bakışlarıyla
birbirlerini anlıyor

Konuk Yazar / Temel Aycan ŞEN	28
Konuk Yazar / Dr. Ergüder CAN	58
Analiz-İnceleme / Prof. Dr. Yaşar UYSAL	90
Hukuk / Av. M. Şener ÖZTERZİ - Özge AYAN	96
Gurme / Nedim ATILLA	100

Yıl: 5 Sayı: 20 / MAYIS 2008

İmtiyaz Sahibi:

EGİAD adına
Yönetim Kurulu Başkanı
Cemal ELMASOĞLU

Yayın Kurulu Başkanı:

Orkan SÖZER

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü

Ve Yayın Koordinatörü:
Doç. Dr. Mustafa TANYERİ

Yayın Kurulu:

Ali DİZDAR, Başar KARCIOĞLU,
Baturalp BERBEROĞLU, Betül ELMASOĞLU,
Cemal TÜKEL, Eldem ESEN,
Figen TAHİROĞLU, İlhan BİLGEHAN,
M. Şener ÖZTERZİ, Pervin MISIRLIOĞLU,
Reha ATAKAN, Sunay AKÇA SUN,
Temal Ayca ŞEN, Uygur MESUDİYELİ
Seda GÖK, Esra AR SEYİRDEN

Yayın Danışma Kurulu:

Ali Ekber YILDIRIM
Bülent ZARİF
Cemalettin ÖZDOĞAN
Deniz SİPAHİ, Dilek GAPPI
Hakan TARTAN
Halit TUNÇ, Hamdi TÜRKMEN,
İlyas ÖZGÜVEN, İsmail UĞURAL
Mehmet KARABEL
Merik AK, Muammer BAŞKAN
Münir KOÇARSLAN
Necati BAHÇECİ
Nedim ATILLA, Nurtan AKYAZILILAR
Osman GENÇER, Rengin ASLAN
Rıza Serdar ÇINAR
Serap ZEYBEK IHLAMUR, Serdar KIZIK
Yunus KARAKAYA

Yönetim Yeri:

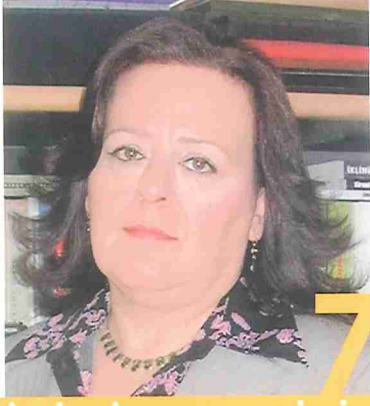
Punta İş Merkezi 1456 Sokak No:10 Kat:8
Alsancak / İZMİR
Tel-Fax: (232) 422 30 00 pbx
egiadd@superonline.com
egiad@egiad.org.tr
www.egiad.org.tr

Grafik Tasarım ve Baskı:

Tükelmat A.Ş.
1571 Sokak No:16 Çınarlı/İZMİR
Tel: (232) 461 96 42

EGİAD YARIN, EGİAD'ın yerel yayın organıdır. Dergide yayınlanan görüşler ilgili yazarlara ait olup EGİAD'ın görüşlerini yansıtmaz. İzinsiz alıntı yapılamaz.
ISSN 1304 - 3269

Baskı Tarihi: 13 Haziran 2008

72

İÇİMİZDEN BİRİ

Serap Zeybek IHLAMUR:

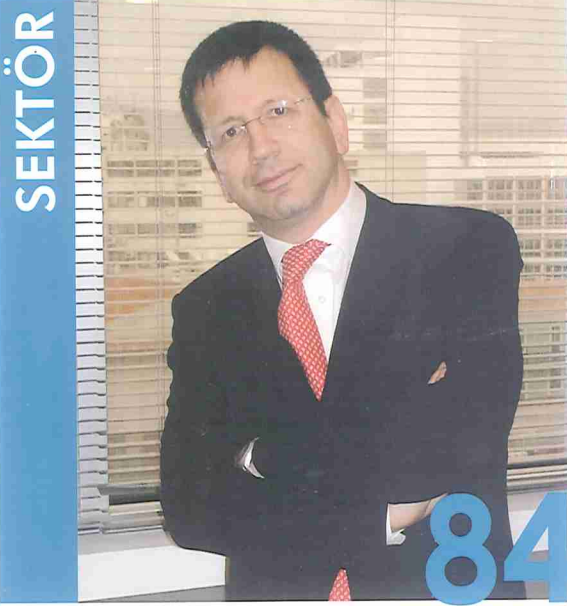
**İzmir Ekonomi Basını
güçlü şekilde yoluna devam ediyor**

78

"Merih Ak, NTV-İzmir"...

İzmir'in Türkiye'deki sesi

SEKTÖR

84

Mert Yücesan;
Gelecek vaad eden
bir sektör Sigorta Brokerliği ve
Risk Yönetim Danışmanlığı

Strateji / Sedat İLHAN

Kitap / Armenia - Samuel A. Weems

Konuk Yazar / Betül ELMASOĞLU

Alternatif Spor

102

110 Yaşam Tarzı

132 Üyelerimizi Tanıyalım

138 Faaliyetler

142

144

151

104

DOSYA

**Millet-i Sadıka'dan
Asala'ya bitirilmeyen
Ermeni Sorunu**

EŞLER ANLATIYOR

134

Serkan&Selin ERÇAKIR
Tesadüfi başlayan
Aşk'tan mutlu beraberliğe

TEKNOLOJİ

149

**Sanayinin her alanında mutlaka bir
İZELTAŞ imzası vardır...**

İzeltas

Kemalpaşa Caddesi No: 41 Işıkkent - İZMİR
Tel: 0232.472 13 75 Fax: 0232.472 13 78
<http://www.izeltas.com.tr> e-mail: info@izeltas.com.tr

Cemal ELMASOĞLU
EGİAD Yönetim Kurulu Başkanı

Değerli EGİAD Yarın Dostları,

Türkiye son dönemde siyaset ve ekonomide zor günler geçiriyor. Bir yandan AKP hakkında açılan kapatma davası diğer yandan reel sektörün tüm oyuncularını üzerinde etkisini giderek ağırlaştırılan ekonomik sıkıntılar gündemi hepimiz için zorlaştırıyor. Dünya ekonomisinde enerji başta olmak üzere belirli mal ve hizmet gruplarında yaşanan fiyat artışları ve dalgalanmalar hedeflerin sürekli gözden geçirilmesini gerekli kılıyor. Türkiye, bütün bu olumsuz koşullar altında terörle mücadelede yeni bir aşamaya girerek yurt içi ve sınır ötesi kara ve hava operasyonlarını başlattı. Siyasetin ve ekonominin yaşadığı zorlukların içinde bu konu Türkiye'nin geleceği için çok önemli ve taviz verilemeyecek bir ulusal davadır. Barış içinde binlerce yıldır birlikte yaşayan, kökeni ne olursa olsun bu vatan için omuz omuza savaşan insanlarımızı karşı karşıya getirmek için içeriden ve dışardan destekli bir hain oyun tezgahlanmaya devam ediliyor.

Değerli okurlarımız,

Türkiye'nin bölünmez bütünlüğü biz gençler ve bu ülkede yaşayan her vatandaşımız için ne denli önemliyse ülkenin ekonomik ve teknolojik açıdan gelişmesi de o kadar önemlidir. Bu bağlamda, Türkiye gündelik kısır çekişmelerin içinde boğulmadan Dünyadaki gelişmeleri çok iyi izleyip, değerlendirmek ve gelecek vizyonuna yansıtmak zorundadır. Dünya bilişim, iletişim ve bilgi teknolojileri alanlarında dev adımlar atmaya devam ederken Türkiye bu gelişmelere kayıtsız kalmaz. EGİAD'ın "İzmir Bilişimle Kalkınacak" sloganında anlamını bulan projesi kapsamında bizler bunu bir Türkiye projesi haline getirmek için büyük düşünüyoruz. Dünya'daki başarı örneklerinden birini ülkemize ve İzmir'imize kazandırmak üzere harekete geçtik. Teknokent Projesi olarak şekillenen bu yatırımın İzmir'e yapılması için ciddi girişimlerde bulunduk. Bu proje ülkemize ve İzmir'e kazandırılırsa bunun onuru hepimizin olacaktır.

Geçtiğimiz günlerde ziyaret ettiğimiz Fransa'daki Nice Sophia-Antipolis Teknokent'inin yarattığı inovasyon ve teknolojik araştırma ve geliştirme değerini yerinde gördükten sonra Türkiye'nin genç ve yetenekli insan gücünün bunun kat kat ötesinde bir başarıya imza atabileceğine inanarak daha da heyecanla projeye sarıldık. Bu konuda, sizlerin desteğini yanımızda göreceğimize inanıyoruz. Çünkü, sözkonusu olan çocuklarımızın geleceğidir, Türkiye'nin geleceğidir. Beyin güçünden şikayet eden bizler bu tabloyu değiştirmek için çalışmalıyız.

EGİAD Yarın Dergisi'nin yeni sayısını yine çok zengin bir içerikle hazırladık. Emegi geçen herkese teşekkürlerimi, siz değerli okurlarımıza da en içten sevgi ve saygılarımı sunuyorum...

Doğuş Otomotiv'in
gücü ile birlikte büyüyoruz.

hem
karada,
hem
denizde!

yelkenler fora

Doğuş Otomotiv'in distribütörü

olduğu Volkswagen ve Scania

endüstriyel ve deniz motorlarının

Ege Bölgesi'ndeki satış ve satış

sonrası servis hizmetlerini

Gönen yürütüyor.

Hizmetlerini, İzmir ve Bodrum

Turgut Reis D-Marin'deki

ofislerinde veren Gönen,

tüm Ege sahiline

gücünü taşımaya hazırlanıyor.

VOLKSWAGEN
marine
SUPERIOR TECHNOLOGY

Orkan SÖZER
EGİAD YARIN Yayın Kurulu Başkanı

Çalışmayan kazanır

Değerli Okurlarımız,

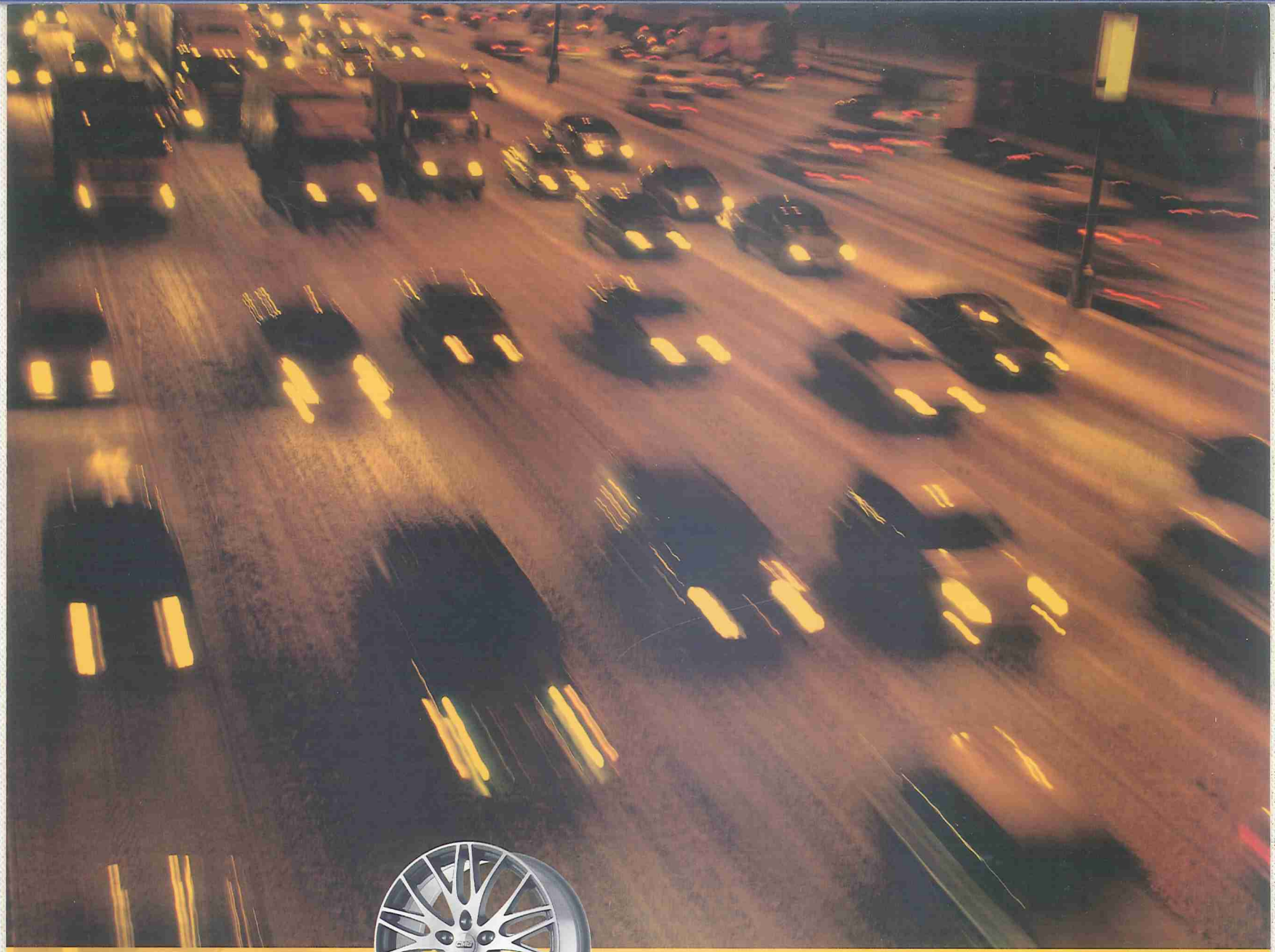
Türk iş dünyası gerçekten çok zorlu bir dönemden geçiyor. Reel sektör olarak adlandırılan sanayimiz, yıllardan beri taşıdığı yüksek faiz yükünü kaldıramazken, elektrik ve yakıt zamları ile daha da dizlerinin üzerine çöküyor. Eğitilmiş ara eleman eksikliği nedeniyle gereğinden fazla işçi çalıştıran şirketler sadece yüksek işçilik maliyetleriyle değil her çalışan için devlete ödemek zorunda kaldıklarıyla da yaralanıyor. Şirketler kapanıyor veya küçülüyor. Peki hiç işi iyi giden yok mu? Aşağıda anlatacağım olay bu soruya cevap veriyor.

On sene önce babalarından yüklü bir miras kalan iki kardeşten biri parasını sanayiye yatırır. Makinalar alır, yaklaşık 100 kişiye iş sağlar. Ancak ard arda gelen krizler yüzünden bankalardan kredi de kullanmaya başlar. İç piyasa risklerinden sıyrılmak için ihracata yönelir ama düşük döviz kurlarından zarar eder. Faizler, vergiler, tahsilat problemleri derken tesisini kapatmak zorunda kalan kardeş herşeyini satır ancak yine de bankalara ve devlete olan borçlarını kapatamaz. Her şeyini kaybettiği gibi stres ve üzüntüden sağlığı da bozulur. Diğer kardeş ise parasının

tamamını bankaya yatırır. Rekor faizler ile parası büyürken, o çalışmaz hayatını yaşar. Bir iki güzel gayrimenkul yatırımı da yapan kardeşin şu andaki varlığı kendine kalan mirasın birkaç katı büyüklüğünde. Stresi olmadığı ve kendine bakacak bol zamanı olduğu için son derece sağlıklı ve mutlu.

Çalışanın değil çalışmayanın kazandığı ülkemizde, artan ve artması için teşvik edilen nüfusa kim iş verecek? Gençleri nasıl bir gelecek bekliyor? Bilemiyoruz ancak girişimci pek iyi gözüküyor.

Orkan SÖZER
EGİAD YARIN Yayın Kurulu Başkanı

Önünüz, arkanız, sağınız, solunuz...

Hangi marka otomobil olursa olsun,
ister Türkiye'de isterse Avrupa'da olsun...

Milyonlarca jantta bizim imzamız var.

Gururluyuz, mutluyuz.

24.468.898 adet CMS jant'ı

dünya yollarında...

CMS[®]

www.cms.com.tr

İzmir'in içinde gizlediği İzmir'i çıkarmak

20. sayıda EGİAD Yarın ile yine önemli konuları gündeme taşıyoruz. Bunu yaparken tarafsız olma ilkesine sonuna kadar özen gösteriyor ve yorum yapmak yerine haber, bilgi ve belgeleri aktarmaya çalışıyoruz. Sektör raporları, İzmir penceresinden sayfaları, konuk yazarlar ve diğer dosyalar ciddi bir emek ürünü olarak sizlere sunuluyor.

Değerli EGİAD Yarın Dergisi Okuyucuları,

İzmir, son zamanlarda Türkiye'nin ve Dünya'nın gündemine sıkça girmeye başladı. Önce Formula-1 daha sonra Üniversite 2005 ve EXPO 2015 ile uzun yıllardan sonra ilk kez dev projelere soyundu kentimiz. Üniversite hariç diğer yarışlarda ipi göğüsleyemedik ama kentin kaderini değiştirecek bir süreci başlatmış olduk. Artık seçilmiş ve atanmış ile kenti yönetenlerin, sokaktaki insanın ve İzmirliğin kente daha geniş bir vizyonla bakmayı öğrendiklerini düşünüyorum. Bu gelişme kentin dünyaya açılmasına katkı sağlayacak mevcut ve gelecekteki bütün projelere artık daha profesyonelce yaklaşmamız açısından önemli. Eğer hatalardan ders alabilirsek bundan sonraki projelerde daha iyi bir ekip çalışması ile sonuç alıcı adımlar atmak mümkün olabilecek Sosyal ve kültürel açıdan çok sınırlı kalan kent böylece belki de içine girdiği kısır döngüyü kırabilecek.

Bir avuç insan her türlü olumsuz koşullara rağmen İzmir için birşeyler yapmaya gayret ediyorlar. İzmir Kültür ve Sanat Vakfı'nda (İKSEV) İzmir Festivali için didiniyor. İzmirliğin yanısıra Türkiye'nin her yerinden müzik tutkunları dünyanın en ünlü gruplarını ve sanatçıları izlemeye geliyorlar. İzmir zaten kültür ve sanat alanındaki açlığını ancak bastırabilecek kadar etkinliğe ev sahibi oluyor. Tiyatro, konser, bale, müzikal, opera gibi etkinlikler çok sınırlı. Oysa bu festival Türkiye'nin dünyada tanıtımı ve ülke imajının geliştirilmesi için de son derece önemli bir fırsat.

EXPO 2015 kentin ekonomik, kültürel ve sosyal dokusunda bazı köklü değişimlerin yapılması ihtiyacını ortaya çıkardı. Şimdiye kadar seyirci olan kişi ve kurumlar artık harekete geçmek zorunda. İzmir'de doğmuş, İzmir'de büyümüş ve İzmir'den Türkiye'ye ve Dünyaya açılmış şirketlerin büyük kısmı EXPO 2015 sürecinde genellikle seyirci olmayı tercih ettiler. Oysa tanıtım ve lobicilik anlamında çok güzel projeler geliştirilip, bunlara belirli kaynaklar ayrılıp EXPO 2015 çalışmalarına destek verilebilirdi.

İzmir, bölgenin ve Türkiye'nin diğer yöreleri ile karşılaştırıldığında yavaş da olsa gelişme gösteriyor. Ancak bizim aradığımız gerçekten bu mu? İzmir'in gerçek bir sıçramaya ihtiyacı var. İzmir, içinde bir genç kızın heyecanı gizli orta yaşın bütün çekiciliğini taşıyan tutkulu bir kadın gibi. En güzel çağlarında ilgiden yoksun. İçindeki gerçek İzmir'in keşfedilmesini bekliyor.

EGİAD Yarın Dergisi'nin Değerli Okurlarına en iyi dileklerime...

Egeli hayatın en duru'su: Su'urla...

Urla'da Ege'ye özgü, bir o kadar da özgün bir yaşam kuruluyor. Ege'nin sıcaklığı, doğanın dinginliği ve berrak su yollarıyla sarmalanmış benzersiz mimarisiyle... Su'urla, stil sahibi yaşamları bugünün konforuyla buluşturuyor.

Su'urlalı yeni yaşam, Ege'nin gerçeğindeki uygarlık duygusundan doğuyor!

Su'urla yaşam doku'su sizinle kuruluyor.

İzmir ve Çeşme'ye eşit yakınlıkta yaz-kış yaşayacağınız bir konfordasınız. Rengarenk sakız sardunyalarla örülü balkonlarınızda, dostluklarla sarmalanan zamanlardasınız. Urla'nın temiz havasına açılan pencerelerinde, Ege'nin derin maviliğindediniz. Çocuklarınız erik ağaçlarının gölgesinde oynarken; siz, şimdilerde hep özlediğiniz arka bahçelerdesiniz. Su'urlalı yepyeni yaşam dokusunda her şey sizin için kurgulandı. Aktüel bir yaşam alanı olarak sürekli gelişen Urla'nın Su'urlası, geleceğin değerli bir yatırımı ve mirası olarak sizi çağırıyor!

*Su'urla projesi "Yeni nesil ev kredisi" ile desteklenmektedir.

SU'URLA
YAŞAMAK... UYGARCA.

Su'urla projesi Tre-Investments güvencesiyle hayata geçirilmektedir.

Su'urla İletişim Ofisi:

Plevne Bulvarı No: 13/A, 35220

Alsancak - İzmir / TÜRKİYE

Telefon : 0232 463 12 15

Faks : 0232 463 12 53

www.su-urla.com

(FREELANCEGRUPU)

*Su'urta görüntüleri, fikir ve bilgi vermek üzere, mimari projeye dayalı olarak bilgisayar ortamında geliştirilmiştir. İlanın içeriği, yalnızca bilgi amaçlıdır.

4 mevsim Su'urta konforu

Rezidans hizmetleri
Akıllı ev sistem alt yapısı
Wi-Fi Kablosuz internet
Kameralı güvenlik sistemi
Eczane
ATM
İtalyan restoran
Market

Sağlık Ocağı
Kitabevi
Çiçekçi
Patisserie
Ekmek fırını
Pet shop
Spor mağazası
Organik ürün satış mağazası

Güzellik salonu
Çay-Kahve evi
Vitamin-Bar kafeterya
Spa
Sauna
Buhar odası
Fitness salonu
Masaj salonu

Botanik bahçesi
Basketbol sahası
Mini futbol sahası
Tennis kortu
Mini golf sahası
Su sporları merkezi
Açık yüzme havuzu
Kapalı yüzme havuzu

Dinlenme terasları
Cep sineması
Dans okulu
Parti alanı
Kreş
Okul servisi
Çamaşırhane
Kuru temizleme

Türkiye'nin batıya açılan kapısı İzmir...

Kordon'a çıkıldığında "Avrupa'ya hoş geldiniz" söylemiyle misafirlerin ağırlandığı İzmir, önümüzdeki yerel seçimlerde oldukça hareketli günler yaşayacak...

AKP İzmir Milletvekili Taha Aksoy:

“AKP, İzmir ile kuşkuları

Türkiye'nin batıya açılan kapısı İzmir...Kordon'a çıkıldığında "Avrupa'ya hoş geldiniz" söylemiyle misafirlerin ağırlandığı İzmir, önümüzdeki yerel seçimlerde oldukça hareketli günler yaşayacak.

İzmir'deki yerel seçimlerde CHP-AKP çekişmesinin yaşanacağı ifade ediliyor. AKP "İzmir'i istiyorum" derken, CHP kanda ise "Kaleyi koruyacağız" mesajları veriliyor.

AKP İzmir Milletvekili Taha Aksoy, bu süreci "AKP, İzmir ile kuşku ortadan kaldıracak" diye anlatıyor. İzmir'in Ak Parti için çok önemli bir hedef olduğunu ifade eden Aksoy, "Ak Parti İzmir Büyükşehir Belediye Başkanlığı'nı kazandığı takdirde, yalnızca çok önemli bir kentte seçim kazanmış olmayacak, aynı zamanda kendisine kuşku ile bakan kesimleri ikna yolunda başarılı olduğunu da görmüş olacaktır. Demokrasi ile yönetilen ülkelerde hiçbir yerleşim birimi hiç kimsenin kalesi değildir. Orada yaşayan insanlar hangi siyasal partinin veya kişinin kendilerine daha

iyi hizmet edeceğine inanıyorlarsa onu kendi özgür iradeleri ile ve yasa ile belirlenmiş süre için göreve getirirler. Koşullarda çok önemli değişiklikler olmaz ise ben, bu defa İzmir'e hizmet görevinin İzmirli tarafından Ak Parti'ye verileceğini düşünüyorum. Benim aday olduğum seçimlerde Ak Parti'nin İzmir'de tek bir belediye başkanlığı, belediye meclis üyeliği ve İl Genel Meclisi üyeliği yoktu. Oysa bu seçimlere girilirken durum çok farklı. Ak Parti İzmir özelinde de çok önemli bilgi ve deneyim birikimine sahip oldu" diye konuşuyor.

İzmir'in kendi için hedef olarak belirlenen vizyonların hiç birinde dünya ölçeğinde başarı yakalayamadığını da üzülerek izlediğini ifade eden Aksoy, "Olanaklarımızı tekrar gözden geçirerek yeniden düşünmemiz gerekiyor" diyor. Taha Aksoy ile İzmir'in Üniversiade başarısıyla geldiği nokta, şehir için yapılması gerekenler, yerel seçimlerin etkisi ve genç girişimcilerin neler yapması gerektiği konusunda konuştuk.

EGİAD: 2004 seçimlerinde AKP'nin İzmir Büyükşehir Belediyesi başkan adayı olarak yer aldınız. 2007 seçimlerinde ise milletvekili seçildiniz. Tekrar bir seçim dönemi geliyor. Siz 2009 yılındaki yerel seçimlerde aday olmayı düşünüyor musunuz?

Taha AKSOY: Ak Parti'nin kuruluş çalışmalarını yakından izledim. Edindiğim olumlu izlenim üzerine bu partide görev almaya karar verdim. Temmuz 2003'de İl Yönetim Kurulu'na seçildim. Birlikte çalıştığımız arkadaşlarım Mart 2004 Yerel Seçimleri'nde İzmir Büyükşehir Belediye Başkanlığı için aday olmamı istediler. Bilgisine ve sezgisine güvendiğim insanlara danıştıktan ve Genel Başkan'ımızın iznini aldıktan sonra aday oldum. Zamanın son derecede kısa olmasına rağmen oldukça başarılı bir sonuç aldık. Şimdi yine seçimle gelinen bir konumda bulunuyorum ve İzmir'i TBMM'de temsil etmeye çalışıyorum. Bu konumda iken yeniden Büyükşehir'e aday olmayı doğru bulmuyorum.

EGİAD: Sizin UNİVERSİADE başarınızı hatırlıyoruz. Siz rakip belediye başkanı adayı olmanıza rağmen, mevcut belediyenin bu projesinde takım kaptanı oldunuz ve İzmir yüzünün aklıyla bu projeyi tamamladı. Aynı konumda kalmanız bile İzmir için başka projeler hazırlamayı düşünmüyor musunuz?

Taha AKSOY: "Universiade 2005, İzmir" gerçekten söz verdiğimiz gibi bir başarı öyküsü oldu. O güne kadar yapılan oyunların tümünden daha başarılı bir organizasyonu gerçekleştirdiğimizi FISU (Uluslararası Üniversite Sporları Federasyonu) bütün dünyaya ilan etti. Bu başarı öyküsünü bir ekip olarak gerçekleştirdik. Siyasal görüş ayrılıklarımızı

bir tarafa bırakıp hedefe odaklanan bir ekibi oluşturduğumuzda aşamayacağımız zorluk olmadığını da böylece kanıtlamış olduk.

Universiade ile İzmir bir "spor organizasyonları kenti" olma yönünde çok önemli mesafe aldı. Bu yöndeki çalışmalarına ayrı bir önem ve öncelik verilmesi gerekir. Bu konuda çok etkili çalışmalara ihtiyaç var.

EGİAD: UNİVERSİADE sürecinde yurtdışından birçok kişiye ev sahipliği yapıldı. Sizce İzmir'in ve Türkiye'nin tanıtımında bu proje amacına ulaştı mı? Yapılan yatırımların geri dönüşü oldu mu?

Taha AKSOY: Universiade organizasyonlarında tanıtım da hedeflenen öncelikli kitle oyunlara katılan sporculardır. Üniversite çağında, eğitilmiş ve sağlıklı bu gençlerin oyunların gerçekleştirildiği il ve ülke ile ilgili gözlemleri ve izlenimleri uzun yıllar boyunca arkadaş çevreleri ile paylaşmaları gayet doğaldır. Böylece eğer olumlu bir izlenim bırakabiliyorsanız dünyanın her tarafında ilinizin ve ülkenizin gönüllü elçiliğini yapan insanlar olacaktır. Ayrıca bu gençlerin iş, kültür, sanat, eğitim, spor veya siyaset gibi alanlarda önemli konulara gelmeleri de oldukça yüksek bir olasılıktır. Böyle bir durumda, o hep yakındığımız olumsuz önyargılardan kurtulmuş ve hatta olumlu duygu ve düşüncelere sahip bu insanların değişik alanlardaki ilişkilerimizi çok olumlu etkileyecekleri muhakkaktır. Bu nedenle yapılan tanıtım etkinliklerine kısa sürede bir geri dönüş beklemek pek doğru olmaz. Bence işin en önemli yanı kentimizin sürekli olarak buna benzer etkinlikleri gerçekleştirecek dinamik bir yapıya kavuşmasıdır.

ortadan kaldıracak"

EGİAD: Yerel seçimler yaklaşıyor. Bir taraftan da parti-nize yönelik kapatma davası açılmış durumda. Bu süreç yerel seçimleri ne derece etkiler?

Taha AKSOY: Ak Parti'nin kapatılması talebiyle Anayasa Mahkemesi'ne açılmış olan dava siyasal yaşamımızı şimdiden etkilemeye başladı. Bu olumsuz etkilenenin yaşamın diğer alanlarına da yayılmaya başladığını endişe ve üzüntü ile izliyoruz. Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı tarafından başlatılan süreç devam ediyor. Süreç içindeki gelişmeler ve yerel seçimlerden önce karar aşamasına gelinmesi halinde de verilecek karar elbette seçimleri etkileyecektir. Bu etkinin Ak Parti'nin lehine veya aleyhine olmasından çok daha önemli olan yönü Türkiye'deki demokratikleşme sürecini ve bundan sonraki siyasal yaşamı nasıl etkileyeceğidir. Benim dileğim sonuçta yargıya olan güvenin artması ve pekişmesi, siyaset kurumunun güçlenmesi ve Türkiye'nin çağdaş uygarlık düzeyine ulaşma çabalarının ivme kazanmasıdır.

EGİAD: İzmir'deki yerel seçimlerde CHP-AKP çekişmesinin yaşanacağı ifade ediliyor. Burada diğer partilerinde oy potansiyelini unutmamak gerekiyor. "AKP "İzmir"i istiyorum" derken, CHP kanadında ise "Kaleyi koruyacağız" mesajları veriyor. Sizce yerel seçimlerde İzmir'de nasıl bir tablo ortaya çıkacak?

Taha AKSOY: Siyasal partiler elbette kendi öngörülerini doğrultusunda seçim stratejilerini belirleyeceklerdir. Ancak bazı siyasal partileri yok saymak akıllıca bir davranış olmaz. Çünkü böyle bir varsayım hazırlanacak programda, yok sayılan partilerin seçmenlerinin önem ve değer verdiği konuların göz ardı edilmesine yol açabilir.

İzmir, Ak Parti için çok önemli bir hedeftir. Ak Parti İzmir Büyükşehir Belediye Başkanlığı'nı kazandığı takdirde, yalnızca çok önemli bir kentte seçim kazanmış olmayacak, aynı zamanda kendisine kuşku ile bakan kesimleri ikna yolunda başarılı olduğunu da görmüş olacaktır.

Demokrasi ile yönetilen ülkelerde hiçbir yerleşim birimi hiç kimsenin kalesi değildir. Orada yaşayan insanlar hangi siyasal partinin veya kişinin kendilerine daha iyi hizmet edeceğine inanıyorlarsa onu kendi özgür iradeleri ile ve yasa ile belirlenmiş süre için göreve getirirler.

Koşullarda çok önemli değişiklikler olmaz ise ben, bu defa İzmir'e hizmet görevinin İzmirli tarafından Ak Parti'ye verileceğini düşünüyorum. Benim aday olduğum seçimlerde Ak Parti'nin İzmir'de tek bir belediye başkanlı-

ğın, belediye meclis üyeliği ve İl Genel Meclisi üyeliği yoktu. Oysa bu seçimlere girilirken durum çok farklı. Ak Parti İzmir özelinde de çok önemli bilgi ve deneyim birikimine sahip oldu.

ğın, belediye meclis üyeliği ve İl Genel Meclisi üyeliği yoktu. Oysa bu seçimlere girilirken durum çok farklı. Ak Parti İzmir özelinde de çok önemli bilgi ve deneyim birikimine sahip oldu.

İzmir'de girişim konusunda bir tıkanıklık yaşanıyor. Girişimcilik aile şirketlerinde 1. kuşağın en belirgin özelliği olarak öne çıkıyor. Daha sonraki kuşaklarda girişimcilik yerini işletmeciliğe bırakıyor. Oysa küresel rekabete açık bir ortamda mevcut işletmenin iyi yönetilmesi yaşamı sürdürmeye yetmiyor. Mutlaka iyi hesaplanmış risklerin alınması gerekiyor. Ayrıca ortak iş yapma kültürümüzün de geliştirilmesine ihtiyaç var.

EGİAD: İzmir'de 2002 yılından beri AKP'nin oy potansiyelini yükseltiyor. Aynı şekilde CHP'de oylarını yükseltiyor. Ancak aradaki makas daralıyor. Bütün Türkiye'deki illerde yüksek oy almanıza rağmen bu İzmir'de gerçekleşmedi. Sizce İzmir seçmenine yeterince güven veremiyor musunuz?

Taha AKSOY: Türkiye'nin geneli ile kıyaslandığında İzmirli seçmenin güvenini kazanmadaki başarı düzeyimizin yeterli olmadığını söylemek mümkün. Bu elbette seçmenin değil, Ak Parti'nin sorunudur. Ak Parti mümkün olan tüm kanalları kullanarak kendisini anlatmak durumundadır. Ben bunu başarabileceğimize inanıyorum.

EGİAD: İzmirli" Ödediğimiz vergilerin karşılığını almıyoruz" diyor. Siz İzmir'e yapılan kamu yatırımlarını yeterli buluyor musunuz?

Taha AKSOY: Gelişmiş kentlerin ödedikleri vergiler oranında yatırım almamaları sosyal devlet ilkesinin bir gereğidir. Bunu bizim gibi bölgesel kalkınmışlık farklarının yalnızca sosyal ve ekonomik sorunlara değil, ülke bütünlüğünü etkileyebilecek siyasal sorunlara yol açtığı ülkelerin gerçeklerinden biri olarak görmemiz gerekiyor.

Ayrıca bu tartışmalarda kaynak gösterilen DPT tablolarının konuyu aydınlatacak biçimde ve bu amaçla hazırlanmadığının da bilinmesi gerekir. Örneğin "yap-işlet" veya "yap-işlet-devret" modeli ile gerçekleştirilen yatırımlar bu tablolarda gösterilmiyor.

İzmir'in devlet yatırımlarından hak ettiğini düşündüğü payı alması için çaba sarf edilmesi çok normaldir. Ancak bu çabaların özel girişimin önünü açacak projeler üzerinde yoğunlaştırılması gerekir.

EGİAD: İzmir'in projeleri yürütme konusunda ekip ruhu- nu yakalayamadığını görüyoruz. EXPO bunun bir örneği... İzmir nerede hata yapıyor?

Taha AKSOY: Etkili ve verimli ekip çalışmasının, bana göre, birinci koşulu çalışmanın sonucunda varılması planlanan amaca, ekiple yer alan herkesin, kendi amaçlarının üzerinde bir yer ve değer vermesidir. Dikkat ederseniz bu temel konu EXPO ile ilgili çalışmalarda ancak sona yak-

BİR UNİVERSİADE ANISI

Universiade'nin yönetim ekibi olarak bir araya geldiğimizde, o günlerde yaşadığımız pek çok olay yeniden gözlerimizin önüne geliyor ve birlikte çok mutlu anlar geçiriyoruz. Arkadaşlarımın her defasında bana yeniden anlattıkları bir anımı sizinle paylaşayım.

Oyunların açılış töreninin görkemli olmasına çok önem veriyorduk. Bu törenin doruk noktası da meşalenin yakılması... Bunun için görkemli bir meşale gerekiyor. Oysa bizim hem zamanımız, hem de bütçemiz kısıtlı. Bu zor işi Prof. Dr. Macit Toksoy arkadaşımız üstlendi. Macit Hoca'nın büyük gayreti sonucunda Petkim'deki mühendislerin katkılarıyla Petkim'in hurdalığından yararlanarak ana sistemi oluşturduk. İpragaz LPG tankını, boru hattını ve gerekli yakıtı sağlamayı üstlendi. Havatek A.Ş. de giydirme ve montaj işlerinin sponsoru olmayı kabul etti. Açılış törenine 10 gün kala meşalemiz hazırды, ama bir türlü istediğimiz performansı alamıyorduk. Macit Hoca hava karardıktan sonra Atatürk Stadı'na gidiyor, sabahın erken saatlerine kadar meşaleyle uğraşıyordu. Beklediğimiz sonuca ulaşılacağını tahmin ettiği gün Atatürk Stadı'na birlikte gittik. Deneme çok başarılı oldu. Birbirimize sarılıp sevincimizi paylaştık. Fuar'daki Yönetim Merkezi'ne döndüğümüzde vakit epey ilerlemişti. O gece Regaib Kandili idi. Bu nedenle kapının önünde karşılaştığımız bir arkadaş bize "Kandilinizi tebrik ediyorum" dedi. Ben teşekkür ettim, Macit Hoca suskun ve hatta biraz kızgındı. "Hocam, ne oldu?" diye sordum. "Adama bak" dedi, "koskoca meşaleye kandil diyor!"

Universiade ile İzmir bir "spor organizasyonları kenti" olma yönünde çok önemli mesafe aldı. Bu yöndeki çalışmalara ayrı bir önem ve öncelik verilmesi gerekir. Bu konuda çok etkili çalışmalara ihtiyaç var...

laşıldığında fark edildi. Bu arada çok zaman kaybedilmiş oldu. İzmir, kabuğunu kırma mücadelesi verirken, 2. kuşak yöneticilerin etkin bir çaba gösterdiğini görüyoruz. Sizin genç girişimcilere önerileriniz neler? Hangi alanlarda gelişim konusunda çaba harcanmalı? Bu sorunuzun içinde yanıtın en önemli bölümü zaten var. İzmir'de girişim konusunda bir tıkanıklık yaşanıyor. Girişimcilik aile şirketlerinde 1. kuşağın en belirgin özelliği olarak öne çıkıyor. Daha sonraki kuşaklarda girişimcilik yerini işletmeciliğe bırakıyor. Oysa küresel rekabete açık bir ortamda mevcut işletmenin iyi yönetilmesi yaşamı sürdürmeye yetmiyor. Mutlaka iyi hesaplanmış risklerin alınması gerekiyor. Ayrıca ortak iş yapma kültürümüzün de geliştirilmesine ihtiyaç var.

EGİAD: EGİAD ve İzmirli mesajlarınız neler olacak?

Taha AKSOY: EXPO 2015 çalışmaları sırasında İzmir gerçekten önemsenmesi gereken bir dinamizm kazandı. Hemen herkes yaşamlarını sürdürdükleri bu güzel kentin geleceğine ilişkin hayaller kurmaya başladı. Bir kentin geleceği için yapılabilecek en önemli şeydi bu. Yakaladığımız bu zihinsel düzeyi düşürmeyelim, istiyorum.

EGİAD: İzmir için bugüne kadar çok çeşitli vizyonlar belirlendi. Fuarlar, kongreler, ticaret, finans, liman kenti vs. Siz İzmir milletvekilimiz olarak temsil ettiğiniz kente

ilişkin nasıl bir gelecek vizyonu hayal ediyorsunuz?

Taha AKSOY: Sözü ettiğiniz bu vizyonların hiçbirinde, üzülerek söylemek zorundayım ki, dünya ölçeğinde bir başarı yakalayamadık. Şimdi olanaklarımızı tekrar gözden geçirerek yeniden düşünmemiz gerekiyor. Bana göre en önemli kaynaklarımız genç nüfusumuz, coğrafi konumumuz ve tarihsel derinliğimiz. Bunları çok iyi değerlendirerek sizin belirttiğiniz ek olarak eğitim, bilişim, sağlık ve spor konularını da düşünmeliyiz.

EGİAD: EGİAD'ın ortaya koyduğu ve bir süredir üzerinde çalıştığı "İzmir bilişimle kalkınacak" sloganı ile tanımlanan İzmir'i Türkiye'nin bilişim sektörünün kalbi yapmayı hedefleyen Teknokent Projesi hakkında ne düşünüyorsunuz?

Taha AKSOY: Bilişim sektöründe daha fazla zaman kaybetmeden bir atılımın içerisine girmeliyiz. İzmir'in bu alanda bir çekim merkezi haline getirilmesi için neler yapılması gerektiğini bir "Master Plan"a biran önce bağlamalıyız. Bu plan çerçevesinde kurumlarımız neyi ne zaman yapacaklarını bilme imkânına kavuşurlar. Ayrıca bir "yönlendirme kurulu"nun yapılanları izlemesi ve gerektiğinde ilgili taraflarla görüşerek planda değişiklik yapması yararlı olur. Bir vizyon belirleyip, sonra işleri kendi akışına bırakmakla hiçbir yere varılmayacağına inanıyorum.

Bilişim sektöründe daha fazla zaman kaybetmeden bir atılımın içerisine girmeliyiz. İzmir'in bu alanda bir çekim merkezi haline getirilmesi için neler yapılması gerektiğini bir "Master Plan"a biran önce bağlamalıyız..

CHP İzmir Milletvekili Mehmet Ali SUSAM:

“**Ülkeyi** sıçratmak istiyorsanız

İzmir'i unutamazsınız''

Mehmet Ali Susam, Türkiye'nin ortak söylemi olan KOBİ'ler için siyasete atıldı. Türkiye'de birçok bakanlık birleştirilirken; CHP İzmir Milletvekili Mehmet Ali Susam, KOBİ Bakanlığı'nın kurulması gerektiğini savunuyor.

Ekonomik kalkınma, işsizliğin azaltılması ve dünya ile rekabet edebilmek için KOBİ Bakanlığı'nın gerekliliğini belirten Susam, Sanayi ve Ticaret Bakanlığı ile diğer bakanlıkların KOBİ gerçeğini fazla taşıyamadığını vurguluyor. Susam, kurulacak KOBİ Bakanlığı ile en büyük sorun olan işsizliğe çare olunabileceğini de ifade ediyor.

İzmir'in kendisini anlatmakta sıkıntısı olmadığını, ancak merkezi idarenin desteğini alması gerektiğini vurgulayan Mehmet Ali Susam, "İzmir'in muhalif görünen yüzü bunca zamandır merkezi idarenin İzmir'e desteklerinde olumsuz etkisi olabilir. Bu doğru bir yaklaşım değil. İzmir, Türkiye'yi bütünüyle gören bir siyasi yaklaşım için vazgeçilmez bir liman, ticaret, üniversite ve sağlık şehri... Ülkeyi sıçratmak istiyorsanız, İzmir'i unutarak yapmamak lazım... Bu nedenle ortak başarı için muhalefet olarak iktidara öneriler sunarak, destekler isteyerek mücadeleye devam edeceğiz. İcracı bakanlıkların İzmir'e yatırım konusundaki desteklerinin az olduğunu söylemek lazım" diyor.

EGİAD Genel Merkezi'nde ağırladığımız Mehmet Ali Susam ile İzmir'in siyasi ve ekonomik gelişim süreci, yaşadığı sorunlar ve yapılması gerekenler üzerine konuştuk.

EGİAD: Bugüne kadar İzmir'den Ankara'ya sesinizi duyurmak için çaba harcadınız. Şimdi ise Ankara'dasınız. Ankara'dan İzmir'e baktığınızda neler görüyorsunuz?

M. Ali SUSAM: İzmir'de bulunduğumuz sürece söylediklerimiz ile özdeşleyen pek çok şeyin olduğunu gördük. Farklı bakış açıları var. Ankara'da bulunduğumuz süre zarfında bunu çok net gördüm. İzmir, Türkiye'nin en önemli kentlerinden birisi... İzmir, Türkiye'deki herkes için özel olarak değerlendiriliyor. İzmir'in bizim kendi durumumuzu değerlendirdiğimizden daha fazla Ankara'nın İzmir'i değerlendirdiğini anlamamız lazım.

Herkes farklı noktadan bu şehre bakıyor. İzmir ekonomik, ticaret ve siyaset olarak Türkiye'nin dikkatini çeken bir şehir durumunda... Onun için İzmir'i kimse yok farz edemez. Ya da İzmir'i ihmal etme şansı yok. Ancak İzmir'in yeteri kadar merkezi idare tarafından destek görmediğini görüyoruz. İzmir hak ettiği destek ve ihtimamı görmüyor. Bu anlamda İzmir'in daha çok desteklenmesi lazım... İzmir'e biçilen roller var. Bu rolleri gerçekleştirmesi için merkezi idare ve diğer kurumların yeteri kadar ilgiyi göstermediğini düşünüyorum.

Bizim çabalarımızdan birisi, İzmir'i hak ettiği noktalardan birine taşımak. Bunun için şikayetçi olmaktan çıkartıp, gerçekleşmesi konusunda katkı koymaya çalışıyoruz.

Türkiye uygulanan makro ekonomik politikadaki kararlar neticesinde kendi pazarını çok ciddi şekilde ithalat ile körelten bir hale geldi. Bu anlamıyla da Türk sanayicisi kendi pazarını kaybetme riski ile karşı karşıya. Bir sanayinin ihracatçı olabilmesi için ilk olarak bastığı toprakta güçlü olması lazım. Kendi toprağınızda güçlü değilseniz, ihracatçı olabile potansiyeliniz çok zayıf. Onun için bu pazarda öncelikle sizin güçlü olmanız gerekiyor. Gümrük Birliği sonrasında yerli üretimin bu rekabette güçlendirilmesi için gerekli atılımların ve desteklerin yeteri kadar koyamadığımız için ciddi bir pazar kaybı ile karşı karşıyayız. Bu anlamda yabancı pazarda olabile potansiyeline sahip şirketlerimiz çok az sayıda. KOBİ'lerin bu anlamda uluslararası açılımda destekleyecek bir ekonomik politika uygulayamadık...

“AKP iktidarının sanayileşme politikası eksik. Ticarete yönelik bir politika yapılıyor. Üretim odaklı bir politikanızın olması lazım... Üretimi teşvik edeceğiniz yer KOBİ'lerdir. Üretimin KOBİ bazında desteğini sağlamadan, sadece birkaç firma ile dünya pazarlarında etkin olamazsınız. Teşviklerimizi KOBİ odaklı geliştirmedik...”

EGİAD: İzmir istemeye mi bilmiyor? Ankara ile neden iletişim kopukluğu yaşıyor?

M. Ali SUSAM: “İzmir istemeyi bilmiyor” demek doğru değil. İzmir, sorunlarını en iyi şekilde ortaya koyan şehirlerden bir tanesi... İzmir'de çok önemli sivil toplum kuruluşları var. Başkanlar Kurulu'ndan tutun da bütün sivil toplum hareketinin önemli çabası var. Vali ve belediye başkanları, sivil toplum kuruluşları ile ilişkileri son derece iyi. İzmir kendisiyle ilgili vizyon oluşturmuştur. EXPO süreci bu anlamda önemli bir adımdı. İzmir'e bu anlamıyla çok önemli katkı koymuştur. İzmir'in nasıl bir şehir olması gerektiği konusunda herkes fikrini ortaya koymuştur. İzmir, kendini anlatmak konusunda sıkıntı çekmiyor. Ancak İzmir'in siyaseten çok daha etkin şekilde merkezi idarenin kendisine olan desteğini alması gerekiyor. İzmir'in muhalif görünen yüzü belki bu konuda bunca zamandır merkezi idarenin İzmir'e desteklerinde olumsuz etki olabilir. Bu doğru bir yaklaşım değil. İzmir, Türkiye'yi bütünüyle gören bir siyasi yaklaşım için vazgeçilmez bir liman; ticaret, üniversite ve sağlık şehri... Ülkeyi sıçratmak istiyorsanız, İzmir'i unutarak yapmamak lazım... Bu nedenle ortak başarı için muhalefet olarak iktidara öneriler sunarak, destekler isteyerek mücadeleye devam edeceğiz. Merkezi idarenin belirli şekilde İzmir'e olan ilgisinin azlığından kaynaklanan bir yapı var. İzmir'in kendisi önemli çalışmalara imza attı. Bunu diğer görev yaptığım kurumlarda da gördük. İzmir'in sorunlarını derledik, topladık, Sayın Başbakan'a ilettik. Her bakana da iletiyoruz. Bunların iletilmesinde bir sorun yok. İcracı bakanlıkların İzmir'e yatırım konusundaki desteklerinin az olduğunu söylemek lazım.

EGİAD: Kampanya döneminizde “Güç Sizde” diye yola çıktınız. “Milletvekillerinin yakasını bırakmayın” mesajını vermiştiniz. Sanayicilerimiz size hangi gündem maddeleriyle geliyor? Özellikle Ankara'da İzmir'in hangi sorunlarını ön plana çıkardınız?

M. Ali SUSAM: Türkiye'de üretimin önünde çok ciddi engeller var. Türkiye son dönemde uyguladığı ekonomik programda daha çok borç çevirmeye odaklı bir yaklaşım sergilediği için üretim yapan insanlar bu süreçte ciddi sıkıntılar yaşadı. Bu sıkıntıların çözümü noktasında sanayicimizin çok önemli talepleri var. Bunlar altyapı, enerji, istihdam yükleri, vergi yükleri başlıklarıyla geliyor. Türkiye 2001 yılından sonra makro ekonomik dengeleri oturtmak konusunda krizden çıkardığı derslerle bir ekonomik program oluşturdu. Ancak reel ekonomide bu genel alınan tedbirlerin hayata geçirilmesi maalesef gerçekleştirilemedi. Üretime teşvik noktasında politikalar uygulanamadı. 2008'in başında “İşverenin üzerinde çalıştırdığı vergi yüklerini indireceğiz” denildi ama şu anda belli değil.

Bu Hükümet, Türkiye'de vergi reformu yapabilecek güce sahip. Kayıt dışının getirdiği vergi veren insanların üzerindeki vergi yüklerinin azaltılması konusunda ciddi vergi reformu yapılabilir. Enerji girdilerinde yüzde 60 doğalgaza bağımlı durumdayız. Bu enerji hem pahalı hem de içinde birçok sıkıntıyı barındırıyor. Türkiye'nin kendi kaynaklarının devreye girmesi lazım... Bu konuda hem özel sektörün devreye sokulması, gerekse kamu kuruluşlarının yatırımcı noktasına gelmesi gerekiyor.

Dışa bağımlı bir noktadayız. Enerji üretiminde yeni teknolojilerin geliştirilmesi konusunda çok ciddi yatırımlar yapıyor. Önemli mesafeler alınıyor. Enerjide önemli bir darboğaz yaşıyor. Aynı şekilde teşvikler konusunda ciddi sıkıntılar var. Üretimden çok bölgesel kalkınmayı ön plana çıkaran “Şu bölgeye yatırım yaparsanız size teşvik veririz” denilen bir süreç var. Türkiye'nin bir sanayi politikası, desteklenmesi gereken sektörlerin tespiti ve bu tespite göre insanlara yatırım yapması konusunda bir desteğin verilmesi konusunda hükümet doğru bir politika izlemedi. İşlemez bir teşvik sistemi oluştu. Mevcut sistemleri haksız rekabet ile karşı karşıya bırakan bir uygulamalar oldu. Aynı şekilde OSB'lerdeki sıkıntıların aşılması gerekiyor. Yasal düzenlemeler yapılmalı.

EGİAD: Türkiye artık ithalatçı ülke konumunda...

M. Ali SUSAM: Türkiye uygulanan makro ekonomik politikadaki kararlar neticesinde kendi pazarını çok ciddi şekilde ithalat ile körelten bir hale geldi. Bu anlamıyla da Türk sanayicisi kendi pazarını kaybetme riski ile karşı karşıya. Bir sanayinin ihracatçı olabilmesi için ilk olarak bastığı toprakta güçlü olması lazım. Kendi toprağınızda güçlü değilseniz, ihracatçı olabilme potansiyeliniz çok zayıf. Onun için bu pazarda öncelikle sizin güçlü olmanız gerekiyor. Gümrük Birliği sonrasında yerli üretimin bu rekabette güçlendirilmesi için gerekli atılımların ve desteklerin yeteri kadar koyamadığımız için ciddi bir pazar kaybı ile karşı karşıyayız. Bu anlamda yabancı pazarda olabilme potansiyeline sahip şirketlerimiz çok az sayıda. KOBİ'lerin bu anlamda uluslararası açılımda destekleyecek bir ekonomik politika uygulamadık.

EGİAD: Türkiye'de birçok bakanlık birleştirilirken, siz KOBİ Bakanlığı'nı önerdiniz. Ancak bu konuda yol alamadığımızı görüyoruz. Neden?

M. Ali SUSAM: AKP iktidarının sanayileşme politikası eksik. Ticarete yönelik bir politika yapılıyor. Üretim odaklı bir politikanızın olması lazım... Üretimi teşvik edeceğimiz yer KOBİ'lerdir. Üretimin KOBİ bazında desteğini sağlamadan, sadece birkaç firma ile dünya pazarlarında etkin olamazsınız. Türkiye kendi çevresi açısından baktığımızda KOBİ odaklı gelişmek zorunda. Coğrafi yapımızda bunun için son derece uygundur. Dağılan Sovyetler Birliği'nden sonra oluşan devletler, Ortadoğu'da oluşan yapılar ve Balkanlarda oluşan yapı, Türkiye'de güçlü bir KOBİ yapısını desteklediğiniz zaman ciddi şekilde ihracatçı olabileceğimizi gösteriyor. Teşviklerimizi KOBİ odaklı geliştirmedik. AKP iktidarı şu anda borç çevirme odaklı bir yaklaşım içinde. Dünyada küreselleşmedeki sıkıntıların yaşandığı ülkeler içerisinde KOBİ'lerine önem vermiş ülkelerin sıkıntılarının daha az olduğunu gördük. Örneğin Çin. KOBİ'leri ile dünya ticaretine damgasını vuran ve dünyada ikinci ihracatçı ülkesi konumunda. Büyük şirketleriyle ihracat yapmıyor. KOBİ'ler ile yapıyor.

EGİAD: Çin'in KOBİ modelini mi uygulamalıyız?

M. Ali SUSAM: Bizim Çin'den daha ileri bir yapımız var. Biz KOBİ'lerin gelişmesine yönelik verilecek destek de eksiklik yaşıyoruz. Burada deneyim elde etmiş önemli insanların var. Biz KOBİ'leri küresel rekabette kendi kaderlerine terk ettik. KOBİ Bakanlığı, bir zihniyet değişikliği aslında.

EGİAD: Seçimden sonra Ankara milletvekili olarak gitemenizle "Esnaf artık mecliste" değerlendirmeleri yaptıldı. Özellikle esnafın yıllardır beklediği Hipermarketler Yasası konusunda hala bu yasada yol alamadığımızı görüyoruz. Ocak ayında gündeme alınacak denildi ama gene tıkanıp kaldı. Nerede sorun yaşanıyor?

M. Ali SUSAM: Sorun Sayın Başbakan'ın bu yasa meclise indirmesi konusunda gerekli hassasiyeti göstermemesinden kaynaklanıyor. Sanayi Bakanlığı'nda bir hazırlık yapıldı, Başbakan'da inceleyip, Bakanlar Kurulu'ndan meclise sevk edilmesi gerekiyor. Ama orada tıkanıp kalıyor. Konuyla ilgili ciddi bir lobi yapılıyor. Hem parlamentoda söylenebilecek her şeyi söyledik. Ancak Türkiye'de parlamentonun bir işleme düzeni var. Muhalefet olarak meclise bir yasa tasarısı verirsiniz, ama geçmeyecek bir yasa tasarısını vermek doğru değil. Bunu Hükümet'in getirdiği bir yasa tasarısı olduğunu belirtmek lazım. İşlevsiz bir noktaya gelinmemeli. Bizim istediğimiz bu yasa tasarısını meclise Hükümet getirsin. Bizde bu çalışmaya komisyonlarda destek koyalım. Amacımız, "Meclise getirdik" deyip, propaganda yapmak değil, sonuç almak.

Bir Başbakan'ın "İzmir'i istiyorum" demesini çok yadırgadığımı altını çizmek istiyorum.

Başbakan Türkiye'nin başbakanı... İl başkanı söyleyebilir, milletvekili söyleyebilir. Başbakan söylerse de bu ülkenin bazı kentlerini ayırmış olur. Orayı almak istemen en doğal hakkın ama bu çıkıp söylemek doğru değil. Bu şekilde insanları baskı altına alırsın.

Ama ben bunun İzmir gibi demokrasiyi çok özümsemiş bir kentte cevabının verileceğine inanıyorum. İzmir halkı da doğal refleks olarak savunmaya geçecektir.

EGİAD: Seçim döneminde Ege Bölgesi'ni en fazla gelen milletvekili adaylarımızdan biri olma özelliğine sahipsiniz. Bu süreç içerisinde özellikle size hangi gündem maddesiyle geldiler?

M. Ali SUSAM: Seçim döneminde gezdiğim noktaların büyük kısmına teşekkür ziyaretlerim oldu. O dönemde gelen talepleri mümkün olduğunca şimdi dillendirmeye çalışıyorum. Her kesimden çok ciddi talepler geliyor. Türkiye'nin temel sorunu işsizlik... İşsizlik ile birlikte nitelikli insan gücü sıkıntısı var. Mesleki teknik eğitim konusunda ülke ciddi bir çıkmaz içine girmiş durumda. Eğitim ve sanayinin, piyasanın işbirliğine gidilmeli. Taleplere göre insan gücü yetiştirmemiz lazım. Bunu giderme konusunda adım atılmıyor. Hala da devam ediyor. Üretime dayalı bir sanayileşme politikamızın olması gerekiyor.

EGİAD: Tarım SOS veriyor. Bu alanda neler öneriyorsunuz?

M. Ali SUSAM: Tarım kendi kaderine terk edildi. Küresel ısınma da işin içinden çıkılmaz bir hale getiriyor. Fakirliği beraberinde tetikliyor. Tarıma dayalı istihdam, üretim ve ihracatı ön plana çıkarmak zorundayız. Ama bu konuda ciddi kafa yorulması gerekiyor.

EGİAD: Bütün üretim kalemlerinde üretimimizi kaybettik. 10 sene önce mercimek stoğumuz vardı. Şimdi mercimek ithal ediyoruz. Her türlü bakliyatı ithal ediyoruz.

M. Ali SUSAM: Teoriyi pratiğe döndürmemiz lazım. Üretime dönük, sanayiye dönük bir politika yok. Bu nedenle finans odaklı bir politika olduğunu görüyoruz. Dünya Bankası IMF yetkilileri geldiklerinde bize "Siz tarımı sübvansede ediyorsunuz" dediler.

Bu köylüye verdiğiniz destek, sizin bütçesiniz de çok ciddi anlamda stok maliyeti olarak yansıyor. Destek vermeyin. Üretim yapılmasın. Üretime değil dekar başına para verin" denildi. Buradan çok sonuç çıkıyor. Sen üretim yapma. Bu ilk aşamada bakıldığında çok cazip bir teklif gibi gelebilir. Ürünün pazarını oluşturmak lazım..

Üretim yapmadıktan sonra, pazarda olma şansın yok. Ama finans politikaları da bir yerde tıkanıp kalıyor. Kaybettiklerini tekrar kazanmak kolay değil.

EGİAD: Yerel seçimler yaklaşıyor. Başbakan "İzmir'i istiyorum" dedi. CHP ise "Kaleyi sonuna kadar savunacağız" mesajları verdi. Yerel seçimlerde İzmir'de nasıl bir tablo görüyorsunuz?

M. Ali SUSAM: Bir Başbakan'ın "İzmir'i istiyorum" demesini çok yadırgadığımı altını çizmek istiyorum. Başbakan Türkiye'nin başbakanı... İl başkanı söyleyebilir, milletvekili

söyleyebilir. Başbakan söylerse de bu ülkenin bazı kentlerini ayırmış olur. İzmir'in merkezi idareden destek alamamasının nedenlerinden birisi de bu politikadır. Bürokratlarda bu noktada mevcut yerel yönetimi CHP'nin almaması için tuzaklar kurar. Seçim zamanı gelir, kendine göre adayını çıkarıp ve çalışmanı yaparsın. Orayı almak istemen en doğal hakkın ama bu çıkıp söylemek doğru değil. Bu şekilde insanları baskı altına alırsın.

Ama ben bunun İzmir gibi demokrasiyi çok özümsemiş bir kentte cevabının verileceğine inanıyorum. İzmir halkı da doğal refleks olarak savunmaya geçecektir.

Bugün Başbakan geldiği zaman kendi el yazısı ile pankart açan bu insanlar, bir savunma refleksi içindedir. Hiçbir kentte olmayan bir tepki ile karşılaşmıştır.

EGİAD: Ege'deki 2. ve 3. kuşak yöneticileri önerileriniz neler? Siyasete atılmaları konusunda tavsiyeleriniz neler olur?

M. Ali SUSAM: EGİAD'ı önemsiyorum. EGİAD'ın çalışmalarını yakından takip ediyorum. İzmir'deki görev sürecimde de etkinliklerini yakından takip etmeyi ilke edindim. Türkiye'nin geleceği EGİAD gibi olan sivil toplum kuruluşlarının gelişmesi, genişlemesi ve hem ekonomik, sosyal ve siyaset hayatında etkin olmalarından geçiyor. Çünkü arkadaşlarımızın çok ciddi bir eğitim ve bilgi birikimi süreçleri var. İkincisi, birinci kuşaktan gelen bir sanayi birikimine sahipler.

Üçüncüsü ise bu güçleriyle birlikte dünyayı çok yakından takip etme fırsatına sahipler. Çok geniş vizyona sahipler. Böyle bir gücün Türkiye'nin ekonomik ve sosyal hayatındaki önemini takdir edersiniz. EGİAD örgütlenmesi önemli bir çalışmadır. Bu örgütlenme, gelecekte Türkiye'nin siyasi hayatına önemli bir vizyon koyacaktır. Artık Türkiye kendini daha iyi anlatabilen insanlarla özdeşleşmeyi istiyor. O nedenle EGİAD'dan çıkacak siyasetçilerin şansının çok daha yüksek.

EGİAD: Nasıl bir İzmir hayal ediyorsunuz?

M. Ali SUSAM: Hak ettiği yeri almış bir İzmir, yatırımlarını yapmış, Akdeniz'in önemli bir şehri olmasını, demokrat kimliğiyle yıllarca dünyaya örnek olmuş bir İzmir istiyorum. İnşallah bunu hep beraber gerçekleştireceğiz.

EGİAD: Ekleme istedikleriniz...

M. Ali SUSAM: EGİAD ölçeğinde Türkiye'nin laik demokratik ve sosyal hukuk devleti yapısına sahip çıkacağına inanıyorum. Okullaşma sürecini hatırlıyorum. Eğitimdeki desteğini biliyorum. Bu süreçte konular benimle paylaşıldığı ölçüde, emirlerinde olduğumu bilmelerini isterim.

1389 amlık Sokak No:12/A • Alsancak-ZMR
Tel: 0.232. 464 71 24 - 464 41 04 - 421 49 99

İzmir’de yeni bir “Sağlık Bilimleri Üniversitesi” kurulması konusunda Aralık ayında TBMM’ne kanun teklifinde bulunduğunu ancak İktidar tarafından beklendiğini belirten **MHP İzmir Milletvekili Ahmet Kenan Tanrıkulu:**

“Güçlü bir İzmir için

Bir dönem Sanayi ve Ticaret Bakanı olarak Türk siyasi hayatında önemli izler bırakan şimdilerde ise MHP'den İzmir milletvekili olarak görevini sürdüren Ahmet Kenan Tanrıkulu, "İzmir'de öncelikle hangi projeler hayata geçirilmeli" diye sorulduğunda EXPO'nun da ana teması olan sağlık başlığına dikkat çekiyor.

Sağlık alanındaki yatırımlara biran önce başlanarak uluslararası alanda sağlık konusunun ön plana çıkılması gerektiğinin altını çizen Tanrıkulu, konuyu çok önemseydiği için İzmir'de yeni bir "Sağlık Bilimleri Üniversitesi" kurulması konusunda Aralık ayında TBMM'ne kanun teklifinde bulunduğunu ancak iktidar tarafından bekletilendiğini söylüyor. Tanrıkulu, ayrıca "İzmir'in sorunların çözümü noktasında çok acil adımlar atılmalı ve güçlü bir İzmir için bu engeller kaldırılmalıdır" diyor.

Öte yandan EXPO'nun neden alınmadığı konusunda kamu kesiminin şeffaf bir şekilde hesap vermesi gerektiğini söyleyen

Tanrıkulu, bu konuda da geçtiğimiz günlerde TBMM'ne yazılı bir soru önergesi verdiğini ifade ediyor. Tanrıkulu, "Hepimizin bildiği gibi kaybedilen EXPO-2015'in; harcanan bunca emeğin böylesine karşılıksız kalmasının elbette nedenleri vardır. O süreçte İzmir'in, sanki her şeyi EXPO'ya endeklemiş gibiydi. Oysa ki bir "B" plânımız olmalıydı. Birileri özellikle kamu kesimi, EXPO'nun niye alınmadığının hesabını şeffaf bir şekilde vermeli. Bunun araştırılması gerektiği inancını taşıyorum. Araştırılmalı ki; bu tip organizasyonlarda nerelerde ve nasıl hata yapıldığı ortaya çıkıp tartışılsın. Bu konuda geçtiğimiz günlerde TBMM'de yazılı soru önergesi verdim. Bu süreci bugün iyi analiz edebilirsek, önümüzdeki bu tip uluslararası çalışmalarda daha başarılı olabiliriz diye düşünüyorum" diyor.

Ahmet Kenan Tanrıkulu ile İzmir'i, İzmir için yapılması gerekenleri ve genç girişimcilere düşen görevler üzerine konuştuk.

EGİAD: Siz bir dönem Sanayi ve Ticaret Bakanlığı koltuğuna oturmuş bir siyasetçisiniz. Şimdi ise muhalefet masasında oturuyorsunuz. Her iki koltuktan da sanayicinin özellikle de Egeli sanayicinin içinde bulunduğu durumu nasıl değerlendiriyorsunuz?

Ahmet K. TANRIKULU: 57'nci Hükümet'in Sanayi ve Ticaret Bakanı olarak; o tarihlerde gözlemlediğimiz birçok sorunu çözecek çalışmalarımız olmuştur. Nitekim, Organize Sanayi Bölgeleri Kanunu, Teknoloji Geliştirme Bölgeleri Kanunu, Şeker Kanunu, Esnaf ve Sanatkarlar Genel Müdürlüğü'nün kurulması ve Tarım Satış Kooperatifleri Birliklerinin yeniden yapılandırılmasını sağlayacak kanunlar çıkartılarak, Türkiye ve Türk Patent Enstitüsü, Avrupa Patent Sözleşmesine 20. Asil üye olarak kabul ettirilerek, görev alanımızla ilgili çok önemli yasal boşluklar doldurulmuştur. Benzer şekilde, OSB yönetimleri özerk hale getirilerek yıllardır var olan mevzuat boşluk giderilmiştir. En önemlisi bu çalışmalarını yaparken, daima ilgili kesimlerle birlikte çalışmaya özen gösterdik.

Bugün ise girişimcilerimiz; enflasyon, cari açık ve dış borçların artması, büyümenin yavaşlaması ve döviz kurlarının gerilemesi nedeniyle ekonominin istikrara kavuştuğuna inanmamakta ve önlerini net olarak görememektedir. Ayakta kalmaları giderek zorlaşmaktadır. Gerek Egeli, gerekse ülke çapındaki sanayicilerimiz halen benimle görüşmelerini devam ettirerek, bahsetmiş olduğum bu sorunları aşabilme mücadelesi vermektedir. Bende bu mücadelelerinde kendilerine, önceden olduğu gibi sürekli yardımcı olmaya çalışıyorum.

EGİAD: Türkiye'nin sanayi politikasını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Ahmet K. TANRIKULU: Küreselleşme rüzgârları bütün hızıyla eserken; ülkelerin ve toplumların ekonomik, sosyal ve kültürel açıdan yeniden biçimlenmesi devam etmektedir. Ülkelerin, insanların ve işletmelerin birbirleriyle yoğun bir rekabetin içine itildiği bir dünyada; Türkiye'nin de bu gelişmelere ayak uydurması, ekonomik ve sosyal yapısını bu rekabetçi ortama hızla uyarlaması gerekmektedir. Ulaşım, haberleşme ve veri transferi alanındaki yeni imkân ve teknolojilerin ulaştığı boyut, söz konusu küresel rekabetin dışında kalmayı ya da bundan kaçınmayı imkânsız hale getirmiş durumdadır.

Öncelikle şunu vurgulamak gerekir ki; küreselleşme gerçeğini kabul etmek yetmemekte, bu süreçte olabildiğince hızlı hareket etmek gerekmektedir. Çünkü dünya pazarında; geleneksel satıcıların bir anda alıcı, alıcıların da kısa sürede satıcı olduğu, kısaca pazar kapma yarışının yoğun olarak sürdüğü bir dönemi yaşıyoruz. Ayrıca, Türkiye'nin ve hatta Adriyatik'ten Çin Seddi'ne Türk insanının geleceği adına iyi bir konum alabilmek, yeni duruma değerlerimizi koruyarak intibak edebilmek zorundayız. Bu nedenle; ekonomide, sanayide ve teknolojide mevcut düzeyi yükseltme, daha kaliteli ve daha iyi üretebilme ve satabilme, ekonomide yapısal dönüşümü sağlıklı olarak gerçekleştirme ihtiyacını duymaktayız.

Ancak, hâlihazırda Türk sanayisinin atması gerekli yeni adımlar olduğu da gözden kaçırılmamalıdır. Küreselleşme rüzgârının yıkıcı etkisinden korunmak için bu süreci etkili

engeller kaldırılmalı"

Küreselleşme gerçeğini kabul etmek yetmemekte,

bu süreçte olabildiğince hızlı hareket etmek gerekmektedir.

Çünkü dünya pazarında; geleneksel satıcıların bir anda alıcı, alıcıların da kısa sürede satıcı olduğu, kısaca pazar kapma yarışının yoğun olarak sürdüğü bir dönemi yaşıyoruz...

MHP olarak bu bilinçle yerel seçimlere hazırlanıyoruz. Zikredilen diğer partiler arasındaki mücadelenin özüne baktığınızda, şu ana kadar aday bulamama, bulunan adayın erken açıklanması halinde yıpratılacağı korkusu ve buna benzer samimi olmayan kendi içlerinde bir mücadele söz konusu. Ancak şu hatırlatmayı ve tespiti yapmadan geçemeyeceğim. Yerel'de CHP, genelde ise AKP kazanabilmek için şu an sahip oldukları devletin maddi ve manevi tüm imkânlarını kullanacaklardır...

bir şekilde yönetmek gerekmektedir. Günümüzde küreselleşme dahil bütün süreçleri lider ülkeler şekillendirmiştir. Bundan sonra da bu süreçleri yine lider ülke veya ülkeler yönetecektir. Bu yüzdendir ki; ülkemizin yeni bir sanayi politikasına ihtiyacı bulunmaktadır. Bu politikanın içinde, sanayimizin tüm aktörlerinin ihtiyaçlarına cevap veren yeni düzenlemeler bulunmalıdır. Sanayimizin bugün bulunduğu olumsuz şartlardan ancak bu yeni politika ile çıkabileceğini düşünmekteyim. Bu yeni sanayi politikasını burada anlatmak isterim ancak bu röportajınız buna yetmeyebilir.

EGİAD: Türkiye'de uygulanan IMF Politikaları bir dönem MHP'nin de içinde bulunduğu koalisyon dönemde uygulanmaya başlandı. Şimdi aynı politikaları AKP hükümetinin uyguladığını görüyoruz. Sizce bu politikaların uygulanmasında hata yapılıyor mu?

Ahmet K. TANRIKULU: 2002 yılında 57'nci Hükümetin ekonomik programı sayesinde enflasyonda başlayan düşüş süreci, 2006 yılında durmuş ve halen hedefleri tutmamaktadır. Bunun en önemli faktörlerinden birisi; 57'nci Hükümet'in uygulamaya koyduğu ekonomik programın tamamlayıcısı olacak olan sosyal politikaların iktidar tarafından hayata geçirilmemesidir. Bugün gelir dağılımı bü-

yük bir zaaf içindedir. Yoksul insanlarımız iyice yoksullaşmış, diğer yandan 35 tane dolar milyarder çıkarılmış bir ekonomiden bahsetmekteyiz.

Hedefleri tutmayan enflasyon, 6 yıldır düşmeyen işsizlik oranı, yüksek cari açık ve dış ticaret açığı, büyümedeki yavaşlamanın üstüne bir de global krizin etkileri gelirse, bir kriz ortamı kaçınılmaz olacaktır. Böyle bir felâkete karşın iktidarın hiçbir hazırlığı gözükmemekte, tedbir alıcı hiçbir çalışması bulunmamaktadır.

EGİAD: Son seçimlerde MHP'nin İzmir'deki oy potansiyeline baktığımızda son dönemlerin en yüksek seviyesinde olduğunu görüyoruz. Bu bağlamda son dönemde 4 milletvekili çıkardınız. İzmirli seçmenin MHP'ye bakış açısında ne değişti? İzmir'de yerel seçimlerde nasıl bir tablo bekliyorsunuz?

Ahmet K. TANRIKULU: İzmirli seçmenimizin MHP'ye karşı artan teveccühünün altında sanırım güven ve samimiyet bulunmaktadır. Diğer yandan, bu artışın bizlere yüklediği sorumlulukta aynı oranda artmıştır.

Bu konuda geçmişten bu yana sahip olduğum bir düşüncemi tekrarlamak istiyorum: "Önemli olan milletvekili seçilmek değil, seçildiğiniz bölgenin hizmetkârı olabilmek-

Evini ve aracını çok çok sevenlere Müjde !!!

CARPORT

Yeni

KD Serisi

Türkiye'de ilk Carport Teknolojisini yine EGEBETA sunuyor...

İster mevcut kullanılan açık otoparkınıza, isterse proje aşamasındaki açık otoparkınıza çözüm üreten portatif Carportlar; normal cama göre 250 kat daha dayanıklı, 80-120 km hıza mukavim, yer kaplamaz 2 ayak sayesinde araç manevrasına olanak sağlar, özel Polikarbonat çatısı ile tüm Ultra Viyole güneş ışınlarına karşı kalkan görevi görür, yağmur olukları sayesinde otoparkınızın temiz kalmasını sağlar.

- Paslanma sorununa karşı tamamı özel alaşımlı alüminyumdur.
- Şeffaf Polikarbonat çatısı ile binanızın cephe görüntüsünü bozmaz.

Carport'un benzersiz tasarımını EGEBETA Showroom'da inceleyebilirsiniz.

My-Port Serisi

KD Serisi

KC Serisi

EGEBETA®
otomasyon sistemleri ltd. şti.
Otomatik Kapı ve Panjurda Doğru Adres...

Sakarya Cad. No:146 (Ekonomi Üniversitesi yanı 200 mt.) Balçova / İZMİR
Tel: 0(232) 278 93 28 - 29 (pbx) Fax: 0(232) 278 93 81

www.egebeta.com.tr

tir". Benim siyaset anlayışım hep bu yönde olmuş ve bu yönde de devam etmektedir. İlişkilerin doğru ve sağlıklı kurulduğu, kurumsal iletişimin doğru işlediği bir siyaset kurumu, Türkiye için farklı bir hedef ve vizyon tablosu ortaya koyabilmelidir. Bu bakımdan İzmirli seçmenimiz yerel seçimlerde kendisine sunulan vaad ve projelere, her şeyden önemlisi samimiyet ve güvene oy vereceklerdir.

MHP olarak; tüm Türkiye'de umduğumuz gibi İzmir'de de yerel seçimlerde başarılı olacağımız inancını taşıyoruz. Çünkü biz İzmir'in hizmetkârı olma sevdalıyız. İzmirilerimiz güncel yaşamlarında ne kadar az sorun yaşarsalar, ne kadar az sıkıntıları olursa, bizler onların emanetçileri, vekilleri olarak Ankara'da daha huzurlu çalışma imkânı bulabiliriz.

EGİAD: MHP İl Başkanı Sayın Dervişoğlu, İzmir Büyükşehir Belediye Başkanlığı konusunda adaylığını açıkladı. Ancak AKP ve CHP arasında büyük bir mücadelenin olacağı ifade ediliyor. Bu yarışta MHP aday değişikliğine gider mi? MHP'nin buradaki tavrının nasıl olmasını öneriyorsunuz?

Ahmet K. TANRIKULU: Yerel seçimlerde Büyükşehir Belediyesi için adayımızı en erken açıklayan partiyiz. Adayımız yıpranacak diye hiçbir çekincemiz bulunmamaktadır. Nitekim adayımız ve beraberinde bizlerin İzmirimize çağdaş ve büyük projeler sunacağımızdan hiç kimsenin kuşkusu olmamalıdır. Aday değişikliğimiz söz konusu olsa böyle erken bir açıklamada olmazdı. İzmir'de yaşayan tüm vatandaşlarımız, şu an almış oldukları yerel hizmetlerin çok daha fazlasına, sahip oldukları kent yaşamlarının çok daha çağdaşına layıktır. Biz bunun bilincindeyiz. MHP olarak bu bilinçle yerel seçimlere hazırlanıyoruz. Zikredilen diğer partiler arasındaki mücadelenin özüne baktığınızda, şu ana kadar aday bulamama, bulunan adayın erken açıklanması halinde yıpratılacağı korkusu ve buna benzer samimi olmayan kendi içlerinde bir mücadele söz konusu. Ancak şu hatırlatmayı ve tespiti yapmadan geçemeyeceğim. Yerel'de CHP, genelde ise AKP kazanabilmek için şu an sahip oldukları devletin maddi ve manevi tüm imkânlarını kullanacaklardır. Bunun ne kadar demokratik ve çağdaş bir yaklaşım olacağını tüm İzmirilerimiz'in takdirine sunmak isterim. Seçim sürecinde göz boyama niteliğinde olacak bu yaklaşımı iyi analiz edebilmek için; bugüne kadar yerelde CHP'nin İzmir'e ne kazandırdığı, genelinde ise iktidarın İzmir'e ne verdiğini İzmirilerimiz'den toplanan vergilerin karşılığı olarak ne kadar kamu yatırımı aldıklarını incelemek küçük bir örnek olacaktır.

EGİAD: İzmir'de öncelikle hangi projeler hayata geçirilmeli?

Ahmet K. TANRIKULU: Bu konuda çok geniş proje ve çalışmalardan bahsetmek mümkün ancak konuyu özetle şöyle aktarabilirim: Üç tarafı denizlerle çevrili, doğa cenneti kıyılara, koylara, temiz denize, termal kaynaklara sahip

İzmirimiz; dış turizmden yeterli payı alamadığı gibi, iç turizm bakımından da arzu edilen hareketliliği gösterememektedir. Atıl duran turizm alanları sektöre kazandırılmalıdır. Yakın gelecekte parlayacak yıldız sektörlerden olan Kruvaziyer turizm geliştirilmeli ve tüm İzmir esnafının bu yolla gelecek turistlerden faydalanmaları sağlanmalıdır. Fuarçılık ve kongre alanındaki yatırımlara ağırlık verilerek, fiziki sorunlar ortadan kaldırılmalıdır. İleri teknoloji kullanan ve üreten firmaların oluşumunu ve büyümesini desteklemek, teknoloji gelişimini sağlamak Teknoloji Geliştirme Bölgelerinin desteklenmesi gerekmektedir. Sağlık alanındaki yatırımlara biran önce başlanarak uluslararası alanda sağlık konusunda ön almalıyız. Bu konuyu çok önemseydiğim için İzmir'de yeni bir "Sağlık Bilimleri Üniversitesi" kurulması yönündeki kanun teklifim, halen TBMM'de iktidar tarafından bekletilmektedir. İzmir yeni bir tersaneye kavuşturulmalı, mevcut limanı ise uluslararası pazardan payını daha fazla alması sağlanmalıdır. Kent içi ve dışı ulaşım çağdaş projelerle geliştirilmeli, İzmirilerimizin ulaşım konusunda çektiği sıkıntılar biran önce giderilmelidir. Sanayicimizin, KOBİ'lerimizin, OSB'lerimizin bugün birçok sorunu bulunmakta ve gündeme getirilmemektedir. Bu sorunların çözümü noktasında çok acil adımlar atılmalı ve güçlü bir İzmir için bu engeller kaldırılmalıdır. Tüm ülkemizde olduğu gibi işsizlik sorunu İzmirimiz'de de mevcuttur. Üstelik bu işsizlerimizin arasında çok iyi eğitim almış gençlerimiz de mevcuttur. Yeni iş olanakları yaratacak projeler acilen hayata geçirilmelidir.

EGİAD: İzmir EXPO sürecinde sizce nerede hata yaptı?

Ahmet K. TANRIKULU: Hepimizin bildiği gibi kaybedilen EXPO-2015'in; harcanan bunca emeğin böylesine karşılıksız kalmasının elbette nedenleri vardır. O süreçte İzmir'in, sanki her şeyi EXPO'ya endeklemiş gibiydi. Oysa ki bir "B" plânımız olmalıydı. Birileri özellikle kamu kesimi, EXPO'nun niye alınmadığının hesabını şeffaf bir şekilde vermeli. Bunun araştırılması gerektiği inancını taşıyorum. Araştırılmalı ki; bu tip organizasyonlarda nerelerde ve nasıl hata yapıldığı ortaya çıkıp, tartışılsın. Bu konuda geçtiğimiz günlerde TBMM'de yazılı soru önergesi verdim. Bu süreci bugün iyi analiz edebilirsek, önümüzdeki bu tip uluslararası çalışmalarda daha başarılı olabiliriz diye düşünüyorum.

EGİAD: İzmiriler "Ödediğimiz verginin karşılığını alamıyoruz" diyor. Siz İzmir'e yapılan kamu yatırımlarını yeterli buluyor musunuz?

Ahmet K. TANRIKULU: İzmirilerimizin dediği doğrudur. Bugün Kamu yatırımında İzmir es geçilmektedir. İlgili kamu kuruluşlarının verileri, İzmir'in kamu yatırımlarındaki korkunç tablosunu gözler önüne sermektedir.

1997 yılında Türkiye bütçesine yüzde 6,69 oranında katkı sağlayan İzmir'in bütçeden aldığı pay yüzde 2,65'tir. Bugün İzmir'in bütçeye katkısı 10 yılda yüzde 27 artışla yüzde

8,55'e çıkmış, bütçeden aldığı pay ise yüzde 27'lik düşüşle 1,94'e gerilemiş durumdadır. İzmir'deki kamu yatırımlarının henüz yüzde 46'sı tamamlanmamış durumda. Bunların maliyeti ise yaklaşık 4.5 milyar YTL dolayında. Yatırımlar bir türlü tamamlanamamaktadır. İzmir'in kamu yatırımlarında düşen payının sorumluluğu elbetteki yerel yönetimler ve iktidarda bulunanlardadır.

Bu çarpık, geriye dönük zihniyet değişerek, hem yatırım konusu hem de gelir dağılımı konusu biran önce gözden geçirilmeli ve İzmir layık olduğu yere gelmelidir.

EGİAD: İzmir'in projeleri yürütme konusunda ekip ruhunu yakalayamadığını görüyoruz. EXPO bunun bir örneği... İzmir nerede hata yapıyor?

Ahmet K. TANRIKULU: İzmir yürütülecek projelerde ekip ruhunu yakalayabilecek potansiyel ve çağdaş bir yapıdadır. Buradaki temel sorun; projelerin koordinasyonundan sorumluların, projeleri genele yaymayıp, sahiplenerek bir başarı elde edilirse, bunu siyaseten kullanmak olmuştur.

Oysa ki; olması gereken, İzmir'e fayda sağlayacak hangi alanda projeler olursa olsun, bunun siyasetten uzak bir anlayış içinde ve tüm İzmir'i kapsayacak, onların katılımını en üst seviyede sağlayacak bir organizasyon olmalıdır.

Atılacak her türlü adımda İzmir'in fikri alınarak, başarı elde edildiğinde bunu İzmir'e mülk etmek en doğru ve çağdaş bir yaklaşım olacaktır. Bundan sonra ekip ruhu gerektirecek projelerde bu bahsettiğim tutum benimsenirse, bu olumsuz tespit kendiliğinden ortadan kalkmış olacaktır.

EGİAD: İzmir, kabuğunu kırma mücadelesi verirken, 2. kuşak yöneticilerin etkin bir çaba gösterdiğini görüyoruz. Sizin genç girişimcilere önerileriniz neler? Hangi alanlarda gelişim konusunda çaba harcanmalı?

Ahmet K. TANRIKULU:Ege'li sanayici ve ihracatçımız, ülkemiz için stratejik öneme haiz pek çok sektörde dünya kalitesinde mal üreterek, ülkemize önemli tutarda döviz girdisi sağlamaktadırlar. Ege bölgesi sanayisi, girişimcisi ve işadaminin mevcudiyeti ve başarısı bu yüzden çok önemlidir. Genç girişimcilerimiz; diğer gelişmiş ülkeler ile rekabet edebilmek ve var olabilmek için teknoloji yeteneğini yükseltmek ve çağın teknolojilerine ayak uydurmak durumundadır. Bununla birlikte, yenilikçiliği (inovasyon), milli teknoloji yenileme sistemini oluşturup idame ettirmeyi ve o sistemin bir parçası olmayı ana strateji olarak özümsemek zorundadır.

Bu zorunluluk nedeniyledir ki; sanayimiz, ülkenin araştırma-geliştirme (Ar-Ge) sisteminin ve bununla aynı anlama gelen bilim ve teknoloji sisteminin bir parçası olmak ve o sistemle bütünleşmeye girmek mecburiyetindedir.

EGİAD: EGİAD ve İzmirililere mesajlarınız neler olacak?

Ahmet K. TANRIKULU: Gerek EGİAD, gerekse bizlerin burada onların vekili, emanetçisi olarak günün her anı, her türlü sıkıntılara çözüm üretmek için var olduğumuzu ifade etmek isterim. Aslında benim gibi; her İzmirli, kendi alanında İzmir için çalışmaktadır. Bu birliktelik ahengini koparmadan, dayanışma içerisinde İzmirimiz'e ne kadar çok katkı sunabilirsek, mevcut durumundan ne kadar ileri götürebilirsek, o zaman yapmış olduğumuz hizmetin bir anlamı olacaktır. İzmir çağdaş ve gelişmiş bir kenttir. Yaptığımız hizmetlerin de bu çağdaşlığa ve gelişmişliğe layık olması gerekmektedir.

EGİAD: İzmir için bugüne kadar çok çeşitli vizyonlar belirlendi. Fuarlar, kongreler, ticaret, finans, liman kenti vs. Siz İzmir milletvekilimiz olarak temsil ettiğiniz kente ilişkin nasıl bir gelecek vizyonu hayal ediyorsunuz?

Ahmet K. TANRIKULU: Sizin de bahsettiğiniz gibi İzmir'e bugüne kadar birçok vizyon belirlenmiştir. Bunun nedeni İzmir'in kendisinin vizyon sahibi ve niteliği taşımasıdır.

İzmir'in tarihî ve kültürel zenginlikleriyle, bir dünya kenti olabilmesi için hepimizin var gücüyle çalışması gerekmektedir. "Fuarlar ve kongreler şehri" olma misyonu olan İzmir'in bu hedefi, geçmiş ve gelecek vizyonuyla örtüşmektedir. Unutulmamalıdır ki; İzmir, "dünya kenti" olma vizyonunu sağlayacak nüfusa, entelektüel ve ticari yapıya, altyapı ve kaynaklara sahiptir.

EGİAD: EGİAD'ın ortaya koyduğu ve bir süredir üzerinde çalıştığı "İzmir bilişimle kalkınacak" sloganı ile tanımlanan İzmir'i Türkiye'nin bilişim sektörünün kalbi yapmayı hedefleyen Teknokent Projesi hakkında ne düşünüyorsunuz?

Ahmet K. TANRIKULU: İzmir teknopark potansiyeli bulunan bir ilimizdir. Bu konuyu 57'nci Hükümet Sanayi ve Ticaret Bakanı olarak tespit ederek, İzmir'e Teknoloji Geliştirme Bölgesi kazandırmak için o dönem gerekli çalışmalarını başlatarak; 06.07.2001 tarihinde 4691 sayılı Teknoloji Geliştirme Bölgeleri Kanunu'nun ardından 19.06.2002 tarihinde Teknoloji Geliştirme Bölgeleri Uygulama Yönetmeliğini çıkardık. Ancak üzülerek gözlemliyorum ki; iktidar benim başlatmış olduğum bu çalışmayı önemsemeyerek, adeta bu konuyu es geçmiştir. Oysa teknokentler vasıtasıyla İzmir'e ileri ve yüksek teknolojide yeni yatırım imkânları sağlanabileceği gibi, mevcut sanayimizin rekabet gücü de önemli ölçüde artacaktır. Halen "İzmir bilişimle kalkınacak" sloganını çok önemsiyor ve benimsiyorum. İddia ediyorum ki, yüksek teknolojiyi girişimcilerimizle ancak bu yolla buluşturabilir ve yüksek verimi bu yolla alabiliriz. Bu yüzden EGİAD'ın bu konudaki çalışmalarını yürekten ve inanarak destekliyorum.

Temel Aycan ŞEN

Tükenmez Kalem

Suyu tasarruflu kullanabiliriz. Bu açıdan kişisel düzeyde yapılacaklar aslında ilkökul Hayat Bilgisi derslerinde basit anlamda mevcut. Bir çoğumuzun okuduğu ancak ne yazık ki bir o kadarımızın da unuttuğu ve pratikte uygulamadığı, küçük ama önemli davranış biçimleri bunlar...

Gerçekten "tükenmez" sanırdık onu... Henüz 4-5 yaşlarında iken, elimiz yeni yeni kalem tutmaya başladığında ilk kez duymuştuk adını: Tükênmez Kalem...Gerçekten de o sık sık ucu kırılan, yazdıkça körleşen, ara ara ucunu açmak gereken ve açtıkça tükenen kurşun kalemlere hiç benzemiyordu.

Yazdıkça yazıyor, ne ucu bitiyor, ne mürekkebi tükeniyordu o günlerde.

Zaten onu kullanmak da pek doğru değildi o yaştaki bizler için, kurşun kalem "izinli", tükenmez ise "kaçamaktı". Eee hal böyle olunca ilkökul yılları boyunca gizliden ve seyrek kullandığımız tükenmez kalemler sahiden tükenmeden kalabilmeyi başarmıştı yıllarca.

Ortaokul yıllarında anladık acı gerçeği...

O tükenmez sandığımız kalemimiz birden bire bitivermişti. Şaşırılmış, bir o kadar da üzülmüştük. Öyle ki onu açmak, ucunu tekrar yazar hale getirmek de mümkün değildi.

Yani tükenmez sandığımız bir varlığımız tükenmişti, tıpkı bugünlerde dünyanın her tarafından tükendiklerini duymaya başladığımız doğal su kaynakları, göller, bereketli yağmurlar gibi..

Yine mi yanıldık, yine mi "tükenmez" diye hovardaca mı kullandık sahip olduğumuz bir şeyi daha ?

Evet ne yazık ki evet..

Gelişen teknoloji, modern hayat ve artan imkanlar belki hayatımızı çok daha verimli ve yaşanabilir kılıyor, ancak yorgun dünyamız bu gelişmeleri yaşarken kendinden de bir şeyler kaybediyor. İnsanoğlu dünyanın kendisine sunduklarının kıymetini bilemiyor, onlara hep sahip olacağını sanıyor ve yeni bir şeye ulaşırken elindekileri "tükenmez" sanıyor.

Oysa çok kısa süre öncesine kadar hiç duymadığımız haberleri duymaya, yaşamadığımız tehlikelerden endişelenmeye başladık artık, ne yazık ki dünyamız ısınıyor, su kaynaklarımız azalıyor...

Yani sularımız "tükeniyor"...

Umarım gerçekleşmez ancak, küresel ısınma böyle sürer, gerekli önlemler alınmaz ve yağışlar da azalmaya devam ederse, dünyanın bazı dengeleri değişmeye başlayacak.

İklimde hissedilir değişiklikler olacak, yağmurlar azalacak, buzullar eriyecek, yıllardır verimli yeşil ovalara sahip yerlerde kuraklık baş gösterecek ve bunun zincirleme etkileri hayatımıza girecek.

Çok uzak değil, daha birkaç yıl öncesinde; ülkemizde hava raporlarının ardından büyük şehirlerimizdeki barajların doluluk oranlarını bildirdiklerini duyanınız oldu mu? Ya da **"Su Tasarrufu"** konulu bilgilendirmelerin çeşitli iletişim araçları ile defalarca gündeme geldiğini?

Geçtiğimiz yıl neredeyse döviz kurlarını takip eder gibi barajların son durumunu takip etmeye başladık her gün. Bunlar üzerine konuşmaya, endişelenmeye, tartışmaya başladık farklı ortamlarda.

Bilinçli ve hassas davrananlarımız kendilerince bir şeyler yapmaya çalıştılar evlerinde, çevrelerinde.. Hükümetler, uluslararası kuruluşlar "Su" konusunu ana temalarından biri haline getirmeye başladılar. Kimi sosyal sorumluluk adına olumlu adımlar atarken, kimisi de yaptırımlar uygulamaya başladılar. Çünkü herkes için bu tehlike artık eskisinden de yakın.

Ne yazık ki temiz ve kullanılabilir sularımız hiç istemesek de tükenmeye başladı.

Peki ne mi yapabiliriz?

Örneğin suyu tasarruflu kullanabiliriz. Bu açıdan kişisel düzeyde yapılacaklar aslında ilkökul Hayat Bilgisi derslerinde basit anlamda mevcut. Bir çoğumuzun okuduğu ancak ne yazık ki bir o kadarımızın da unuttuğu ve pratikte uygulamadığı, küçük ama önemli davranış biçimleri bunlar.

Ellerimizi yıkarken veya duşta suyu gereksiz yere fazla kullanmamak, diş fırçalarken ya da traş olurken suyu açık bırakmamak, tuvalet rezervuarlarında daha az su ile temizlik yapılabilecek önlemler almak, en azından içlerine koyulacak birer dolu su şişesi ile hacim kaplayıp su sarfiyatını azaltmak, araçların, terasların, balkonların temizliğini hortumla yıkayarak değil bir kova içine alınacak su ile silerek yapmak, otellerde havlu kullanımında bilinçli davranmak, bulaşık ve çamaşırları mümkün ise makine ile yıkamak, bu makineleri verimli kullanmak, birkaç parça için çalıştırmamak, bozuk muslukları tamir ettirmek, su kaçaklarını engellemek, peyzaj çalışmalarında daha az su isteyen bitkilere yer vermek hemen akla geliveren ve hepimizin günlük ha-

yatta kolaylıkça uygulayacağı davranışlardan bazıları.

Tabii ki su kaynaklarını korumak, evlerimizde ve işyerlerimizde su ve çevre kirliliğine yol açabilecek hususları engellemek de çok çok önemli.

En önemlisi de bunları çevremize aşılacak, çevremizi bilinçlendirmek, çocuklarımıza daha küçük yaşlarda konunun hassasiyetini anlatmak, "su tasarrufu" nu yaşam biçimlerine sokmak.

Aslında tüm bunlar belki basit ama çok önemli davranışlar ve gerçekten olumlu etkileri şaşılacak derecede büyük.

"Ne olacak, dişlerimi fırçalarken akacak bir miktar su, ellerimi yıkarken akan bir parça fazla su, koca dünyada neyi halledecek" demeyin herkes bu bilinçte olur ise çok şey değişebilir.

Önümüz yaz, sıcak ve kurak günler yine geliyor, bu kış yağmur bakımından çok sıkıntı çekmedik ancak ne kadar yeterli olacak, ne kadar geçtiğimiz yılların açığını kapatacak bunu zaman gösterecek. Ama bazı veriler tehlikenin yine kapımızda olduğunu gösteriyor ki, bu yukarıdaki önlemlerin önemini bir o kadar arttırıyor.

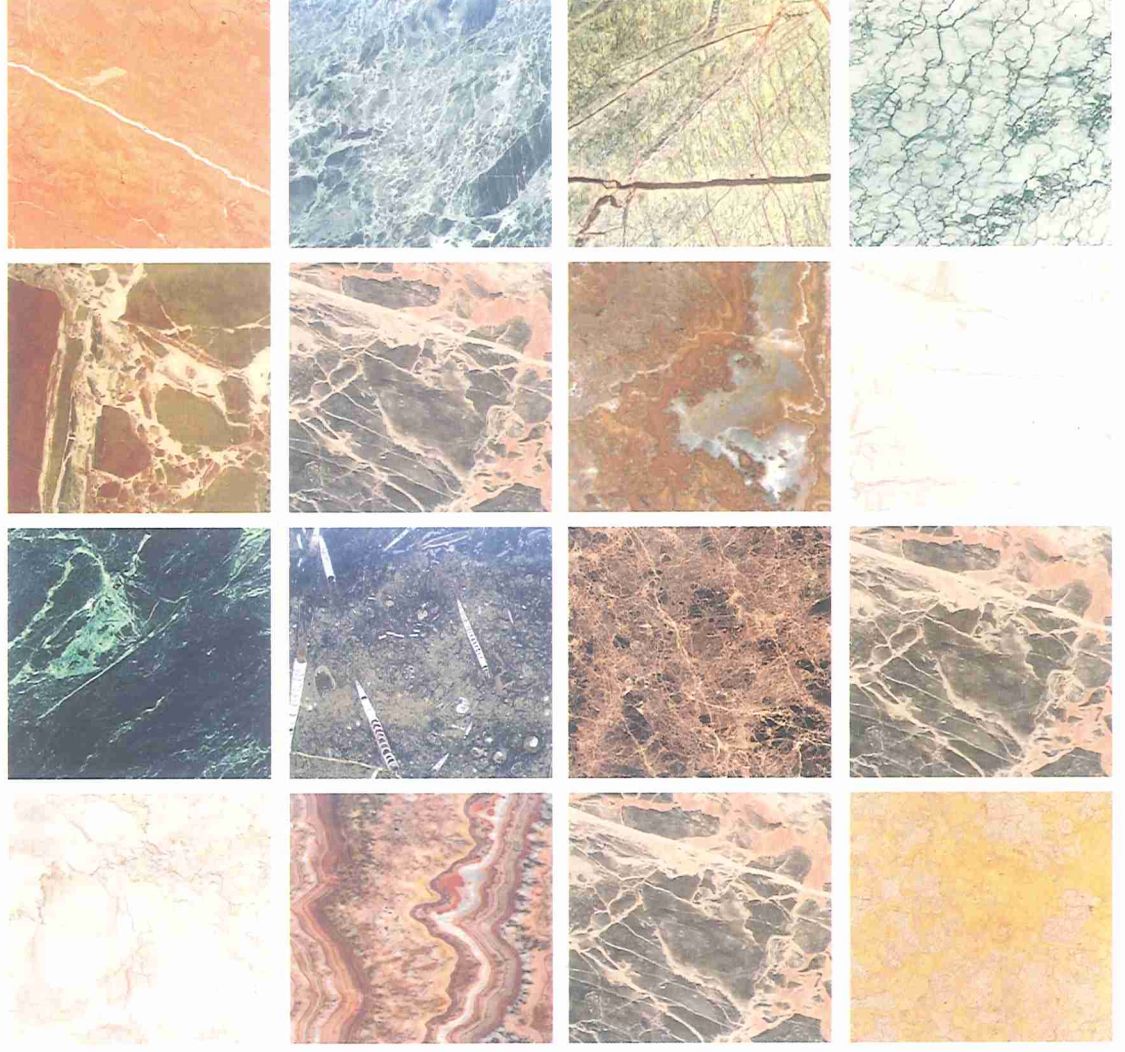
Bütün bunları niye mi anlattım, hem su tasarrufunun önemine hem de günlük hayatta bazen çok basit davranış değişikliklerinin önemli sonuçlar doğurabileceğine dikkat çekmek istedim. Bizler bilinçli olursak, çevremizi de etkiler ve bir nebze faydamız olur diye düşündüm.

Rutin alışkanlıklarımızı değiştirmek zor ancak bazen duyduğumuz bir olay, bazen yazdığımız bir an, bazen de okuduğumuz bir yazı bu rutin davranışlarımız sırasında sık sık aklımıza geliverir. Eğer her diş fırçalayışta, her el yıkayışta yani kısacası su kullanımı ile ilgili her hareketimizde yukarıda bazıları saydığım önlemlerden biri dahi akıllarda kalır ise bizlerin de "su tasarrufu" konusunda yaptığı doğru ve olumlu hareketler çoğalacaktır.

Tıpkı yıllar önce bir grup sınıf arkadaşımın ziyaretine gittiğimiz ilkökul öğretmenimizin bizi davet ettiği derste 2. sınıf öğrencilerinden her birinin ardı ardına tahtaya kalkarak tekrarladığı "dişlerimizi fırçalarken suyu boşuna akıtmamalıyız, çeşmeyi kapatmalıyız!" sözünün her diş fırçalayışında kulaklarımda çınlaması gibi, sizlerin de günlük su kullanım alanlarınızda bu yazıyı ve yapılması gerekenleri hatırlamanız dileğiyle...

Sağlığımızın, dostluklarımızın, sevgilerimizin, kısacası vakıf olduklarımızın değerini "tükenmeden" bilmek dileği ile...

MARBLE

“Türkiye'nin
En büyük ihracat fuarı; **MARBLE**”
Bir marble hikayesi

Alanında dünyanın ikinci büyük organizasyonu kabul edilen **MARBLE Uluslararası Doğaltaş ve Teknolojileri Fuarı** ise İEF'den doğmuş, başarılı bir ihtisâs fuarı örneği olarak günümüzde kent ekonomisine **70 milyon dolar katkı sağlayan bir organizasyona dönüştü...**

Artık bir dünya markası olan ve adı İzmir'le özdeşleşen MARBLE-Uluslararası Doğaltaş ve Teknolojileri Fuarı, 14 senelik serüveni içerisinde dünya fuarcılık takviminde diğer ülkelerin fuar tarihlerini belirlerken göz önüne aldığı bir fuar haline dönüştü. Bu anlamda Ticaret Gazetesi'nin özel eki olan Marble ilavemize, bir başarı öyküsü olarak "Bir MARBLE HİKAYESİ"ni hazırladık.

DÜNDEN BUGÜNE MARBLE

Marble Fuarı'nın organizasyona ilişkin hazırlık çalışmaları fuarın kapandığı günden itibaren bir sonraki fuara kadar yıl boyu sürdürülüyor. 26-29 Mart 2008 tarihleri arasında 14. kez gerçekleştirilen fuar ilk kez, 1995 yılında 47 firmanın katılımı ile 2.600 metrekare alan üzerinde düzenlenir. MARBLE Fuarı, kısa sürede sağladığı başarı ile dünya otoriteleri tarafından ülkemizin ilk uluslararası ihtisas fuarı olarak büyük bir başarıya imza atarken, 1998 yılında ise Uluslararası Fuarcılık Endüstrisi Derneği (UFI) tarafından üyeliğe kabul edilir ve uluslararası ihtisas fuarı olduğu, dünyanın en büyük fuarcılık kuruluşu tarafından da tescil edilir. Kurulduğu yıldan buyana her yıl daha iyiye giden MARBLE Fuarı konuya ilişkin katılımcı istatistikleri bu savın en güçlü kanıtı. İZFAŞ, fuarın ihracat potansiyelini yükseltmeye öncelik vererek çalışıyor. Bu amaçla yabancı ziyaretçi, alıcı sayısını artırmaya yönelik girişimlerde bulunuyor. Yabancı sektör örgütleriyle iyi ilişkiler içine giren fuar organizasyonu, Dış Ticaret Müsteşarlıklarının faaliyetlerinden azami ölçüde yararlanarak gelişimini sürdürüyor. Türk mermer ve doğaltaş sektörü mensuplarını yeni ülkelere açılmaya teşvik etme amacının güden Marble, yabancı alıcıların, özel konuk statüsüyle fuarı ziyaret etmelerini sağlamakta. Yurtiçi tanıtım çalışmaları kadar yurtdışı tanıtıma da ağırlık vererek, önemli yabancı yayın organlarının yanı sıra yurtdışı ihtisas fuarlarında da Marble'in tanıtımı yapılarak geniş yabancı katılımcı sayısına fuar ulaştı. 2007 yılında gerçekleşen 13. MARBLE'a 77 ülkeden, 2786 yabancı ziyaretçinin gelmesi fuarın başarısını gözler önüne seriyor.

Türk doğaltaşı bugün itibarıyla 167 ülkeye ihraç edilmekte. İhracat yapılan ülkeler arasındaki ilk üç sıralamasını ABD, Çin ve İngiltere oluşturmaktadır. MARBLE'in en çok ziyaretçi gelen ülkelerde de ilk üç genelde bu üç ülkedir. 13. MARBLE yalnızca ABD'den 115 sektör profesyoneli ziyaretçi olarak gelmiştir.

2008 MARBLE 2 BİN METRE KARE DAHA BÜYÜYOR

14. MARBLE hazırlıkları kapsamında fuar alanında yeni bir revizyon gerçekleştiriliyor. Artan katılım taleplerine olumlu yanıt verilebilmesi için Kültürpark'daki sergileme olanağı maksimum seviyeye çıkarıldı. 2008 MARBLE'in, 42.123 met-

YIL	İHRACAT MİKTARI (Milyon Dolar)
1995	77
1996	96
1997	119
1998	128
1999	150
2000	189
2001	224
2002	303
2003	430
2004	630
2005	826
2006	1.071

YIL	İHRACAT MİKTARI (Milyon Dolar)
1989	32
1990	40
1991	34
1992	46
1993	48
1994*	60

MARBLE Fuarı'ndan önceki dönemde gerçekleşen ihracat ise şöyledir:

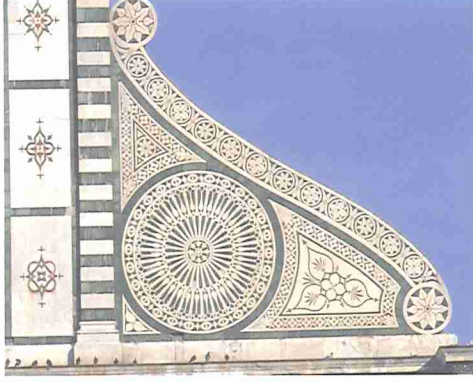
rekarelik alanda yapılması kararlaştırıldı. Böylece toplam metraj geçen yıla göre yaklaşık 2.000 metrekare büyüyecek. Katılımcıların memnuniyet duydukları prefabrik üniteler bu yıl da kuruluyor. Toplam 8.000 metrekare yeni kapalı alan yaratacak prefabrik üniteler, fuarın ardından kaldırılacak. Prefabrik holler, Lozan Kapı Girişi, Uzun Havuz Üstü, 26 Ağustos Kapı Girişi ve 3 No'lu Hol çıkışına kurulacak. MARBLE Fuarına yönelik talep neticesinde sabit kapalı alanların tamamı ise aylar öncesinden dolmuş durumda.

Alan kullanımının artması nedeniyle firma sayısında da yükselme bekleniyor. Geçen yıl 1038 firmanın katıldığı fuara bu yıl 1100 civarında firmanın iştirak edeceği öngörülmüyor. Ziyaretçi, ülke ve yabancı alıcı sayısını artırmaya yönelik girişimlerini yıl boyu sürdüren İZFAŞ, geçen yıl MARBLE Fuarı kapsamında 34 ülkeden katılımcı, 77 ülkeden ziyaretçi konuk etmişti. Bu yıl yapılan çalışmayla özellikle ziyaretçi sayısının artırılması hedeflendi. 2008 Marble'ı 3000'e yakın yabancıların ziyaret etmesi bekleniyor.

İHRACATA "MARBLE" DOPİNGİ

Türk mermer ve doğaltaş firmalarını yabancı alıcı ve ithalatçılarla buluşturarak, yıllık ocak kapasitelerine uygun oranlarda iş bağlantıları gerçekleştirmelerine ve Türkiye'nin mermer ihracatının artmasına katkıda bulunan MARBLE, Türk doğaltaş sektöründe faaliyet gösteren kurum ve kuruluşların ortak desteğiyle ve tam bir işbirliği içinde düzenleni-

FUAR	TARİH	ÜLKE SAYISI	YABANCI K.	YERLİ K.	TOPLAM	ZİYARETÇİ	METRAJ
YAPITEK 95 &							
MERMER 95	23 - 26 Mart	0	0	47	47	4.719	2.600
MARBLE 96	28 - 31 Mart	4	31	115	146	5.145	5.879
MARBLE 97	27 - 30 Mart	14	95	185	280	3.884	4.458
MARBLE 98	26 - 29 Mart	16	165	237	402	4.524	7.333
MARBLE 99	16 - 19 Nisan	18	112	213	325	5.164	7.178
MARBLE 2000	30 Mart - 02 Nisan	20	124	226	251	7.625	8.634
MARBLE 2001	29 Mart - 01 Nisan	21	145	278	423	10.644	10.887
MARBLE 2002	28 - 31 Mart	26	179	310	489	17.480	15.205
MARBLE 2003	03 - 06 Nisan	28	212	444	656	19.386	15.205
MARBLE 2004	01 - 04 Nisan	31	182	569	751	25.432	29.260
MARBLE 2005	31 Mart - 03 Nisan	33	212	688	900	39.954	33.350
MARBLE 2006	29 Mart - 01 Nisan	37	238	714	952	45.558	38.000
MARBLE2007	28-31 Mart	34	251	787	038		

yor. Fuar, ihracat rakamlarına bakıldığında; Türk Doğaltaş dış satımının gelişmesinde çok önemli bir rol üstlenmiştir. İhracatçı Birliklerinin rakamları MARBLE Fuarı'nın ve doğaltaş sektörünün 1995 yılından bu yana birbirine paralel bir büyüme gerçekleştirdiğini göstermekte. 1995 yılından 2006 yılına kadar olan mermer ve doğaltaş ihracat rakamları şöyle gerçekleşmiştir: MARBLE Fuarı aynı zamanda, sektörün yıl içindeki ilk büyük randevusu olma özelliğini de taşır. Yeni taş örneklerinin lansmanın yapıldığı fuarda en yeni teknoloji ürünleri sektör temsilcileriyle ilk kez buluşmakta. Pek çok firma, yıllık ocak üretim kapasitesinin satış bağlantılarını dört gün içerisinde tamamlarken, ihracata yönelik firmaların MARBLE Fuarı esnasındaki dört günlük satış ra-

kamları da her bir firma başına ortalama 250-300 bin dolar seviyelerinde gerçekleşmekte.

Örneğin; doğaltaş ocaklarından çıkarılan mermer ve doğaltaş blokları, 13. MARBLE Fuarı sırasında 4 gün süreyle Kültürpark Alanı'nda sergilenmiş, fuar sırasında, her biri ortalama 25 ton ağırlığında olan 197 adet bloğun satışı gerçekleştirilmiştir. Fuara katılan makineciler yalnızca Türk üreticilere değil, gelen yabancı ziyaretçilere de satış yapmaktadır. MARBLE ikili ticari işbirliklerine zaman zaman ülkeler arası anlaşma ve bağlantıları da eklemiştir. Mesela, 13. MARBLE Türkiye ve Bulgaristan'ın sektör örgütlerinin ortak çalışma kararı almasına zemin hazırlamıştır.

Marble Fuarı; Her geçen yıl daha iyiye...

Yurtdışındaki örneklerinde olduğu gibi Türkiye'de de bir fuar ve bir sektör birlikte gelişiyor, beraber ilerliyor. Alanında dünyanın ikinci büyük fuarı kabul edilen, **MARBLE- İzmir Uluslararası Doğaltaş ve Teknolojileri Fuarı**, Türkiye'nin en büyük ihracat fuarı olmayı başardı...

Yönetim Kurulu'nda İzmir Büyükşehir Belediyesi, TOBB ve İzmir İşdünyası örgütlerinin temsilcilerinin bulunduğu bir fuarcılık şirketi olan İZFAŞ tarafından düzenlenen MARBLE Fuarının onördüncüsü, 26-29 Mart 2008 tarihleri arasında gerçekleştirildi.

Artık bir dünya markası olmuş ve adı İzmir'le özdeşleşmiş MARBLE Fuarı bu yıl belki de son kez Kültürpark'da düzenleniyor. Gaziemir'deki yeni fuar alanının 15. MARBLE'a yetiştirilmesi planlanırken gerçekleştirilen 14.

fuvar bu açıdan önemli. Bir başka deyimle; 2008 MARBLE belki de, kent içinde düzenlenen son MARBLE olacak.

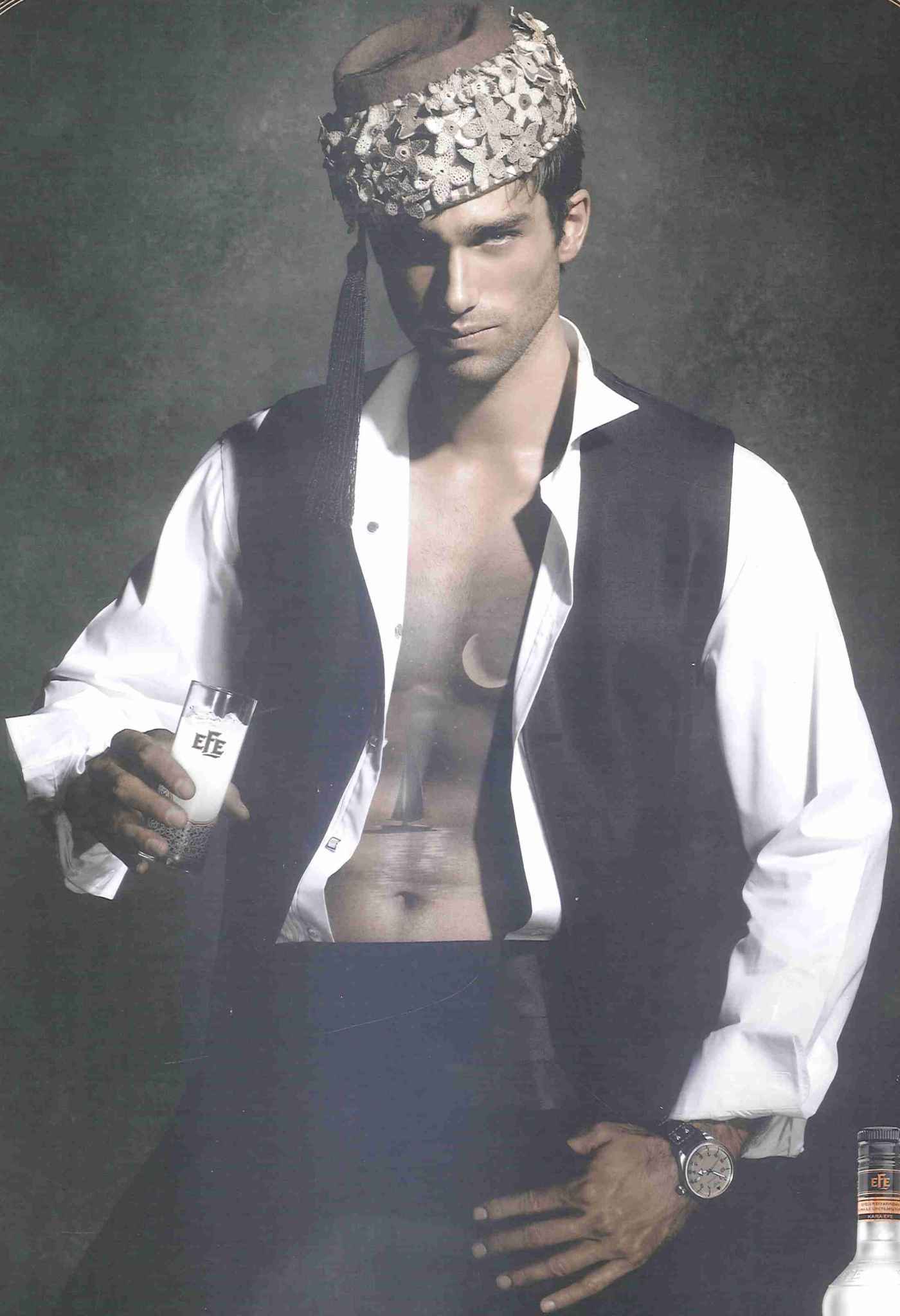
14. MARBLE hazırlıkları kapsamında fuar alanında yeni bir revizyon gerçekleştirildi. Artan katılım taleplerine olumlu yanıt verilebilmesi için Kültürpark'daki sergileme olanağı maksimum seviyeye çıkarıldı. 2008 MARBLE'ın, 42.123 metrekarelik alanda yapılması kararlaştırıldı. Böylece toplam metraj geçen yıla göre yaklaşık 2.000 metrekare büyüyecek. Katılımcıların memnuniyet duydukları prefabrike

üniteler bu yıl da kuruluyor. Toplam 8.000 metrekare yeni kapalı alan yaratacak prefabrike üniteler, fuarın ardından kaldırılacak. Prefabrike holler, Lozan Kapı Girişi, Uzun Havuz Üstü, 26 Ağustos Kapı Girişi ve 3 No'lu Hol çıkışına kurulacak. MARBLE Fuarına yönelik talep neticesinde sabit kapalı alanların tamamı ise aylar öncesinden dolmuş durumda. Alan kullanımının artması nedeniyle firma sayısında da yükselme bekleniyor. Geçen yıl 1038 firmanın katıldığı fuara bu yıl 1100 civarında firmanın iştirak edeceği öngörülmüyor. Ziyaretçi, ülke ve yabancı alıcı sayısını artırmaya yönelik girişimlerini yıl boyu sürdüren İZFAŞ, geçen yıl MARBLE Fuarı kapsamında 34 ülkeden katılımcı, 77 ülkeden ziyaretçi konuk etmişti. Bu yıl yapılan çalışmayla özellikle ziyaretçi sayısının artırılması hedeflendi. 2008 Marble'ı 3000'e yakın yabancıların ziyaret etmesi bekleniyor.

İŞLEYEN YAPILAN HAZIRLIKLARI DEĞERLENDİRDİ

İZFAŞ Genel Müdürü Doğan İşleyen "Fuarlılıkta bir kural vardır; Bir sonraki fuarın hazırlıklarına önceki fuarın açıldığı gün başlanır... Biz de bu kuralı uyguluyoruz ve hazırlıklarımızı yıl boyu sürdürüyoruz. 14. Marble - Doğaltaş ve Teknolojileri Fuarı'na ilişkin çalışmalarımız bu anlayışla yapıldı. Öncelikli hedeflerimizi şöyle belirledik; Ziyaretçi, ülke ve yabancı alıcı sayısını artırmak, alan düzenlemesinde yapılacak revizyonla katılımcı sayısını maksimum seviyeye çıkarmak" dedi.

BOYLE GÜZEL RAKI HIÇ İÇMEMİŞTİK DEMEVİNİZ, KARARINDA İÇİNİZ.

KARADIR KAŞLARI FERMAN YAZDIRIR,
BU AŞK BENİ KADEH KADEH *Efelendirir*

www.eferaki.com

Doğaltaşta devleşen Türkiye'yi uluslararası pazar zorluyor...

Türkiye ABD Pazarında havlu attı

Türkiye, doğaltaş üretimi yapan ülkeler arasında 7. sırada, ihracatçı ülkeler sıralamasında ise 12. sırada yer alıyor. Ancak mermer sektöründe büyümesini sürdürürken, uluslararası rekabet merciyi zorluyor.

Mermer çeşitliliği açısından 290 çeşit taş ile dünya sıralamasında ilk sırada yer alan Türkiye, İtalya, İspanya, Yunanistan ve Portekiz ile rekabet süreci yaşıyor.

Dünyanın en büyük mermer ve traverten alıcısı olan

SEKTÖRÜN YENİ SORUNLARI

Son zamanlarda dünyanın en büyük mermer ve traverten alıcısı olan ABD pazarının daralması, Türkiye'nin en etkili olduğu bu pazarda sıkıntılar yaşamasına neden oluyor.

İran, Hindistan ve Çin gibi ülkeler ABD pazarına baskı kuruyor.

Şili ve Peru'da üretimlerin gelişmesi ve yeni ocakların açılması,

İran gibi yeni rakiplerin de devreye girmesi

ABD'de Mortgage Krizi nedeniyle pazarın daralması, Türkiye'nin güçlü olduğu bu pazarda sıkıntı yaşamasına neden oluyor. Türk firmaları bu pazarda kelimenin tam anlamıyla havlu attı. Öte yandan İran, Hindistan ve Çin bu pazarda önemli bir baskı oluşturuyor. Türkiye'nin bu ülkelerle rekabet edememesinin en önemli nedeni ise üretim maliyetindeki yüksek olması...

ABD pazarında yeni rakiplerin ortaya çıkması fiyatları düşürürken, kar marjları her geçen gün düşüyor. Mermer ve traverten üretiminde enerji ve işçilik maliyetlerinin diğer ülkelere göre çok yüksek kalıyor.

Döviz kurlarında ihracatçı aleyhine gözlenen durum kar marjlarını en alt seviyelerine düşürüyor. Bunun yanında İran gibi yeni rakiplerin de devreye girmesiyle birlikte Türk mermer firmaları sıkıntılı bir dönem yaşıyor.

YATIRIMLARDA BEKLEME DÖNEMİ

Bugün Türkiye genelinde 5 binin üzerinde mermer ocağı ruhsatı alan firma var. Sektör farklı alanlarda uzmanla-

şan insanların girdiğini ancak bu nedenle sıkıntı yaşandığını belirten Ege Maden İhracatçıları Birliği Yönetim Kurulu Başkanı Arslan Erdinç, "Mermere hücum dönemi artık. Sektörün kolay ve karlı olmadığı anlaşıldı. Son dönemde kar marjlarının da düşmesiyle yeni yatırımlar durma noktasında" dedi.

İRAN BU SEKTÖRDE DE RAKİP

Traverten rezervleri açısından son derece zengin olan İran, özellikle Denizli'deki üreticilerin zor günler yaşamasına neden oluyor. Ancak üretim yapısı itibarıyla bilinçli olmayan İran, bu sıkıntıyı aşmak aktif yatırım süreci yaşıyor. Bu konuda görüşlerini aldığımız sektör temsilcileri, "Bu tip ülkelere oranla şanslıyız. Ancak hedefimiz de en üst olmalı. Dünyada çok bakir bölgeler var. Arap yarımadasının en güneyi gibi.

Çok açılacak, dünya piyasasını etkileyecek yerler olabilir. En az 10 senede travertende Türkiye'nin önüne geçecek bir ülke göremiyorum. Biz kendimizi belirli bir noktaya getirirsek, onlar istediği iyi taşları üretsinler, ama bizim aldığımız eğitim, kültür noktasına gelene kadar bir 10 sene aramızda fark olacak. Düne kadar İtalya ve İspanya aramızda fark varıyorsa 10 sene içinde bunu hızlı bir şekilde kapattık. Şimdi hem İtalya ve İspanya gibi mermerde büyük ülkelerle hem de pazara yeni giren gelişmemiş ve gelişmekte olan ülkeler ile aramızı açmamız gerekiyor. Tabiki bu uzun soluklu bir koşu. Mermerciler birbirine destek olmalı, ortak hareket etmeli" diyor.

BİRLEŞİK KRALLIKTA YÜKSELİŞ

Son dönemde İngiltere'de doğal taş tüketiminin artış göstermesi, Türk iş adamlarının bu pazara yönelik çalışmalarını, sektörün üretim kalitesini ve çeşitliliğini artırması meyvelerini veriyor.

2004 verileriyle bakıldığında İngiltere'nin işlenmiş mermer ve traverten ithalatında Türkiye yüzde 32'lik payla 1. sırada olduğunu görüyoruz. İtalya yüzde 24'lük payla ikinci sırada. İthalatta yükselen bir eğilim gözlenmesi İngiltere'yi potansiyel bir pazar haline getirirken, Türkiye bu pastadaki payını yüzde 40'lara çıkarmayı düşünüyor.

Türkiye 2005'te İngiltere'ye 43, 2006'da 60 milyon dolarlık ihracat yaptı. 2007 yılında ise Ege İhracatçı Birlikleri kayıtlarına göre sadece bu bölgeden 43 milyon dolarlık ihracat gerçekleştirildi. Türkiye genelinde ise ilk 4 aylık dönemde 25 milyon dolarlık ihracat yapıldı.

Yükselen kaliteli yapılarla, Geleceğimizi İnşa ediyoruz.

Bu yüzden

BATIÇİM TS EN ISO 9001:2000 Kalite Sistem belgesini,
TS EN ISO 14001 Çevre Yönetim Sistem belgesini,
TS 18001 İş Sağlığı ve Güvenliği Yönetim Sistem belgesini,
TS EN ISO/IEC 17025 Laboratuvar Yeterlilik belgesi ile
CE uygunluk belgelerini bünyesine katmıştır.

BATIÇİM

BATI ANADOLU ÇİMENTO SANAYİİ A.Ş.

Anadolu'nun eşsiz mermer çeşitleri bugün Amerika'dan, Sri Lanka'ya dünyanın dört bir yanına yayılmış; insanoğlunun "yerleşme" öyküsüne yeni öyküler katmakta. Globalleşen pazar anlayışına uygun hamlelerle "mermer piyasası"nın en kıymetli taşları yine Anadolu'dan çıkmakta. Anadolu'dan gelen köklü geçmişinin mermer geçmişinin getirdiği sorumluluk ve dünyanın en önemli doğaltaş fuarlarından birine ev sahipliği yapan İzmir'de Türkiye'nin ilk doğaltaş müzesi ile hayat buldu.

Anadolu uygarlıkları kültürel, siyasal ve toplumsal yapılarını ve yapıtlarını, bu topraklardan kazıp çıkardıkları mermerle yarattıkları kentlere, anıtlara, yollara kazımıştır. Bugün Anadolu'nun tarihini anlamak, mermerin sessizce anlattıklarını dinlemekle mümkündür... **Mermer**, bu öyküde yalnızca tarihi değil, Anadolu coğrafyasının eşsiz zenginliğini de anlatır. **İzmir Doğaltaş Müzesi ise mermeri...**

**Anadolu Tarihinin
sessiz tanığı mermer,
İzmir Doğaltaş Müzesi'nde
dile geliyor...**

MARBLE Fuarı'nın alanında bir dünya markası olması nedeniyle ve markalaşma serüveninin bir unsuru olarak başlatılan **"Anadolu Taş Seçkisi"** sergi çalışması zaman içinde sektör temsilcilerinin de desteğiyle Doğal Taş müzesine dönüştü. 29 Mart 2007 günü doğaltaş ve mermer tutkunlarının izlenimlerine açılan Doğaltaş Müzesi, bugün Kültürpark'ta yılın her ayında ziyaretçilerini bekliyor. **Konsept müze olan merkezde**, Ege, Marmara, İç Anadolu, Doğu Anadolu, Güney Doğu Anadolu ve Akdeniz bölgelerinin çeşitli noktalarından getirilmiş 300'e yakın doğaltaş çeşidi sergileniyor.

Doğaltaş sektörünün ve teknolojisinin dün ve bugününün aktarıldığı müzede, iç dekorasyon malzemesi olarak da Anadolu mermer çeşitleri seçilmiş, objeler yaşı 1 milyon yılı bulan mermer fosilleriyle zenginleştirilmiştir. Sektör temsilcilerinin özveri ve destekleriyle kurulan müze, zaman içinde alınacak bağışlarla zenginleştirilecek.

MERMERDEN KENTLER

İnsanoğlunun yerleşik yaşamı seçtiği ilk günlerden beri yaşadığı Anadolu, her karışında bu öykünün izlerini taşır. Bu "yerleşme" öyküsünün ana kahramanı ise taş'tır. Anadolu insanının neolitik çağlarda ırmakların sürüklediği çakıllarla yaptığı barınaklar, Bronz, Hitit ve Frig dönemlerinde yerini kireçtaşıyla inşa edilen yapılara bırakmıştır; ama andezit, bazalt, diorit ve granit de kimi bölgelerdeki yapılarda bu erken dönemlerde dahi kullanılmıştır.

Anadolu'da geçmişle gelecekle buluşturmada eşsiz dayanıklılığıyla öne çıkan ve tarihin vakanüvislik görevini üstlenen taş, mermer olmuştur.

Mermer Anadolu'daki yapılarda M.Ö. 8-7. yüzyıllarda boy göstermeye başlamış; hükümlerini ise M.Ö. 1050'den sonra ilan etmiştir. Beyaz mermer taşı, Bronz ve Hitit çağları yapı ve heykel sanatının geleneksel koyu renkli taşlarını yüzyıllar içinde adım adım gölgede bırakmıştır. En yoğun kullanım alanına Hellenistik çağ ve Roma İmparatorluğu dönemlerinde ulaşmış, tüm Batı Anadolu hattında mermerden kentler kurulmuştur.

Efes, Bergama, Milet, Perge, Side, Afrodisias gibi antik kentlerde en önemli yapılar hiç kuşkusuz tanrılara adanan tapınaklardı. Tapınakların ardından gelen saray, tiyatro, agora, stoa, odeon, devlet misafirhanesi, şehir meclisi, gymnasium, hamam, stadyum gibi yapılar, Anadolu'da antik çağ uygarlıklarının mühürleri olmuştur. Bu yapıların pek çoğu tepeleri gösterişli başlıklarla taçlanmış sütunlar, tanrı-tanrıça ve imparator heykelleri ile bol, dökümlü giysiler içindeki zarif kadınlar, çevik atletler, heykeller, yüksek

kabartmalı frizlerle süslenmiştir. Sert olmakla birlikte kolay işlenen, perdahlandıkça parlayan, göz alıcı beyaz rengeyle derin hatları ortaya çıkaran, ışık ve gölge değerlerini güçlendiren, üç boyutluluğu yansıtan, büyük blok halde işlenmeye yatkınlığıyla bakımı kolay olan mermerin sanat eserlerinde ve mimaride yoğun biçimde kullanılması, çok önemli gelişmelere yol açmıştır. "Uygarlığın Beşiği Anadolu" beşiğini mermerden yapmıştır.

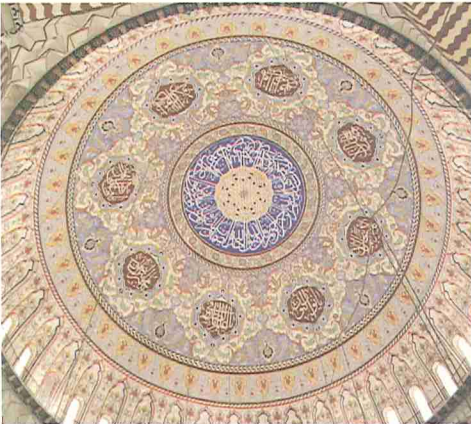
İLK MERMERDEN ANIT: EFES ARTEMİS TAPINAĞI

Dünyanın yedi harikası içinde yer alan Efes Artemis Tapınağı (M.Ö. 4. yüzyıl), yeryüzünde mermerden inşa edilmiş ilk anıtsal örneği oluşturur. Yine yedi harikadan biri olan Karya Satrabı Mausoleus için Halikarnas'ta Greko-Pers üslubunda inşa edilen anıt mezar (M.Ö. 4. yüzyıl), Bergama'daki Zeus ve Athena sunakları (M. Ö. 2. yüzyıl), Didim'deki Apollon Tapınağı ve dev Klaros heykelleri mermerin bünyesinde, mimarlık ve heykeltıraşlığı mükemmel biçimde birleştirdiği muhteşem örnekler olmuştur. Arkaik, Klasik ve Hellenistik çağlar boyunca giderek gelişen kent mimarlığı ve heykeltıraşlığı birbirini bütünleyerek Anadolu'da doruk noktasına ulaşmıştır (M.Ö. 2. yüzyıl).

ANADOLU MERMERİNİ ROMALILAR TAŞIDI

Ardından başlayan Roma egemenliği döneminde de Anadolu'daki zengin mermer yataklarının varlığı iyi değerlendirilmiş; Hellenistik çağdan kalan parlak miras korunmuş, daha da geliştirilmiştir. Anadolu mermer ustaları için portre heykeltıraşlığı, lahit ve gömü taşları yapımı gibi yeni ve verimli iş alanları açılmıştır. Hatta Romalılar, Efes, Milet, Perge, Side, Bergama gibi Anadolu kentlerini yeniden canlandıracak mimari faaliyetleri aralıksız sürdürmüş; baştan sona Anadolu mermerlerinin kullanıldığı sütunlu caddeler, kolonlar, anıtsal çeşmeler, heykeller, kitaplıklar, hamamlar yaptırmışlardır.

Romalılar, daha önceleri Batı Anadolu'da yoğunlaşan kentleşmeyi, Orta ve Doğu Anadolu'ya yayarak

Amasya'da (Amaseia), Tokat'ta (Comana), Zile'de (Zela), Sivas'ta (Nicopolis), Ankara'da (Ancyra) da mermer kentler yaratmışlardır. Her ne kadar bugün bununla ilgili yeterli arkeolojik çalışma yapılmamış olsa da, dönemin ulaşım koşulları düşünüldüğünde bütün bu mermerden inşa edilen tarihi Roma kentlerinin yakınlarında mermer veya taş ocaklarının olması gerektiği kuşku götürmemektedir. Nihayetinde bütün bu inşaat faaliyetleri nedeniyle artan mermer gereksinimini karşılamak için yeni mermer ocakları açılmış; var olanlar genişletilmiştir. Roma Döneminde olağanüstü miktarlarda Anadolu mermeri gün ışığına kavuşmuştur.

ROMA DÖNEMİNDE MERMERCİLİK MESLEĞİ

Anadolu, özellikle antik çağlarda, mermer üretimi ve ticaretinin ana merkezlerinden biri konumundaydı. Antik çağın devasa boyutlardaki görkemli yapılarında kullanılan mermerin çıkarıldığı ocaklar, daha çok Batı Anadolu'da bulunuyordu. Kuzeybatı Anadolu'da, adını Grekçe mermer anlamına gelen "Marmaro"dan alan Marmara Denizi'ndeki Marmara Adası ise en önemli beyaz mermer ocaklarını barındıran, dönemin en önemli ihracat merkezlerinden biridir. Mavimsi beyaz renkteki Marmara mermerlerinin çıkarıldığı ocaklar, Romalılar tarafından genişletilerek büyük işletmeler haline getirilmiştir. Büyük blokları taşıyabilen Roma gemileriyle Akdeniz ve Karadeniz'e mermerler gönderilmiştir.

Üstelik buradan ihrac edilen mermerler sadece bloklar halinde satılmamış; yarı işlenmiş, yani süslemeleri gittiği yerde yapılacak şekilde hazırlanmış sütun, lahit ya da benzeri ürünler satılmıştır. Geç antik çağda ise tam işlenmiş ihracat ürünlerine sıkça rastlanır.

Marmara Adası sonraki dönemlerde de önemini korur. İstanbul'da Bizans ve Osmanlı dönemlerinde kullanılan beyaz mermerlerin çoğu Marmara Adası'ndan getirilmiştir.

Antikçağa ait diğer önemli ocaklar ise, Afyon yakınında bulunan İsehisar (Dokimeion) ve Suhut'ta (Synnada)dir. Bu ocaklardan çıkarılan çatıksız, büyük blok halindeki mermerler, yan yollardan ve nehirlerden geçirilerek Efes Limanı'na getirilmiş ve uzak diyarlara gönderilmiştir.

Dönemin en önemli mermer ocaklarından biri de bugün Aydın'ın Karacasu ilçesine bağlı Geyre Köyü yakınında yer alan Babadağ'dır.

Dağın hemen eteğindeki düzlükte bulunan antik Afrodisias kentinde üretilen ve Afrodisias stili olarak tanınan mermer yapı elemanları, heykel ve portreler, lahitler, kabartma ve süslemeler Roma İmparatorluğu'nun birçok yerine gönderilmiştir. Afrodisias kentinin kendisi de, Babadağ'ın derinleştiğçe beyazlaşan, mavi-gri, büyük "Karya mermer" bloklarıyla inşa edilmiş bir kenttir. Efes'te M.S. 2. yüzyıla ait bir "katrakt", Marmara Adası'nda ise talle kesilmiş bir lahit bulunması, mermer teknolojisinin o dönemde ulaştığı önemli noktayı göstermesi açısından çok önemlidir.

BİZANS'TA BAŞKALAŞAN MERMER

Yüzyıllara damgasını vuran mermer, Anadolu'daki ihti-

şamını Roma İmparatorluğu'nun ikiye ayrılması ve Doğu Roma'nın hızla Hıristiyanlaşmasının ardından kaybetmiştir. Önce beyaz mermerin ilk girdiği tanrı tapınakları ortadan kalkmış; Batı Anadolu'daki site devletleri Doğu Roma'nın liman kentlerine dönüşürken insanlar meclis binalarını, agoralarını, tiyatro, odeon, gymnasium ve kehanet yapılarını terk etmişlerdir.

Ancak elbette Bizanslılar da, mermeri, imparator, imparatoriçe ve soylu kişilerin heykel ve portrelerinde, meydanlara diktikleri kabartma ve anıtlarda kullanmayı sürdürmüşlerdir. İstanbul Sultanahmet Meydanı'ndaki Mısır Dikilitaş yazıtının kabartmalı Roma kaidesi, bunun bir örneğini oluşturur.

Kilise ve manastır mimarisinde uygulanan bazilikal sistemin yaygınlaşmasıyla birlikte mermer yeniden gündeme gelmiş, çok sayıda yüksek sütun ve sütun başlıklarının kullanılması, mermere duyulan talebi M.S. 5. ve 6. yüzyıllarda büyük ölçüde artırmıştır. Marmara Adası mermerleriyle yapılan korint, kompozit ve stilize bitkisel motiflerle dantel gibi işlenmiş sütun başlıkları, İmparatorluğun her yerine gönderilmiştir. Sütun başlıklarının örnekleri, Ayasofya ve Aya İrini'de de yer almaktadır. Bizans mermer işçiliğinin en güzel örnekleri, İstanbul Ayasofya Müzesi'nde bugün de görülmektedir.

AYASOFYA'NIN MERMERLERİ

Dünyanın ayakta kalabilen en görkemli antik tapınağı olan Ayasofya'nın özellikle iç mekan duvarlarını kaplayan ve ünlü ocaklardan getirilen çeşitli cins ve renkteki

mermer plakalarla çeşitli boyutlardaki 107 sütun, burayı adeta mermer çeşitlerinin sunulduğu büyük bir galeriye dönüştürmüştür. Yapının taban ve köşelerinde yer alan dört köşe sütunlar ile üzerlerinde İmparator Justinian ile karısı Theodora'nın monogramlarının işlendiği sütun başlık ve kaideleri Marmara Adası'ndan gelen mermerlerle yapılmıştır.

Orta sathın yanlarındaki yeşil somaki mermer sütunlar, Efes Artemis Tapınağı'ndan; yarım kubbeyi taşıyan ve daha küçük olan 8 kırmızı porfir sütun ise eski bir Mısır tapınağından getirilmiştir. İç mekân duvarlarını kaplayan kanglomera cinsi mermer yeşil şeritler Tesalya'dan, kırmızı porfirler Mısır'dan, altın sarısı renkte olanlar Libya'dan, fildişi renkli mermerler ise Kapadokya'dandır. Yeşil damarlı Karystos ile pembe damarlı Frigya mermerleri ise simetrik panolarda kendilerine yer bulmuştur.

Yine dönemin en önemli simgelerinden biri olan Yerebatan Sarnıcı (Bizans Bazilika Sarnıcı) 336 mermer sütundan oluşur.

OSMANLI'DA BAŞTACI EDİLEN MERMER

Osmanlı İmparatorluğu, Selçuklu yapı gelenekleriyle, Bizans ve Avrupa mimarlık sanatını İslami etkilerle bütünleştiren yeni ve özgün bir mimari yapı oturtmuştur. En başarılı örnekleri 16. yüzyıldan 18. yüzyıla kadar sergilenen Osmanlı mimarisinin erken döneminde özellikle Bursa, Amasya, Manisa ve Edirne'deki yapılarda mermer yoğun biçimde kullanılmıştır. Osmaneli, Bilecik ve Bozüyük'ten büyük zorluk-

Osmanlı İmparatorluğu,
Selçuklu yapı
gelenekleriyle, Bizans ve
Avrupa mimarlık sanatını İslami
etkilerle bütünleştiren
yeni ve özgün bir
mimari yapı oturtmuştur.
En başarılı örnekleri
16. yüzyıldan 18. yüzyıla
kadar sergilenen
Osmanlı mimarisinin
erken döneminde
özellikle Bursa, Amasya,
Manisa ve Edirne'deki
yapılarda mermer yoğun
biçimde kullanılmıştır.

larla getirtilen mermerlerle yapılan Bursa'daki Yeşil Camii, Yıldırım Camii, İznik Yeşil Camii ve devşirme antik mermer bloklarla inşa edilen Amasya Yörgüç Camii dönemin ilginç örneklerini oluşturur.

İmparatorluğun yükselme döneminde başta İstanbul olmak üzere tüm Anadolu kentleri, mermerin kullanıldığı camii, medrese, külliye, han, türbe, hamam, çeşme ve konaklarla donatılmıştır. Bu dönemde özellikle Süleymaniye, Sultanahmet, Selimiye, II. Beyazıt Külliyesi gibi büyük camilerin yapımında kullanılan mermerler nedeniyle yeni ocaklar açılmıştır. Üstelik Osmanlı döneminde yalnız Marmara Adası'nın beyaz mermerlerinden yararlanılmamış; farklı renk ve dokuda somaki mermer, porfir, granit ve benzeri değerli taşlar ve mermerler de devreye girmiştir. Bunlar yapı taşı, kaplama taşı ve taşıyıcı elemanlar olarak değerlendirilmiş ya da süslemelerde kullanılmıştır. Süsleme olarak kullanılan mermer, özellikle Beyazıt (1501), Şehzade (1548), Süleymaniye (1550-57) ve Selimiye (1568-75) camilerinin şadırvan avlularında farklı biçimlenmeleriyle dikkat çekti. Avlulara zemin döşemesi olarak kaplanan beyaz mermer levhalar arasına, dikdörtgen ve büyük sütunlardan kesilmiş disk biçiminde, vişneçürüğü, pembe ve yeşil somaki levhalar, geometrik bir düzenle yerleştirilmiş, böylece zemin döşemesine renklerden oluşan bir hareketlilik kazandırılmıştır.

Osmanlı yapı ustaları, Anadolu'dan bolca temin edebildikleri mermeri, mimari yapıların hemen her yerinde; kubbelerde, revaklarda, sütunlarda ve sütun başlıklarında, duvar kaplamalarında, taç kapılarda, mihraplarda, avlu ve iç mekân kaplamalarında, basamak ve korkuluklarda, çeşme, havuz ve sebillerde, mezar taşı ve kitabelerde yoğun biçimde kullanmıştır. Mermerin kullanıldığı yapı elemanlarına ait örneklerin hemen hepsi Topkapı Sarayı'nda görülebilir.

Osmanlı dönemi mermer sanatının özgün ve karakteristik olarak uygulandığı asil yerler hamamlar ve çeşmelerdir. Bu çerçevede İstanbul Cağaloğlu Hamamı, III. Ahmet, Azapkapı, Göksu, Emirgân ve Tophane çeşmeleri en önemli örneklerdir.

Elbette aynı dönemde mermerin en yoğun biçimde kullanım alanı bulduğu yerlerden biri de geleneksel olarak süslenen mezarlardır. Lahit, sanduka ve şahideli olmak üzere yapılan bu mezarların en önemli örnekleri, İstanbul'daki Eyüpsultan, Karacaahmet mezarlıkları ile II. Mahmut'a ait türbede görülebilir. Mermerden yapılan mezar taşlarının

pek çok ilginç örneğine Anadolu'nun her yerinde rastlamak bugün de mümkündür.

19. YÜZYILIN GÖRKEMLİ BİNALARINDA DA MERMER VAR

19. yüzyıla gelindiğinde ise Batılılaşmanın etkisiyle yapılan göz kamaştırıcı saraylar, kasırlar, kamu binaları, camiler ve saat kulelerinde beyaz mermer yoğun biçimde kullanılmıştır.

Klasik Osmanlı veya korint tarzında başlıklarıyla yükselen dev sütunlar, bitkisel veya geometrik süslemeli frizleri, devasa taç kapıları, barok tarzında işlenmiş beyaz cepheleriyle dikkati çeken köşkler, yalılar İstanbul'un dört köşesini süslemişlerdir. Çırağan Sarayı, Dolmabahçe Sarayı, Beylerbeyi Sarayı, Yıldız Sarayı, İhlamur Kasrı, Küçüksu Kasrı, Göksu Kasrı, Eminönü, Karaköy, Bankalar Caddesi, Beyoğlu ve Şişli; İzmir'de Kordon ve Alsancak evleri bu dönemi en güzel şekilde simgeleyen binalardır.

Mermer, 19. yüzyıldan 20. yüzyıla, Osmanlı İmparatorluğu'ndan Türkiye Cumhuriyeti'ne geçerken de unutulmamış; Art-Nouveau, Osmanlı Neo-Klasizmi veya eklektik tarzdaki konak, çok katlı apartman ve iş merkezlerinde, başlıklı sütunlarda, basamaklarda, kapı ve pencere alınlıkları ile dış cephelerde ve elbette heykellerde, figüratif, geometrik ve klasik motiflerde, objelerde kendini gösterir.

Türkiye Cumhuriyeti döneminin büyük mimari yapılarında da mermer önemli bir yer tutar. Özellikle Mustafa Kemal Atatürk'ün mozolesinin bulunduğu Cumhuriyet'in siyasal sembolü durumundaki Anıtkabir, Anadolu'nun mermere son övgüsüdür. Ama elbette dünyanın en büyük rezervlerini bağrında saklayan Anadolu'nun mermerle işi henüz bitmemiştir. Anadolu mermeri, bugün yalnız kendi topraklarının değil, dünyanın dört bir yanındaki büyük anıtların, görkemli yapıların öyküsünü anlatmak için de yollara düşmüştür...

DEGRAPE

PERDE

Kaliteli...
Özgün...
Keyifli...

Dünyanın
en iyi markaları
Degrape becerisi,
yaratıcılığı ve
ustalığıyla işlendi,
yaşamınızda
fark yarattı...

10. yıl özel indirimini devam ediyor!

CASAMANCE
FINE FABRICS

omexco
exclusive wallcovering and fabric

ARTE®

REYNALDO®
For Elegant Living

Bernard®
Interior Textiles

CAMENGO
HOME TEXTILES

SHEILA COOMBES

DESIGNERS GUILD

PERDELİK • DÖŞEMELİK • DUVAR KÂĞIDI • SATIŞ SONRASI HİZMET

Degrape Astan Dekorasyon Tekstil, Mobilya, İthalat, İhracat San. ve Tic. Ltd. Şti.
Alsancak Mağaza: Tel.&Faks. 0 232 464 34 79 - 80 • Bostanlı Mağaza: Tel.&Faks. 0 232 364 36 29 - 323 04 12
Karşıyaka Outlet&Üretim: Tel. 0 232 323 37 69

www.degrape.com • info@degrape.com

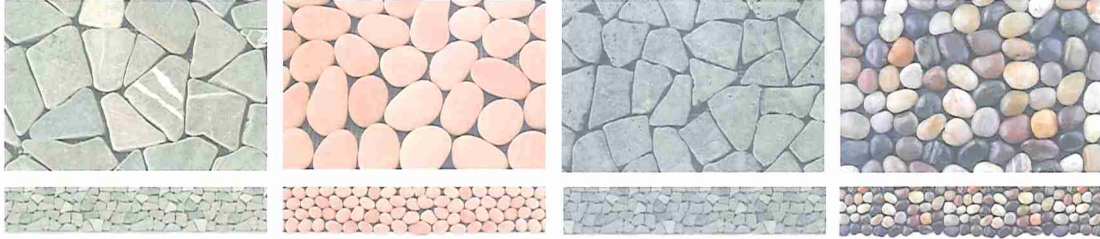
Doğal taşçılar “Militan” gibi çalışacak...

“Kirli sektör” diye suçlandılar...

Çevrecilerin eylemleriyle karşı karşıya kaldılar...

Oysa “Kirli sektör” diye suçlanan madencilik ve doğal taş sektörü kırsal alanda yüz binlerce kişiye istihdam kapısı

Kelimenin tam anlamıyla ekmeklerini taştan çıkartıyorlar...

Bugüne kadar suskunluklarını koruyan sektör temsilcileri, “Biz kirli sektör değiliz. Biz de çevre bilincine sahibiz. Madenci madeni bulunduğu yerde çıkarır deniyor. Yok öyle bir şey” diyerek, tepkilerini ortaya koyuyor.

Sektör, üretimde son derece itinalı davrandıklarını savunurken, asıl sorunun madencinin kendisini vatandaşa anlatamamasından kaynaklandığına inanıyorlar. Artık, suskunluğunu bozan sektör temsilcileri “Militan Ruhuna” soyunuyor. İnsanlara madensiz bir hayatın olamayacağını anlatarak, bir militan gibi çalışacaklar. Yüksek girdi maliyetleri ve yüksek faiz - düşük kur ile can çekişen sektör, kendini halka anlatmanın yollarını arıyor...

Gayri Sıhhi Müessese(GSM) İzni, sektöre yönelik ihtisas mahkemelerinin kurulmaması, kara-deniz-demiryolu taşımacılığında entegrasyon sağlanamaması, bölgesel teşvikler ve bürokrasi... Bu ve diğer birçok sorun ile mücadele

sürecine devam eden doğal taş sektörü, bütün bunlara rağmen 2007 yılını 1 milyar 145 milyon dolarlık ihracat ile kapatmayı başardı. Ve kendisine 2010 yılında 2,5 milyar dolarlık bir ihracat hedefi belirledi. Bu hedefe ulaşmak için kamu kuruluşları ile dirsek teması çalışmaya özen gösteren sektör temsilcileri, özellikle 14 Aralık 2007 tarihli Resmi Gazete’de, Madencilik Faaliyetleri ile Bozulan Arazilerin Doğaya Yeniden Kazandırılması Yönetmeliği’nin gözden geçirilmesi gerektiği uyarısında bulunuyor.

Yaşanan bütün sıkıntılara rağmen üretime devam etme kararlılığını TİCARET Gazetesi ile paylaşan Çevre ve Orman Bakanlığı ÇED Planlama Genel Müdürlüğü Petrol ve Madencilik Şube Müdürü Oğuz Güner, Ege Maden İhracatçıları Birliği Yönetim Kurulu Başkanı Arslan Erdinç, Ege Maden İhracatçıları Birliği Yönetim Kurulu Üyesi Mehmet Yunus Şahin ile Dokuz Eylül Üniversitesi Mühendislik Fakültesi F. B. E. Doğal Yapı Taşları Ve Süs Taşları Ana Bilim Dalı Başkanı Prof. Dr. Turgay ONARGAN doğal taşın Türkiye’nin geleceğine yön verecek önemli sektörlerden biri olduğu mesajını veriyor...

EGİAD: Türkiye’den 2007 yılı Eylül ayı itibarıyla, ilk dokuz ayda 914 milyon dolarlık doğal taş, 1 milyar 978 milyon dolarlık maden ihracatı gerçekleştirdi. Ege İhracatçı Birlikleri istatistiklerine baktığımızda 2007 yılında 616 milyon dolarlık ihracat gerçekleştirdiğini görüyoruz. Bu rakam geçen yıl ise 513 milyon dolar idi. Rakamlar gösteriyor ki, daha ucuza ihracat yapıyoruz. Sektör bu rakamları nasıl değerlendiriyor?

ERDİNÇ: 2007 yılının 11 aylık dönemi itibarıyla, doğal taşta 1 milyar 250 milyon dolarlık ihracat yaptık. En ağır

girdi maliyetleriyle çalışan ülke durumundayız. İşçilik, elektrik ve motorin maliyetlerimiz çok yüksek. Dünya ülkeleriyle karşılaştığımızda, 10 katı maliyet farkı ile karşılaşılıyor. 1995 yılından itibaren dünyadaki doğal taş talebindeki hızlı artış dikkat çekiyor. Özellikle kalsiyum karbonatlı taşlar, anti bakteriyel özelliği nedeniyle tercih ediliyor. Alıcı sadece estetik açıdan olaya bakmıyor. Hijyene önem veriyor. Dünyadaki mermer rezervinin yüzde 40'ı ülkemizde desek de, dünya genelinde yeni kaynaklar bulunmaya başladı. İran büyük miktarda üretime başladı. İleri teknoloji üretimi dikkat çekiyor. Mermer ihracatımızın yüzde 60'ini ABD'ye yapıyoruz. İran ambargo uygulamasına rağmen, Dubai üzerinden orijin değiştirerek, ABD'ye yüklü miktarda mal satışı yapıyor. ABD, ya bunun farkında ses çıkarmıyor ya da yarın öbür gün olay patlayacak. Bunun dışında, Mısır'da kireçtaşı ve yumuşak mermer cinsinde önemli rezervi var. Son 10 yıldır işliyorlar ve başarılı da oldular. Bu ülkelerdeki girdi maliyetleri ve sektörlere verdiği destek de dikkat çekici... İtalya ve İspanya'yı kendimize rakip görmüyoruz. Onlar ayrı bir kulvarda koşturuyor. Meksika'nın birim fiyatlarında son dönemde düşüş oldu. Piyasada herkesin fiyatları hemen hemen aynı düzeyde.

Sessiz sessiz gelen bir Peru var. İnanılmaz rezervleri var. Son 4 yıl içinde inanılmaz bir gelişme kaydetti. Türkiye'deki taşların aynısı var. Peru'da aylık işçilik maliyeti 70-100 dolar düzeyinde. Yine girdi maliyetleri çok düşük. Peru'da bu işe başlayan yatırımcıya, 5 yıl vergi muafiyeti uygulanıyor. Neden buna önem veriyorlar? Çünkü ithalat yapmayan bir sektör. Türkiye'ye baktığımızda, aynı gerçek fark edilmiş durumda.

Türkiye'deki sektörlere bakın, 17 milyar dolarlık ihracat yapmış. Bunun yüzde 90'ı ithalata dayalı. Bizde ise sadece montaj yapılmış. Kimse aynanın diğer yüzünü görmek istemiyor. Çin ve Japonya'nın istihdamına destek vermişiz. Türkiye'de yerli girdiyle çalışan sektörlerin acilen desteklenmesi ve özel destekler sağlanması lazım. Örneğin; bizim sektörümüz ayakta durmakta zorlanıyor. Son gelen elektrik zammı da maliyetlerimizin üzerine tuz biber ekti. Şimdiye kadar olmayan bir zam vardı. Son iki yılda dolarda ciddi bir değer kaybı var. Bu sektörde 750 bin kişi çalışıyor. Eğer bunları işsiz bırakırsak, sosyal patlamalara neden olur. Süretilerle müdahale yapılması gerekiyor.

EGİAD: İhracatımızın ne kadarını işlenmiş olarak gönderebiliyoruz?

ERDİNÇ: Yüzde 80'ini işlenmiş, geri kalanını blok olarak gönderiyoruz. Kimileri diyor ki, "Blok ihracatı yapılmaz." Hayır, blok mermer ihracatı yapalım. Çünkü ihracata giden bloklar, ebat olarak büyük olan ve katraklık dediğimiz plaka yapmaya uygun olan blok türleridir. Bunlar çok yüksek değerlere satılıyor. Bu ürünün tozundan bile yararlanıyoruz. 1 santimetrelilik parçasından bile mozaik üretimi yapıyoruz. Tozları seramik fabrikalarına gidiyor.

ONARGAN: İstanbul Maden İhracatçı Birlikleri'nin rakamlarına göre, Eylül 2007 yılının ilk dokuz ayında, 1,4 milyon ton ham ürün satışına karşılık, 158 milyon dolar gelir elde etmişiz. 853 bin ton yarı işlenmiş ürün satmışız ve onun karşılığında 120 milyon dolar kazanmışız. Toplamında ise 2,2 milyon ton ham ve yarı işlenmiş satarak, 259 milyon dolar para girdisi sağlıyoruz. 1,3 milyon ton da işlenmiş ürün sattığımızı görüyoruz.

Karşılığında 665 milyon dolar para kazanmışız. Parasal olarak baktığımızda, kazanılan paranın yüzde 71'ini işlenmiş üründen elde ediliyor. Yüzde 17'si hamdan, geri kalanı ise yarı işlenmiş üründen elde ediliyor. Miktar olarak baktığımızda, burada tam tersi bir durum var.

İtalya'nın 2006 yılındaki ihracat rakamlarına baktığımız-

Sessiz sessiz gelen bir Peru var.

İnanılmaz rezervleri var.

Son 4 yıl içinde inanılmaz bir gelişme kaydetti. Türkiye'deki taşların aynısı var.

Peru'da aylık işçilik maliyeti 70-100 dolar düzeyinde.

Yine girdi maliyetleri çok düşük.

Peru'da bu işe başlayan yatırımcıya, 5 yıl vergi muafiyeti uygulanıyor.

Neden buna önem veriyorlar?

Çünkü ithalat yapmayan bir sektör.

Türkiye'ye baktığımızda, aynı gerçek fark edilmiş durumda.

da, sert taşların metrekaresi ortalama 43,10 dolar idi. Bu rakam İspanya'da 33, Türkiye'de ise 29 dolar. Portekiz'de ise 24 dolar. Kısacası; İtalya'nın yarı fiyatına taş satmışız.

EGİAD: Denizli'de açmayı düşündüğünüz bir eğitim merkezi var. Bu sektörde eğitim konusunda ne derece yol alınabiliyor? Sizce yetişen personelin eğitim kalitesi yeterli mi?

ERDİNÇ: Denizli'de açılması düşünülen, kısa süreli bir eğitim merkezi... Ege İhracatçı Birliği olarak bunu yapmak istiyoruz. Forklift, ekskavatör, kesimci, katrakçı gibi özel alanlarda usta yetiştirecek. Vasıflı elemana ihtiyaç var. Sektörün buna ihtiyacı var.

EGİAD: Sayın Onargan, mermercilik eğitiminin şu andaki durumu nedir?

ONARGAN: Endüstri meslek liselerinin bünyesinde mermercilik bölümleri var. Bunlar yeterli sayıda eleman yetiştiremiyor. Lise sonrasında iki yıllık, Türkiye genelinde 5 tane meslek yüksekokulu vardı.

Ancak sadece Torbalı Meslek Yüksekokulu ve Afyon Meslek Yüksekokulu kaldı.

EGİAD: Talep olan bir sektörde okullar neden kapanıyor?

ONARGAN: Bu okullara öğretim elemanı bulmakta zorlanılıyor. Bu nedenle, Doğal Yapı Taşları Ana Bilim Dalı'nı

Endüstri meslek liselerinin bünyesinde mermercilik bölümleri var. Bunlar yeterli sayıda eleman yetiştiremiyor. Lise sonrasında iki yıllık, Türkiye genelinde 5 tane meslek yüksekokulu vardı. Ancak sadece Torbalı Meslek Yüksekokulu ve Afyon Meslek Yüksekokulu kaldı.

kurduk. Amacımız, lise ve yüksekokullara öğretim elemanı yetiştirebilmek. Burada akademik düzeyde uzmanlar yetiştiriyoruz. Sektördeki akademik yapı yeni yeni oluşuyor. Öğretim elemanı bulunamadığı için de bölümler kapanıyor.

Bugüne kadar Torbalı'dan 200'ün üzerinde kişi mezun oldu.

ERDİNÇ: Sayın Onargan'ın verdiği istatistikî bilgilere bir ekleme yapmak istiyorum. Blok ihraç ediyoruz. Tonaj ile oranlama yaptığımızda o bloğu biz fabrikayı getirmek istediğimiz işlenmiş ürün haline getirdiğimizde yüzde 50'ye varan oranda bir kaybımız oluyor.

ONARGAN: Fireleri katma değer ile karşılaştığımızda 5 katı fark olduğunu görüyoruz.

ERDİNÇ: İşlenmiş üründe ağır girdi maliyetlerinden dolayı biz zarar ediyoruz.

EGİAD: Çevreciler her dakika ayaklanıyor. "Bizim toprağımıza ağacımıza dokunmayın" diyorlar. Gözler Çevre ve Orman Bakanlığı'nda... Bakanlığın bu sürece bakış açısı nasıl?

GÜNER: AB uyum sürecinde bazı mevzuatların değişmesiyle bütün sektörlerin uyması gereken kurallar berabere geldi.

Çevre bilinç işidir. Toplumda çevre bilincini oluşturamadığımız sürece, sanayileşmeyle birlikte çevre bağlantısını iyi kuramadığınızda, sürdürülebilir kalkınmayı yaratamazsınız. Hem halkın hem de yatırım yapan sektörün mevzuatı çok

iyi bilmesi ve bu mevzuatlara uyumlu şekilde faaliyetlerini sürdürmesi gerekiyor.

Bugüne kadar mermer sektöründe, çevresel açıdan sıkıntı yaşamadık. Mermercilik sektöründe, pasta dilimleri gibi patlatma yok, gürültü ve toz yok. Sektör son yıllarda üretime itina gösteriyor. Görüntü kirliliğinin dışında, başka hiçbir sorun yaşanmıyor.

Burada asıl sorun; madenci, kendisini vatandaşa anlatmıyor. Karşı çıkmak kolaydır. Neden ve niçin karşı çıktığınızı bilmeniz lazım. Biz, AB uyum süreci içerisinde, hemen hemen bütün süreçleri tamamladık. Avrupa'da uygulanan ÇED uygulaması ile bire bir uyumluyuz. ÇED Mevzuatı'nı doğal taş sektörü çok iyi algılamış durumda. Elinden geldiğince de uygulamaya çalışıyor.

Asıl sorun; bizim üniversiteden mezun olan yeni genç arkadaşlarımızın, Çevre Mevzuatı konusunda yeterince bilince sahip olmamalarından kaynaklanıyor. Bunu üzülerek söylüyorum. Üretim olacak ama üretim olurken, sizden sonraki nesillere bir çevre bilinci ve mirası bırakmak zorundasınız. Diğer sektörler de çevreyi tahrip ediyor. Örneğin; turizm ve inşaat sektörü de zarar veriyor. Çok kirletici sektör olarak değerlendirmeyi doğru bulmuyorum. Madencilik sektöründe binayı istediğiniz yere yapamazsınız. Defalarca toplantı düzenleniyor ve sektörün mevzuat konusunda bilgilendiriliyor ve sektörün mevzuat konusunda bilgilendiriliyor. Bu hususta mermerciler daha koordineli çalışıyor. Türkiye'de çok fazla yasaklı alan var. Örneğin; milli parklar ve özel koruma bölgelerinde sizin madencilik yapmanıza izin verilmiyor. Şu anda mevcut kanuna göre yasaklı alanlarda bir metre küp blok çıkarma şansınız sıfırdır. Aldığınız ruhsat elinizde ruhsat olarak kalır. İşletme yapamazsınız. Bunun halka anlatılması gerekiyor. Korunan alanlarda madencinin bu çalışmayı yapması mümkün değil. Ama halktaki kanı, "Madenci madeni her bulunduğu yerde çıkarır" yönünde... Yok böyle bir şey. Siz her alanda madencilik yapamazsınız. Çıkardığınız alanda da kuralları bellidir. Ancak bu konuda uyulması gereken kurallar var. Yönetmeliklere uymak zorundasınız.

Mermer sektörü, hem ayakta durmaya çalışıyor hem de mevzuatlara uymaya... Bu sektörü destekliyoruz. Mevzuatları, oldukça sade ve uygulanabilir şekilde sektöre anlatabilmeye çalışıyoruz. 4 yıldır yaptığımız çalışmalarda, özellikle ÇED Daire Bakanlığı olarak bize özel bir sıkıntı gelmedi. Sektörün "Kirliliği" diye algılanmasını istemiyorum. Bu sektör ekmeğini taştan çıkarıyor ama bu sektörün yanlış tanıtılmasına da gönlüm elvermiyor. Sektör, elverdiğince çevre mevzuatına uymaya çalışıyor. Bu çizgiyi yakaladığımızda, hem sektör hem de vatandaş rahatlar.

EGİAD: Sektör kamu ile dirsek teması çalışmayı öğren-di diyebilir miyiz?

GÜNER: Evet. Sektör artık kamunun ne istediğini biliyor.

EGİAD: Sayın Şahin, bunun maliyeti sektöre ağır oluyor mu?

ŞAHİN: Türkiye'de madencilik sektörü, son 20 yılda gelişim gösterdi. 1990'dan sonra mermercilik gelişti. Çevre konularına gösterilen itina da ortada. Biz her konuda Avrupa ile kıyaslanıyoruz. Bugün şirketlerin kuruluş tarihine baktığımız zaman, ortalama olarak 1965 yıllardan sonra olduğunu görüyoruz. Avrupa'daki madencilik şirketine baktığımız zaman ise 1800'lü yıllardan itibaren olduğunu görüyoruz. Avrupa'nın sermaye birikimi ile Türkiye'nin sermaye birikimi aynı mı?

Onlar sermaye birikimlerini yapmışlar. Geçtiğimiz yıl sonunda İtalya'da Verona Fuarı'na gittik. Bu fuar sürecinde mermer fabrikalarını gezdik. Üzüm bağı, evler ve mermer fabrikalarının yan yana olduğunu gördük. Bizde maden-

FORM

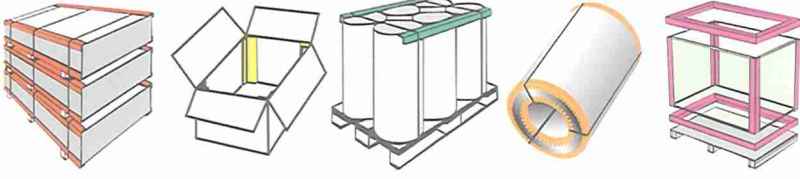
Mukavva Ambalaj San. ve Tic. Ltd. Şti.

%100 Çevreye Dönüşümlü Ambalaj

KARTON KÖŞE KORUYUCULARI:

Neme dayanıklı

SPIRAL SARIM KARTON MASURALAR:

İç çap: 32 – 1200mm
Et kalınlığı : 20mm

YAŞ SEBZE MEYVE KUTULARI:

Oluklu mukavvaya göre neme daha dayanıklıdır.

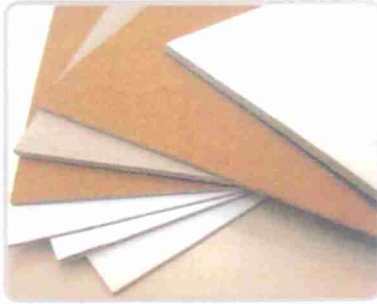
FORM HAZIR BETON KALIBI:

- * Maliyeti çok düşüktür,
- * Montaj kolaylığı,
- * Brüt beton, düzgün yüzey.

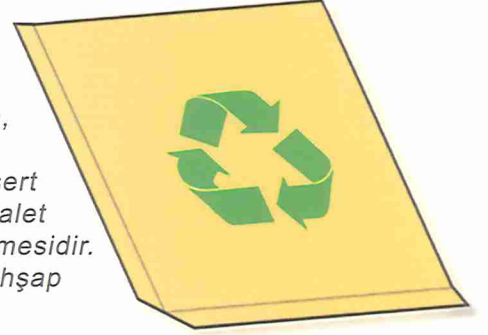
SERT KARTON MUKAVVA LEVHALAR:

- * Firesiz üretim, istenilen ebatta teslim.
- * Maksimum en : 1300mm
- * Boy : İstenilen boyda
- * Kalınlık 1 - 5 mm arası
- * Dış yüzey
Beyaz,
Kraft kahverengi,
Gri,
Özel baskılı.
- * Ekonomik fiyat,
- * Esnektir, kolay kırılmaz,
- * Neme dayanıklıdır,
- * Mobilya, kağıt v.b. sektörlerde endüstriyel kullanım.

PALET MUKAVVASI (SLIP SHEET)

Paletli ambalaj ile sevkiyatlarda, ahşap palet yerine kullanılan, çekme ve patlama mukavemeti yüksek, sert mukavvadan mamul palet tabanı ambalaj malzemesidir. Kullanımında ayrıca ahşap paletlere ihtiyaç yoktur.

AKRİLİK EMÜLSİYONLAR:

- * Kağıt tutkalları,
- * Halı arkası bağlayıcılar,
- * Tekstil apretanları,
- * Ahşap tutkalları,
- * Boya emülsiyonları,
- * Mozaik tutkalları.

İLETİŞİM BİLGİLERİ:

Yavuz Sultan Selim Cad. No:60 Ayrancılar – Torbalı / İZMİR
Tel: 0.232.854 83 83 Fax: 0.232.854 84 54
www.formambalaj.com.tr info@formambalaj.com.tr

cilik yapan kişi, vatan haini olarak gösteriliyor. Şu anda Türkiye'de madencilik yapan yatırımcı, en vatansever evlat ve milli kahramandır. Yüzde 95 katma değeri burada yaratan, şehirlere göçü önleyen ve şehirlere akacak işsizliği önleyen bir sektör durumunda.

Bu sektör elektrik, yol ve su altyapısını da kendisi yapıyor. Devletten bir lira fayda görmeyen, aksine devletin sürekli başına vurduğu bir sektör durumundayız. Bunun suçlusu vatandaş değil. Bizim en büyük sıkıntımız, kendimizi halka tam olarak anlatamamamızdır...

Bugün madencilik sektörü olmadan bir hayat düşünemezsiniz. Kullandığınız bardaktan bilgisayara kadar her şey, madencilik ile bağlantılı...İnsanlara madensiz bir hayatın olamayacağını anlatmamız gerekiyor. Bunu anlatmak için bir militan gibi çalışmamız lazım. Madencilik militanı olmamız gerekiyor. Burada düzensizliğin ana nedeni devlet. Özel sektör olarak anamızdan emdiğimiz süt burnumuzdan geliyor. Ama bu arkadaşlarımız, karayollarında taşeronlarla rekabet eder hale geliyorlar.

ONARGAN: Her şey güllük gülistanlık değil. Çevre İl Müdürlükleri cezalar yazıyor. Çevre ve Orman Bakanlığı, 14 Aralık 2007 tarihli Resmi Gazete'de, Madencilik Faaliyetleri ile Bozulan Arazilerin Doğaya Yeniden Kazandırılması Yönetmeliği var. Yunanistan'daki mermer ocaklarının yüzde 60'ı AB uyumsuzluğu nedeniyle kapanmak zorunda kaldı.

Yönetmelikten örnekler vermek istiyorum. Basamaklar arasında şev açısı 30 dereceden olamaz deniliyor. İnsanların dolaşımına açılan yerlerde 3 metreden yüksek kademede bulunamaz deniliyor. Bu kuralları gelin mermer ocaklarında uygulayın. Mermer çok sağlam bir malzeme. Mermer 90 derecelik bir şevde durur. 85 derece durur. Siz bunu 30 dereceye yatırın bakalım, ne kadar rezerv kaybı olacağını da göreceksiniz. Üniversiteler, kamu kurumları ve sivil toplum kuruluşları maalesef işbirliği içinde çalışmıyor. Çalışmadığımız için de böyle yönetmelikler çıkıyor. Mermercilere bu yönetmelikteki kuralları uygulamaya kalkarsanız, iflas ederler. Çünkü uygun değil.

GÜNER: Hiçbir sektör güllük gülistanlık değil. Kuralları olacak. Kuralsız olmaz. Bu sektöre, "Ben senin sorunlarını çözdüm, ne yaparsan yap" diyemezsin. Artık "Ha babam ha" tarzında yapılan madencilik yok. Kuralları devlet koyacak, yatırımcı da bu kurallara uyacak. Ama takibi kural koyarken de, sektörün yerine getiremeyeceği kuralları koymak gerekiyor. Ülke şartlarını ortaya koymak çok önemli.

EGİAD: Bugüne kadarki süreçte hata mı var?

GÜNER: AB uyum sürecinde, mevzuatlara ülkenizin özelliklerini yansıtmak zorundasınız. Yoksa yanlışlıklar olur. ÇED Yönetmeliği yaparken, kendi ülkemizin koşullarını ortaya koydum. Bu sektör 1,5 milyar dolar ciroyu nasıl yaptı zannediyorsunuz? Sektörü mevzuat ile boğacaksınız, bu olmaz. Sektörün önce rahat çalışmasını sağlayacaksınız. Amacımız sektörü engellemek değil. Yönetmelikler yaşamalı. Uygulanamıyorsa revize edilmeli ve yeniden yapılmalı. Biz bunu hazırladık ve sunduk. Yönetmeliği internet

sitemizde yayınladık, TOBB'da ilgili kurumlara gönderdik. Gönderilen yönetmeliklere görüş gelmiyor. Bu yönetmelik size de geldi. "Buraları yanlış ve şöyle olmalı" diye bir görüş geri dönüşü olmuyor. Aslında bu Türkiye'nin genel sorunu.

Eleştir ama çözüm önerisini de bakanlığa sunacaksınız. Çevre mevzuatı, herkesin çok konuştuğu ama çok az katkı sağladığı bir konu Masanın o tarafı bu tarafı diye bir şey söz konusu değil. Bu gemi batarsa hepimiz batacağız. Birbirimizi iyi anlamak zorundayız. Mevzuat çalışırken, katkıların olmasını istiyoruz. Yönetmelikler de, değiştirilemez şeyler değildir.

ONARGAN: Biz karanlıkta olan yerlerde değiliz. Hiçbir bakanlıktan bu konuda davet gelmedi. Bakanlıklar, yönetmelikler hazırlanırken bizleri davet etse ve birlikte görüş olarak yol alsak daha iyi olmaz mı?

GÜNER: Bakanlık her şeyi ben bilirim gibi bir zihniyet ile hareket etmiyor. Ama web sayfamızda yayınlıyoruz. Sektör arada bir baksa ne olur?

EGİAD: Bakanlık bu konularda çalışma yaparken, bir çalışma grubu oluşturur mu?

GÜNER: "Tercümeyi yap, yayınlama ve yönetmeliği uygulama." Bu uygulama yanlış. Uzmanlarımız ile çalışmamız gerekiyor. Biz de meslek odalarına, TOBB'a yazıyoruz. İstanbul Teknik Üniversitesi'ne yazıyoruz. Ne kadar yönetmelik yaparsanız yapın, ideali yakalamamıza imkân yok. Önemli olan yaptığınız yönetmeliğin vatandaş tarafından anlaşılabilir olması. Uygulanamayan bir şeyi yazarsanız anlamı yok.

ERDİNÇ: Bu yönetmelik nedeniyle mermer ocakları kitlenir ve bir metre küp bile çıkaramazsınız. 6 ay çok uzun bir süre. Bu yönetmelik bütün mermercileri bağlıyor.

GÜNER: Hayır bütün mermercileri bağlamıyor. Yönetmeliğin amacına baktığımızda, "Orman alanları hariç" diyor. Orman alanları dışındaki mermercileri bağlıyor. Orman alanı dışındaki tüm madencilik faaliyetlerini bağlıyor. Bu yönetmelik revize edilebilir. Bilime ve mantığa aykırı hiçbir şeyi kabul etmek söz konusu değil.

EGİAD: AB uyum sürecini iyi değerlendiremiyor muyuz? Sanki yarın AB'nin içinde yer alacakmışız gibi mi hareket ediyoruz? Kanun ve kurallara geçişte çok mu katı davranılıyor?

GÜNER: Hayır.

ONARGAN: Çevre dostu üretimin nasıl yapılacağına el kitabı yazılmalı. Ülke ve sektör şartlarına uygun hareket edilmeli. Mermer sektörünün mevzuat açısından zorlandığını görmüyorum. Hiçbir mermerci bana gelip çevre açısından "Ben mevzuattan dolayı üretim yapamıyorum" demedi.

ERDİNÇ: Biz farklı bakanlıklara bağlı, 14 ayrı birim ile muhatap olmak zorunda kalıyoruz.

GÜNER: Aslında bu sektörün, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'na bağlı olması gerekiyor. Sektör olarak bunun altyapısını oluşturup, ilgili bakanlık ile çalışma yaparsanız, 14 bakanlık yerine en fazla iki bakanlık ile yol alabilirsiniz. Örneğin, ÇED Yönetmeliği'ni yaptık. Yanlış varsa lütfen söyleyin. Kamunun amacı sektöre hizmet etmek. Sektörün

“ Bu sektör elektrik, yol ve su altyapısını da kendisi yapıyor. Devletten bir lira fayda görmeyen, aksine devletin sürekli başına vurduğu bir sektör durumundayız. Bunun suçlusu vatandaş değil. Bizim en büyük sıkıntımız, kendimizi halka tam olarak anlatamamamızdır...”

önüne engel koymak değildir. Başiboş bir sektörde olmasını istemiyoruz.

EGİAD: Dış Ticaretten Sorumlu Devlet Bakanlığı nezdinde sektöre yönelik bir dış ticaret şirketinin kurulması girişimleri vardı. Bu konuda ne derece yol alındı?

ERDİNÇ: Tüm şirketleri bir şirket çatısı altında toplamanıza imkan yok. Yeni dünyada büyük bir rekabet var. Bu konuda bizim sektörümüzde rekabet kaçınılmaz. Her firmanın taşı ve üretim çeşidi farklı. Böyle bir şey olmaz.

ŞAHİN: Mermer sektörünü aile şirketlerinin dışında işletenler başarılı olamıyor. Mermercilik terzilik gibi butik bir iş. Büyük hacimleri bölerek, mikro hale getirerek başarılı olabiliyorsunuz.

ERDİNÇ: Dünya ticaretinin nasıl yapıldığının görülmesi gerekiyor. Ayrıca, sektörün böyle bir talebi yok. Demirperde ülkelerindeki modele dönmenin anlamı yok.

ONARGAN: Ancak önümüzdeki günlerde, joint-venture anlaşmaları sektörde ön plana çıkacak. Yani Avrupa'daki büyük firmalar ile Türkiye'deki firmaların evliliği gündeme gelecek. Ekonomik sıkıntıya giren firmaların uzun dönemde yaşama şansı yok.

ERDİNÇ: Önümüzdeki dönemde mermer fabrikaları yabancı sermayeli firmaların eline geçebilir ki, geçecektir.

GÜNER: Sektörün kendi içinde otokontrolü sağlanması gerekiyor. Bunu yapamıyor. Fiyatlarda, ihracatta bunu yapmalı. Sektörün bir sürü dernek ve birliği var.

ERDİNÇ: Bu mümkün değil.

ŞAHİN: Türkiye'de sektörün daha yeterince sermaye birikimi yok.

ERDİNÇ: Mermer sektöründe oluşan sermaye birikimi de, döviz kurlarındaki düşüş ile eridi. Artık mermercinin parası yok. Bir süre sonra, ya yabancılar ya da bankalar mermerci olacak.

EGİAD: Mermercilerin AB üyesi ülkelere ihracat yapabilmesi için, önümüzdeki dönemde CE belgesi zorunluluğu gelecek. Ancak bu belgeyi şu anda yurtdışından almak zorundalar. Zaman ve mali açıdan kayıplar yaşanıyor. Öte yandan, İzmir CE Akreditasyon Laboratuvarı'nın kurulması gündemde iken, bu laboratuvarın Afyon'da yapılması kararlaştırıldı. "İzmir bu işi Afyon'a kapırdı" değerlendirilmeleri yapıldı. Bu konuda DTM'den onay bekleniyor. Kurulmasıyla sektörde neler değişecek?

ERDİNÇ: Önceleri bunun İzmir'de kurulması gündeme geldi. Ancak orada yaşanan bazı sorunlar nedeniyle bu iş oluşmadı. Bu süreç içerisinde Afyon Üniversitesi bize başvurdu. "Biz her türlü şartlarda çalışmaya hazırız, destek çıkın" denildi. EİB olarak harcayacakları her parada ve atacakları her adımda, belli noktalarda genel müdürlükten onay almak zorundayız.

Aylardır onay gelmiyor. Neden onay gelmediğini anlamıyoruz. Taş garantisini sağlayarak projelere girebiliriz. Bunun için de tüm dünya bizden akredite olmuş laboratuvarlardan CE belgesi istiyor. Türkiye'de bu belgeyi verecek bir tane bile laboratuvar yok. Bunun kurulması için Afyon'da çalışmalar yapıyoruz. Ancak aylardır bu konuda onay bekliyoruz. Paramız hazır. Bu belgeyi almakta zorlandığımız için, iş bağlantılarını kaçıyoruz.

EGİAD: Projenin maliyeti ne kadar?

ERDİNÇ: 1 milyon dolar. Tüm Avrupa'da 3 tane böyle bir laboratuvar var.

Bir belge 10 bin dolara mal oluyor. Büyük projelerde bu belge bizden isteniyor. Projelere girebilmemiz için, acilen bu laboratuvarın devreye girmesi gerekiyor. Türkiye'ye ithal edilen her mal, girişi öncesinde tahlil edilir. Afyon'da bu

Bugün madencilik sektörü olmadan bir hayat düşünemezsiniz. Kullandığınız bardaktan bilgisayara kadar her şey, madencilik ile bağlantılı... İnsanlara madensiz bir hayatın olamayacağını anlatmamız gerekiyor. Bunu anlatmak için bir militan gibi çalışmamız lazım. Madencilik militanı olmamız gerekiyor. Burada düzensizliğin ana nedeni devlet. Özel sektör olarak anamızdan emdiğimiz süt burnumuzdan geliyor. Ama bu arkadaşlarımız, karayollarında taşeronlarla rekabet eder hale geliyorlar.

tahliller de yapılacak ve orada ihtisas gümrüğü açılacak. Bu proje de onay aşamasında.

ONARGAN: TÜBİTAK ile ortak bir araştırma merkezi projemiz vardı. Bir süre ilerledi ama sonra geri planda kaldı. Ege İhracatçı Birlikleri'ne bu konuda proje hazırladık.

AB'de Yapı Malzemeleri Yönetmeliği var. 1 Ocak 2008 tarihi itibarıyla yürürlüğe girdi. Bu yönetmeliğe göre, yapılarda kullandığınız taşların CE belgesi taşıması gerekiyor. Bu belgeyi işletmeler, kendileri laboratuvar kurup da işletebilirler ya da akredite olmuş bir laboratuvarı kurup yaptıralırlar. Bunun içinde TÜRKAK var. Bu kuruluşun Bayındırlık Bakanlığı ile 2003 yılında yaptığı bir protokol anlaşması var. AB, TÜRKAK'ı tanıyor. Bu sürecin nasıl hızlandırılacağı çok önemli.

Dokuz Eylül Üniversitesi'nin burada önemli bir bilgi birikimi vardı. Bu bilgi birikimi maalesef boşa gitti. Laboratuvarı akredite etmeniz yetmiyor. Her yıl bu cihazların kalibrasyon masrafları var. Ayrıca, işletme giderleri var. Bu masraflar bir üniversite imkanlarıyla karşılanamaz. Cihaz almak ile iş bitmiyor.

EGİAD: Son yıllarda İzmir Mermer Fuarı'nda yaşanan sıkıntılıların, beraberinde İstanbul ve Antalya'da yeni mermer fuarlarının düzenlenmesine zemin hazırladığı belirtiliyor. Bu durumu nasıl değerlendiriyorsunuz? Mermer Fuarı'nı elimizden kaçırıyor muyuz?

ERDİNÇ: Dışardan gelen mermerci vakti çok olan insan-

lar değil. Davetiye gönderiliyor. Adam şirketindeki forklift-çisini, mal yükleyicisini gönderiyor. Gerçek alıcı gelmiyor. Bizim pazarımızın yüzde 80'lik bölümünü ABD oluşturuyor. Oradaki alıcı artık bırakın Türkiye'deki şirketini, şirketteki ustabaşını tanıyor. Dünyada Verona Fuarı tek kaldı. Türkiye'de İzmir Fuarı olacak ve diğerleri kaybolup gidecek. Yeni fuarların doğmasının sebebi de gene İzmir Fuarı oldu. İnsanlar mallarını teşhir etmek istiyor ama geçen sene yer bulamadı. Ancak 2009 yılında hizmete gireceğini umut ettiğimiz yeni fuar alanı önemli bir çözüm olacak. 1200 katımcıyı bulan fuar, yeni fuar alanı ile birlikte 1500'ün üzerine çıkar.

GÜNER: Antalya ya da İstanbul gibi yerlerde gezinmenin çok da bir anlamı yok. Bu dağılmaktan başka bir işe yaramaz.

EGİAD: Bu tarz organizasyonlarda sektörün bilimsel gelişimine yönelik toplantılar sizce yeterli mi?

ONARGAN: Fuar tamamen ticari bir olay. Akademik çalışmalara çok fazla itibar edilmiyor. Eş zamanlı çalışma yapılabilir. Bunu tıp sektörü güzel başarıyor. Kongre ile birlikte fuar aynı tarihlerde yapılabilir. İkinin hedef kitlesi farklı. Ancak gelenler her iki organizasyonu da isterlerse takip edebilirler.

EGİAD: Türkiye doğal taşının yüzde 60'ı ABD'ye gidiyor. ABD'de, "Mortgage Krizi" nedeniyle inşaat sektöründe duraklama yaşanıyor. Türkiye'nin de en büyük pazarı durumunda. Bu krizin sektörünüze yansımaları nasıl oldu? Alternatif pazar arayışı var mı?

ERDİNÇ: Bir yıl önce ABD'deki emlak sektöründe yüzde 40 gibi düşüş olacağını söylemiştik. Bugün gerçekten yüzde 40 civarında, emlak fiyatlarında düşüşler var. Travertenlerimizi, orta sınıfa hitap eden evlerin yapımında satıyorduk. Bu satışlar durdu. Sıkıntı tabii ki 2008'de daha fazla kendisini hissettirecek. 2009 Nisan ayına kadar bu sıkıntı sürecek.

EGİAD: Denizli'deki eğitim merkezi ne zaman açılacak ve kaç öğrenciyi hizmet verecek?

ERDİNÇ: Onay bekliyoruz. Parası hazır. Yüksekokul mezunu geliyor ve "Ben müdür olurum" diyor. Vasıfsız işçiyi eğitmek zaman alıyor. Böyle bir eğitim ile sektörde bilinçli bir üretim de gelişecek. Kısa süreli eğitim programları olacak. Üniversitedeki öğretmenlerimizden de destek isteyeceğiz.

Forklift, ekskavatör, ocakçılık alanlarında eğitim görecektir. Doğal taş sektöründeki herkes eğitim görecektir.

EGİAD: Geçtiğimiz günlerde Afyon'da gerçekleştirilen Mermercilik Toplantısı'nda, doğal taş üretiminde kullanılan akaryakıtta uygulanan ÖTV'nin, denizcilik sektöründe olduğu gibi sıfırlanmasını istediniz.

Bu talebinizi belirttiniz mi ve ne derece yol alabildiniz?

ERDİNÇ: Talebimizi devamlı ifade ettik. Bakanlıktan demiryolu ulaşımında indirim istedik. Madencilik için ülke içinde demiryolları ile taşınması gerekiyor.

EGİAD: Denizli, Denizli Valiliği başta olmak üzere, Denizli'yi Güllük Limanı'na bağlamak için demiryolu yatırımına ağırlık verdiği belirtiliyor. Bu proje hakkında bilgi verir misiniz? Sektöre yansımaları nasıl olacak? İzmir mi Güllük Limanı mı olacak? Güllük Limanı bunu kaldırabilir mi?

ŞAHİN: Geçtiğimiz yıl TOBB'da madencilik sektörüyle ilgili toplantı yaptık. Bize "Hayati olan üç sorununuzu bildirin" denildi. Bu sorunlar Başbakan'a sunulacak denildi.

Üç sorunu yazdık. Bunu teke indirin ve en büyük sorun ne ise onu söyleyin denildi. İsmet Kasapoğlu, "Sektörel destek" dedi. Türkiye'nin her yerinde madencilik madenciliktir. Sektörel teşvik isteğimizi ifade ettik. Özel destek istiyoruz. Denizli'deki projeyi Aydın, Denizli ve Muğla Valiliği ortak yürütüyor. Bu proje çok hızlı geliyor. Bir demiryolu Denizli'den çıkacak. Güllük Limanı'na ikinci bir alternatif liman yapılacak. Liman derken, konteyner limanı olacak. 500 milyon dolarlık bir yatırımdan bahsediyoruz.

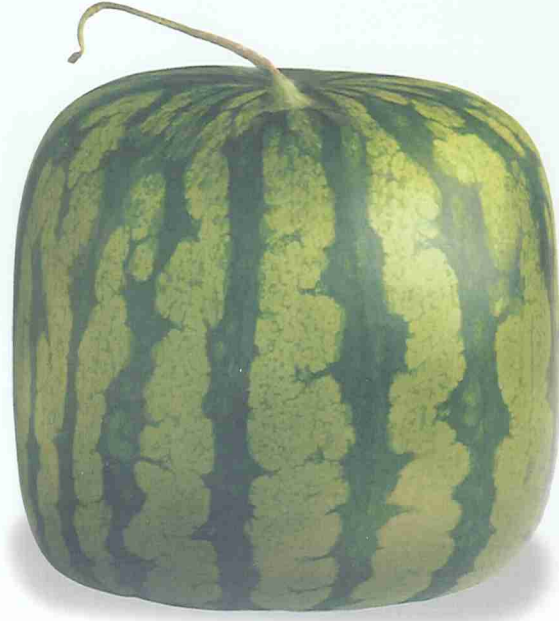
EGİAD: Peki bu şartlarda sektörün geleceğini nasıl görüyorsunuz?

ONARGAN: Türkiye'deki gelişimine baktığımızda, dünya gelişiminin 5 yıl önünde gidiyor. İhracatımızın yüzde 50'sini ABD, Çin ve İngiltere'ye yapıyoruz. Geri kalanını ise 6-7 ülkeye yapıyoruz. Yurtdışında olacak olumsuz gelişmeler mermer sektörünü etkileyebilir. Mermer sektörünün geleceği, karbonatlı kayalar açısından zengin olan ülkemizde, sürekli bir gelişme gösterecek. Dünya eğilimine baktığımızda, 2025 yılında daha önce 320 milyon ton gibi bir üretim öngörülürken, bunun 440 milyon tona çıkarıldığını görüyoruz. Kişi başına düşen doğal taş tüketimi ise 16

Hiçbir sektör güllük gülistanlık değil.
Kuralları olacak. Kuralsız olmaz.
Bu sektöre, "Ben senin sorunlarını
çözdüm, ne yaparsan yap" diyemezsin.
Artık "Ha babam ha" tarzında yapılan
madencilik yok. Kuralları devlet
koyacak, yatırımcı da
bu kurallara uyacak. Ama takibi kural
koyarken de, sektörün yerine
getiremeyeceği kuralları koymak
gerekiyor. Ülke şartlarını
ortaya koymak çok önemli.

Doğal olan ne kaldı?

Çevrenize bir bakın...
Önünden geçtiğiniz yapılara;
her yıl boyayıp yenilediğiniz,
bakımı için servet ödediğiniz
mekanlara bir bakın.

Bir de doğal granite bakın...
Desenlerindeki kusursuzluğa,
sorunsuz kullanımına,
eskimeyen görüntüsüne,
kısaca, doğal güzelliğine bakın.
Bakmışken, markasına bakın.

Türk doğal granitleri ile dünyaya taş çıkaran tek kuruluş: **Granitaş**
• Aksaray Yaylak • Balaban Green • Bergama Gri • Giresun Vizon • Hisar Yaylak

Harmandere Şehit Mehmet Günay Cad. No: 17 Kurtköy-Pendik / İstanbul

(216) 444 0 T A Ş
8 2 7

e-mail: info@granitas.com www.granitas.com

GRANİTAS

Granitin Markası

metrekare düzeyinde. Bunun 20 metrekare düzeyinde olacağını düşünüyoruz. Sektörün geleceği parlak. Ancak yapılması gerekenler var. Birincisi; doğal taş ve mermerimizin dış piyasalarda daha önemli bir gelir haline gelmesi için, modern teknolojilerin fazla kullanılması gerekiyor. Verimlilik ve mermer tozların kullanımı artırılmalı. Fabrikalardaki verimlilik oranları yüzde 80'lere ulaştırılmalı. İkinci olarak; taşların işlenmesinde kullanılan teknolojinin daha da geliştirilmesi ve AR-GE çalışmalarına önem verilmesi lazım. Doğal taş sektörü, AR-GE konusunda geri kalıyor. Üçüncü olarak; personelin malzeme üretim teknolojisi, tanımı ve montajı konusunda eğitilmesi. Bu kurslarla, geliştirme merkezleriyle mümkün olabilir. Bu eğitim sıkıntısının giderilmesi gerekiyor. Maliyet ve satışta yaşanacak darboğazlar nedeniyle, belli bir oranda sıkıntı yaşanabilir.

ŞAHİN: Ülkelerin kalkınmasında, temel unsurlardan birisi madencilik diyoruz. Sektörde yaratılan katma değer ABD'de yüzde 4.5, Almanya'da yüzde 4.2, Kanada'da yüzde 7.6 ve Çin'de yüzde 15... Türkiye'de ise yüzde 1.44'tür. Bugün ABD madencilikten 600 milyar dolar katma değer elde ediliyor. Madencilik gelecekte hiçbir zaman yıldızının sönmeyeceğine inanıyorum. Gerek metal gerek endüstriyel hammadde gerekse enerji madenlerinde... Zaman zaman metal fiyatları düşebilir ama hiçbir zaman bu sektör yok olmaz.

GÜNER: Dünya ülkelerine baktığımızda, 12 bin metrelik sondaj yapmışlar. Biz daha bin 200 metredeyiz. Ülke, daha maden kaynaklarının ne kadar olduğunun farkında değil. Dolayısıyla önümüzdeki yıllar, madencilik sektörünün lokomotif olacak. Sektörün bu ülkeye daha iyi tanıtılması

gerekiyor. Sektörü tanıtamadığımız sürece atılım yapmanız mümkün değil. Bu sektörü kamuya da vatandaşa da tanıtacaksınız. Mamul olarak göndermemiz lazım. Ara eleman sıkıntısı yaşanıyor. Bu ara eleman işine el atmak gerekiyor. Kitapta yazılanları pratiğe aktarmakta yavaş kalıyoruz. Sektör kendisini iyi anlatırsa, 2010 yılından sonra bu sektörün Türkiye'yi önemli noktalara getireceğine inanıyorum. Sektör önümüzdeki yıl mevcut durumunu korumayı başarabilirse de, büyük başarıdır diyorum.

ERDİNÇ: Türkiye'de 5 milyar metreküp mermer rezervi var. Bu da aşağı yukarı 14 milyar ton eder. 100 dolardan hesaplırsak, 1 trilyon 400 milyar dolarlık bir rakamdan bahsediyoruz. Bugün 1 milyar 250 milyon dolarlık ihracat, onun yarısı kadar da iç pazardaki talebi düşünürsek, 2 milyar dolarlık ekonomiye olan katkı, 11 milyar dolara yükselir. Dünyada talep artıyor. Sektör önemli ve özel destek gerektiriyor. 100 liralık malın 63 lirasını vergi olarak ödemişiz. Özel destek istiyoruz. Ağır girdi maliyetlerden çok, mamul madde üretenler ayakta duramıyor. Bu şartlarda dünya ile rekabet edemeyiz.

Fabrikalarda sürekli elektrik kesintileri yaşadık. Motorlarımız yandı. Ve büyük zararlara uğradık. Üretimler aksadı, maliyetler arttı. Türkiye'deki enerji yatırımlarına önem verilmeli. Enerji konusunda sürekli dışarıya bağımlıyız. Petrol fiyatlarımız arttıkça, üretim maliyetlerimiz daha da yükseliyor. Ülkelerin geleceği açısından enerji imkanlarına bağlı...

Nükleer enerji yatırımlarına ağırlık verilmeli. Türkiye bu konuda 30 sene geç kalmış durumda. Gün geçirmeden nükleer enerji yatırımlarının başlaması gerekiyor.

İzmir ve Ege'nin Tek

Microsoft® Yetkili Teknik Eğitim Merkezi

ORACLE® Yetkili Eğitim Merkezi

“Dünyada geçerli tüm bilgisayar eğitimleri ve sınavları için İ-Akademi size yeter...”

Hemen Arayın

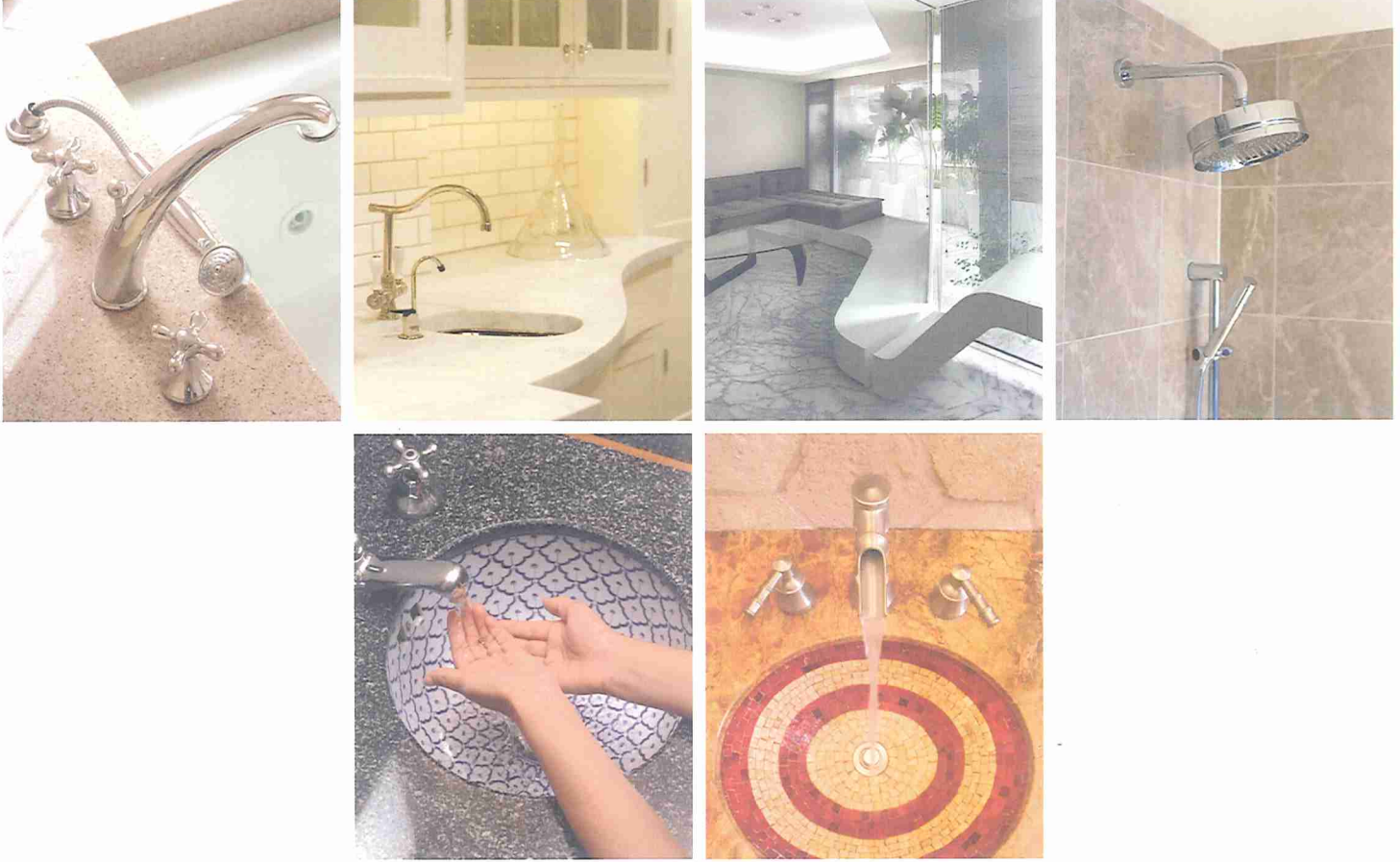
(232) 464 09 24

www.iakademi.com

Cumhuriyet Bulvarı No:212/A Alsancak / İZMİR Tel: (0232) 464 09 24 - Faks: (0232) 465 26 29

www.iakademi.com - info@iakademi.com

DOĞALTAŞ'ın yükselişi nereye kadar?

Mermer ve doğaltaş sektöründe yaşanan hızlı ihracat artışının sürdürülebilirliği konusunda açıklamalarda bulunan sektörün önde gelen isimleri, üreticilerin birbirleri ile rekabet ederek fiyat kırma politikası uygulayacaklarına, birlik içinde yeni ürünler ortaya çıkartmaları gerektiğini belirttiler. Sektörün dünyada her sene ortalama yüzde 30-35 büyüme kaydettiğini ifade eden sektör oyuncularını, bir gün tükenecek olan hammaddenin planlı şekilde araştırılması gerektiğinin altını çizdiler. Yetkililer, üreticilerin pazar olarak tek noktaya yönelmesinin ürünün değeri açısından sakıncalı olduğunu vurgulayarak, moda ile ilişkili olarak yeni modellere ve yeni pazarlara açık olmak gerektiğine dikkat çektiler.

ABD'de düzenlenen fuarda, kimse Türkiye'nin alanına gelmedi. Gelen de ucuz mal var mı diye sordu. Bu gidişle 2009 yılında ne olacağımız çok önemli. Bazı rüzgarlar okyanusu geçemedi., okyanusu geçerse halimiz ne olur? Onu düşünmeliyiz"

"DİREKT İHRACATÇI OLMAKTAN VAZGEÇİLMELİ"

Istanbul Maden ve Metal İhracatçı Birlikleri (İMMİB) Yönetim Kurulu Üyesi Akın Güvendik, mermerin yüksek fiyatlı olması dolayısıyla alternatif sektörler pazar kaptrabildiğini söyledi. İhracattaki yükselişin devamlılığının sağlanabilmesi için sektörün kendi içerisinde kararlı olmasının ve finans mekanizmasının işleme gerektiğini ifade etti. Mermercilerin birlik olmak yerine birbirlerini rakip olarak gördüklerini vurgulayan Güvendik, "Total pazarlamada birbirimize yardımcı olmamız lazım. Fiyat kırma politikasını bırakıp, birlikte karar versek, herkes direkt ihracatçı olmaktan vazgeçse, ihracat potansiyelini yükseltiriz. Birbirimizle rakip olacağımıza, müşterileri birbirimize yönlendirmemiz gerekir" dedi.

KALİTENİN İSPATLAMASI LAZIM

Türkiye'nin pek çok mermer çeşidine ev sahipliği yaptığını belirten Güvendik, coğrafi koşullara göre mermer ihracatının yapılmasıyla da sektördeki yükselişin sürdürülebilirliğini sağlayabileceklerini ifade etti. Üretim kalitesinin de devamlılık için önemli olduğunu vurgulayan Güvendik, "Türkiye'den giden üründen, tüketicinin şüphesinin olması lazım. Örneğin, İtalyanlar bu işi çok iyi yapıyor. Alıcı, ürünü İtalyan kalitesi nasıl olsa diyerek alıyor.

"PLANLI HAMMADDE ŞART, YENİ TAŞLAR EKEMEYİZ"

İzmir Mermerciler Derneği Başkanı Ferah Türkmen, sektördeki yükselişin devamlılığının sağlanabilmesi için planlı hammadde üretiminin sağlanması gerektiğini söyledi. Taş rezervlerinin bol olmasının, sınırsız olduğu anlamına gelmediğine dikkat çeken Türkmen, "Bej karakterli mermerin oluşumu 200 milyon yıl civarındadır. Rezervleri iş birliği ile en iyi şekilde değerlendirmeliyiz. Çünkü toprağa yetişsin diye taş ekemeyiz" dedi.

"SİTEMİMİZ, HAMMADDE ÜRETİCİLERİNE"

Hammadde üreticilerinin jeolojik etüd araştırması yapılmadığından yakınan Türkmen, "İleride maden ocağı var diye boş papatya arazisi kapatılıyor. O arazi üzerinde, bir jeologun bir saatlik inceleme yapması, yatırımın verimliliği için çok önemlidir. Sanayici, ruhsat alım aşamasında önce fizibilite çalışması yaptırmalıdır" diye konuştu.

BİZ O TRENİ KAÇIRDIK

İzmir Mermer Doğaltaş Platformu Başkanı Mevlüt Kaya, son üç yıl içerisinde mermerciliğin ciddi darbeler aldığını ifade ederek, bu olumsuz görüntünün piyasalara, mevcut kaynaklardan dolayı yansımadağını söyledi. Küresel krizin de bu olumsuzluğa eklendiğini vurgulayan Kaya, "Üretimde kar marjımız sıfırlandı. Ciddi anlamda işçi çıkarmalar, kriz yönetimleri oluştu. Kendi aramızdaki rekabetten dolayı fiyatları yerle bir ettik. Bir anda fiyatları yeniden yükseltmimize imkan yok. O tren kaçtı" dedi.

PAZAR PAYIMIZI 500 MİLYON \$ ARTTIRABİLİRİZ

Son yıllarda özellikle organik tarım ve doğaltaşın

gözde sektörler olduğunu ifade eden Kaya, doğaltaşın dünya sektöründeki payının 13 bin 300 milyar dolar seviyesinde olduğunu söyledi. Her yıl bu oranın yüzde 30-35 civarında arttığının altını çizen Kaya, "Biz de önümüzdeki senelerde ihracat rakamlarımızı 1 milyar 300 milyondan 1 milyar 850 milyon dolara çıkartabiliriz. Birbirimize rakip olacağımıza kriz yönetimi oluşturup omuz omuza vermeliyiz" dedi. Doğru ürünün yaratılması durumunda alıcı firmanın, Türkiye'den gelen tüm mallara sempati ile bakacağına dikkat çeken Kaya, mermer ve doğaltaşın milli bir sektör olduğunu ve bu ruh anlayışıyla hareket edilmesi gerektiğini sözlerine ekledi.

"ARTIŞ VAR, DESTEK YOK"

Türkiye Mermer Doğaltaş ve Makineleri Üreticileri Birliği Başkanı Metin Balıbey, artan ivme ile yükselen doğaltaş sektörünün devlet tarafından desteklenmediğini ifade etti. Bütün üreticilerin ABD odaklı çalıştığını vurgulayan Balıbey, yeni pazar araştırmasının yapılmadığından yakındı. Doğaltaş sektöründe 2007 yılı Ocak ayı rakamlarına göre 2008 yılı rakamlarının miktarda yüzde 26, değerinde ise yüzde 25 artış gösterdiğine dikkat çeken Balıbey, "Biz bu adımları atarken, nereden geldiğimize bakmadık. Sektörümüz moda ile ilişkilidir.

Moda pahalı ancak biz ucuzuz. Doğaltaş sektörünün ihracat planlaması da yapıldı ancak bunun takibini getiremedik" dedi. Üreticilerin sürekli birbirlerini taklit etmesinden yakınan Balıbey, İzmir'de düzenlenen Marble Fuarı'na ABD'den katılımcı olmadığını, ancak orada düzenlenen fuarlara, Türkiye'den yoğun katılımın yaşandığını kaydetti. Balıbey, "ABD'de düzenlenen fuarda, kimse Türkiye'nin alanına gelmedi. Gelen de ucuz mal var mı diye sordu. Bu gidişle 2009 yılında ne olacağımız çok önemli. Bazı rüzgarlar okyanusu geçemedi., okyanusu geçerse halimiz ne olur? Onu düşünmeliyiz" diye konuştu.

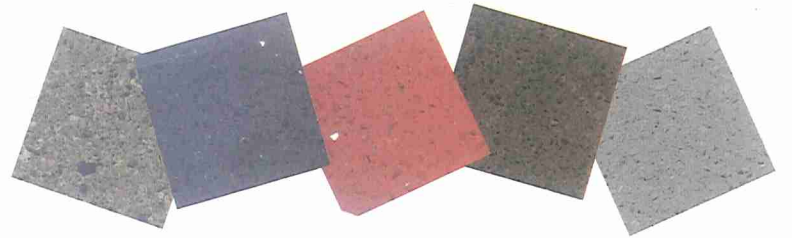
"YENİ REZERV YOK DEDİLER, BULDUK!"

Türkiye'nin karışık jeolojik özelliklere sahip olduğunu vurgulayan Maden Tektik Arama Genel Müdür Yardımcısı Abdülkerim Yörükoğlu, topraklar üzerinde iyi ve düzenli araştırma yapılması gerektiğini kaydetti. MTA'nın toprağın altyapı bilgilerini araştırarak çalışmalarını sürdürdüğünü ifade eden Yörükoğlu, "Türkiye'de 8,30 milyar ton kömür rezervi mevcut, ötesi yok denildi. Son 3 yılda sondaj çalışması yaparak 1,2 milyar ton yeni kömür rezervi bulduk. Karmaşık jeolojiden dolayı, her araştırmada değişik maden bulma şansımız var" dedi.

Sektör gözüyle mermer sektöründe durum

“2007 yılının yarısı kayıp bir dönemdi.

2008 yılında da ümitli değiliz. Yılın ikinci yarısından sonra ayakta kalan firmalarımızla en azından satışta birlik oluşturulabilir mi? Dış ticaret şirketi gibi bir model oluşturulabilir mi? bunu sorguluyoruz. Satış konusunda omuz omuza hareket etmemiz gerekiyor”

DENİZLİ'DE ALARM ZİLLERİ ÇALIYOR

Geçen yıl 185 milyon dolarlık ihracat yaparak ülke ekonomisine katkıda bulunan Denizli'deki mermer sektörü, bu yıl ise ayakta kalma mücadelesinde... Geçtiğimiz Haziran ayından itibaren zor günler yaşayan Denizli'deki mermer firmalarından 1000 kişi işten çıkarıldı. 3 vardiya çalışan firmalar ise vardiyalarını 1'e indirdi.

Denizli Madenciler ve Mermerciler Derneği Yönetim Kurulu Başkanı Samet Gündüz, sektördeki firmaların bir araya gelerek çözüm arayışı içinde olduklarını ve bu kapsamda satış pazarlama ayağında ortak hareket etmenin yollarını aradıklarına dikkat çekiyor. Gündüz, “2007 yılının yarısı kayıp bir dönemdi. 2008 yılında da ümitli değiliz. Yılın ikinci yarısından sonra ayakta kalan firmalarımızla en azından satışta birlik oluşturulabilir mi? Dış ticaret şirketi gibi bir model oluşturulabilir mi? bunu sorguluyoruz. Satış konusunda omuz omuza hareket etmemiz gerekiyor” diye konuşuyor.

BUCAK YENİ YATIRIMLARLA GELİŞMEYİ HEDEF-LİYOR

Bucak yöresinde 2001 yılından itibaren mermer sektörünün yıldızının parlamaya başladığını söyleyen Bucak Mermerciler Derneği Başkanı Mehmet Cadıl, son iki sene içinde fabrika ve mermer makinesi alanlarında yöreye yapılan ciddi yatırımlar ile Bucak'ın tüm dünyaya ihracat yapar konuma geldiğini söyledi. Bölgede ocak yerine fabrikaya yatırım yapan bölgenin, çarpık ve fasoncu yapı taşımaya başladığını söyleyen Cadıl, fasoncu yapının bölgeye zarar vereceğini belirtti. 2008 yılından umutsuz olduklarını dile getiren Bucak Mermerciler Derneği Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Cadıl, yeni pazarlara yönelmesi gerektiğini vurguluyor

GAZİANTEP BÖLGESEL TEŞVİK İSTİYOR

Gaziantep Mermer Granit ve Karocular Derneği Başkanı İsmet Bozkurt, sektörün dayanışma içine girmesi ile sorunların aşılabileceğini söyledi.

Gaziantep'te ocak işletmeciliği yapılmadığını ve bu-

rada mermer işleme sektörünün bulunduğunu ifade eden Bozkurt, tedarikçi bir il olmaktan dolayı bugün bir çok sorunla yüz yüze geldiklerini belirterek, “Gaziantep yöresinde mermer sektörü gelişmesine rağmen büyük çapta bir mermer ocağı yok. Gaziantep'te bazalt çıkarılmakta. Mermer sektörümüz ihtiyacını Afyon, Muğla, Bilecik, Diyarbakır, Elazığ ve Sivas'tan tedarik etmekte. Lojistik maliyetleri bize külfet getirmekte. Benzinde uygulanan ÖTV'nin düşürülmesi ve sektörel teşviklerin uygulanmasını devletten bekliyoruz” dedi

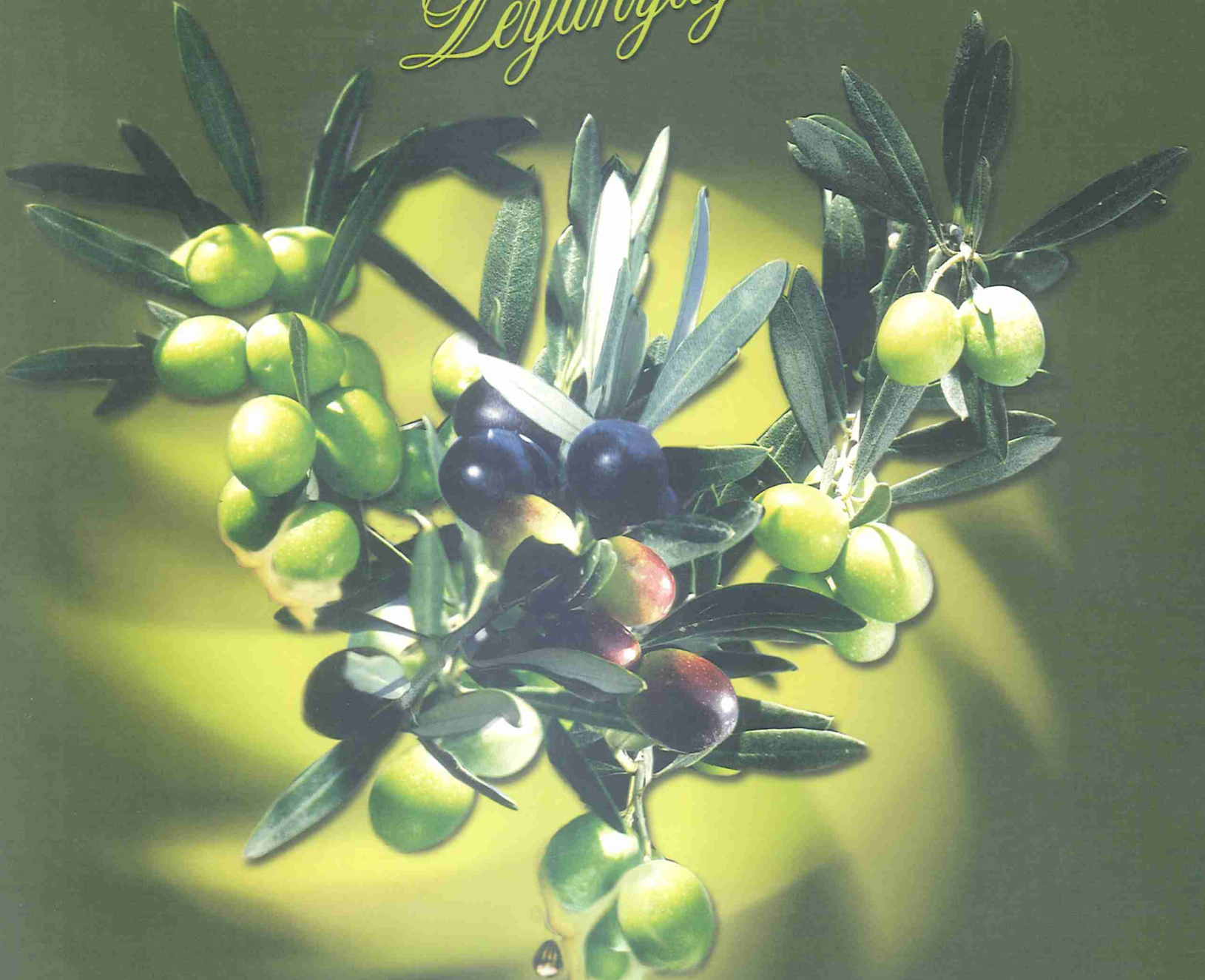
MERMERCİ: DEVLET DESTEĞİ ŞART

Türkiye Doğaltaş ve Mermer üretim ve ihracatının artırılması için doğal taş sektörünün devlet tarafından desteklenmesi gerektiğine işaret eden İstanbul Doğal Taşçılar Birliği Derneği Yönetim Kurulu Başkanı Mustafa Mermerci, “Doğaltaş sektörünün üretimi ve ihracatının artırılması ile ülkemizin en üst sıralara yükseleceğine olan inancımız tamdır. Fakat bu inancımızın korunması sadece iyi niyet etmekle olmayacağını bilmek gerekir. Devlet yine yıllarca yaptığı 'hadi arkadaşlar bizler sizlere inanıyoruz' deyip bizleri yola çıkarıp destek vermeden gelecekte de yalnız bırakmamalı. Gereken desteğin verilmesi ile 2007 yılında sektörümüzün yaptığı 1,200 milyar \$'ı aşan ihracatla doğal taş sektörü, 2008 yılında da aynı ivmeyle büyümeye devam edeceğine inanıyorum. Mermer; doğal taş sektöründeki gelişmeler bilinmelidir ki, sektöre kendini adanmış, sektör temsilcilerinin eseridir. Maalesef hükümet yetkilileri sektörümüze gereken desteği vermemişlerdir” dedi.

Ekiz

zeytinyağları

E&M TANI TİM 464 35 45

EKİZ YAĞ ve SABUN SANAYİ A.Ş.

Şehitler Cad. 1508 Sok. No: 4 Alsancak - İzmir - TURKEY
Tel: +90 (232) 421 92 05 - 07 - 09 • Fax: +90 (232) 463 09 18
www.ekizyag.com • e-mail: ekiz@ekizyag.com

Her ocak blok satamaz...

Ayazoğlu Aktaş Mermer
Maden İnşaat Yönetim Kurulu Başkan
Yardımcısı Murat Ayazoğlu

EGİAD: Şirketiniz hakkında bilgi verir misiniz?

AYAZOĞLU: Şirket olarak 45 yıldır bu sektörde faaliyet gösteriyoruz. 3 yıl önceye kadar fabrikacılıkla birlikte ocakçılık yapıyorduk fakat radikal bir karar alarak sadece madencilik yapmaya karar verdik. 3 tane mermer, bir tanede mıcır ocağımız var. Şu anda Balıklıova'da Çeşme beji'ni diye adlandırdığımız taşımıza ağırlık verdik. Üretimimizi bu yıl ikiye katlamayı düşünüyoruz. Önümüzdeki yıl başka ocakları da devreye almak istiyoruz. Şu andaki üretimimiz yıllık 6 bin metreküp seviyesinde.

EGİAD: Nereye ihracat yapıyorsunuz?

AYAZOĞLU: Ürettiğimiz malın yüzde 70'ini Tayvan, Tayland ve Çin'e veriyoruz. Fabrikamızın çalıştığı dönemde ABD pazarı ile de çalıştık. Ancak bu pazarda hem fiyat hem de ödeme koşulları zorlaştığı için ABD pazarını bırakmak istedik. Uzakdoğu'ya hammadde satışına halen devam ediyoruz. Bu seneki hedefimiz 15 bin tonluk ihracat yapabilmek. Bu da 600 konteynerlik bir ihracat anlamına geliyor.

Ayrıca gerektiği takdirde proje bazlı işlerde de yer alıyoruz. Bu konuda da çok seçici davranıyoruz. Torbalı'daki ve Muğla bölgesindeki bazı fabrikalara blok olarak da mal veriyoruz.

EGİAD: Son dönemde özellikle blok ön planda. Neden?

AYAZOĞLU: Türkiye'de dünya rezervinin yüzde 40 olduğu söyleniyor. Her ocak blok satamaz. Ocakçılık şans işidir. Bazı ocaklardan çıkan taş fabrika ister. Aksi takdirde çalıştırmanın bir anlamı yoktur. Her firma blok satamaz, her firmada işlenmiş satamaz. Maalesef Türkiye'de üretim ve istihdam maliyetleri yüksek olduğundan blok satışı tercih ediliyor.

EGİAD: Fiyat konusunda pazarda sıkıntı var mı?

AYAZOĞLU: Yurtdışında çalıştığınız insanların size güvenmesini sağlamak zorundasınız. Eğer güvenirse işler farklı işliyor. Belli bir fiyat aralığında satmak gerekiyor. Pazardaki bütün oyuncuların oyunun kurallarına uyması lazım. Ama Türkiye'de böyle olmuyor. Şu anda bizim piyasamızda fiyatlar çok dengesiz. 6-7 senedir Uzakdoğu'daki müşterilerim ile uzun vadeli sözleşmelerle iş yapıyorum. Ancak bende o bölgede başka kimseye mal vermeyeceğimin sözünü müşteriye veriyorum.

Biz sadece ocak işinde kalmayı tercih ettik. Ege füme, Çeşme Beji'nin üretimine de devam edeceğiz. Uzakdoğu

pazarındaki uzmanlığımız devam edecek. Artık bu pazarı öğrendik. Taşımız Vietnam'a kadar gidiyor. Örnek vermek gerekirse Tayvan'da 101 katlı depreme dayanıklı binada benim taşım kullanıldı.

EGİAD: 2008 yılı nasıl bir yıl olacak?

AYAZOĞLU: Döviz cinsinden olaya baktığımızda zaten şu anda birçok üretici zararda. Üretim maliyetlerimiz her geçen gün artıyor. Her gün enerji ve vergi yükümüz artıyor. Bugün blok çıkardığımız taşta işe yaramayanları bile işe yarar hale getirmek için uğraşyoruz. Bu arada bazı taşları kırıp taş duvarcılara satmaya başladık. Bu da önemli bir katma değer yaratıyor. Mozaikçilere de mal satıyoruz. Bu da yeni bir pazar yarattı.

EGİAD: Dünya mermer sektöründe geldiğimiz noktayı nasıl değerlendiriyorsunuz?

AYAZOĞLU: İstanbul ve Antalya'da da fuarlar oluşmaya başladı. Ancak İtalya'da bir dönem Karera Fuarı oluştu ve sonrasında Verona Fuarı açıldı. Verona, Karera'yı geçti. Bugün İtalya'da sadece Verona Fuarı var. İzmir Fuarı'nda tek olma özelliğini koruyacak. Türkiye iki fuarı kaldırmaz.

1992 yılında Sevgi Yolu'nda 20 firmayla temeli atılan bu fuara bugün binin üzerinde firma katılıyor. İzmir Fuarı'na 4 yeni hol yapıldı. Bunlar aslında mermer fuarı için yapıldı. Ama görüldü ki, bunlar da yetmiyor. Umut ediyoruz ki, 2009 yılında yeni fuar alanına taşınılır. Firmalar fuara katılmak istiyor ama yer gösterilemiyor. Bu sıkıntının çözülmesi lazım.

Bu sektörün bu hale gelmesindeki en büyük neden yine bu sektördür. Sektör kendi kendini vurdu. Bugün Afyon ve Denizli'de 300 tane fabrika varsa bunun 100 tanesi satılıktır. Fizibilite yapılmadan bu sektöre girerseniz yol alamazsınız. Bu sektöre kolay girip çıkamazsınız. Bu sektöre bilen bilmeyen herkes girdi. Her yıl yatırım yapmanız gereken bir sektörden bahsediyoruz. Bilinçsiz şekilde bu sektöre girmek çok büyük haksız rekabetlerin yaşanmasına neden oluyor. Bu sektörde sermayesi güçlü olan firmalar ayakta kalacak.

EGİAD: Bir anlamda sektörde yeniden yapılanma dönemi mi yaşanıyor?

AYAZOĞLU: Bu yapılanma sektörde çok büyük yaralar açıyor. Mermercilikteki finansman konusunda bu sektörün eğitilmesi gerekiyor. Ülkeyi kalkındıracak ana sektörlerin başında maden vardır. Öncelikle bunu kabul etmemiz gerekiyor.

Doğruluk ölçülebilir!

Türk sanayisindeki erdemli geçmişi,
ticari etiğe verdiği önem
ve ürün özellikleriyle
insana hak ettiği güvenceli yaşamı sunan
AKG Gazbeton,
ölçülebilir doğrularıyla gurur duyuyor.

 **AKG
GAZBETON®**

Kemalpaşa Caddesi No: 25 İşıkent 35070 İzmir
Tel: +90 232 472 12 00 • Faks: +90 232 472 10 07
E-posta: info@akg-gazbeton.com

Kalkınma Ajansları ve Kentsel Gelişme

1990'lı yıllardaki bilgiye dayalı ekonomide, bilgiye dayalı faaliyetlerin üretim süreci içindeki ağırlığının giderek arttığını görülmektedir. Bölgelerin ve ülkelerin rekabet edebilirliğini ve ekonomik kalkınmasını öğrenme, yenilik ve yeni koşullara uyum sağlama yetenekleri belirlemeye başlamıştır. Firmalar gibi bölgelerde oluşan sanayi kümeleri de değişen teknoloji ve rekabet koşullarında sürekli olarak değişmek ve koşullara uyum sağlamak zorunda kalmaktadır.

Bölge kavramı, ülkelerin kalkınma planlarının önemli bir mekân bileşenidir. Dünyada yaşanan hızlı küreselleşmeye rağmen bölgesel dinamikler, ekonomik kalkınmanın ve bölgesel gelişmenin itici gücüdür. Bölgesel kalkınma yaklaşımı, ekonomik coğrafyanın adil dağılım göstermemesi sonucunda ortaya çıkarken, metropol bölge, kent-kasaba ve köy gibi yerleşme hiyerarşisinin biçimlenmesi ile toplumların gündemine yerleşmiştir. Başka bir deyişle "polarize bölgeler" (kutuplaşmış bölgeler) ortaya çıktıkça, "gelişme farklarını" giderme ihtiyacı doğmuştur. Bölgesel dengesizliği, bir ülkenin çeşitli bölgelerinde görülen her çeşitten eşitsizlik olarak nitelendirirsek, bugün her ülkede az ya da çok, ama mutlaka bölgesel dengesizlik vardır. Ülkeler yaşanan ekonomik, teknolojik, sosyal ve kültürel değişimlere paralel olarak bu dengesizliği gidermek için çeşitli politikalar geliştirmiş, farklı araçlarla bunları gerçekleştirmişlerdir.

1950'li ve 1960'lı yılların sanayi toplumu ve refah devletindeki bölgesel kalkınma yaklaşımı ve kalkınma problemleri günümüzün bilgi toplumundan çok farklıyken kalkınmanın hedefi bölgelerarası eşitsizlikleri gidererek bölgesel yakınsama sağlamak ve geri kalmış bölgeler için kalkınma planları hazırlamaktır. Günümüz küresel ve bilgi toplumunda ise bölgesel kalkınmanın hedefi küresel düzlemde rekabet edebilirlik haline gelmiştir. 1970'li yıllar sonrasında meydana gelen krizler ve 1980'li yıllarda hızla gelişen küreselleşme süreci ile ulusal ekonomileri derinden etkilerken, mekansal yapılar da önemli değişimler yaratmıştır. Bunun sonucunda bölgesel politikalarda da hızlı bir değişim meydana gelmiştir. Artan rekabet, kalifiye insan gücü, sosyal sermaye, yenilik ve hızlı teknolojik gelişmeler sonucunda

küresel piyasanın dinamik olarak izlenmesi, kurumsal yapılarında esneklik gibi olgular, geleneksel bölge anlayışını değiştirerek yeni bir bölge yaklaşımı oluşturmuştur. Bu süreçte yerel dinamiklerin ekonomik kalkınmadaki önemi giderek artmıştır. Yani kentsel ve yerel ekonomiler de küresel ekonomide önemli birer aktör olarak yer almaya başlamıştır. Yerel ekonomilerin küresel rekabet içerisinde geliştirdiği strateji ve politikalar, bölgesel gelişme politikalarının temelini oluşturmaktadır.

1990'lı yıllardaki bilgiye dayalı ekonomide, bilgiye dayalı faaliyetlerin üretim süreci içindeki ağırlığının giderek arttığını görülmektedir. Bölgelerin ve ülkelerin rekabet edebilirliğini ve ekonomik kalkınmasını öğrenme, yenilik ve yeni koşullara uyum sağlama yetenekleri belirlemeye başlamıştır. Firmalar gibi bölgelerde oluşan sanayi kümeleri de değişen teknoloji ve rekabet koşullarında sürekli olarak değişmek ve koşullara uyum sağlamak zorunda kalmaktadır. Bu teknolojik değişim, yenilik ve yaratıcılık anlamına gelmektedir. Bölgeler bir yandan kendi içsel avantajlarını kullanmak diğer yandan yenilikçilik ve yaratıcılıkla sürdürülebilir bir gelişme sağlamak zorundadırlar.

Ulus devletlerin toplumların geleceğini belirleme rolü artık birçok aktörle paylaşılan bir rol konumuna gelmiştir. Yani yönetimden yönetişime bir kayış gerçekleşmiştir. Yeni bölgesel politikada hedefin bölgeler arası eşitsizliğin yerine bütün bölgelerin geliştirilmesi haline gelmesinde yaşam kalitesi, çevre kalitesi, yoksulluğun ortadan kaldırılması ve eğitim gibi hedeflere kayılması etkin rol oynamıştır. Bu bağlamda özellikle Avrupa ülkelerinde bölgesel politikanın yönetilmesinde en önemli kurumsal araçlardan biri

potansiyelini harekete geçiren yapılarıdır. İlk uygulamaları ABD'de Meksika yakınlarındaki Tennessee Vadisinde "Tennessee Valley Authority"'nin (TVA) 1930'larda kurulmasıyla başlamıştır. İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra Avrupa'da özellikle bölgesel kalkınma üzerinde durulmuş, gelişmiş bölgeler ile geri kalmış bölgeler arasındaki gelişme düzeyini azaltmaya yönelik politikalar oluşturulmuştur.

Hedefleri:

- Bölgenin kendi olanaklarıyla kalkınmasını sağlamak,
- Yerel girişimciliği desteklemek,
- Bölgenin altyapısını geliştirmek,
- Yerli ve yabancı yatırımları bölgeye çekmek,
- Bölgedeki bütün kurumlar arasındaki koordinasyonu ve işbirliğini sağlamak,
- Çevreyi ve çevre kalitesini korumak,
- Sürdürülebilir gelişmeyi sağlamak,
- Rekabete dayalı iş çevrelerinin gelişimini desteklemek

Kalkınma Ajansları temel olarak, altı ana faaliyet gerçekleştirir.

- Bölgenin yatırım olanaklarını ve potansiyellerini değerlendirmek,
- Yerli/yabancı yatırımcılara bölgeyi tanıtmak ve yatırımları bölgeye çekmek,
- Girişimcilere teknik ve mali destek ve hizmet sağlamak,

olarak esnek yapıya sahip Kalkınma Ajansları ön plana çıkmıştır. 1950'li yıllardan itibaren, bölgelerarası farklılıkları en aza indirerek "eşitlikçi" bir büyüme sağlamak, ülkelerin bölgesel kalkınma politikasının temeli olmuştur. Amerika Kıtası'nda başlayan Kalkınma Ajansı kavramı bugün Avrupa başta olmak üzere bütün dünyada yaygın görülen bir oluşumdur. Bölgesel Kalkınma Ajansları (BKA), bölgesel stratejileri uygulayan, yerel ve bölgesel girişimciliği destekleyen, altyapı hizmetlerinin sunulmasına yardımcı olan ve özel sektörün yakın geleceği için yerel-bölgesel çözümler araştıran ve bölgesel talepleri karşılayacak yeni ürün ve hizmet üretimi için finansal çözümler arayan ajanslardır. Kısaca Kalkınma Ajansları; belli bir coğrafik alanın, ekonomik, sosyal ve kültürel kalkınmasını hedefleyerek, bölgenin

- Bölgedeki kamu kurumları, yerel ve bölgesel yetkililere teknik ve mali destek sağlamak,
- Eğitim hizmeti vermek,
- Uluslararası faaliyetler.

Kalkınma Ajansları buldukları bölgenin ekonomik gelişmesine öncü olmak ve bu gelişmeyi sürdürülebilir kılmak için hizmet vermektedirler. Bu kapsamda bölgenin özellikle altyapı ve kentsel gelişim alanlarında ciddi çalışmalar ve yönlendirmelerde bulunmaktadır; kentsel gelişim projeleri geliştirilmesi için mevcut araç ve kaynak potansiyellerini harekete geçirmektedirler.

Avrupa'da örnek bir inceleme olarak İskoç Kalkınma Ajansı'nı ele alacak olursak, bu ajansın yıllık 740 milyon USD

¹ Dr. Ergüder Can, Avrupa Birliği Bölgesel Politikaları ve Yapısal Fonlar: Uyum Sürecinde Türkiye İçin Bir Değerlendirme, Ankara, 2004, s.106.

² Rifat Dağ, "Bölgesel Kalkınma Makro Politikaları", 2006, s. 6.

³ Zeynel Dinler, Bölgesel İktisat, Uludağ, Uludağ Üniversitesi Basımevi, 1986, s. 111.

bütçesi olduğunu ve toplam yaklaşık 5 milyon nüfusu olan İskoçya'nın Kalkınma Ajansı'nın dünyada 23 şehirde ofisleri bulunduğu göze çarpmaktadır. İskoç Kalkınma Ajansı'nın kentsel gelişim girişimleri ise aşağıdaki şekilde sıralanabilir:

- Yeni teknolojileri kullanarak ve geliştirerek yeni iş olanakları kurmak
- Tanımlanmış olan öncelikli alanlarda kümelenme yaklaşımını geliştirmek
- İlgili Üniversite araştırmalarını teşvik etmek
- Embriyonik teknolojileri veya ürünleri desteklemek için altyapı sunmak

İrlanda'nın Shannon bölgesinde 1950'li yıllardan beri kalkınma için çalışan bir başka örnek Shannon Kalkınmanın ana amacı ise Shannon bölgesinde bütüncül bir büyüme sağlayacak aktiviteler sürdürmek ve desteklemek ile bilgi çağına yönelik bir bölgesel kalkınmaya öncülük etmektir.

Shannon Kalkınmanın sorumluluk alanı şu şekildedir:

- Shannon Serbest Bölgesinin yabancı yatırım için yönetimini ve kalkınmasına sağlamak.
- Shannon Kalkınma Bilgi Ağını oluşturmak. Bu ağ teknolojiye dayalı sanayileri ve eğitim kurumlarının doğrudan bağlantılar kurabildiği bir ağıdır. Su anda Ulusal Teknoloji Parkını, Kerry Teknoloji Parkını, Tipperray Teknoloji Parkını, Birr Teknoloji Merkezini ve Bilgi Çağı Parkını bünyesinde bulundurmaktadır.
- Shannon bölgesinde yeni turizm pazarları ve ürünleri oluşturmak.
- Ticari turizm işlerini Shannon Kale Ziyaretleri ve Mirası Şirketi (Shannon Castle Banquets ve Heritage) aracılığı ile idare etmek.
- Dengeli fiziksel kalkınma ve ekonomik içermeyi garanti altına almak için hem kentsel hem kırsal alanlarda bölgesel kalkınmayı teşvik etmek

Ülkemizde de Kalkınma Ajansları; aşağıdan yukarıya planlama yaklaşımı, yerelde teknik uzmanlık ve proje kapasitesinin geliştirilmesi ihtiyacı, yatırım potansiyellerinin tespiti ve tanıtımı ve AB'ye uyum sürecindeki yükümlülükler gibi çeşitli nedenlerle 2006 yılında çıkan ilgili kanunla kurulmuştur.

Birçok ülkede olduğu gibi Türkiye'de de bölgeler arası dengesizlikler sorunu uzun yıllardır yaşanmaktadır. Ülkemizde kişi başına düşen gelir düzeyi en yüksek bölge olan Marmara Bölgesi ile diğer bölgeler arasındaki gelişme açığı:

- Akdeniz Bölgesi'nde 14 yıl,
- Doğu Anadolu Bölgesi'nde 128 yıl,
- Ege Bölgesi'nde 5 yıl,
- Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde 72 yıl,
- İç Anadolu Bölgesi'nde 18 yıl,
- Karadeniz bölgesinde 20 yıldır

1960'lardan bu yana Türkiye'de bölgesel farklılıkları azaltmak ve ülkenin kalkınmasına yön vermek amacıyla Beş Yıllık Kalkınma Planları (BYKP) hazırlanmıştır. Bu planlar merkezi bir kurum olan Devlet Planlama Teşkilatı (DPT) tarafından hazırlanmaktadır. İlk ulusal kalkınma planından beri bu farkların önüne geçmek için çeşitli politikalar ve araçlar

geliştirilmiştir. Bu bağlamda, 1960'larda Doğu Marmara, Antalya, Çukurova ve Zonguldak gibi yerler için bölgesel kalkınma projeleri hayata geçirilmiştir. 1968 yılında özellikle Güneydoğu ve Doğu Anadolu'da bazı bölgeler 1968'de Bakanlar Kurulu'nun almış olduğu bir kararla Kalkınmada Öncelikli Bölgeler olarak kabul edilmiş ve günümüze kadar bu yörelerin sayısı hem artmış hem de çeşitli teşviklerle kalkınmada öncelikli yöreler geliştirilmeye çalışılmıştır. 1970'li yıllarda ise geri kalmış bölgelere doğrudan kamu yatırımı yapmak yerine özel girişimlere teşvik dağıtma yaklaşımı öne çıkması da bununla paralel bir karardır.

Beşinci Beş Yıllık Kalkınma Planı döneminde hem gelişmekte olan hem de bazı sektörlerde gelişme potansiyeli bulunan bölgelerde kaynakların daha etkin kullanılması için çeşitli bölgesel planlar başlatılmıştır. Bunların en bütüncü olanı, Güneydoğu Anadolu Projesidir.

1990'lardan bu yana Türkiye Avrupa Birliği'nin bölgesel politikaları ile uyumlu bir bölgesel politikalar tutumu geliştirmeye çalışmıştır. Bu plan döneminde önem kazanan bölgesel ve kırsal kalkınma projeleri Zonguldak- Karabük- Bartın, Doğu Anadolu, Doğu Karadeniz ve Yeşilirmak Havzası bölgelerini kapsamaktadır.

AB'ye uyum süreci içerisinde Türkiye'de İstatistik Bölge Birimleri Sınıflandırmasının tanımlanmasına ilişkin Kararın yürürlüğe konulması Bakanlar Kurulunca 28/08/2002 tarihinde kararlaştırılmıştır. Hali hazırda Türkiye'de 12 adet Düzey 1, 26 adet Düzey 2 ve 81 adet (iller) Düzey 3 İstatistik Bölge Birimi bulunmaktadır ve Kalkınma Ajanslarının Kuruluşu, Koordinasyonu ve Görevlerine ilişkin 5449 sayılı kanun 25 Ocak 2006 tarihinde kabul edilmiştir ve 8 Şubat 2006 tarih ve 26074 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanmıştır.

Kalkınma Ajansları özel sektör anlayışı ile çalışan, kamu, özel sektör ve STK'ları bir araya getiren, ekonomik ve sosyal gelişmeye odaklı, dinamik ve esnek yapıda bulunan, katılımcı ve diyaloga açık teşkilat ve karar alma yapısı olan kurumlardır. Ülkemizde Ajansların Temel Görevleri aşağıdaki şekilde sıralanabilir:

- Bölgesel stratejilerin hazırlanmasına destek,
- Kırsal kalkınma ve yerel kalkınma faaliyetlerine destek,
- Kamu, özel kesim ve STK'lar arasındaki işbirliğinin geliştirilmesi,
- Girişimciliğin desteklenmesi ve geliştirilmesi,

⁴ Ayda Eraydın, Bölgesel Kalkınma Kavramı, Kuram ve Politikalarda Yaşanan Değişimler, Kentsel Ekonomik Araştırmalar Sempozyumu Cilt 1, pg. 126-146.

⁵ İlhan Tekeli, Bir Bölge Plancısının Çözmeğe Çalıştığı Sorunun Büyüklüğü Karşısında Yaşadığı İç Huzursuzlukları, Denizli KEAS Konferansı, Eylül 2003, Denizli.

⁶ EURADA, Creation, Development and Management of RDAs, Does it have to be so difficult?, 1999, Belgium.

⁷ Dilara Sülün, Avrupa Birliği Bölgesel Politikasının Esasları, İzmir, 2004, s.3.

• Yatırımcıların izin ve ruhsat işlemlerinin tek elden takibi ve sonuçlandırılması / Yatırımcıların yatırım işlemlerini kolaylaştırmak,

- Bölgenin iş ve yatırım imkânlarının tanıtımı / Yerli ve yabancı kaynak çekmek,
- Yerel yönetimlerin planlama çalışmalarına teknik destek,
- AB fonları ve uluslararası fonların kullanılmasında aracılık ve koordinasyon,
- Araştırma ve veri tabanı oluşturma,
- Proje izleme ve değerlendirme.

Ülkemizde kalkınma ajansları:

- Ajansı yönlendiren bir Kalkınma Kurulu,
- Ajansın karar organı olan bir Yönetim Kurulu ve
- Ajansın icra ve teknik organı olan Genel Sekreterlik'ten oluşmaktadır.

Ajanslarda ayrıca yatırımcıların izin ve ruhsat işlemlerinin tek elden takibi ve sonuçlandırılmasını sağlayan Yatırım Destek Ofisleri de mevcuttur.

Ülkemizde kentsel gelişim örneklerini inceleyecek olursak; örnek olarak Düzce Belediyesi'nin deprem sonrası yeniden yapılanma sürecinde kalıcı hizmetlerin projelerini uygulamaya öncelik verdiğini görebiliriz. Düzce'de bir yandan acil kalkınma programı harekete geçirilirken bir yandan da uzun vadede gelişme planları hazırlanmış ve uygulanmıştır. Yerel yönetim anlayışında bölgesel kalkınma planlarına önem verilmiş, bu çerçevede özellikle Avrupa Birliği Yerel Kalkınma Planları takip edilmeye başlanmıştır ve Düzce bundan önemli ölçüde yararlanmaktadır. Belediyeler, bölgesel kalkınma ve kentsel gelişim alanında çok ihtiyaç duyulan altyapının sağlanmasında; insan kaynaklarının geliştirilmesinde (öğrenim, eğitim), sağlık ve hijyenle ilgili projelerde ve yerel/bölgesel kalkınmada partner olarak önemli bir rol oynayabilirler.

Ülkemizde diğer bir bölgesel program çalışmasını inceleyecek olursak, Doğu Karadeniz Bölgesi Bölgesel Gelişme Planı – DOKAP'ın kentsel gelişme çalışmaları dikkat çekmektedir. Örnek olarak, Devlet Planlama Teşkilatı Müsteşarlığı ve Japonya Başbakanlık Uluslararası İşbirliği Ajansı JICA ortaklığında hazırlanan DOKAP Planı'nda :

Kentsel gelişmenin çevreye zarar vermeyecek şekilde yönlendirilmesi gerektiği

Kıyı şeridi üzerindeki tüm kentsel yerleşmeler için kıyı düzenleme planları hazırlanması gerektiği; benzer şekilde, hızla gelişmeleri planlanan alanlar için özel planlar hazırlanması gerektiği ve

Yerel yönetimlerin bu konularda işbirliğini sağlayacak bir mali teşvik sistemi uygulanması gerektiği belirtilmiştir.

DOKAP - Mekansal Düzenleme ve Altyapı Geliştirme Stratejisi'nde de, bölgenin dağınık kentsel yerleşme düzeni göz önünde bulundurularak, yeni bir altyapı planlama yaklaşımı benimsenmesi gerektiği ve ulaşım altyapısı için çok çeşitli ulaştırma türlerine olanak verilmesi gerektiği vurgulanmaktadır.

İzmir Kalkınma Ajansı'nın 2007-2008 dönemini kapsayan "Ön Bölgesel Gelişme Planı"nda da kentsel gelişme hususları önemli yer almaktadır. Örnek olarak; İzmir Kalkınma Ajansı Ön Bölgesel Gelişme Planı'nın temel amaçları altında; Metropoliten merkez fonksiyonlarının güçlendirilmesi kapsamında, "Yaşam kalitesini artıran kentsel çevre ve ulaşım altyapılarının geliştirilmesi, kamusal hizmetlerin kalitesinin ve etkinliğinin artırılması, kentsel yenileme ve rehabilitasyon çalışmalarının desteklenmesi" ibaresi yer almaktadır. Ayrıca İzmir Kalkınma Ajansı genel performans göstergeleri kapsamında "gerçekleştirilen kentsel altyapı ve rehabilitasyon projesi sayısı" da kriter olarak yer almaktadır.

Sonuç olarak, Bölgesel Kalkınma Ajansları'nın yerel dinamikleri harekete geçirecek katılımcı ve demokratik modellerle kurulan kurumlar olduğunu söyleyebiliriz. Avrupa'da 1960'lı yıllardan beri kurulan ve her ülkede farklı yasal statülerle işleyen ajanslar, ülkemizde de yoğun çalışmalar sonucunda 2006 yılında yasal zemine ulaşmıştır. Kalkınma ajansları bölgenin ekonomik, sosyal ve kentsel alanlarda gelişmesini hedefler ve bu hedefler doğrultusunda hizmet verir. Ancak genel olarak "altyapı ve kentsel gelişim" alanları ajansların en önemli görev alanlarından biridir. İzmir Kalkınma Ajansı da çalışmalarını kentin ihtiyaçları ve öncelikleri doğrultusunda sürdürecektir.

KAYNAKÇA

- Dr. Ergüder Can, Avrupa Birliği Bölgesel Politikaları ve Yapısal Fonlar: Uyum Sürecinde Türkiye İçin Bir Değerlendirme, Ankara, 2004..
- Rifat Dağ, "Bölgesel Kalkınma Makro Politikaları", 2006.
- Zeynel Dinler, Bölgesel İktisat, Uludağ, Uludağ Üniversitesi Basımevi, 1986.
- Dilara Sülün, Avrupa Birliği Bölgesel Politikasının Esasları, İzmir, 2004.
- IV. Türkiye İktisat Kongresi, Bölgesel Gelişme Çalışma Grubu Tebliği, 5-9 Mayıs 2004, İzmir.
- İskoç Kalkınma Ajansı, 17 – 21 Eylül 2006 tarihlerinde Türkiye ziyaretlerinde gerçekleştirilen sunum, Scottish Development International.
- Dr. Korel Göymen, "Bölgesel Kalkınmada Yerel İdareciliğin Rolü", 2006.
- http://www.duzce.bel.tr/index.php?option=com_content&task=view&id=446&Itemid=2
- <http://ekutup.dpt.gov.tr/bolgesel/dokap/ozet.pdf>
- EURADA, Creation, Development and Management of RDAs, Does it have to be so difficult?, 1999, Belgium.
- Ayda Eraydın, Bölgesel Kalkınma Kavram, Kuram ve Politikalarda Yaşanan Değişimler, Kentsel Ekonomik Araştırmalar Sempozyumu Cilt I
- İlhan Tekeli, Bir Bölge Planasının Çözmeğe Çalıştığı Sorunun Büyüklüğü Karşısında Yaşadığı İç Huzursuzlukları, Denizli KEAS Konferansı, Eylül 2003, Denizli.

⁸ EURADA Creation, Development and Management of RDAs, Does it have to be so difficult?, 1999, Belgium.

⁹ İskoç Kalkınma Ajansı'nın 17 – 21 Eylül 2006 tarihlerinde Türkiye ziyaretlerinde gerçekleştirdikleri sunum, s. 23, Scottish Development International.

¹⁰ Shannon Development, 2007, Shannon Development internet sitesi (www.shannon-dev.ie)

¹¹ IV. Türkiye İktisat Kongresi, Bölgesel Gelişme Çalışma Grubu Tebliği, 5-9 Mayıs 2004, İzmir, s.7.

¹² http://www.duzce.bel.tr/index.php?option=com_content&task=view&id=446&Itemid=2

¹³ Dr. Korel Göymen, "Bölgesel Kalkınmada Yerel İdareciliğin Rolü", 2006, s.5.

¹⁴ <http://ekutup.dpt.gov.tr/bolgesel/dokap/ozet.pdf>

HİÇ BİR YERLE KIYASLANMAYACAK BİR HUZUR...

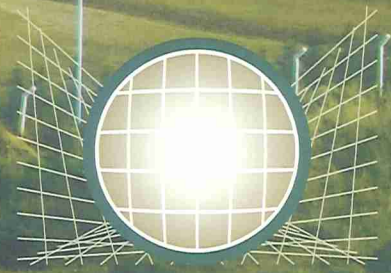

İZMİR URLA'DA 75 DÖNÜMLÜK YEMEŞİL BİR VADİ ÜZERİNDE, 30 FARKLI VİLLA, 30 FARKLI TASARIM • 2000 YETİŞMİŞ AĞAÇ VE 20.000 FİDANLA TAÇLANDIRILAN KÖY ALANI • HER VİLLAYA AİT 2,5 DÖNÜM ÖZEL BAHÇE • "O'LIVE MEN" TARAFINDAN SUNULAN ÇEVRE TEMİZLİK HİZMETLERİ • PROFESYONEL HAVUZ BAKIMI • PEYZAJ MİMARİ DENETİMİNDE BAHÇE VE BİTKİ BAKIMI • ÖZEL KAMERALI GÜVENLİK SİSTEMİ VE EKİBİYLE 24 SAAT GÜVENLİ BİR ORTAM • SORU VE SORUNLARINIZ İÇİN RESEPSİYON SERVİSİ • SİZİ ZİHNEN RAHATLATAÇAK MİNİ GOLF ALANI • ÇEKİŞMELİ MAÇLAR İÇİN FUTBOL SAHASI • ÇOCUKLARINIZLA VE KOMŞULARINIZLA İDDİALİ MAÇLAR YAPACAĞINIZ BASKETBOL SAHASI • ÇOCUKLARINIZIN GÜVEN İÇERİSİNDE OYNAYACAĞI OYUN ALANLARI

HİÇ BİR YERLE KIYASLANMAYACAĞAK “ÖZERK” BİR YAŞAM STİLİ...
İŞTE OLİVE PARK'TA SİZİ NEYİN BEKLEDİĞİNE DAİR İKİ ANAHTAR CÜMLE.

MAYA

DEPREME DAYANIKLI, BETONARME KARKAS C30 BETONU İLE İNŞA EDİLEN STRÜKTÜR SİSTEM • ISI VE NEM YALITIMI • ELEKTRİKLİ YERDEN ISITMA • MERKEZİ KLİMA SİSTEMİ (ISITMA VE SOĞUTMA) • HER VİLLAYA AİT 65 M² ÖZEL YÜZME HAVUZU • HER VİLLADA SAUNA • HER VİLLADA EN AZ DÖRT BANYO • HER VİLLADA JAKUZİ • ENDONEZYA'DAN İTHAL ÖZEL AHŞAP LAMİNE PARKE • 1. SINIF ÇAM AĞACINDAN AHŞAP ÇATILAR • ZEMİN KATLARDAN DOĞAL TAŞ YA DA 1. SINIF SERAMİK KAPLAMA • KESTANE AĞACINDAN 1. SINIF AHŞAP DOĞRAMALAR

OLİVE
PARK

“YAŞAM SEÇİMİNİZDEKİ FARK”

TÜM BANKALARLA, “YENİ NESİL KONUT KREDİSİ (MORTGAGE)” KONUSUNDA ANLAŞMA SAĞLANABİLMEKTEDİR.

Ender ve Murat YORGANCILAR

Öğlü okulu bitirdikten sonra "Piyasadaki yerini git gör" diyecek kadar ince değerleri olan Ender Yorgancılar, Murat Yorgancılar'a gazetelerin hafta sonunda verdiği İnsan Kaynakları gazetelerinden iş bulmasını önerir. Yaz tatillerinde işin her aşamasını öğrenmesi amacıyla aile şirketlerinden Yorsan'ın cam deposunda dahi çalışan Murat Yorgancılar, ilk iş tecrübesini İstanbul'daki bağımsız bir denetim firmasında kazanır. Murat Yorgancılar, bu kararın uzun vadede avantajını aile şirketine çalışmaya başladıktan sonra görmeye başladığını söylüyor.

Babasını anlatırken; "Dışardan çok sert görünür ama bir o kadar da sevgi ve disiplini aynı anda verebilmeyi başaran özel biridir" diyen Murat Yorgancılar, babasıyla olan ilişkilerini, "Babamla arkadaş gibiyiz. Ama yeri geldiğinde bir bakışı vardır, o bakış çok mesaj verir. Kendi hayatımda onu 'Model' olarak aldım. Babam yapıyorsa bir şey biliyordur. Sonunda da 'Yine doğru yapmış' diyorum. Benim babam doğrular ile yaşayan birisi" diye anlatıyor.

Oğlunun İstanbul'daki başka bir şirkette iş tecrübesi kazanmasını ve konuya yaklaşımını paylaşan Ender Yorgancılar ise "Dışarıda çalışıp, profesyonel iş hayatını görüp, iş yaşamındaki tecrübesinin gelişmesini istedik. Bunları, yanımda ya da grup şirketlerimizin içinde tatması çok farklı, dışardaki bir şirkette tatması çok farklı idi. Oradaki süreci tamamladı. Daha sonra da bizim gruba dahil oldu. Bizim grupta da birden üst kademede göreve gelmedi. Bütün departmanlarda çalışması gerekiyor. Her şey kademe kademe..." diye anlatıyor.

Murat Yorgancılar, babası ile tavla oynamak ve evde birlikte vakit geçirmekten hoşlandığını anlatırken, babasının mutfaktaki başarısını da eklemeyi ihmal etmiyor. Ender Yorgancılar ise "Artık bir de kızım var" diyerek hafta sonları gelini Duygu, oğlu ve eşi Çiğdem Hanım ile birlikte olmanın keyif aldığını söylüyor.

Bir Pazar sabahı, EĞİAD Yarın'a ev sahipliği yapan Yorgancılar Ailesi'ne, hayata dair tecrübelerini paylaştıkları için teşekkürler...

EĞİAD: Ender Bey, oğlunuzu bize anlatır mısınız?

ENDER YORGANCILAR: İnsanın oğlunu anlatması hem çok kolay hem de çok zor. Murat, 1980 yılında doğduğunda, ailemizde büyük mutluluk yaşandı. O dönemde biz de çok gençtik. Gençliğin verdiği acemilik de vardı.

EĞİAD: Baba olduğunuzda kaç yaşındaydınız?

ENDER YORGANCILAR: 22 yaşındaydım. Daha askere gitmemiştim. Burdur'da kısa dönem askerlik yaptım. Murat, ben askerlik yaparken 2 yaşında idi. Askerlik yaparken, beni annesi ile ziyarete gelmelerini hiç unutamam.

Geçmişe dönüp baktığımda, Murat yapı itibarıyla tek çocuk olmasının getirdiği zorlukları yaşatmadı. Bu bizim için büyük avantajdı. Annesi ve ben, ona verdiğimiz sevgi kadar saygıyı da ne şekilde alması gerektiğini ve ne şekilde etrafındaki arkadaşları ile paylaşmasının önemini öğrettik. Sevgi ve saygının birlikte yürüyeceğini gösterdik.

Okul yaşantısına baktığımızda, liseyi bitirene kadar çok başarılı bir çocuk değildi. Hedef sınıfı geçmek ise evet geçti. Üniversite çağına geldiğinde çok farklı bir Murat ile karşılaştık. Ben üniversite sınavına ilk girişte kazanacağını sanmıyordum. İnsanın geçmişindeki başarısı geleceğine dair ipucu veriyor.

Siyaset Bilimi okudu. Sene kaybı olmaksızın okulunu başarı ile bitirdi. İstanbul'da tek başına yaşayarak bu sorumluluğu yerine getirmesi, onun geleceği için başarılı bir yolda olduğunu bize gösterdi.

Murat'ın tek çocuk olmasının getirdiği dezavantajı, aile sevgisini ona çok iyi bir şekilde vererek aştık. Çünkü iyi bir aile sevgisi içinde büyüyen insanı, faydalı bir şekilde topluma kazandırmanız mümkün olabiliyor.

Ortaokul döneminde her sene yurtdışına gitti. 2 aylık süreçlerde İngiltere'de yabancı ailelerin evinde kaldı. İsviçre'de ve ABD yaz kurslarına devam etti. Dolayısıyla yalnız yaşamının da getirdiği zorlukları öğrendi.

İkisi de dürüst, ikisi de çalışkan ama en önemlisi, her ikisi de doğru olduğuna inandığı şeyler için **sonuna kadar** mücadele veriyor. **Ender ve Murat Yorgancılar,** bakışlarıyla anlaşabilen bir baba oğul...

Onlar bakışlarıyla
birbirlerini anlıyor

MURAT YORGANCILAR

Babam ters baktığımda diyorum ki "Bir bildiği vardır ki böyle bakıyor."

(Gülerek...) Onu kavramak çok önemli. Babam yapıyorsa bir şey biliyordur. Sonunda da "Gene doğru yapmış" diyorum. Benim babam doğrular ile yaşayan birisi.

EGİAD: Sanayici kökenli aileler, çocuklarının genelde kendi iş kollarında eğitim görmelerini arzu ederler. Murat Bey ise Siyaset Bilimi okudu. Tercih kimindi?

ENDER YORGANCILAR: Bu konu aslında, Türkiye'nin genel sıkıntılarının birisi. Türk toplumunda çocuklar okula gittikleri zaman, daha doğrusu üniversite çağına geldikleri zaman hangi mesleği istiyorsa bunu kendi şartlarıyla elde etme şansı mümkün değil. Yaşamımıza bir sınav karar veriyor. Belki makine mühendisi olmak istiyor, ama o tıp bölümünü kazanıyor. Belki doktor olmak istiyor ama bir yere giremiyor. Türkiye'de ayrıca sıralama sorunu var. Onu doğru yapamadığınız takdirde hiçbir yere girememesini durumuyla da karşı karşıya kalıyorsunuz.

Murat, ikinci tercihine girdi. İsteddiği yeri kazandı. Biz zor bir bölüm olduğunu ifade ettik. Ama başarı ile bitirdi. Ancak benim en büyük arzum, üniversite sınavının olmadığı bir Türkiye. Sınav ile eğitimde başarıyı yakalama metodu doğru bir metot değil.

EGİAD: Murat Bey'in karakterindeki en belirgin özellikler neler?

ENDER YORGANCILAR: Doğru bildiğini söyler. Her zaman hedefleri var ve bunun için çaba harcar. Arkadaşlarına bağlı. Yeni arkadaş çevresinden çok eskiye dayalı arkadaş grubuyla beraber olmayı tercih eder. Onlarla birlikte güçlü dostlukları var. Okulu bitirdikten sonra insanın yaşamında askerlik, evlilik ve iş yaşamı kalıyor. Üniversiteyi bitirdikten sonra yanıma geldi, "Ben nerede çalışacağım" dedi. Ailemizin grup şirketlerinden birinde görev alacağını

düşünüyordu. Ama öyle olmadı. Gazetelerin hafta sonunda verdikleri "İnsan Kaynakları" gazetelerini almasını ve firmalara elindeki diploma ile başvurmasını istedim. Kim elindeki diploma ile ona ne koşullar sunuyor bunu görmesini istedim.

Müracaat etti ve üç yerden teklif aldı. İki özel banka ve birisi ise uluslararası denetim firması idi. Bağımsız denetim firmasının onun geleceği ile ilgili daha faydalı düşüncesiyle orada bir yıl çalıştı.

EGİAD: Neden öncelikle başka bir şirkette çalışmasını istediniz?

ENDER YORGANCILAR: Dışarıda çalışıp, profesyonel iş hayatını görüp iş yaşamındaki tecrübesinin gelişmesini istedik. Sabah sekizde işe başlayıp akşam 8-9'da işten çıkması gerektiğini, her gün kravat takması gerektiğini, hata yaptığında yüzüne vurulduğunu ve bunun nasıl bir duygu olduğunu, müşteri ziyaretine gidildiğinde neler yapılması gerektiğini görmesini istedim. Bunları yanımda ya da grup şirketimizin içinde tatması çok farklı, dışarıdaki bir şirkette tatması çok farklı idi. Oradaki süreci tamamladı. Daha sonrada bizim gruba dahil oldu. Bizim grupta da birden üst kademedeye göreve gelmedi. Bunun mümkün olmadığını işin başında söyledim. Bütün departmanlarda çalışması gerekiyor. Her şey kademe kademe...

Şimdi bizim verdiğimiz hedefler doğrultusunda başarılı bir şekilde yol alıyor. İki yılı başarıyla tamamladı.

EGİAD: Hiçbir zaman "Patron'un Oğlu" kavramının olmasını istemediniz.

MURAT YORGANCILAR: Ben babamdan da böyle bir şey görmedim. Doğru bir yol değil. İş hayatında babam, oğlum ayrıdır. Saat altıdan sonraki ilişkiler çok ayrıdır.

EGİAD: Murat Bey, siz de babanızı bize anlatır mısınız?

MURAT YORGANCILAR: Dışardan çok sert görünür ama bir o kadarda sevgi ve disiplin aynı anda verebilmeyi ba-

Sizin potansiyeliniz. Bizim tutkumuz.

Microsoft

İŞİNİZE "Gerçek zamanlı bilgiler, doğru ve hızlı kararlar" **DİNAMİZM KATIN.**

İş dünyasının dinamikleri sonsuz. Ama isterseniz, Microsoft Dynamics™ ile hepsini kontrol edebilirsiniz.

Microsoft Dynamics, finans yönetimi, müşteri ilişkileri yönetimi ve tedarik zinciri yönetimi için kullanıma hazır bir iş yönetim çözümleri dizisi sunuyor. Arayüzünün, çalışanlarınızın her gün kullandığı Microsoft yazılımlarına olan benzerliği sayesinde, öğrenmesi de kullanması da çok kolay. Ayrıntılı bilgi için: www.microsoft.com/turkiye/dynamics

Microsoft Dynamics™

Finans Yönetimi
Müşteri İlişkileri Yönetimi
Tedarik Zinciri Yönetimi

şaran özel biridir. Çok düzenlidir. Ne zaman bir şeye ihtiyacım olsa her zaman yanımda olduğunu bilirim. Kanatlarının altında olduğunuzu bilmek size güven verir. Hedefleri vardır. Ödül ve cezayı aynı anda uygulamasını bilir. Hiçbir zaman "Baba şunu yapalım mı" dediğimde geri çevirmemiştir, ama onu da yapmamıştır.

Benim yapmam için yol göstermiştir. Kendi çekirdek ailemiz içinde hem de Yorgancılar Ailesi olarak inanılmaz aile bağlarımız var.

Babamla arkadaş gibiyiz. Ama yeri geldiğinde bir bakışı vardır, o bakış çok mesaj verir. Onunla her şeyi açıkça konuşabilirim. Çekinmem. Gerekli cevapları alırım ve ondan sonra bir daha ne konuşacağımı ben kendim bilirim. Büyürken üzerimde baskısını hissetmedim. Gizli bir şekilde bana disiplin kavramını adapte etti. Hiçbir zaman "Bu bö-

le olacak ya da olmayacak" tarzında demeçler verdiğini hatırlamıyorum. Kendi hayatımda onu "Model" olarak aldım. Onu takip etmeye çalışıyorum.

EGİAD: Babanızın hiç mi sevmediğiniz huyu yok?

MURAT YORGANCILAR: Yok...Babam ters baktığında diyorum ki "Bir bildiği vardır ki böyle bakıyor.(Gülerek...) Onu kavramak çok önemli. Babam yapıyorsa bir şey biliyordur. Sonunda da "Gene doğru yapmış" diyorum. Benim babam doğrular ile yaşayan birisi.

EGİAD: Babanızdan hayata dair edindiğiniz en önemli tecrübe ne oldu?

MURAT YORGANCILAR: Karşınızda iyi bir baba modeli var. Bundan daha iyi bir hayat tecrübesi olamaz. Çocuğum olursa onun gibi bir baba olmaya gayret ederim. Disiplinli olmayı öğrendik. Eğlence ve iş zamanını birbirinden ayır etmeyi bilir, biz de bunu ondan öğrendik.

EGİAD: Yani sürekli çalışan bir baba profili değil.

MURAT YORGANCILAR: Hayır diyemeyeceğim önce iş-koliktir kesinlikle. Çalışır ama kendisine göre kafasını dağıtır. Arkadaşlarıyla tavlama oynar. Yemek yapar. Meşhur Ender Köftesi vardır. Babam sadece fabrika odaklı düşünmez. Eve gelir, evde de kendisine bir iş yaratır. Bahçeyi uğraşır, koltukların yerini değiştirir. Oturamıyor. Bir şeyler üretmeli.

EGİAD: İş hayatına giriş öykünüzü babanız anlattı. Dışarıda farklı bir şirkette çalışmak nasıl bir süreçti?

MURAT YORGANCILAR: Ben nerede çalışacağım diye sorduğumda aslında "Nereden bileyim" diye cevap verdi. O dönemde ise ayaklarım henüz yere basmıyor. "Seni okuttum, sana bazı imkânlar verdim. Sorumluluklarımı yaptım, bundan sonra sıra sende. Piyasadaki yerini gör" dedi. Bu lafını hiç unutmam. Ben de bağımsız denetleme şirketine başvurduğum. İnat ettim ve kendimi kanıtlayacağım diye inatlaştım. Doğruyu söylemek gerekirse ilk başlangıçta ne olduğunu pek anlayamadım. Ancak ne zaman ki kendi şirketimize döndüğümde dışarıda çalışmanın faydalarını gördüm. Ekip çalışmasını orada öğrendim.

Yazın babam beni Yorsan'daki depoya gönderirdi. Orada cam taşırdık, keserdik, sehpa yapardık. Üniversiteyi bitirdikten sonra hiçbir ekip içinde görev almamıştım. Takımlar içinde belli zamanlarda işi bitirmeyi öğreniyorsun. Sorumlu olduğun insanlar var. Hesap vermen gereken üst yönetim var. Bu kültürü öğreniyorsun. Tabii vergi bana çok uzak bir konu idi. Vergi öğrenilmesi gereken bir başlık. Ticaret ile ilgili konuları yaşayarak öğrenileceğini düşünüyorum. Babamın bir lafı vardır, "Ticaretin mektebi yoktur" der. Neden işletme okumadın deseydi babam, "Ticaretin mektebi yoktur" diye cevap verecektim. Başka şirkette çalışmak denetleme, vergi konusunda tecrübemi arttırdı.

EGİAD: Murat Bey evlendiğinde "Yuvadan uçtu, hanımla evde tek kaldık" demiştiniz. Çok mu zor oldu oğlunuzdan ayrılmak?

ENDER YORGANCILAR: Öncelikle evlendi çok iyi oldu eskiden bir oğlum vardı, şimdi bir de kızım Duygu var. Onu çok seviyorum. Hayatta iki başlık var. Birincisi ya kendi egonuzu tatmin edeceksiniz, ya da çocuğunuzun istikbalini geleceğini açacaksınız. Biz "Tek çocuk, dizimizin dibinden ayrılmamasın, İzmir'de kalsın ve çalışsın" deseydik, onun geleceğini kapatacaktık.

İstanbul, ticaretin merkezi... Dünyada her ülkede belirli şehirler için merkezi konumundadır. İstanbul'da da üretim tesislerimiz var. Gelecek açısından Murat'ın orada iş hayatına atılmasının daha doğru olduğunu düşündüm. Kar-

deşim Semavi de oradaki şirketlerimizin başında. Murat bir profesyonel olarak farklı bir şirkette ve yurtdışında da çalışıyor olabilirdi. Çocuğun önünü açacak, imkânları sizin işin başında vermeniz lazım. Dizimin dibinden ayrılmasın mantığı ile sadece kendi egonuzu tatmin ederseniz.

EGİAD: İstanbul'da olmaktan memnun musunuz?
MURAT YORGANCILAR: Memnunum.

EGİAD: Oğlunuz ile bakışlarınızla iletişim kurabiliyorsunuz.

ENDER YORGANCILAR: Bugüne kadar Murat'a bir kere bile elimi kaldırmadım. Ama gözlerimle ne yapması gerektiğini anlatmaya çalıştım. Bu bizim aramızdaki en iyi iletişimi ve diyalogu belki de o sevgi, saygının gelişmesinde çok önemli rol oldu.

İnsanlar bazı şeyleri konuşarak anlatır, kimileri ise şiddet ile anlatır. Bana göre en güzeli bakışarak anlaşmaktır. Ağızdan çıkan lafın geri dönüşü yoktur. Bakışlar iyi bir iletişim aracıdır. Ama bütün bunların altında çok büyük bir sevgi ortamı var. Kinci değilim. Kızsam bile iki dakika sonra unutum. Ev ortamında da aynı ilişkiyi eşim ile devam ettirerek 30 yılı geride bıraktık.

EGİAD: İkiniz de arabaları çok seviyorsunuz. Murat Bey de arabalara çok meraklı. Birlikte bu konuda neler yapıyorsunuz?

ENDER YORGANCILAR: Aslında bu işe Murat başladı. Onun araba koleksiyonu vardı. Ben ona yurtdışından gelip giderken sürekli oyuncak araba alıp getiriyordum. Onları biriktirdi. Sonrasında İstanbul'a gidince o koleksiyonu ben aldım ve fabrikaya götürdüm. Benimkilerle birleştirdim. Bunun sonu yok. Olmayan modelleri topluyorum. Yarın öbür gün torunuma hediye edeceğim.

EGİAD: Birlikte neler yaparsınız?

MURAT YORGANCILAR: Babamla tavla oynarız. Tavla da ben daha iyiyim.

ENDER YORGANCILAR: Ayda bir hafta sonları birlikte oluyoruz. Birlikte en güzel yaptığımız şey, iş yapmak. Onlar İzmir'e geldiklerinde artık bir de kızım var. İkisi de İzmir'e geldiğinde onlarla evde vakit geçirmekten keyif alıyorum.

EGİAD: Yurtdışı odaklı projeleriniz var. Bu projelerde baba oğul nasıl yol alacaksınız?

ENDER YORGANCILAR:Biz Üç kardeşiz. Ben Semavi ve kız kardeşimiz Gulfem. 1974 yılında kurulan Yorsan cam şirketimiz var. Bir de İzeltaş Grubu var. Babam İzeltaş, ben ise Yorsan ile ilgileniyordum. Kardeşlerimin de devreye girmesiyle önce ben ve Semavi iki kardeş birlikte çalıştık. Sonra kız kardeşimiz Gulfem de gruba dahil oldu. Cam grubu büyüdü. Yeni şirketleri oluştu. Avrupa'nın üçüncü büyük cam işleme tesisi haline geldi. Türkiye'de üretilen camın yüzde 20'sini biz tüketiyoruz.

Babam İzeltaş Grubu'nda 5 sene önce emekli olunca, yeniden görev dağılımına gittik. Ben cam işindeki operasyondan ayrıldım ve şimdi Yorsan'ı kardeşlerim ve Murat yürütüyor. Ben ise tamamen İzeltaş'ın başındayım. Birbirimize sürekli raporlama yaparız.

Murat artık ailede işin içinde yer alıyor. Projelerin içinde aktif olarak görev yapıyor. Şu anda satışta çalışıyor. Daha önce planlamada çalışıyordu. Daha sonra üretim ve finans bölümünde Bütün departmanlarda çalışacak. En son yönetici kısmına gelecek. Çalıştığı kesim de fabrika içinde üretim, satış ile ilgili bir şey sorduğunda verdiği cevabın hazır olması gerekiyor. Cevabı yoksa, nerede tıkanıklık varsa o sorunu çözmek zaman alır. Bir malı satmak için hangi şartlarda satın alındığını, satarken hangi müşteriye nasıl satılması gerektiği, üretimin zorlukları ve zamanında

üretimin önemini kavraması lazım. Bu olmadığı takdirde yaşanacak sıkıntıları bilmesi gerekiyor. Bunları öğrendikten sonra insan idare etmeyi öğrenecek. Şirketler futbol takımı gibidir. İyi transferler yaparsanız o zaman sizin takımınız iyi oynar. Ama kötü oyuncu, takımı kötüye götürür.

EGİAD: Cam ve metal sanayindeki başarıları farklı sektörlerde görmek mümkün olacak mı?

ENDER YORGANCILAR: Farklı sektörlerde iş imkanı var. Türkiye'deki büyük şirketlerin son dönemdeki yapılanmalara baktığımızda, hepsinin bir amiral gemisi olduğunu görüyoruz. Ama bunun dışında konsolide olmaya gitmişler ve kendi amiral gemilerini götürmeye gittiklerini görüyoruz.

30-40 şirket yerine 10 şirket ile yol almayı tercih ediyorlar. İzmir'de KİPA ve ENDA'nın oluşumunda etkin olarak görev aldık. Aile olarak bu tarz çok ortaklı modellere desteğimiz devam edecek.

EGİAD: İstanbul'dan İzmir'deki iş dünyasına baktığınızda neler görüyorsunuz?

MURAT YORGANCILAR: İstanbul'da 3-4 senelik tecrübe ile yorum yapacağım. İstanbul ayrı dünya, bir şehir

olarak göremiyorum. Apayrı kendi düzeni ve kuralları var. İzmir rutin yaşayan bir şehir. İstanbul 24 saat ticaretin olduğu bir kent olma özelliğine sahip. Oranın hareketliliği, müşteri portföyü beni cezbediyor. Rekabet şartları çok farklı...

ENDER YORGANCILAR: Bugün İnciraltı'ndan, Karşıyaka'ya doğru baktığınızda kaç tane çok katlı inşaat göreceksiniz? Kaç tane gökdelen göreceksiniz? Ama İstanbul'a baktığınızda bugün Levent Maslak hattında kaç tane çok katlı bina var? İstanbul'da 4 bin 500 tane çok katlı bina var. Metrekareleri 2 bin 500 dolardan satılıyor. Burada böyle bir rakam İzmir için astronomik. Burada karşımıza İzmir'in

yaşadığı kimlik problemi çıkıyor. EXPO, bununla ilgili önemli bir araçtı. EXPO'yu kaybettik ama onun karşılığında aslında çok büyük kazançlarımız oldu. Birincisi bu şehirde neler yapacağımızı gördük. Şehrin kaynaşması sağlandı. Bu daha önce hiç olmamıştı.

EGİAD: İzmir EXPO ile güç birliği yapmayı öğrendi?

ENDER YORGANCILAR: EXPO, İzmir'e önemli yatırımları getirecekti. Bunun karşılığında önemli altyapı yatırımları yapılacaktı. 6 ay açık kalacak olan bir fuar için bunları yapacaktık. Peki, 6 ay sonra ne olacaktı? İzmir'e sürekli olarak para getirecek bir projenin oluşması gerekiyor. Bugün Antalya bir turizm şehri. 12 ay boyunca çalışıyor ve bütün spor takımlarının kamplarını Antalya'da yaptıklarını görüyoruz. İzmir'in bir Urla'daki yarım adası projesinin iyi bir şekilde kullanılması lazım. Spor kompleksleri ve sağlık turizmi konusunda burada önemli ölçüde yol alınabilir. Çeşme Yarımadası'nda yap-işlet-devret modeliyle turizm sektörüne kazandırılabilir.

EGİAD: Son 10 yıldır bu konular gündeme geliyor. Ama neden yol alınmıyor? İzmir nerede hata yapıyor?

ENDER YORGANCILAR: Antalya'ya bakın, Belek ve Tekeirova tarafında 1980 dönemi öncesinde bir tane bile otel yoktu. Rahmetli Turgut Özal'ın orayı yap-işlet-devret modeliyle turizm sektörüne kazandırdı. Bu bir karardı. Burada da aynı kararlılığın olması gerekiyor. Devletin desteği çok önemli. Yatırımcıya cazip destek programları oluşturulması gerekiyor. Dubai'de çölün ortasına yatırımlar yapılmış. Yüksek fiyatlarla alıcı buluyor. Bizim ülkemizde de benzer projelere destek verilmeli. Ülke bazında bunun desteklenmesi lazım.

EGİAD: Sivil toplum kuruluşlarında da etkinsiniz. Oğlunuza bu konuda neler öneriyorsunuz?

ENDER YORGANCILAR: Topluma karşı sorumluluklarımızı da yerine getirmemiz lazım. Ama yapı itibarıyla bulunduğum yerlerden bir şey almak için değil vermek için buldum. Karşıyaka Spor Kulübü Başkanlığı, Tenis Kulübü Başkanlığı, Aliağa Müteşebbis Heyet Başkanlığı, EBSO Meclis Başkanlığı dönemlerimde buna çok önem gösterdim. Rotary Kulübü'nde başkan iken Böbrek Diyaliz Merkezi'ne bir ünite alıp hediye ettik. Murat'ın zamanı geldiğinde görev almasını ve projeler üstlenmesini destekliyorum. Her şeyin zamanı var. Bende STK'lardaki çalışmalarına 40'lı yaşlarda başladım. Birden içinde olması sorunlar getirebilir.

EGİAD: Murat Bey, siyaset bilimleri konusunda eğitim aldı. Son dönemdeki gündem maddelerinden birisi gençlerin daha fazla siyasete girmesi gerektiği yönünde... Siz oğlunuzun siyasete atılmasını ister misiniz?

ENDER YORGANCILAR:Zor bir soru. Belli bir siyaset yapılabilecektir, zamanı gelince. Yapsın ya da yapmasın demek doğru değil. Şirketlerimizde bin kişi çalışıyor. Üzerimizde onların sorumlulukları da var. Biz de bir anlamda toplum görevi yapıyoruz. Murat'tan öncelikli beklentim, iş hayatına başarılı bir şekilde devam ettirmesi... Başarılı bir işadami olmasını istiyorum.

EGİAD: Murat Bey, bu konuda siz ne düşünüyorsunuz?

MURAT YORGANCILAR: İleri de neden olmasın. Daha çok erken...

EGİAD: EGİAD'ın etkinliklerini bir büyük olarak nasıl değerlendiriyorsunuz?

ENDER YORGANCILAR: EGİAD kendisini aştı. 6 yıllık süreçte diğer sivil toplum kuruluşlarıyla olan yakın ilişkileri

ANNE GÖZÜYLE...

EGİAD: Anne olarak baba-oğulun ilişkilerini bizimle paylaşır mısınız?

Çiğdem YORGANCILAR: Biz çok erken anne-baba olduk. Oğlumuz ile beraber büyüdük. Ender kendine özgü disiplini olan ancak bir o kadar da sevgisini hissettiren bir babadır. Geri planda her zaman bir disiplin kavramı vardı. Hayatımızda doğru bir örnekti. Çalışmanın önemini bir erkek çocuğuna kavratmak çok önemli. İsmet Yorgancılar ve Ailesi çok çalışkandır. Baba-oğul çok iyi insan tahlili yapabilirler. Çok iyi gözlem yetenekleri var.

EGİAD: Anneler baba-oğul ilişkisinde dengeleyici durumdadır. Bu rolü üstlenmekte zorlandınız mı?

Çiğdem YORGANCILAR: Her zaman oldu. Hiçbir zaman babadan bir şeyi saklamadım. Murat'ın babasının haberinin olmadığını zannettiği konularda bile haberi vardı. Ama babasıyla konuyu paylaşma cesaretini verdim.

EGİAD: Eşiniz ve oğlunuzun ortak noktaları neler?

Çiğdem YORGANCILAR: Dürüstlük. İkisi de doğru bildiğini mutlaka söyler. Asla "İdare edeyim" demezler. Ne biliyorlarsa söylerler. İkincisi hareketliler. Murat genç ama Ender'inde durmayan bir yapısı var. Kendine hep iş yaratır. İkisi de çalışkandır. Ailelerine düşkündürler. Murat'ın eğitimi bizim için çok önemliydi. Para baki değil. Gerçek hayatta bir evlada verilebilecek ne büyük miras, iyi bir eğitimidir. Eğitim hayatta elinde olabilecek en önemli kazanç. Para bugün var, yarın yok. Kendi ayakları üzerinde durmayı bilmek zorunda... Biz yıllarımızı bunun için verdik.

ve projelerini başarılı buluyorum. EGİAD İlköğretim Okulu, gözle görülür önemli bir proje idi. Bunun dışında EGİAD'da birçok proje üretiliyor. EGİAD'ın içinde genel sekreterlik görevini yürüten Sayın Mustafa Tanyeri gibi bir değer var. Bütün yönetim ve üyelerin birlikte çalışma ruhu etkileyici. Danışma Kurulu Başkanı Kemal Çolakoğlu'nun desteği de göz ardı edilemez.

EGİAD: 2 ve 3. kuşak ile birlikte İzmir'de güç birliği oluşturma kavramı daha mı iyi oturmaya başladı?

ENDER YORGANCILAR: Oturma yolunda. Bunun için mücadele var. İzmirli bugüne kadar kendi başına iş yapmaktan hoşlanan bir yapıya sahipti. Cenazede ölü, düğünde damat olmak devri artık yok. Artık son dönemde yapılan çalışmalar bu mantığın daha geride kaldığını gösteriyor.

EGİAD: Genç işadamlarına önerileriniz neler?

ENDER YORGANCILAR: Sebat etmeyi bilmeliler. Birden başarı ve en üst noktaya ulaşmak mümkün değil. Bu ancak piyango çıkarsa olur. Sistemli çalışacaksınız. Para kazanmak için doğru insanlarla doğru işler yapmak lazım. Türklerde bir laf vardır, "Nasılın, yuvarlanıp gidiyorum" Nereye yuvarlandığını bilmek lazım. İyi analiz etmek gerekiyor.

EGİAD: EGİAD üyesi olarak EGİAD'a yönelik tespitleriniz ve sizin hayatınıza kattığı değeri anlatır mısınız?

MURAT YORGANCILAR: Sayın Fatih Dalan'ın başkanlık döneminde Urla'daki EGİAD İlköğretim Okulu yaptık. Bende onun meslekten ötürü inşaat komisyonunda görev aldım. Kendi imkânlarımız ile yapıp hediye ettik. Çok özel bir proje idi ve çok büyük heyecan duydum. İstanbul'a gittikten sonra çok fazla etkinliklerine katılamıyorum. Türkiye'nin önemli sivil toplum kuruluşları arasında. Birbirine kenetlenmiş bir yapı var.

YENİKALE EVLERİ

narlidere

İdeallerinizin tam karşılığı!

İç mekân fotoğraflarının tümü örnek dairemizden alınmıştır.

• Brüt alanı 280 m² daireler • Depreme dayanıklı radye temel sistemi • Akıllı ev otomasyonu ve güvenlik sistemleri • Tüm sitede kamerayla 24 saat güvenlik kontrolü • Her daireye 2 araçlık kapalı otopark • Jeotermal enerji • Rehao yerden ısıtma • Salon ve ebeveyn odasında multiklima sistemi, diğer odalarda multiklima sistem altyapısı • Faraday kafesi topraklama sistemi • Jeneratör • Kapalı yüzme havuzu • Çocuk yüzme havuzu • Sauna, masaj salonu • Fitness center • Yangın algılama ve ihbar sistemleri • Daire güvenlik alarm sistemleri • Kablolu yayın - uydu dijital altyapı • Özel tasarımı İtalyan Scavolini ada mutfak • Siemens ankastre beyaz eşya • Özel tasarımı Vitra banyo - jakuzi • Kone marka tam otomatik asansör (Elektrik kesintilerinde, kabini en yakın kata getiren sistem) • Alumil marka ısı yalıtımlı alüminyum doğrama

Gelin, örnek dairemizi yakından görün. Özel faiz oranları ve ödeme koşulları ile ideal yuvaya kavuşun.

DenizBank

Satışlar sadece şantiyemizdeki Beyaz Ofis'te yapılmaktadır.

Beyaz
Ofis

idea

NARLIDERE

İDEA YAPI SAN. TİC. A.Ş.

EGİAD YARIN 71 MAYIS 0 232 238 0 238

Mustafa Kemal Sahil Bulvarı, No.53, 35320 Narlıdere - İZMİR • www.ideayapi.com • info@ideayapi.com

idea

Serap Zeybek Ihlamur, "28 yıllık süreçte bir fidanın ağaç olduğunu gördüm. Bu sürecin tanığı olma ve katkıda bulunmuş olmak beni çok mutlu ediyor" diyor.

Dünya Gazetesi 28 yıllık süreç içinde başarıya giden onurlu mücadelesi çerçevesinde Ege Bölgesi'ndeki gelişmesi içinde bulunmaktan mutluluk duyduğunu EGİAD okurları ile paylaşan Dünya Gazetesi İzmir Temsilcisi Serap Zeybek Ihlamur, "28 yıllık süreçte bir fidanın ağaç olduğunu gördüm. Bu sürecin tanığı olma ve katkıda bulunmuş olmak beni çok mutlu ediyor. Dünya Gazetesi okulunda yetiştim. İş dünyasının Resmî Gazetesi olarak görülen Dünya Gazetesi'nin bir çalışanı olmak her zaman bana güç veriyor" dedi.

Son dönemde Türk basını etkileyen tüm olumsuzlara karşın, İzmir'de ekonomi basınının güçlü olduğuna yürekten inandığını söyleyen Ihlamur, yetmiş ve yetirmekte olan ciddi bir gazetecilik potansiyelini besleyen İzmir'de, her işinin bir çıkışı olduğu düşüncesinden hareketle, ekonominin geleceğine inanıyor.

EGİAD'ın yaptığı çalışmalarla aktif bir dernek olduğunu ve bundan sonra da yoluna emin adımlarla devam edeceğine inanan Serap Zeybek Ihlamur ile İzmir basını, ekonomisi ve EGİAD hakkında görüştük.

EGİAD: Bize kendinizi anlatır mısınız ?

Serap Zeybek IHLAMUR: 1959 yılında Balıkesir'de doğdum. Babamın memuriyeti nedeniyle ilk öğrenimimi Ordu'da, orta ve lise öğrenimimi İzmir'de tamamladıktan sonra 1977 yılında girdiğim Ege Üniversitesi Basın Yayın Yüksek Okulu Radyo Televizyon Bölümü'nden 1981 yılında mezun oldum. İş hayatına ilk başlangıç 1982 yılında Hürriyet Gazetesi Ege Bölge Müdürlüğü bünyesinde faaliyetini sürdüren Çocuk Kulübü ve Kadın Kulübü departmanı oldu. Bu birimde çocuklara ve kadınlara yönelik çok değişik aktiviteler gerçekleştiriliyordu. Departmanın başında Sirel Ekşi bulunuyordu kendisi birkaç ay sonra doğum iznine ayrılınca rahmetli Hüseyin Baradan yönetiminde çalışmalar devam etti. Bu bir yıllık süre organizasyon yapma konusunda tecrübe kazanmamı sağladı. Ancak bu iş beni çok fazla mutlu etmedi. Benim yapmak istediğim ise aktif gazetecilikti. İş aramaya başladım. O dönem Hürriyet Haber Ajansı İzmir Temsilcisi Nejat Seçen ile görüşerek gazeteci olmak istediğimi belirttim. Boş kadro olmadığını biraz beklemem gerektiğini söyledi.

İzmir Ekonomi Basını güçlü şekilde yoluna devam ediyor

Ekonomi gazetesi ilk İzmir'de yayınlanmış. İletişim yetersiz olduğu dönemlerde Ticaret Gazetesi büyük bir eksikliği gidermiş. Bölgenin geleneksel tarım ürünlerini üreten ve ihraç edenler için vazgeçilmez, bilgi aktarıcı, yol gösterici yayın olmuş. 1980 öncesi ulusal ölçekte ilk ekonomi gazetesinin yayınlanmasına yine İzmir öncülük etmiş. Rapor Gazetesi bu anlamda ilk örnek olmuş ancak yayın hayatı kısa sürmüştü.

1983 yılı Ocak ayında gelen teklif üzerine muhabir olarak Dünya Gazetesi İzmir Bürosu'nda gazeteciliğe başladım. 1986 yılında Haber Müdürlüğü görevini üstlendim. 1994 yılından 2004 yılına kadar Dünya Gazetesi İzmir Bölge Temsilciliği görevini yürüttüm. Bölgesel örgütlenmeye geçilmesi nedeniyle 2004-2006 yılları arasında Ege Bölge Koordinatörü olarak görev yaptım. 2006 yılından itibaren yeniden İzmir Bölge Temsilcisi olarak görevimi sürdürüyorum.

EGİAD: Gazetecilik mesleğini seçiş hikayenizi bizimle paylaşır mısınız? Neden gazetecilik, neden ekonomi alanı? Gazeteci olmasaydınız ne olurdu?

Serap Zeybek IHLAMUR: Orta ve lise eğitimi döneminde özellikle matematik ve kimya derslerinde başarılı bir öğrenciydim. Lisede fen bölümünü tercih ettim. Küçük yaşlardan beri doktor olmak istiyordum. Bu tercihim lise bitirene kadar değişmedi. Üniversite sınavlarına hazırlanırken ilgimi çeken ikinci alan ise Radyo ve Televizyon programcılığı oldu. Üniversite sıralamamı yaparken 5 Tıp Fakültesi'nden sonra E. Ü Basın Yayın Yüksek Okulu'nu yazdım. Başka tercih kullanmadım. Üniversite giriş sınavı sonucu geldiğinde benim için de sürpriz oldu. Ben Tıp Fakültesi'ne giriş için puanımın yeteceğini düşünürken sınav sonucu 6. tercihim olan E. Ü Basın Yayın Yüksek Okulu'nu kazandığımı gösteriyordu. Gelen puan ile mühendislik, işletme gibi alanlarda eğitim yapma imkanım varken iletişim alanında eğitim hakkını kazanmam ailemi çok mutlu etmedi. Yeniden sınavlara hazırlanmamı istediler. Ancak ben kendilerine bu bölümde okumak istediğimi belirtince fazla ısrarcı olmadılar. Üniversite'ye kayıt için gittiğimde İletişim Fakültesi'nin o dönemdeki binası bende ciddi hayal kırıklığı yarattı. Okuldaki eğitimin yeterli olmadığını ilk yıl farkına vardım. Kendimi bu alanda geliştirmeye karar verdim. Eğitimim sürerken yaz aylarında Ankara ve İzmir'de TRT'de yaptığım

stajlar sonucu alanımı daha çok sevdim. Mezun olduktan sonra TRT'nin sınav açmasını bekledim. Ancak 1980 ihtilali ardından TRT'nin uzun süre sınav açmayacağını öğrenince biraz hayal kırıklığı yaşadım ve gazeteciliğe yöneldim. 1983 yılında Dünya Gazetesi İzmir Temsilciliği'nde muhabir olarak işe başladım. Ekonomi alanı bir tercih değildi ancak gazeteciliğe başladıktan sonra bu alanı çok sevdim. İhtisas gazetesinde sürekli kendinizi bilgi ile donatmanız gerekiyor. İlk yıllar hata yapmamak için sürekli öğrenme süreci ile geçti. Ekonomi gazeteciliği insanın sürekli kendisini geliştirmesini sağlıyordu. 1980'li yıllarda ekonomi alanında yaşanan ciddi gelişmeler ekonomi haberciliğinin önemini her geçen gün arttırdı. Bu alanda uzmanlaştım ve başka bir alana ilgi duymadım. Gazetecik mesleğini severek yaptım. Ancak son yıllarda Türk basınında yaşanan olumsuzlar benim mesleğe başladığım döneme rastlasaydı büyük bir olasılıkla başka alanlara yönelebilirdim.

EGİAD: Gazetecilik hayatınızla ilgili, önemli kesitler ve hayatınıza etki eden önem verdiğiniz olayları paylaşabilir misiniz? Bir bayan olarak gazetecilik yapmanın ve Dünya Gazetesi'nin İzmir temsilciliği görevinin zorlukları ve keyifli yönlerini anlatır mısınız?

Serap Zeybek IHLAMUR: 1981 yılında faaliyete geçen İzmir Bürosu, işe başladığım tarihte küçük bir ofiste çok az kadrosu ile çalışmalarını sürdürüyordu. Ege Bölgesi'nde diğer illerde büromuz yoktu. Bu illere giderek özel haber çalışmaları gerçekleştiriyorduk. Dünya Gazetesi 28 yıllık süreç içinde başarıya giden onurlu mücadelesi çerçevesinde Ege Bölgesi'nde de gelişme gösterdi. 1986 yılından itibaren bölgede örgütlenme çalışmaları başladı. Denizli, Manisa, Balıkesir, Aydın, Uşak bürolarımız faaliyete geçti. İzmir Temsilciliği grup şirketleri ile birlikte 1995 yılında kendi modern hizmet binasına taşındı. Bu sürecin tanığı olma ve katkıda bulunma insanı mutlu ediyor. Bir fidanın ağaç olduğunu görüyorsunuz.

Gazetecilik hayatım istikrarlı bir seyir izledi. 90'lı yıllarda başlayarak günümüze kadar gelen süreç içinde Türk basında yaşanan olumsuzlukları görünce çalıştığım kurumun değerini daha iyi anladım. Kurucumuz merhum Nezih Demirkent tecrübesi ve deneyimleri ile bizlere yol gösterici oldu. Birçok çalışan gibi benim üzerimde de çok emeği var. Doğru, güvenilir, tarafsız ve objektif haber veren yayın organı olarak nitelendirilen İş dünyasının Resmi Gazete'si olarak görülen Dünya Gazetesi'nin bir çalışanı olmak her zaman bana güç verdi. Türk basının ekonomi sayfalarında görev yapan birçok arkadaşım gibi bende Dünya okulunda yetiştim. Bir bayan olarak gazetecilik yapmanın zorluklarını hiç yaşamadım. Bunun en önemli nedeni ekonomi alanında gazetecilik yapmam ve İzmir'de yaşamam. Diğer alanlarda gazetecilik yapan bayan arkadaşların zaman zaman ciddi sıkıntılar yaşadığını biliyorum. Temsilci olarak görev yapmanın zorluğunu ilk yıllar yaşadım. Daha önce ilgilenmediğim ve tecrübem olmayan pazarlama, reklam, dağıtım, finansman gibi konularla karşı karşıya kaldım. Özellikle ilk yıllar bu alanlarda eksikliklerimi gidermek için çok çalıştım. Masanın diğer tarafına yönetici konumu ile geçince olaylara daha geniş boyutlu bakmayı öğrendim. Her meslek alanında yöneticilik yapanlar gibi benimde görevimin zorlukları ve keyifli yönleri oldu.

EGİAD: İzmir'in ekonomi basınına değerlendirebilir misiniz? İzmir gazetecilik hayatınız içinde nasıl bir süreçten geçti, gelecekte nasıl bir yerde olacağını tahmin ediyor-

sunuz? Genç gazeteci adaylarına tavsiyeleriniz nelerdir?

Serap Zeybek IHLAMUR: İzmir yüzyıllardır ticaret ve turizm kenti olması nedeniyle Cumhuriyet döneminde güçlü yerel medya yaratmış. İzlenen ekonomi politikaları sonucu gazetelerin birçoğu ayakta kalmayı başaramamış. Yeni Asır, Ticaret, Demokrat İzmir, Ekspres gibi yayın organları ile bir dönem güçlü yerel medya yaratan İzmir bu gücü koruyamamış. Ulusal gazetelerin en güçlü bölge büroları Ankara'dan sonra İzmir'de kurulmuş. Ancak son 10 yıldır bu güçte de bir geriye gidiş yaşanmakta.

Ekonomi gazetesi ilk İzmir'de yayınlanmış. İletişim yetersiz olduğu dönemlerde Ticaret Gazetesi büyük bir eksikliği gidermiş. Bölgenin geleneksel tarım ürünlerini üreten ve ihraç edenler için vazgeçilmez, bilgi aktarıcı, yol gösterici yayın olmuş. 1980 öncesi ulusal ölçekte ilk ekonomi gazetesinin yayınlanmasına yine İzmir öncülük etmiş. Rapor Gazetesi bu anlamda ilk örnek olmuş ancak yayın hayatı kısa sürmüştü.

1980'li yılların başında ülke gündeminin ilk sırasına ekonominin yerleşmesi, Türkiye'nin dışa açılması ile birlikte ekonomi gazeteciliği hızla yükselişe geçti. Ulusal basında ekonomiye ayrılan sayfalar hızla arttı. Ekonomi muhabiri sayısında ciddi artışlar oldu. Ekonomi alanında uzman gazetecilik alanları gelişti. Borsa, Otomotiv, Sigorta, Emlak gibi ihtisas gazetecilik alanları gelişti. Bu süreçte İzmir'de birçok ulusal gazetenin bürosunda ekonomi alanına bakan ekonomi muhabiri kadrosu oluştu. Servis haline geldiler. Bu gelişme rekabeti de hızlı şekilde arttırdı. Araştırma ve özel haber üretiminin hakim olduğu ortam başarılı gazetecilerin yetişmesini ve bir süre sonra İstanbul'a

transfer olmalarını sağladı. Bugün medya'da İzmir kökenli birçok arkadaş çalışmalarını başarı ile sürdürüyor.

1997 yılına kadar süren bu süreci gazeteci olarak yaşamam benimde gelişmeye çok önemli katkılar sağladı. Bu gücün bugün aynı oranda olduğunu söylemek mümkün değil. Ancak bu İzmir'e özgü bir durum değil. Ulusal basın içinde aynı şey geçerli. Gazetecilikte toplumsal yarardan çok kişisel menfaatler bazı alanlarda ön plana çıktı. Demecede dayalı habercilik ve reklam verene yönelik habercilik gazete sayfalarında yer bulmaya başladı. Ulusal gazetelerin bölge bürolarındaki kadroları daraldı. Bu gelişmeyi birçok alanda görebiliyoruz.

Bugünkü tablo çevresinde İzmir'de ekonomi basının güçlü olduğuna yürekten inanıyorum. Yetişmiş ve yetişmekte olan ciddi bir potansiyel var. Genç gazeteci arkadaşlarımız için kendilerini geliştirme şartları ağırlaştı. Ancak bu mesleğe gönül vermiş ve kendilerini geliştirmek için

TÜRKİYE'DE VE DÜNYADA SEVİLEN ŞARAP OLMANIN KURALLARI VAR

SEVİLEN'in sahip olduğu bağlarda, kaliteli şarapçılığın anayasası kabul edilen "Terroir" kuralları geçerlidir. Toprağın türü, mineral zenginliği, su tutma oranı, bölgenin iklim koşulları ve daha pek çok koşul göz önüne alınarak en doğru asma klonları seçilir.

Seçilen asmalar çağdaş bağ mimarisine göre yapılandırılmış bağlarda, en son şarap teknolojisi kullanılarak yetiştirilir. Üzümlerin hasadı titizlikle gerçekleştirilir. Sevilen şarapları en kaliteli Fransız fiçilerde dinlendirilir.

Evet, Türkiye'de ve dünyada "sevilen" şarap olmanın kuralları vardır. Bu kuralları, 2006 yılında Londra Decanter, AWC Vienna, İstanbul Ulusal Şarap yarışmalarında kazandığı on uluslararası beş ulusal ödülle SEVİLEN belirlemiştir.

SEVİLEN
since 1942

www.sevilengroup.com

Sipariş tel: 0216 331 1552

çaba harcayan arkadaşlarımın başarılı olacaklarına inanıyorum. Geleceğe karamsar bakmıyorum. Birçok alanda olduğu gibi her inişin bir çıkışı olacağını düşünüyorum.

EGİAD: Küresel ekonomide sarsıntılar yaşanıyor ancak Türkiye'de ekonomi yerine daha farklı gündem maddeleri konuşuluyor. Ekonomi gazetesinin İzmir temsilcisi olarak bu konuya bakışınız nedir?

Serap Zeybek IHLAMUR: Son yıllarda dünya ekonomisindeki büyüme büyük çapta Amerikan tüketicisinin eğilimlerine bağlı hale geldi. Büyümenin motoru bu anlamda büyü oranda ABD. Dünya ekonomisi büyüme ortalamasının üzerinde rekor büyüme gösteren Çin'de ikinci güç konumuna geldi. Avrupa ve Japonya'nın büyüme açısından yerinde sayması bu tabloyu ortaya çıkardı. Son iki yıldır Amerikan ekonomisinde bütçe ve cari işlemler açığı ve finans alanındaki olumsuz gelişmeler Amerikan tüketicisinin üzerinde tedirginlik yarattı. Amerikan tüketicisi harcamalarını kısıtlamaya yönelik eğilim içine girildi. Petrol fiyatlarındaki yükselme ve dalgalanma olumsuzluğu daha artırdı. Küresel ekonomiye bu gelişmelerin ciddi yansımaları düşüyor. Bugünden bu sıkıntının ne kadar derinleşeceğini kestirmek çok zor.

Türkiye açısından konuya baktığımızda ise 2004 yılından sonra ekonomi alanında önemli gelişmeler sağlandığını çoğunluk kabul ediyor. Türkiye ekonomisi sağlanan parasal ve mali disiplin sayesinde bütçe açığı küçültüldü. İhracatta istikrarlı artış sağlandı. Enflasyon tek haneli rakamlara indirilmiştir. Ancak beklenen istihdam artışını sağlanamamış, düşüş kur ve dünya ekonomisindeki haksız rekabet koşulları nedeniyle dış ticaret ve cari işlemler açığı büyümüştür. 2007 yılında yapılan seçimler ardından yeni reform paketleri beklenirken ülke gündemine türban ve hükümet ile bazı kurumlar arasında yaratılan gerginliklerin damgasını vurması sadece iş dünyasında değil toplumun tüm kesimlerinde sıkıntı ve tedirginlik yaratıyor. Küresel ekonomide sarsıntılar yaşanırken bu gündem maddelerinin yerini koruması durumunda 2008 yılının faturası tüm kesimlere ağır olacak.

EGİAD: Sivil toplum kuruluşları üyelikleriniz ve aktif görevleriniz var mı?

Serap Zeybek IHLAMUR: Kendi meslek kuruluşlarımız dışında kendimin üye olduğu veya aktif görev üstlendiğim sivil toplum kuruluşu yok. İzmir Gazeteciler Cemiyeti ve Ekonomi Muhabirleri Derneği üyesiyim.

Sivil toplum kuruluşlarının gücünün ülkenin gelişmesi ile doğru orantılı olduğuna inanıyorum. Sivil örgütlenme arttıkça sorunların karşılıklı diyalog yolu ile daha hızlı çözümlenme yolu açılıyor. Ülkemizde güçlü sivil toplum kuruluşu sayısı arzu edilen seviyede değil. Hangi alanda olursa olsun örgütlü hareket sorunların önemsenmesinin ve çözümlenmesinin yolunu açıyor.

Gazeteci kimliğim ile birçok sivil toplum kuru-

şuları ile yakın işbirliği içindeyim. Onların sorunlarını ve başarılı çalışmalarını kamuoyuna duyurmada köprü olmaya ve etkinliklerine zaman ayırmaya özen gösteriyorum.

EGİAD: Serap Zeybek boş zamanlarında ne yapar?

Serap Zeybek IHLAMUR: Doğayı çok seviyorum. Yeni yerler görmek, keşfetmek de beni mutlu ediyor. Türkiye'nin hangi bölgesi olursa olsun yeni bir kent ve mutfağını tanımak hoşuma gidiyor. Boş zamanlarımda özellikle hafta sonu kapalı mekanlardan çok kent dışında sessiz tabiatla iç içe olan mekanları tercih ediyorum.

Haftada bir gün izin kullanabiliyorum. Ev ortamında ise mutfakta vakit geçirmeyi ve yemek yapmayı seviyorum. İzmirli olduğum için zeytinyağlı yemekleri yapmayı daha çok seviyorum.

EGİAD: En son okuduğunuz kitap, seyrettiğiniz film ve şu dönem en çok dinlediğiniz müzik parçası nedir?

Serap Zeybek IHLAMUR: Rahmetli İsmail Cem çok sevdiğim ve saygı duyduğum bir politikacıydı. "Ben Böyle Veda Etmeliyim" kitabını biraz gecikmeli olsa da zevkle okudum. Bir insanın kendisi ile birlikte olanlarla paylaşımlarının hayatı üzerine etkilerini ve kendi hayat mücadelesini yansıtıyordu. Tarihe dayalı romanları okumayı da seviyorum. Diğer okuduğum kitap ise Ayşe Kulin'in "Veda" romanı oldu. Veda romanı ise Osmanlı'nın son günlerinde bir konakta yaşanan olaylarla o döneme ışık tutulmaya çalışılmış.

Müziğin iyi olan her türünü dinlemeyi seviyorum. Müziği daha çok arabada dinleme imkanım oluyor. Çok sık olmamakla birlikte konserlere gidiyorum. Üniversite yıllarında arkadaşlarımızla birlikte sinemaya gitmek benim için vazgeçilmez bir tutkuydu. Haftada en az iki film izlerdik. Çalışma hayatına atıldıktan sonra bu sayı giderek düştü. Bunda teknolojideki gelişmelerin de payı var. Bugün sinemada izleyemediğiniz bir filmi kısa süre sonra evinizde izleme imkanınız var. Ama yinede sinemada film izlemek bana daha büyük keyif veriyor. En son Abdullah Oğuz'un "Mutluluk" filmi izledim.

EGİAD: EGİAD hakkında düşünceleriniz? EGİAD'ı görmek istediğiniz nokta neresidir?

Serap Zeybek IHLAMUR: Benim gazeteciliğe başladığım dönemde İzmir Ticaret Odası, Ege Bölgesi Sanayi Odası, İzmir Ticaret Borsası, Ege İhracatçı Birlikleri iş dünyasının en aktif örgütleriydi. 1990'lı yıllarda iş dünyasının dernekler kanalı ile örgütlenme modeli hız kazandı. Bu dönemde İzmir'de birbiri ardına dernekler kuruldu. İzmir'in ilçelerinde de birçok dernek kuruldu. Kurulan derneklerin bir bölümü zaman içinde tabela dernek olarak kaldı. Bir bölümü kişilere bağlı iniş ve çıkışlar gösterdi. Son yıllarda ise ülke çapında ve bölgesel örgütlenmeler ön plana çıkarak birçok dernek federasyon ve konfederasyon çatısı altında birleşti. İzmir'de kurulan dernekler arasında Ege Genç İşadamları Derneği geçen süreç içinde istikrarlı bir gelişme gösterdi. Bugüne kadar görev yapan başkanların büyük bir çoğunluğu görev süresi içinde bir tuğla koyma becerisini gösterdi. Bugün yaptığı çalışmalarla aktif bir dernek hüviyetini kazandı. En başarılı örneklerden birisi oldu. İzmir ve ülkenin geleceği olan genç işadamları ve işkadınlarının ülkesinin, kentinin sorunlarına duyarlı olmasını örgütlü bir şekilde çözümler üretmesini çok olumlu gelişme olarak görüyorum. EGİAD'ın rüşünü ispat ettiğini ve bunun sonra da yoluna emin adımlarla devam edeceğine inanıyorum. EGİAD Yayın Kurulu'nda yer almaktan onur duyuyorum. EGİAD kanalı ile tanıdığım birçok genç arkadaşımızın fikirleri ve başarıları bana da ciddi katkı sağladı. Geleceğe daha umutlu bakmamda payı oldu.

Atıklarınızı Değere

Dönüştürür

“Metal ve metal dışı hurda alım ve satımlarında uluslararası deneyimimiz ve en önemlisi sektörü iyi tanıyan, beklentilerinize doğru cevap veren güvenilir ekibimiz ile her zaman yanınızdayız.”

İzmir Depo: 167 Sok. No: 28 Işıkkent / İZMİR **Tel:** 0232 472 06 31 **Fax:** 0232 472 07 29
Aliğa Fabrika: Yeni Foça Yolu 2. km 35800 Aliğa / İZMİR **Tel:** 0232 625 10 21 **Fax:** 0232 625 19 91

www.ekor.com.tr • www.gderecyclage.com

“Merih Ak, NTV-İzmir”...

Gün içerisinde NTV ekranlarında bu anonsu defalarca duyduk ve duyuyoruz... O İzmir'in Türkiye'deki sesi oldu...

İzmir'in Türkiye'deki sesi

Merih Ak, İzmir ve Ege Bölgesi'nin Türkiye'de daha fazla gündem olması için çaba harcıyor ve kendisini anlatırken “**Adrenalini yüksek biriyim, ilk ben duymalıyım**” diyor.

“**M**erih Ak, NTV-İzmir”... Gün içerisinde NTV ekranlarında bu anonsu defalarca duyduk ve duyuyoruz... O İzmir'in Türkiye'deki sesi oldu... Merih Ak, İzmir ve Ege Bölgesi'nin Türkiye'de daha fazla gündem olması için çaba harcıyor ve kendisini anlatırken “Adrenalini yüksek biriyim, ilk ben duymalıyım” diyor. Belki de haberlerini bu kadar iyi aktarmasındaki neden onun aldığı eğitimin de farklı olması...Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Dramatik Yazılık Bölümü'nden mezun olan Merih Ak, uzun yıllar Cumhuriyet ve Milliyet Gazetesi'nde gece muhabirliği ile hayatı ve hayatın içinde haberciliği öğrendi. “Bizler

mevzii gazetecileriyiz” diyen Merih Ak, her gazetecinin hayatında bir kere de olsa televizyon tecrübesinin olması gerektiğine inanıyor.

NTV İzmir Bölge Temsilçisi Merih Ak görevine Türkiye'de unutulmaz deprem sürecinin yaşandığı 1999 yılında başladı. Bu sürecin hayatında önemli bir yeri olduğunu anlatan Merih Ak, televizyon haberciliğinde geline nokta, “Son Dakika” sürecinde yaşananlar, İzmir'in Türkiye'deki yeri ve gelişmesi için yapılması gerekenlere ilişkin keyifli bir sohbeti sizlerle paylaşıyoruz...

EGİAD: Merih Ak, bize kendinizi anlatabilir misiniz?

Merih AK: 1964 doğumluyum. İlkokulu Ankara, ortaokul ve liseyi Kırklareli'nde okudum.

1983 yılında İzmir'e yerleştik. Eğitimimi, Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde dramatik yazarlık konusunda aldım. Üniversite ikinci sınıftan itibaren de Milliyet Gazetesi'nde çalışmaya başladım. Milliyet Gazetesi'nde 3 yıl boyunca gece muhabirliği yaptım. 1989 yılında Cumhuriyet Gazetesi'ne geçtim. Orada da ilk olarak gece muhabirliği yaptım. Daha sonra politika muhabirliğinde uzmanlaştım.

1990 yılından itibaren de ekonomi alanına bakmaya başladım. O süreçten beri de ekonomi alanında uzmanlaştım. 1999 yılında NTV'ye geçerek, şu andaki görevime başladım. O tarihten beri de mesleki hayatıma burada devam ediyorum.

EGİAD: Farklı bir branşta eğitim ve sonrasında farklı alanlarda gazetecilikten sonra ekonomi gazeteciliği... Bunun artıları ve eksileri neler oldu?

Merih AK: Üniversitede basın yayın bölümünden mezun olmadım. Gece muhabirliği yaparken gazeteciliği öğrendik açıkçası. Özellikle Milliyet Gazetesi'nde o dönemde Mustafa Balbay, Önder Özçorlu, Hakan Tartan, Elvan Fevzioğlu ve Harun Gürek gibi isimlerle çalıştık. Çok önemli bir ekti. Hem de tam bir okul. Onlardan gazeteciliğin farklı açılımlarını öğrendim.

EGİAD: Örneğin...

Merih AK: Gece muhabirliği bana hayatı öğretti. Harun Gürek ile ekonomiyi, Elvan Fevzioğlu'ndan politika haberciliğini öğrendim. Mustafa Balbay, gazetecilik hayatımda çok önemli bir yapı taşıdır. Ondan bu meslek ile ilgili her şeyi öğrendim. Hakan Tartan'dan günceli takip etme ve geçmiş ile günceli bütünleştirmeyi öğrendik. Seri haberciliği öğrendik. Tabii bu süreç, Cumhuriyet'te de devam etti. Şu anda NTV'de devam ediyor açıkçası. Çünkü her gün farklı şeyler öğreniyorsunuz, meslekte.

EGİAD: Gazetecilik sizin tercihiniz miydi? Yoksa okurken harçlığını da çıkarayım, diye başladığınız bir süreç miydi?

Merih AK: Gazeteciliğe bir kazanç aracı olarak bakmadım. Zaten ilk Milliyet'te çalışmaya başladığımda 1,5 yıl para almadan çalıştım. Bu mesleğe girmemdeki en büyük etkenlerden birisi teyzemin eşinin gazeteci olmasıdır. Ben, sürekli heyecan arayan biriyim. Adrenalinim yüksek. Bir de hep ilki ben duymak isterim. Gazeteciliğe başlamamda bunlar önemli etkenler oldu. Kısacası, liseden beri gelen bir istekti...

EGİAD: Okuduğunuz bölümle ilgili olarak hiç çalıştınız mı? Ya da bu alanda çalışmayı düşünmediniz mi?

Merih AK: Özellikle dramatik yazarlık eğitimimde aldığım bilgilerin gazetecilikte çok faydasını gördüm... Her şeyden önce insanı tanımak gazetecilikte önemli bir kavram... İnsanlarla diyalog kurmayı doğru diyalog kurmayı öğretti. Hayıflandığım noktalar olmadı. Çünkü beni kapıdan kovsalar bile bacadan girip bu işi yapmak istiyordum.

EGİAD: NTV televizyon haberciliği... Milliyet ve Cumhuriyet' ten sonra hiç zorlanmadınız mı?

Merih AK: Tabii ki zorlanılıyor. Ama hep ulusalda çalıştım. Televizyon çok farklı... Rekabet çok büyük... Gazetede haberi toparlamak için 5-6 saatin olabiliyor. Bizde böyle bir şey yok. Dedim ya adrenalin! Burada bir olay olsa,

İstanbul ve Ankara'da uzmanlaşma var.

İzmir eleştirilecek bir noktada.

Cumhurbaşkanı muhabiri, Başbakanlık, İMKB ve Merkez Bankası muhabiri gibi uzmanlaşma var.

Burada bir VOB muhabirimiz var mı?

İzmir dışında herkes kendi alanında uzmanlaşmış.

Bunu toplantılarda net görebiliyoruz.

Sektörel anlamda da uzmanlaşılmalı.

Ekonomide bir tek İzmir'de eksik var.

İzmir'deki bir ekonomi muhabiri her şeyin muhabiri...

Bu yanlış. İzmir'deki medya son dönemde çok zayıfladı.

İzmir'de tabii ki iyiler var ama sonrası için ışık göremiyorum.

Bu biraz da medyanın durumundan kaynaklanıyor.

Bu bir zincir... İzmirli firmalarımız ilanlarını İzmir'de verseler, İzmir'deki reklamcılar güçlenecek,

dolayısıyla basın güçlenecek.

Yerel medya güçlenecek.

Bugün birçok kuruluşun burada

temsilciliğinin olmadığını görüyoruz.

Eleştirilecek çok noktamız var.

Stajyerler ile iş yapan bir sektör haline

geldik. Bunun sorumluluğu

herkese ait bence..

anında bizdeki mekanizma devreye giriyor. Bu mekanizma çok hızlı işliyor. Bir dakika bile kaybetme lüksümüz yok. Son dakikalarımız ve haberi doğru verebilmemiz çok önemli. Bunun için de çok büyük bir çaba sarf ediyoruz. Gazete muhabirliği yaptığımız dönemden tabii ki çok farklı. O gazetenin kokusu bile çok özel. Ama televizyonculuk da artık çağın gerekliliği. Temposu yüksek, haber bakışı çok farklı ve zamanla yarışan bir nokta. Gazeteci olan birinin bir defa da olsa televizyonculuğu denemesi gerekiyor.

EGİAD: Yazmak mı sunmak mı?

Merih AK: Her ikisi de keyifli. Ayırım yapmıyorum. Bu konuda çok zorlanacağımı düşünmüştüm. NTV'deki ilk günlerim, 1999 yılındaki deprem dönemi idi. Deprem bölgesindeki son gelişmeleri bir metin olarak yazdım. Yayında söylemem gerekenleri söyledim ve tam bitmek üzereyken uzatmamı istediler. Açıkçası bir an bocaladım ama sonra

İş dünyasında büyük rekabet var.

Selçuk Yaşar'ın bu sisteme yorumu

"Vahşi Kapitalizm"dir.

Bu çok önemli bir söylem ve bana göre de gerçek.

Bu süreçte tabii ki kirgınlıklar da olabilir ama bence biraz büyüklerini örnek almasın

yeni nesil işadamları.

Biraz daha dayanışma içinde olsunlar.

Başarılı olur ya da olmaz ama bir EGS modeli vardır her şeye rağmen.

ELDA örneği gibi.

Genç işadamlarımız eğer rekabette güçleri

yetmiyor ise birlikte

hareket etmeli.

Bu modeli aslında

Türkiye'nin gündemine

İzmir getirdi.

Bu modele sahip çıkmalılar.

Çünkü İzmir'de

güçlü bir sermaye altyapısı yok.

Lobisi yok... İzmir lobisinin

yaptırabildiği tek şey

Çeşme Otobanı oldu.

Bu nedenle birlikte

hareket etmeleri önem kazanıyor.

EGİAD ve ESİAD gibi platformların

sözde kalmaması gerekiyor.

Bu dernekler kentteki güç

birliğinin simgesi olmalı.

Şirketler merkezlerini

İstanbul'a taşımamalı.

Kentli olarak, İzmirli olarak burada kalarak zorluklara direnmeli.

Ama bu bir iki kişiyle değil toplumun her katmanıyla olmalı.

Bu inanın İzmir'e çağ atlatır.

Ama geçmişteki mantıkla gidilirse, yerimizde sayarız.

aklıma birden Cumhuriyet Gazetesi'nde yazdığım izlenimler geldi. Rahatladım ve o ana kadar gördüklerimi anlatmaya başladım. Uzun bir yayın oldu ama Yalova'daki durumu büyük ölçüde verebildim. Burada yazmanın getirdiği avantajları yaşadım.

EGİAD: O dönemde canlı yayın ekipleri çok eleştirilmişti.

Bir canı kurtarmak bile büyük önem taşıyordu. Canlı yayının makinelerinden çıkan seslerin, kurtarma ekiplerinin işlerini zorlaştırdığı belirtiliyordu. Siz bu süreçte habercilik ile insani duygularınız arasında gidip geldiniz mi? Orada bir haberi mi vermek önemliydi, yoksa bir hayatı mı kurtarmak?

Merih AK: Bu hep sorulur, yani tabii ki hayat her şeyden önemli. Bunu tartışmam bile. Şimdi bakın, 1999 depremi olduğunda o bölgede neler olduğunu hükümet dahi bilmiyordu. Saat 16:00 gibi Yalova'ya vardık ekip olarak. Depremın üzerinden 13 saat geçmiş. Ulaştığımızda NTV'den başka televizyon kuruluşu yoktu. Yalova'dan canlı yayın yapmaya başlayınca, hükümetin oradaki hasardan haberi oldu. Çünkü herkes Gölcük'e kilitlenmişti.

Devlet Yalova'nın yıkıldığını açıkça bizden öğrendi. İstanbul'un burnunun dibindeki yerden kimsenin haberi yok. Sadece Yalova değil tabii ki depremde NTV 6 yayın aracıyla bölgenin çeşitli noktalarından yayını verdi. Ve depremin boyutunu gözler önüne serdi. Bunu vermek zorundasınız. Felaketin boyutu gösterilmeli. İlerleyen günlerde ne ihtiyaç var onları söyledik yayınlarımızda ve bir anda o malzemelerin kampanyalarla bölgelere gönderildiğine tanık olduk. İnsanların hayatını kolaylaştırmak adına çaba gösterdik. Yayın yaptığımız yer enkaz yığını idi. Bize "Sessizlik" dediklerinde, biz hemen jeneratörümüzü kapattık ve sessizliğe büründük.

EGİAD: 2001 yılı 11 Eylül olaylarında ABD'deki yayıncılık anlayışına baktığımızda, bir tane bile ceset görüntüsü ile karşılaşmadık. Ancak deprem sürecini hatırladığımızda bizimkiyle çok fark olduğunu görüyoruz. Biz bir yerlerde hata mı yapıyoruz?

Merih AK: 11 Eylül olaylarında ABD bir anlamda terör karşısında diz çöktü. Eski Mısırlılar'ın "Bizi yenmeleri için çölü geçmeleri lazım önce" dedikleri gibi ABD'de hep okyanusların arkasına saklanmıştı. Ancak Mısır'da işgal edildi, ABD'ye de olmaz denilen oldu. Tabii ki bu saldırıyı onaylamak mümkün değil. Meydan okuma süreciydi bu. Hem ABD Hükümeti'nin isteği, hem de medyanın oto sansürü ile vahşet görüntüleri makaslandı. Bu teröre karşı yapılması gereken en doğru şey. Terör örgütleri bu görüntülerle cesaretlendirilmemeli.

Ama deprem ise doğal bir felaket. Bu olayı görüntülerle anlatabilirsiniz, insanları bu görüntülerle duyarlı davranmaya yönlerebilirsiniz.

Tabii aşırıya kaçmadan. Tabii buradaki kastım, ceset görüntüleri falan vermek değil. Türkiye'deki terör olaylarında da artık yavaş yavaş kanlı görüntülerin yayınlanmadığını görüyoruz. Bu da bir gelişme. Türk medyası da bazı şeylerde nerede yayın yapacağını, nerede yapmayacağını öğrenmeye başladı. Bunu hep birlikte öğreniyoruz.

EGİAD: "İlk önce ben duymak isterim" dediniz. Bir gazeteci önce duymak için neler yapmalı?

Merih AK: Her şeyi duymak mümkün değil. Ama bununla ilgili çok da çalışırız. Haber kaynaklarımız ile ilişkilerimizi iyi tutarız. En iyi ekiple çalışmaya özen gösteririz. Ekibimiz kuvvetlidir. Bunun dışında ekstrası yok.

EGİAD: Haber kaynağı ile olan ilişkilerde neye özen gösterilmeli?

Merih AK: Her şeyden önce hiçbir haber kaynağı ile çıkar ilişkisi söz konusu olmamalı. Ben bir gazeteciyim. Kim olursa olsun, çıkar ilişkisine girmemeli. Bu benim kendi kendime olan saygım açısından da önemli.

EGİAD: Haberci için "Son Dakika" vermek çok önemli. Ama bunu yaparken haberin doğruluğu da ayrı bir önem taşıyor. Bu nedenle zaman zaman kötü olaylarla karşılaşabiliyor. Siz nasıl bir sistem uyguluyorsunuz?

Merih AK: Bilgi geldiğinde son dakikalık ise merkeze aldığımız duyumla ilgili bilgi veriz. İstanbul'da onunla ilgili altyapı hazırlığı başlar. Bu haber ikinci bir kez daha onaylatılır. İkinci doğrulamayı yaptıktan sonra ikna olursak, haberi gireriz. İkna olmadıysak, üçüncü bir doğrulamaya gideriz. Çünkü yapacağımız bir hata, büyük riskleri beraberinde getiriyor. Bir televizyon kanalı, Eskişehir'de THY ait bir uçağın düştüğü haberini verdi. Bizim telefonlarımız susmadı. Çünkü İzmir-Ankara seferini yapıyordu. Sonra Türk Hava Kurumu'na ait ilaçlama uçağı olduğunu öğrendik. Her şeyi duyduğun gibi veremezsin. Haberi süzgeçten geçirmek lazım... Bu nedenle bazen geriye düştüğümüz de oluyor. Ama biz doğru haberi vermek zorundayız. Tempomuz inanılmaz yüksek, adrenalin kelimenin tam anlamıyla tavana vurur. Gerçekten, o anda bilgiyi almak, burayı o anda görmenizi tavsiye ederim..

EGİAD: Burada takım da çok önemli olsa gerek.

Merih AK: Kesinlikle...

EGİAD: Merih Ak, takımını nasıl yönlendiriyor?

Merih AK: Ben onları, onlar beni yönlendiriyor. Ben her şeyi bilemem. İzmir'deki arkadaşlarımız İzmir'e hakimdir. Bölgedeki arkadaşlarımız da kendi bölgelerine... Ben de bütün bölgeye hakim olmak için çaba veriyorum. Herkes birbirini yönlendirir. Ben sadece haberde eksik kalan noktalarda devreye giriyorum. Haberin oluşmasında ve daha farklı sunulmasında destek vermeye çalışırım.

EGİAD: 1990 yılından beri ekonomi alanında uzmanlaştığınızı belirttiniz. Türkiye'nin ekonomi gazeteciliğinde geldiği noktayı nasıl değerlendiriyorsunuz? Sizce uzmanlaşma var mı?

Merih AK: İstanbul ve Ankara'da uzmanlaşma var. İzmir eleştirilecek bir noktada. Cumhurbaşkanı muhabiri, Başbakanlık, İMKB ve Merkez Bankası muhabiri gibi uzmanlaşma var. Burada bir VOB muhabirimiz var mı? İzmir dışında herkes kendi alanında uzmanlaşmış. Bunu toplantılarda net görebiliyoruz. Sektörel anlamda da uzmanlaşılmalı. Ekonomide bir tek İzmir'de eksik var. İzmir'deki bir ekonomi muhabiri her şeyin muhabiri... Bu yanlış. İzmir'deki medya son dönemde çok zayıfladı. İzmir'de tabii ki iyiler var ama sonrası için ışık göremiyorum. Bu biraz da medyanın durumundan kaynaklanıyor. Bu bir zincir... İzmirli firmalarımız ilanlarını İzmir'de verseler, İzmir'deki reklamcılar güçlene-

cek, dolayısıyla basın güçlenecek. Yerel medya güçlenecek. Bugün birçok kuruluşun burada temsilciliğinin olmadığını görüyoruz. Eleştirilecek çok noktamız var. Stajyerler ile iş yapan bir sektör haline geldik. Bunun sorumluluğu herkeşe ait bence..

EGİAD: İzmir'in medya alanında iğneyi kendisine batırması gerekiyor. Peki siz İzmir'in diğer alanlardaki gelişimini nasıl buluyorsunuz?

Merih AK: 1990'lı yıllarda ekonomi muhabirliği yaparken, "İzmir atılım yapmaya hazırlanan bir dev" başlığında haberler yapardık. VOB ile ilgili 6 yıl haber yaptık, belki de daha fazla. Yola çıkıldıktan yıllar sonra kurulabildi. Siyasi olarak iktidarlardan farklı bir noktada olması, bu kentin önündeki en büyük engel gibi göründü. Ama bu konuda örnek diğer kentler gelişmesine karşın İzmir yerinde saydı. Sanırım en büyük sorun güçlü sermaye yapısının oluşmamasından kaynaklanıyor. Konya, Gaziantep ve Bursa bugün farklı noktalarda... Yıllardır İzmir ne kenti olsun tartışmaları yaşanıyor. Her iktidara gelen belediye başkanı, "İzmir'i bir şeyin yıldızı" yapmak için çaba harcadı. Bu kent ne kenti? Bunun tanımını koymamız gerekiyor. Son yıllarda özellikle güç birliği oluşumlarıyla, İzmir'in önemli bir mesafe aldığına inanıyorum. Elda ve Kipa önemli örneklerdi. Bir kişinin sermayesi yetmiyorsa, çok kişi bir araya gelmeli. Kent atağa geçmiyorsa güçlü sermaye yapısı çok önemli. Güçlüysen seni dinliyorlar, güçsüzsün hayır.. Ama şu da var, belli bir yere getirdiğiniz firmanızı da hemen elden çıkarmamanız lazım..

EGİAD: Sizce İzmir "Ne" şehri?

Merih AK: İzmir'e tek bir nitelikle yapamıyorsun. Bugün turizm şehri diyoruz ama değerlerini ön plana çıkaramıyoruz. Fuarlar kenti demek istiyorum ama yer yok ki. Burnumuzun dibinde Kuşadası'nda kongre merkezi yapıyorlar.

EGİAD: Genç girişimcilere neler öneriyorsunuz?

Merih AK: İş dünyasında büyük rekabet var. Selçuk Yaşar'ın bu sisteme yorumu "Vaşşi Kapitalizm"dir. Bu çok önemli bir söylem ve bana göre de gerçek. Bu süreçte tabii ki kırgınlıklar da olabilir ama bence biraz büyüklerini örnek almasın yeni nesil işadamları. Biraz daha dayanış-

“ İzmir'i gerçek anlamda marka yapmak durumundayız. Bunun için her alanda başarılı çalışmalara ihtiyacımız var. Gazeteci arkadaşlarımız özellikle diğer kentlerdeki arkadaşlarla mücadele edebilecek alt yapılarını oluşturmali. İş dünyası da sermayesini güçlendirmeli. Her alanda bir birliktelik olmalı.”

ma içinde olsunlar. Başarılı olur ya da olmaz ama bir EGS modeli vardır her şeye rağmen. ELDA örneği gibi. Genç işadamlarımız eğer rekabette güçleri yetmiyor ise birlikte hareket etmeli. Bu modeli aslında Türkiye'nin gündemine İzmir getirdi. Bu modele sahip çıkmalılar. Çünkü İzmir'de güçlü bir sermaye altyapısı yok. Lobisi yok... İzmir lobisinin yaptırabildiği tek şey Çeşme Otobanı oldu. Bu nedenle birlikte hareket etmeleri önem kazanıyor. EGİAD ve EŞİAD gibi platformların sözde kalmaması gerekiyor. Bu dernekler kentteki güç birliğinin simgesi olmalı. Şirketler merkezlerini İstanbul'a taşımamalı. Kentli olarak, İzmirli olarak burada kalarak zorluklara direnmeli. Ama bu bir iki kişiyle değil toplumun her katmanıyla olmalı. Bu inanın İzmir'e çağ atlatır. Ama geçmişteki mantıkla gidilirse, yerimizde sayarız.

EGİAD: Bugüne kadar en çok hangi haberi yapıp ya da sunduğunuzda "işte" dediğiniz, ya da çok üzülüp keşke bunu sunmasaydım dediğiniz haberler oldu mu?

Merih AK:Keşke sunmasaydım, yapmasaydım dediğim hiçbir haber olmadı. Bu konuda rahatım. İşte dediğimiz haber ise bakış açınıza bağlı. Benim için herkesin önünde dediğimiz haber "işte"dir. Yani atlatılmış haberdır ve başarılıdır. Ama İzmir gibi bir yerde bunu yapmak da hiç kolay değil, ulusal medya açısından. Ben hep ulusal medyada çalıştım. Cumhuriyet'te çalışmaya başladığım andan itibaren ben kafama şunu yerleştirdim: "Benim misyonum; Türkiye gündemi ile ilgili ne varsa, bununla ilgili olarak İzmir'den görüş alacağım." İzmir'in sesini bu gündemin içine sokacağım. Ben bunun için çalıştım. NTV'de buna daha da ağırlık verdim ve bunu başardığıma inanıyorum. Buradaki misyonum, İzmir'in, Ege'nin sesini Türkiye platformuna taşımak. İzmir'den ve Ege Bölgesi'nden en azından günde 7-8 haber çıkıyorsa bu bunun gayretidir.

EGİAD: Sizin farkınız nedir?

Merih AK: Ben masasında sürekli oturan bir temsilci değilim. Haberin içindeyim. Bu heyecanım hiç bitmedi. Sokakta gazetecilik yapmayı seviyorum. Unvanım önemli değil. Bizler mevzi gazetecileriyiz.

EGİAD: Unutamadığınız bir haber...

Merih AK:Unutamadığım, çok haber var. Türkiye ile Yunanistan arasında savaşın eşğine getiren Kardak Krizi'nin en sıcak anlarında oradaydım. Sanırım bu sadece benim değil, orada görev yapan tüm gazeteciler için unutulmayacak günler, saatler hatta dakikalar yaşattı.. Tabi buna benzer bir çok haber var ama benim gözüme bu soruyu sorunca başka bir görüntü geldi. Bülent Ecevit'in başbakanlığı dönemi. Ekonomide kötü günler yaşanıyor. TOBB Başkanı ve Konsey Başkanları, Başbakanlıkta. Burada genelde TOBB Başkanı çıkar ve açıklama yapar. Ama bir akıllık oldu. İlk önce bir iki konsey başkanı çıktı. Hiç bir şey yok. Kapıdan Ekrem Demirtaş görüldü, tüm televizyonlar canlı

yayına girdi ardından Kemal Çolakoğlu çıktı yine televizyonlar canlı yayındaydı. Her ikisi de görüşmelerle ilgili bilgi verdi. Peki bu nasıl oldu? Bu tabii ki sadece biz yaptık anlamında değil. Her ikisi çok değerli insan. Ama biz ne yaptık NTV olarak. Yüzlerini tanıttık, farklı bir ses olarak Türkiye'nin ekonomi dünyasında görüşlerini duyurduk. Bunu daha sonra bir çok alanda farklı isimlerle de yaşadık, üniversite dünyasından, sanata kadar geniş bir yelpazeyi düşünün. Haber evet ama sonucunu görmek daha güzel..

EGİAD: Genç gazetecilere, işadamlarına mesajlarınız neler olacak?

Merih AK: İzmir'i gerçek anlamda marka yapmak durumundayız. Bunun için her alanda başarılı çalışmalara ihtiyacımız var. Gazeteci arkadaşlarımız özellikle diğer kentlerdeki arkadaşlarla mücadele edebilecek alt yapılarını oluşturmali. İş dünyası da sermayesini güçlendirmeli. Her alanda bir birliktelik olmalı. Bakın bir gerçek var. O da şu; kentte zincirler kırıldı. Bir bakıyorsunuz bir organizasyon ve o organizasyona İstanbul'dan gazeteciler getirilip basın toplantısı düzenleniyor. Buna karşı değilim, ama şuna karşıyım. Yaygınlaşmasına... Spesifik olabilir. Bakın yılını anımsamıyorum ama ekonomi muhabirleri ve EİB yönetim kurulu bir toplantı yaptık. İhracatçı birlikleri üyeleri "İzmirli ekonomi muhabirleri, bizi ulusala taşıyamıyorlar. Bundan sonra haberlerimiz için İstanbul'dan basın getirticeğiz" dediler. Sert bir tartışma yaşadık. Sonra dediklerini yaptılar. Peki ne oldu, bu yaygınlaştı. Sonrasında ulusal medya, İzmir'de ekonomi muhabirine gerek duymamaya başladı. Bir süre sonra İzmirli ekonomi dünyası seslerini duyuramadı artık ulusala çünkü onların haberini yapacak gazeteci bir dönemde gerçekten kalmadı. Şimdiden bahsetmiyorum, ama bu süreç yaşandı. Bakın buna bağıntılı başka bir olay. Balina operasyonu oldu İzmir'de ve suçlananlar direk Ege'li ihracatçılar. Biz ihracatçıların yöneticileriyle canlı yayın, röportaj yapmak istedik. Değil bu teklifi kabul etmek, telefonlarımıza bile çıkmadılar. İşine genel konuda konuşacak işine gelmeyende susacaksın. Olmaz böyle şey.. İzmir'de zincirin halkaları güçlenmeli. İzmirli firmalar ilanlarını kentteki reklam ajansları aracılığıyla vermeli. Reklam ajansları da İzmir'deki bürolarla bunu görüşmeli. Bu bir çok konuda güçlü yapının oluşmasına neden olacaktır. Unutulmamalı ancak, güçlü bir medya olursa sesiniz Türkiye'de duyulur..

EGİAD: Hayatı bana üç kelimeyle özetlerseniz...

Merih AK: Sanırım üçü de çalışmak..

EGİAD: Merih Ak, bu kadar çalışma içinde boş zamanlarında neler yapıyor?

Merih AK: Dostlarımla Karaburun'a balık tutmaya ya da sahil beldelerine dolaşmaya gideriz. Gezmeyi severim. Okumak bir alışkanlık... Bugünlerde Paulo Coelho'nun Portobello Cadısı ve bir iki tane de mesleki kitap var onları bitirmeye çalışıyorum.

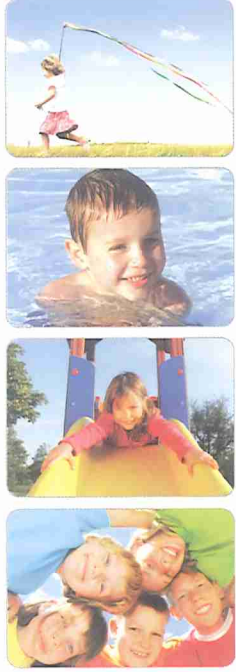
EGİAD: Eve gidince NTV'yi mi izliyorsunuz?

Merih AK: (Gülerek) Hayır. Çoğunlukla, herkesin evde bir televizyonu var. Bizim evde herkesin kendi televizyonu.. Tabii ki NTV'yi izliyorum. Saat başı haberleri mutlaka kontrol ederim. Ancak, uydudan farklı kanallara da bakıyorum. Farklı ülkelerin haber kanallarını ve haber sunumlarını izlerim. Nasıl sunuyorlar, ne kadar süre veriyorlar, habercilik teknikleri, çekim, konuşma, mimik. Bizden farklı neleri var onlara bakıyorum. Onun dışında eğer izlenmeye değer bir film ya da tartışma programı varsa ona bakarım. Onun dışında kitap okumayı tercih ediyorum..

Gönen ÇAMLIKÖY

Mutluluğun adresi !

Burada gelecek var.

244 metrekareden mekanlarıyla tanımlamak
354 metrekareye kadar 4 farklı isteyenlerin projesi! Gönen
büyüklükte, 79 villayı Çamlıköy, lokasyonu, özgün
kapsayan Gönen Çamlıköy, mimarisi, inşaat kalitesi kadar, hayatı
seçkin ortamı ve özel ödeme kolaylaştıran çözümleri ile de
koşulları ile yaşam kalitelerini, benzersiz...

Siz de geleceğimize, çocuklarımıza yatırım yapın;
doğayla kucaklaşarak güven içinde özgürce büyüsünler.

- İşte standartlar: • Şömine • Kat Kaloriferi • Motorlu Alüminyum Panjur • Her Villa İçin Bağımsız Güvenlik Sistemi • İtalyan Mutfak
• Ankastre Ürünler (davlumbaz, fırın, bulaşık makinesi, set üstü ocak) • Şehirliçi ve Okullara Servis • Açık ve Kapalı İki Ayrın Havuz
• Sosyal Tesis Binası • Fitness Merkezi • Teknik Personel • Bahçevanlık Hizmeti • Tam Kapasite Jeneratör • Su Deposu
• Çocuk Oyun Parkı • Spor Alanları • Otopark Alanları • Misafir Otoparkı

tasar

Gelecek vaad eden

bir sektör **Sigorta Brokerliği ve
Risk Yönetim Danışmanlığı**

Mert Yücesan, "Orta Büyüklükteki işletmelerde risk yönetimi ve sigorta bilici yeni geliyor ve büyük bir fırsat olarak karşımızda duruyor" dedi. Dünyadaki değişim süreci şirketleri daha farklı ve daha iyi yönetilir olmaya zorluyor. Uluslar arası kimlik kazanan ve uluslar arası ticaret yapan bu şirketlerin yeni becerisi, hedeflerine ulaşmalarını engelleyecek her türlü riski bertaraf etmelerinden geçmekte. Şirketler artık maliyet hesabını tutturmak ile yetinmiyor. Bu maliyet hesabını yapmak kolay ama artık süreci tüm değişen yasalar ve şirket yönetimi ilkelerini harmonize ederek sorunsuz halde işletmek gerekiyor. Dünyada da bir numaralı risk yönetim danışmanlığı ve sigorta brokeri Marsh Sigorta ve Reasürans Brokerliği Genel Mü-

dürü Mert Yücesan, "Global ortamda, kazanmayanların sayısı kazananlardan çok fazla. Bu nedenle diyoruz ki, bu firmaların mutlaka iyi bir sigorta brokeri ve risk yönetim danışmanına ihtiyaçları var" diyor ve ekliyor. Şirketlerin güçlü olmaları ile uzun yıllar başarıyı sürdürmeleri için sürekli değişen bu koşulları izleyerek hizmet verdiklerini ifade eden Yücesan, "Değişen dünyada, uzun vadede başarılı olmak isteyen firmaların bu koşullarda sunulan hizmetleri kullanarak, evini derli toplu tutması şart" diyor. Türkiye'de sigorta bilincinin orta boy işletmelerde yeni, yeni geliştiğine ve gelecek potansiyelinin olduğuna dikkat çeken Marsh Sigorta ve Reasürans Brokerliği Genel Müdürü Mert Yücesan ile şirket ve sektör hakkında görüşlerini EĞİAD Yarın için değerlendirdi.

EĞİAD: Marsh'ı tanıtır mısınız?

Mert YÜCESAN: 1969 yılından itibaren Türkiye'de öncelikle SAN Sigorta adı altında faaliyet gösteren şirketimiz, 1998 yılından itibaren Marsh Sigorta ve Reasürans Brokerliği adı altında hizmet vermeye devam ediyor. Yabancı sermayeli bir şirket olan Marsh, risk yönetimi danışmanlığı ve sigorta brokerliği üzerine faaliyet gösteriyor. Türkiye'de 200 danışman ile ağır sanayi, altyapı, enerji, elektronik, beyaz eşya, otomotiv ecza ve perakende başta olmak üzere büyük firmalara hizmet veren Marsh, Dünyada da bir numaralı risk yönetim danışmanı ve sigorta brokeri. Marsh'ın hedef kitlesi iki grupta toplanıyor. Birincisi, 20 ile 250 milyon Euro cirosu olan ticari ve sanayi firmalar. İkincisi ise, 250 milyon Euro üzerinde cirosu olan ve daha karmaşık riskler içeren firmalar.

EĞİAD: Sigorta Brokerliği, nedir ne iş yapar?

Mert YÜCESAN: Sigorta Brokerliğinin sözlük anlamını vermek gerekirse; sigorta brokeri sigortalı adına hareket eden, sigortalının vekili olan, onun hem sigorta danışmanı hem de sigorta aracısı - daha ziyade risk yönetimi danışmanı ve sigorta aracısı - olan bir kurumdur. Bir diğer anlamda kurumların danışmanlığını yapar, kurumları temsil eder ve sigorta şirketlerinin değil sigortalının temsilcisidir.

Bunun yanında büyük kurumların ürünleri ile ilgili sigorta çözümleri sunuyoruz. Tüketici ile bire bir görüşürsünüz onların satın aldığı ürünlerde ürünler ile birlikte sigorta ürünü birleşik olarak tüketiciye sunuluyor. Örneğin, otomobilin markası ile bütünleşmiş sigorta çözümleri ile bir elektronik cihaz aldığınızda bu bazen sigortalı geliyor ise bu sigortanın ardında pek çok kez Marsh'ı görebilirsiniz.

EĞİAD: Risk yönetimi danışmanlık konusunda Marsh'ın farkı nedir?

Mert YÜCESAN: Risklere karşı yalnızca sigorta yapılar şeklinde yaklaşmıyoruz. Sigorta bir nihai finansal çözümdür. Sigortaya geldiğinizde yol bitmiş oluyor. Danışmanlıkta da hazır olan şu çözümü kullanın demiyoruz. Danışmanlık konularında risklerin ne olabileceğini ve risklerin neler getireceği hangi risklerin şirketlere ne gibi zararlar getireceği ve riskleri kontrol ederek ne gibi kazançlar getirileceğine yöneliyoruz.

Öncelikle, siz riskleri yönetemez iseniz ya riskler sizin işletmenizin sonunu getirebilir. Ya da tam tersi riski bertaraf edecek yöntemleri kullanmadığınızda, bu riski almamak korkusu

ile fırsatlara ulaşamazsınız. Ancak tüm riskler açısından iyi yönetilen şirketler uzun ömürlü ve başarılı olabiliyor.

EGİAD: Marsh'ın Türkiye'deki durumu ve hedef kitlesi nedir?

Mert YÜCESAN: Türkiye'deki büyük sanayi kurumlarının ortalama %60-70'ine hizmet veriyoruz. Sektörler bazında bu oranlar değişiyor. Elektrik üretiminde devlet dışı sektörün yüzde 80'ine, Telekom sektörünün yüzde 100'ine otomotivde sektörün yüzde 70'sine, perakende sektöründe de ilk dört firmasına hizmet veriyoruz. Türk sanayi portföyüne baktığımızda tam rakam veremesem de muhtemelen, büyük kurumlarda yüzde 40-50'lerde orta boylarda yüzde 15'lerdeyiz. Sigorta brokerliği sektöründe ülkemizde 60 tane firma var. Bunlardan 3 tanesi tamamen yabancı sermayeli, 3 tanesi kısmen yabancı sermayeli iken geri kalanı yüzde 100 Türk sermayeli. Bir de daha çok bölgesel çalışan sigorta brokerleri var.

Kurumlarda risklerin yönetilmesi ve danışmanlığı artı sigortaların daha verimli ve doğru yapılması için Türkiye'nin bu alanda bir hayli ileri olan kurumu da biziz. Diğer yerli ve yabancı brokerlik kurumlarının pek çoğu sadece sigorta aracılığına yoğunlaşmış durumda.

EGİAD: Sigorta sektörünün son beş yıllık süreçte gelişimini nasıl görüyorsunuz, geleceğini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Mert YÜCESAN: Sigorta sektörü Türkiye'de son dört yılda çok değişti. Sektörün büyük çoğunluğu yabancı sermayeye dönüştü. Bankanın sahibi olduğu sigorta şirketi konumundan çıkmaya başladı. Bu daha da devam edecek. Bankanın satılırken ayrı satılması gelecek. Holdinglerin sahip olduğu sigorta şirketleri de satılmakta. Bankanın desteği ile sigorta şirketinin yönetilmesi doğru değil. Değişim devam edecek ve her sigorta şirketi kendi becerisi ile ayakta kalacak. Bu yararlı onun dışında daha ticari ve ürüne yönelik iyileştirmeler yapmak durumunda kalacaklar.

EGİAD: Türkiye'de sigorta talebini ve sektörünün gelişimini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Mert YÜCESAN: Büyük firmaların daha fazla sigorta talebi var. Orta Boy firmalarda daha bu talep yeni geliyor. Bu risk yönetimi bilincinin gelişmesi ile doğru orantılı olarak büyüyor. Büyük kurumlarda, holdinglerde büyük otomotiv üreticilerinde aşağı yukarı müşterimiz olmayan pek firma yok. Bunlar önemli firmalar olmakla beraber bunların sayısı az ve ekonomide kapladığı yer daha küçük. Asıl geniş sektör dünyada ve Türkiye'de orta büyüklükteki sektörler. Sektör, sektör bu bilinç geliyor. Bazı sektörlerde yeni, yeni geliştiği için tam talebin büyüklüğü belirgin değil. Türkiye gelişme potansiyeli yüksek bir sektörde çalışıyoruz.

EGİAD: Türkiye'de risk yönetimi ve sigorta talebinin son 10 yıldaki değişimi hakkında bilgi verir misiniz?

Mert YÜCESAN: Son 7-8 yılda çok büyük farklılıklar oluştu. Bu değişimin ilk faktörü, Türkiye ekonomisinin gelişmesi.

1999 ve 2001 krizleri sonrası firmalar daha sağlıklı yapıya dönme zorunluluğu yaşadılar. İkinci faktör Türkiye'deki şirketler daha fazla uluslararası arenada iş yapmaya başladı. Gerek müşterileri gerek ise tedarikçileri uluslararası. Dolayısıyla, artık mahalle kuralları değil dünya kuralları ile oynamak zorunda kaldılar. Örneğin inşaat sektörü, Bugün pek çok ülkede Türk inşaat firmaları ciddi büyüklükte inşaatlar yapıyor. Bunun yanında ülke 100 milyar dolar üstünde ihracat gerçekleştiriyor. Firmaların çoğu ihracata açıldı, ihracat risklerini hesaplamak durumundalar. Yani şirketin yalnızca Türkiye bazlı ile yurtdışı bazlı çalışması arasında risk yönetimi ve sigorta aracılığı talebi değişiyor. Daha karmaşık ve daha iyi çözümler istiyorlar. Büyük şirketlerin başarısı da risklerini yönetmelerinden geliyor. Daha nitelikli iş yapan, uluslararası arenada büyümek isteyen firmalar, bu tip hizmetleri almadıkları dönemde sıkıntı yaşıyorlar. Kazanmayanların sayısı kazananlardan çok fazla. Bu nedenle risklerin iyi yönetilmesinin son derece önemli olduğunu altını tekrar çizmek istiyorum.

Bir de çok önemli bir konu Banka sektörünün değişimi ve Basel 2 kuralları altında reel sektöre verilen kredilerin doğru ve iyi risk yönetim kurallarının altında olmasının denetlenme gereği geliyor.

EGİAD: Bugünün ortamında risklerin getirdiği fırsatlar ve tehlikeler nelerdir açıklayabilir misiz?

Mert YÜCESAN: Risk ve fırsat iki kavram ikisi birbiri ile çok ilgili risk almadığınızda fırsatı yakalayamazsınız, fırsatlarınızda riskler oluşmadığı sürece paraya çevirebilirsiniz. Birçok kurum ticaret hayatında hedefe giderken, bu hedeften alı

koymak isteyen riskler olacaktır. Biz işimizi yaparken, Ticaret ortamında ne riskler ile karşılaşmış ne hatalar yapmışlar. Türkiye'de bu etkiler ne sıklıkla olur ve ne zararlar verilmiş. Bunların iyileştirilmesi ve çözülmesi için çalışıyoruz. Risklerin oluşması halinde görülecek zararların ortadan kaldırılması öncelikli amacımız.

Bugün şirketler sadece deprem sel yangın ile batmıyor. Bunlar birinci gerçek risklerdir. Bugün stratejik riskler daha çok ön plana çıkıyor. Örneğin marka imaj, politik konular, müşteri talebi gibi konular gündemde. Bir diğer önemli riskler de operasyonel risklerdir. İş kazaları, üretim kazaları, ürün problemleri ve kötü kaliteli ürünler firmaların patinaj çekmesine neden olan operasyonel riskler arasında yer alır. Sonuncusu ise finansal risklerdir, kuru döviz faiz alacaklar vb. Bu gibi konularda bağlı bulunduğumuz Marsh & McLennan Companies e ait kardeş kuruluşlarımız hizmet veriyor. Sonuçta bu risk alanlarındaki her bir konu şirketlerin fırsatları yakalamasına engel olmasına karşın, şirketler ile yapılacak

çalışmalarımız ile riski azalmasına yönelik çalışmalar yapıyoruz. Sigorta yapılması konusunda doğru sigorta yöntemi ile şirketlerin daha başarılı olduğunu görüyoruz.

Bazı hallerde çok küçük maliyetler ile zararları telafi edebiliyor şirket. Sigorta dediğimiz şey ilk etapta büyük maliyet olmakla beraber. Riskin gerçekleşmesinden sonra sigortaya ödenen maliyet çok cüzi bir maliyettir. İyileştiremediğiniz riskleri devretmelisiniz, Firmalar bu riskler paket-

“ Bugün şirketler sadece deprem, sel, yangın ile batmıyor. Bunlar birinci gerçek risklerdir. Bugün stratejik riskler daha çok ön plana çıkıyor. Örneğin marka imaj, politik konular, müşteri talebi gibi konular gündemde.”

“Sürdürebilir
kazanç için
risk yönetimi ve
sigorta şart...”

ledikleri ve ödedikleri risk devir maliyet ile kendi dışına taşıdıkları zaman daha rahat hareket ederler. Bu riskleri siz bertaraf edemezseniz riskler sizi yok edebilir. Ya da tam tersi riski yok edecek yöntemleri kullanmadığınızda, fırsatlara ulaşamazsınız. Dünyada bu riskler ile karşı karşıya kalan pek çok şirket var ve dünyada şirket ömrü ortalama 20 yılın altındadır. Dünyada 200 yılda kurumlar çok azınlıktadırlar.

EGİAD: Sigorta brokerliği sektörüne yeni yabancı sermaye girişi olacak mı? Sektör gelecekte nasıl şekillenecek.

Mert YÜCESAN: Dünya’da uluslar arası konumda olan, üç büyük sigorta brokerinden biriyiz. Dünyanın ilk üç sırasındaki büyük şirketlerin hepsi Türkiye’de bulunuyor. Türkiye’de acenteler sektöre hakim. Brokerler ise 60 tane. Bunlar sigorta pazarının yüzde 12’sini temsil ediyor. Kurumsal sigorta pazarında brokerler yüzde 30-35’i kontrol etmekte. Bu rakamında aşağı yukarı yarısına yakını Marsh olarak biz oluşturuyoruz. Sigorta brokerleri sayısı artarken, sigorta acenteleri bu alana girecektir. Bu süreçte yavaş veya hızlı değişimle kendisini broker gibi davranmaya itecektir. Pazarın büyümesi dipten olacak sektöre dışarıdan girecek şirket olmayacak diye düşünmekteyim.

EGİAD: Türkiye’de ve Dünya’da sigorta brokerliğine bakış açısı ne durumda?

Mert YÜCESAN: Dünyada Anglosakson ülkelerin tamamında tüm orta ve büyük firmalar sigorta broker kullanıyor. Almanya’da kısmen farklı sistem var. Ama

onlar da uluslar arası alanda broker kullanılıyor. Firmalar büyüdükçe sigorta brokerliğinin sunduğu imkanları kullanım artıyor. Türkiye’de alışkanlıklar buna doğru gidiyor. Uluslar arası alanda iş yapmak mahallesinden çıkmak isteyen firmaların brokerler ile çalışması gerekiyor.

EGİAD: Yabancı sermayenin Türkiye Pazarına girişinde Türkiye’nin risklerini nasıl derecelendiriyor sizce Türkiye’de neler değişmeli?

Mert YÜCESAN: Türkiye’nin finansal riskleri büyük ölçüde azaldı. Politik riskleri her zaman vardı ve devam ediyor. Politik riskleri bölersek ilki Hukuki belirsizliklerdir. İkincisi el koyma, millileştirme gibi risklerdir. Bugün Türkiye’de bu ikinci risk yok denebilir. Ancak Türkiye’de hukukun yavaş işlenmesi ve belirsizlik yabancı sermayeyi Türkiye’ye girerken endişeye sevk ediyor.

Şu anki Türkiye’nin finansal ve politik risklerinin yansımalarına gelince, Politik riskler dolayısı ile yabancı sermaye devlet den gelen özelleştirmeye çok fazla girmiyor. Türkiye’de milliyetçilik düşüncesi ile yabancı sermayeyi pek istemiyor. Örneğin Erdemir özelleştirmesinde Arcelor’u Fransız diye istemediler. Ama Arcelor, Fransız, Benelüks ve İspanyol şirketi idi. Bu şirketi Mittal satın aldı. Mittal ise Merkezi Hollanda Luxembourg ve Londra’da sahibi Hintli. Şimdi bana bu şirketin milliyetini söyleyin. Bu futbol takımı değil ki milliyetini söyleyebilelim. Dolayısı ile sermayenin milliyeti yoktur, ve aslen globaldir.

Günümüzde tekrar Türkiye’nin politik risklerinden dolayı sıkıntı artabilir ayrıca dünyada son haftalarda yaşa-

nan mali sıkıntılar da sermayenin daha dikkatli olmasına sebep açabilir Ancak öte yandan Türkiye büyük bir Pazar ve özel sektör yeni yatırımlar yapmak istiyor. Bazı alanlarda bu riske rağmen yatırım yapılıyor. Özelleştirme sırasında de halen büyük kalem devlet kurumları var Elektrik üretim sektörü yüzde 60'ı demiryolu, havayolu devlet tamamen. Öte yandan Madencilikte yine yüksek fırsatlar var ve devletin bunlara kaynak ayırmasından ise bu kurumları özelleştirmeli.

EGİAD: Marsh sektörde Uzmanlaşma ile çalışıyor bu-nun firmalara katkısından bahsedebilir misiniz?

Mert YÜCESAN: Bizim konumuzda en önemli konulardan biri kendi işimizi bilmemizin yanı sıra müşterimiz işlerini nasıl yapıyor onu anlamamız gerekiyor. Marsh bünyesinde her sektörde uzman insanlar çalışıyor. Elimizde her alan da örneğin bir elektrik türbininin ne sıkıntıları olduğunu ve ne riskler taşıyacağına ilişkin veri var ve bunu sürekli yeniliyoruz. İnşaat, finans, petrol elektrik ve eczacılık ve perakende gibi alanlarda raporlarımız var. O alanda hem uluslararası hem Türkiye'de danışmanlarımız var. Bu kişiler sıkıntıları da bilirken, uluslararası karşılaştırmalar var. Siz o sıkıntıları keşfetmeden nereden ne risk alacağını biliyoruz. İşletme körlüğü yaşamalarını engelliyoruz bu hizmetler ile.

Ege bölgesinin en büyük kurumları müşterimiz gerek İstanbul merkezli gerek İzmir merkezli üretim yapan birçok müşterimiz var. Çalışma yönetiminiz çoğu zaman büyük ölçekli firmalarda belli konuya yönelik iş sürekliliği, kurumsal risk yönetimi gibi belli talepler ile bize gelebilirler. O konuya özel gerek danışmanlık ya da yöneticilerin sorumluluğa yönelik sigorta konusu olabilir. Veya bir proje inşaatının gecikmesinden doğacak kayıp söz konusu olabilir. Orta boy firmalarda ise daha genel yaklaşım ile yaklaşmak gerekiyor. Bu firmaların danışmanlık maliyeti ödeyecek durumu olmuyor. Onların en büyük maliyeti gideri sigorta giderleri oluyor.

Birçok orta boy kurumda risk yönetim giderlerinin büyük kısmı sigorta ve bir kısım işletme giderleridir. Bu tip kurumsal firmalara biz şirketin faaliyetlerini tanımlayarak belirli standart risk alanlarında neler yapıldığını incelemek, fiziksel şartlarını iyileştirme çalışmasının yanı sıra sigortalarını daha da iyileştirmek oluyor. Onların baktığının dışında bakıyoruz, bazı riskleri bünyeye alarak, bazı sigortası yapılmamış büyük riskleri sigortaya çekerek daha verimli hale getiriyoruz.

EGİAD: Marsh olarak EGİAD'ın ve Ege bölgesi şirketlerinin yapısını nasıl değerlendiriyorsunuz?

Mert YÜCESAN: Ege'deki duruma bakarsak, buradaki

sektörlerin daha ileri gitmesi için dernekler kuruluyor. EGİAD amaçları doğrultusunda bakarsak, daha rekabetçi olmak için onlar çalışıyor. Biz de onları destekliyoruz. Ege Bölgesi kurumları çoğu zaman daha aile şirketleri düzeyinde bulunuyor. Aile şirketlerinin değişimi her zaman sıkıntılıdır zor ve yavaş değişir. EGİAD gibi dernekler bunların gelişimini öne çekmeye çalışıyor. Kurumlar da tereddütle ve yavaş ilerliyor. Kurumların bu değişimleri benimsemesi daha faydalı olabilir.

EGİAD: İzmir'in riskleri ve avantajları hakkında bilgi verir misiniz?

Mert YÜCESAN: İzmir'in yerel sanayi daha ziyade tarım ve gıdaya dayalı tabii bunun yanı sıra diğer sanayiler de var. Tarıma dayalı ürünlerin ihracatında son dönemde ürünlerde geri çağırılma problemleri yaşanıyor. Ürünlerin kontaminasyon, ilaç kalıntıları ve çeşitli kriterlere uymaması nedeniyle sorunlar yaşıyorlar. Bu konuda ürünlerin geri çağırılması ve çağırıldığı zaman az zararla kurtulmak için firmaların yakın gelecekte ürün geri çağırma yönetimi çalışmalarını yapmaları gerekecek.

Çünkü Müşterilere karşı sorumluluklar daha çok artıyor. Bugüne kadar fabrikamız yanar mı, gemimiz batarmı gibi konularda sigorta yapılıyordu. Dünyada değişim ile en önemli konu müşteriler ve onlara karşı sorumluluklarımız. Müşteriye taze ve belirli özelliklerde ürün vermek ile mükellef ise bu ürünün herhangi bir şekilde özelliklere aykırı olmaması lazım. Tarım ürünü ise, yanlış kimyasal, tarım ilacı, mantar vb maddeleri taşıması gerekiyor. Ürünün çevreye ve insana zarar vermemesi gerekiyor. Bu sorumluluklar şu anda da var ama daha hızlı artacak. Yalnız dikkat yetmeyecek. Daha ciddi izlenmesi ve bunlar ile ilgili sorumluluklar ve oluşacak maddi zararlara karşı önlem alması gerekiyor Finansal neticelerin de korunur hale gelmesi gerekli.

Dünyada tarımsal ana ürünler de dahil olmak üzere her türlü hammaddenin değeri ve talebi artmakta, İzmir bu alanlarda şanslı bir bölge öte yandan dünya da alıcılar hep belli standartlar ve belirli kalitede ürünler talep etmekte. Başarının yolu açık ancak alıcınız bir global firma ise sizin bir Türk Aile şirketi olmanızı bilmesine rağmen sizden sanki bir global şirketmişsiniz gibi olası en yüksek dünya standartlarında ve "best practice" dediğimiz yöntemleri kullanır olmanızı arzu ediyor. Sanırım Marsh gibi belirli alanlarda bu tip profesyonel danışmanlık kurumlarının yönlendirmeleri ve hizmetleri İzmir bölgesindeki kurumların dünyadaki rekabet ortamında daha güçlü olmasını sağlayacaktır.

*Ambalajın
gülümseyen yüzü..*

Bak Ambalaj;

*Konularında uzman 300 kişilik profesyoneli,
33 yıllık tecrübenin getirdiği bilgi birikimi ve
Uluslararası AIB, BRC, ISO 9001:2000*

belgeleriyle onaylanmış kalite ve sistem anlayışı ile

*Gıda, Temizlik, Hijyen sektörlerine yönelik Rotogravür veya
Flexo baskılı, tek ve çok katlı, bobin veya torba halde fleksibil ambalaj üreterek*

Dikey Entegrasyonun getirdiği kolaylıklarla,

modern donanımlı iki ayrı fabrikasında

ambalajda çözüm ortaklığı sunuyor.

Think Flexible

bak ambalaj
www.bakambalaj.com.tr

AOSB 10002 Sk. No.45 35620 Çiğli/İZMİR • Tel(232) 3767450 *bak ambalaj bir bakiöğlü holding kuruluşudur.*

İhracat nasıl artabiliyor ?

Ülkemizde son günlerde ihracatçıların feryatları daha da yükselmeye başladı. Ulusal gazetelere verilen tam sayfa ilanda faizleri düşürün, kurları artırım şeklindeki talepler bunun somut bir göstergesi oldu. Kurlarda yaşanan gerilemeye, üretim maliyetlerinde ortaya çıkan artışa, yani ihracatçının kazançlarının ciddi şekilde gerilemesine rağmen ihracatımız da artmaya devam etmektedir.

Nitekim, Tablo 1'den görülebileceği gibi, 1987 sonrası dönemde doların reel değeri, 1994 ve 2001 yılında yaşanan yüksek oranlı devalüasyonlar (depresiasyon) sonrasında dahi 1987 düzeyine ulaşamamıştır. Bir başka deyişle, 1987 yılı baz alındığında, doların reel değeri 1988-2006 döneminde sürekli düşük kalmıştır.

Yine tablodan görülebileceği gibi, 1980-89 döneminde reel dolar kuru endeksinin ortalama değeri, az da olsa, 100'ün üzerinde seyretmiş, bu rakam 1990-99 döneminde 68,2, 2000-06 döneminde 61,7'ye gerilemiştir. 2001 krizi sonrasında ise doların reel değeri çok daha belirgin bir şekilde düşmüştür. Nitekim 2006 yılı sonunda doların reel değeri, 2001 yılına göre yüzde 48, 2000 yılına göre ise yüzde 39 oranında gerilemiştir.

Kurlarda yaşanan bu gerilemenin ekonomi üzerinde bir çok kanaldan çok ciddi etkiler yapması kaçınılmazdı. Zira, teorik olarak, kurların eksik değerlendirilmesinin (TL'nin aşırı değerlendirilmesinin) başta dış ticaret olmak üzere bir çok alanda doğrudan ve dolaylı etki yaratması beklenir. Türkiye'de de bu olası etkiler açık bir şekilde görülmüştür.

YTL'nin aşırı değerlendirildiği, yerli üreticilerin rakiplerine oranla daha yüksek fiyatla girdi kullandığı bir ortamda ihracattaki artış hemen hemen herkesi şaşırtmaktadır. Peki bu olumsuz koşullara rağmen ihracatımız nasıl artabiliyor?

YTL'nin aşırı değerlendirildiği, yerli üreticilerin rakiplerine oranla daha yüksek fiyatla girdi kullandığı bir ortamda ihracattaki artış hemen hemen herkesi şaşırtmaktadır. Peki bu olumsuz koşullara rağmen ihracatımız nasıl artabiliyor ?

TABLO 1: REEL DOLAR KURUNDAKİ GELİŞMELER

YILLAR	Cari dolar kuru	Reel dolar Kuru	Reel dolar kuru endeksi (1987=100)	Değişim (%)
1980	74	710	82,5	--
1981	108	715	83,1	0,7
1982	164	850	98,8	18,9
1983	228	939	109,1	10,5
1984	368	1.019	118,4	8,5
1985	525	950	110,4	-6,8
1986	680	908	105,5	-4,4
1987	861	861	100,0	-5,2
1988	1.431	843	98,0	-2,0
1989	2.125	713	82,9	-17,1
1990	2.612	556	64,6	-22,0
1991	4.184	560	65,1	0,6
1992	6.888	564	65,5	0,7
1993	11.058	541	62,8	-4,1
1994	29.848	704	81,8	30,2
1995	45.952	579	67,3	-17,7
1996	81.796	579	67,3	0,0
1997	152.805	597	69,4	3,1
1998	262.233	585	67,9	-2,1
1999	422.152	604	70,2	3,4
2000	626.712	595	69,1	-1,6
2001	1.231.322	740	86,0	24,5
2002	1.513.102	633	73,5	-14,5
2003	1.500.269	512	59,5	-19,0
2004	1.429.202	451	52,4	-12,0
2005	1.347.300	403	46,9	-10,5
2006	1.435.000	385	44,7	-4,7
1980-1989	--	--	100,7	0,3
1990-1999	--	--	68,2	-0,8
1990-2006	--	--	65,5	-2,7
2000-2006	--	--	61,7	-5,4
1980-2006	--	--	77,7	-1,6

Reel dolar kuru 1987 bazlı GSMH deflatörü ile hesaplanmıştır.

KAYNAK: TCMB, Hazine Müsteşarlığı

TABLO 2: DIŞ TİCARET VE KURLARDAKİ GELİŞMELER

Yıl	DIŞ TİCARET (Milyon dolar)			DÖVİZ KURU	
	İhracat	İthalat	Denge(Açık)	\$ kuru	Euro kuru
1999	26.587	40.671	-14.084	422.152	445.676
2000	27.775	54.503	-26.728	626.712	573.942
2001	31.334	41.399	-10.065	1.231.322	1.093.683
2002	36.059	51.554	-15.495	1.513.102	1.433.214
2003	47.253	69.340	-22.087	1.500.269	1.689.365
2004	63.075	97.362	-34.419	1.429.202	1.771.948
2005	73.476	116.774	-43.297	1.347.300	1.674.000
2006	85.535	139.576	-54.041	1.434.560	1.804.340
2007(*)	67.123	107.589	-40.466	1.311.000	1.786.000

(*) Ağustos ayı sonu itibariyle
Kaynak: Hazine Müsteşarlığı

Aşağıdaki ilk Tabloda ithalat ve ihracat rakamları ile yıllık ortalamaları itibariyle dolar ve euro kurları verilmiştir. Buradan görülebileceği gibi, 1999 yılından 2006 yılı sonuna kadar ihracatımız önemli oranda artarak 28,8 milyar dolardan 85,2 milyar dolara yükselmiştir. 2002 yılından itibaren bir taraftan doların sürekli olarak gerilediği diğer taraftan da yerli girdi maliyetlerinin önemli oranda arttığı bir dönemde ihracatın bu düzeyde artabilmesi hayli ilginçtir. Bu mucizevi! gelişmeyi incelediğimizde ihracat artışını sağlayan faktörleri şöyle sıralayabiliriz:

1- İthal girdiye yönelme: İhracatçılarımız kurlardaki düşmenin olumsuz etkisini giderebilmek için yerli girdi kullanmak yerine ithal girdiye yönelmiştir. Böylece iç piyasaya oranla, düşük kurlar (değerli TL) nedeniyle ucuzlayan ithal girdiler kullanılabilir hale gelmiştir. 1999-2006 döneminde Toplan Eşya Fiyatları Endeksindeki artışın dolar ve euro kuru endekslerinde yaşanan artışın çok üzerinde gerçekleşmiş olması (Bkz. Tablo 8), yani girdi maliyetlerinde ortaya çıkan artışın kur artışlarının hayli üzerinde olması böyle bir sonucu kaçınılmaz kılmıştır. Zira, bu veriler ithal girdi maliyetlerindeki artışın daha düşük kaldığını net bir şekilde ortaya koymaktadır. Bu nedendir ki 2002 yılı sonrasında ithalatta patlama yaşanmış ve ithalat değeri 2006 yılı sonunda 139 milyar doları aşmıştır.

Kurların gerilemeye başladığı 2003 yılı sonrasında mal grubu bazında ithalatın gelişimi ithal girdiye yönelimi açık bir şekilde ortaya koymaktadır. Nitekim, 2002-2006 döneminde toplamda tüketim malları ithalatı 11,2 milyar dolar, sermaye malları ithalatı 14,9 milyar, ara malları ithalatı ise 61,9 milyar dolar artış göstermiş, toplam ithalat içinde ara mallarının 2000 yılında yüzde 66,3 olan payı, 2006 yılı sonunda yüzde 71,6'ya yükselmiştir. 2007 yılının Ağustos ayı sonu itibariyle bu pay yüzde 74,1'e ulaşmıştır. Böylece Türkiye, bir anlamda, ülkede düşük katma değer bırakan re-export'cu bir ülke konumuna gelmiştir.

TABLO 3: İTHALATIN MAL BİLEŞİMİ (Milyon dolar)

YIL	TÜKETİM	SERMAYE	ARA	TOPLAM
2000	6.928	11.365	36.010	54.303
2001	3.813	6.940	30.301	41.055
2002	4.898	8.400	37.656	50.954
2003	7.813	11.326	49.735	68.874
2004	12.100	17.397	67.549	97.047
2005	13.975	20.363	81.868	116.207
2006	16.116	23.348	99.605	139.069
2007(*)	11.265	16.338	78.982	106.586
2002-06 artış	11.218	14.948	61.949	88.115

(*) Ağustos ayı sonu itibariyle
Kaynak: Hazine Müsteşarlığı

2- Faizlerdeki düşme: İhracatçılar üzerinde kurların düşmesinin yarattığı olumsuz etkiyi gideren çok önemli bir diğer gelişme ise ticari kredi faizlerinin, Hazine borçlanma faizlerindeki gerilemeye paralel olarak yüzde 80'lerden yüzde 20'ler düzeyine gerilemesidir. Bu durum firmalar için daha anlamlı olan reel faizler için de geçerlidir. Nitekim, 2002 ve 2003 yıllarında yüzde 30 düzeyinde bulunan reel faizler 2003 sonrasında nispi olarak ciddi şekilde gerilemiş ve yüzde 10 düzeylerinde seyretmiştir. Dolayısıyla firmalarımızın finansman maliyetlerin yüzde 20'lere varan düzeyde reel gerileme olmuş ve bu da ihracatın sürdürülebilirliğine katkıda bulunmuştur.

Bilindiği gibi ülkemizde firmaların çok büyük bir kısmının sermaye yapısı zayıftır. Bu nedenle işletmeler için finansman maliyetleri çok önemli bir gider kalemi haline gelmiştir. Bu koşullarda yaşanan nominal (ve de reel) faiz düşüşü ihracatçılara nefes aldirmiş, yani kurlardaki gerilemenin olumsuz etkisini azalan finansman maliyetleri bir ölçüde telafi etmiştir.

TABLO 4: HAZİNE İSKONTOLU İHALELERİ YILLIK BİLEŞİK FAİZ ORANLARI (%)

YIL	FAİZ ORANI(1)	TEFE(2)	REEL FAİZ (1-2)
1999	109,6	62,9	46,7
2000	36,2	32,7	3,5
2001	99,6	88,6	11,0
2002	62,7	30,8	31,9
2003	46,0	13,9	32,1
2004	24,7	13,8	10,9
2005	16,3	2,7	13,6
2006	18,1	11,6	6,5
2007(*)	18,6	3,7	14,9

(*) Ağustos ayı sonu itibariyle
Kaynak: Hazine Müsteşarlığı

3- Dış kaynaklı finansmana yönelme:

2000 Sonrası dönemde birbiriyle bağlantılı olarak ABD'nin artan cari açıkları ve dünya petrol fiyatlarındaki büyük oranlı artış sonucunda dünya genelinde likidite bol-

TABLO 5: DIŞ BORÇ STOKUNUN GELİŞİMİ (milyon dolar)

YIL	KAMU KESİMİ DIŞ BORCU	OZEL KESİM DIŞ BORCU	TOPLAM DIŞ BORÇ
1999	34.634	68.491	103.125
2000	40.514	77.989	118.503
2001	38.729	74.863	113.592
2002	56.773	73.232	130.005
2003	63.346	81.493	144.839
2004	68.583	93.648	162.231
2005	64.643	105.886	170.529
2006	66.576	139.895	206.471

Kaynak: Hazine Müsteşarlığı

luğu (dolar bolluğu) yaşanmıştır. Nitekim ABD'nin cari açığı bu dönemde 700 milyar doları aşarken petrol fiyatları 20 dolardan 60 dolara (bugünlerde yüz dolara) yükselmiştir.

Bu süreçte, başta Japonya olmak üzere özellikle rezerv fazlası olan gelişmiş ülkelerde iç talebin canlı tutulması amacıyla faiz oranları önemli oranda düşürülmüştür. Küre-

sel spekülâtörler için önemli arbitraj imkanları doğuran bu durum sonucunda faizin düşük olduğu ülkelerden borçlanılarak faiz oranlarının yüksek olduğu ve gelişmekte olan piyasalar (emerging market) olarak tanımlanan ülkelere borç verilmesi şeklindeki uygulama (carry-trade) büyük ölçüde artış göstermiştir.

Böylesi bir konjonktürden küresel spekülâtörler kadar kamu açıklarının devasa boyutlara ulaştığı, iç tasarrufların yetersiz kaldığı dolayısıyla dış kaynağa bağımlı hale gelmiş ülkeler de faydalanmış, görece olarak düşük faizlerle borçlanma imkanı bulmuşlardır.

Söz konusu gelişmelerin ülkemize yansımaları ise sadece kamunun açıklarının finanse edilmesi ile sınırlı kalmamış, özel sektörün de dış kaynağa yönelmesi sonucunu doğurmuştur. Nitekim tablodan görüldüğü gibi 1999-2002 döneminde dışarıdan borçlanma konusunda pek istekli olmayan özel kesim 2003 yılı sonrasında dışarıdan hızla borçlanmaya başlamıştır. Öyle ki, 2002 yılı sonunda 73 milyar dolar düzeyinde bulunan özel kesim dış borç stoku 2006 yılı sonunda yaklaşık 66 milyar dolar artarak 140 milyar dolara dayanmıştır.

Gelinen nokta itibarıyla geriye dönük bir değerlendirme yapıldığında özel kesimin çok akılcı bir borçlanma politikası izlediği anlaşılmaktadır. Zira, yabancı kaynak kullanan işletmeler, kur riski alarak da olsa, hem yurtiçine göre

daha düşük faiz ödemiş hem de, belki de daha önemli olarak, kurların gerilemesi sonucunda aldığından düşük miktarda YTL karşılığı ile bunları geriye ödeyerek adeta negatif faizle borçlanmıştır. Bu gelişme de kuşkusuz ihracat artışı üzerinde önemli katkı yapmıştır.

Bu noktayı daha iyi açıklamak açısından, bazı varsayımlara dayalı olarak, şöyle bir örnek verebiliriz; Diyelim ki, özel sektörümüz 2003 yılında, 2004 yılı sonunda geri ödenmek üzere yüzde 7 faiz ile dışarıdan 10 milyar dolar borç-

de olduğundan faizi ile birlikte geri ödenecek 10,7 milyar doların YTL karşılığı 14,98 milyar YTL olmuştur. Böylece reel sektör borçlandığından, faizi dahil, 20 milyon YTL daha az bir geri ödeme yapmış, yani negatif faiz ödemiştir. Oysa, 15 milyar YTL düzeyindeki bu dış kredi yerine içeriden YTL cinsinden borçlanılmış olsaydı yaklaşık yüzde 20 düzeyinde faiz ödenecekti. Bu durumda 15 milyar YTL'lik kredi vadesi sonunda faiziyle birlikte geriye 18 milyar YTL olarak ödemiş olacaktı. Görüldüğü gibi, 2002 sonrası dönemde dışarıdan kredi kullanan firmalar önemli ölçüde avantaj elde etmiştir. Bu noktada kamunun borçlanma stratejisindeki yanlışlığa da vurgu yapmakta fayda görmekteyiz. Küresel likidite bolluğundan faydalanmak amacıyla özel kesimin döviz ile borçlanmayı önplana çıkardığı bu dönemde ısrarla daha çok YTL cinsinden borçlanan ve döviz cinsinden iç borçları azaltan Hazine'nin çok büyük oranda zarara uğradığı açıktır. Dolayısıyla ekonomiden sorumlu Bakanlık ve bu arada Hazine bürokrasisinin borçlanmadaki stratejik hatayı görmesi ve hesap vermesi gerekmektedir.

4- İşgücü verimliliğinde artış: İhracatı zorlaştıran ulusal koşullar yanında yoğunlaşan küresel rekabet ortamı da firmalarımızı emek ve sermaye verimliliğinde artışa zorlamıştır. Böylece de firmalarımız birim maliyetleri aşağıya çekerek, yani maliyet minimizasyonunu sağlayarak ihracatlarını artırmışlardır.

Nitekim Tablo 4'ten de görülebileceği gibi, ülkemiz özel imalat sanayinde gerek çalışan kişi başına gerekse çalışılan saat başına verim düzeyi 1999 sonrasında büyük ölçüde artırılabilmiştir. Hazine Müsteşarlığı verilerine göre 2006 yılı sonunda verim düzeyi 1999 yılına göre çalışan kişi başına yüzde 54,4, çalışılan saat başına yüzde 53,7 düzeyinde artmıştır. Bu artışların daha büyük bir kısmı ise kurların gerilemeye başladığı 2002 sonrası dönemde gerçekleşmiş ve bu dönemde işgücü verimliliği yüzde 30 düzeyinde artmıştır. 2007 yılının ilk yarısında da verimlilik artışı devam etmiştir. Dolayısıyla üreticilerimiz/ihracatçılarımız kurlardaki gerilemeyi telafi etmek adına işgücü verimliliğini, kayıt dışı istihdamda yönelmedikleri varsayımıyla, önemli oranda artırmıştır.

Söz konusu veriler ülkemizde bu dönemde yaşanan yüksek oranlı büyüme hızlarına rağmen istihdam artışının, en azından özel imalat sanayinde, düşük kalmasının bir gerekçesini de ortaya koymasından bakımından önem taşımaktadır.

5- Reel ücretlerde gerileme: Türkiye, sahip olunan faktör donanımı ve buna paralel olarak şekillenen üretim yapısı çerçevesinde daha çok emek-yoğun üretim teknolojisiyle üretilen malları ihraç etmektedir. Bu nedenle üretim maliyetleri içinde işgücü önemli bir paya sahiptir. Böylesi bir üretim yapısına, sosyal güvenlik kurumlarının aktüaryal dengelerinin bozuk olması ve devlet bütçesindeki büyük oranlı açıklar nedeniyle yüksek tutulan prim ve vergi oranlarının eklenmesiyle (istihdam vergileri) işgücü maliyetleri

TABLO 6: İMALAT SANAYİNDE VERİMLİLİK ENDEKSİ

Yıl	Çalışan Kişi Başına	Çalışılan Saat Başına
1999	100,0	100,0
2000	108,8	107,6
2001	107,5	108,7
2002	118,4	118,0
2003	127,2	126,6
2004	137,6	135,9
2005	145,3	144,0
2006	154,4	153,7
2007(*)	163,3	161,0
Artış % (1999-06)	54,4	53,7
Artış % (2002-06)	30,4	30,3

(*) Haziran ayı sonu itibarıyla

Kaynak: Hazine Müsteşarlığı

lanmıştır. Bu şekilde ülkeye getirilen 10 milyar dolarlık döviz 1 Dolar=1,500 YTL paritesinden ülkemiz para birimine çevrilmiş ve elde edilen 15 milyar YTL kullanılmıştır. Paranın geri ödeme vadesi geldiğinde dolar kuru 1,400 YTL düzeyin-

Onlar erdi muradına...

**"Toplu konutta Milenyum 60 Serisi
hepimizin kurtarıcısı!"**

Osman Çolakoğlu / Müteahhit

PENZEDE OLMAK YA DA OLMAMAK; İŞTE BÜTÜN MESELE BUI

İnsanlar ev sahibi olmak için neden toplu konuta girer? Çünkü hem ekonomiktir hem de ödemeler uzun vadeye yayılır. Ama şimdi eğri oturup doğru konuşalım: Bir müteahhit, tüketiciyi gözettiği kadar kendini de kollars; yani

kazanmayacağı hiçbir işe girmez, değil mi? Kazanmalıyız ki kazandırabilelim... İşte o nedenle, diğer kalemlerde yaptığımız "kalite - maliyet" dengesi PVC sistemlerde de geçerlidir. Geçer not alan problemsiz her mal, bizim tercihimizdir yani. İyi ki varsın Esen!..

Bu ilandaki sözlerin Osman Çolakoğlu'na ait olduğu İzmir - Karşıyaka 3. Noteri Aynur Erdem tarafından onaylanmıştır.

daha önem kazanmaktadır. Bilindiği gibi istihdam vergilerinin yüksekliği işverenler tarafından sürekli dile getirilmekte ancak, sosyal güvenlik kurumlarının mali yapısı ve devlet bütçesinin durumu bu alanda üreticiler lehine bir düzenleme yapılmasına imkan vermemektedir. Ancak, bu durum beraberinde bir kısır döngü de yaratmakta, yüksek istihdam vergileri kayıt dışı istihdamı özendirerek kamu açıklarını artırmaktadır. Ülkemizde toplam istihdamın yaklaşık yüzde 48'inin kayıt dışı olması da bu değerlendirmeyi doğrulamaktadır.

İhracat artışına işgücünün dolayısıyla ücretlerdeki gelişmenin de önemli katkısı bulunmaktadır. Zira, ülkemizde 2000 yılı sonrasında özel imalat sanayinde reel ücretler önemli oranda gerilemiş ve böylece kurlarda yaşanan gerilemenin ihracat üzerinde yarattığı olumsuz etkiyi azaltıcı bir etki yapmıştır.

TABLO 7: ÖZEL İMALAT SANAYİNDE REEL ÜCRETLERİN GELİŞİMİ

Yıl	Çalışan Kişi Başına	Çalışılan Saat Başına
1999	100,0	100,0
2000	98,5	97,9
2001	83,9	83,0
2002	78,8	79,6
2003	75,1	80,0
2004	78,3	83,9
2005	79,9	85,3
2006	81,4	86,8
2007	80,0	85,3
Artış % (1999-06)	-18,6	-13,2
Ortalama (2000-06)	82,0	85,2

(*) Haziran ayı sonu itibarıyla
Kaynak: Hazine Müsteşarlığı

Tablo 5'ten görüleceği üzere, 2000-2006 döneminde ortalama reel ücret düzeyi (1999 yılında 100 olduğunu kabul ettiğimizde) çalışan kişi başına 82, çalışılan saat başına 85,2'ye gerilemiştir. Bu veriler 2006 yılı sonunda 1999 yılına göre reel ücretlerin çalışan kişi başına yüzde 18,4, çalışılan saat başına ise yüzde 13,2 oranında gerilediği anlamına gelmektedir. Bu gerileme 2007 yılının il altı aylık bölümünde de devam etmiştir.

Firmalarımız, kullandıkları üretim teknikleri (emek-yoğun veya sermaye-yoğun), dolayısıyla işgücü maliyetlerinin toplam maliyetler içindeki payı oranında bu gelişmeden olumlu yönde etkilenmiştir.

Dolayısıyla ülkemizde ihracat artışı işgücünün görece olarak fakirleşmesi pahasına gerçekleşmektedir. Bu durum, bir ülkenin uzun vadeli sosyal dengeleri açısından oldukça tehlikeli bir gelişme olarak değerlendirilebilir.

6- 2001'deki kur artışının etkisi: Bilindiği gibi 2001 yılında yaşanan ekonomik kriz ile birlikte kurlar yüzde yüze yakın oranda artış göstermiş ve bu artış 2002 yılında da devam etmiştir. Bu yüksek oranlı kur artışları sonucunda ihracatçı gelecek yıllarda kullanılabileceği derin bir nefes almıştır. Kanımızca, 1994 ve 2001 yılında yaşanan krizler ve bu süreçte kurlarda yaşanan artışlar, ihracatçıları "belki bir gün yeniden" diye düşünmeye ve böylece ümitli olmaya yöneltiyor olabilir.

TABLO 8: FİYAT, KUR ENDEKSLERİ VE ÇAPRAZ KURLAR

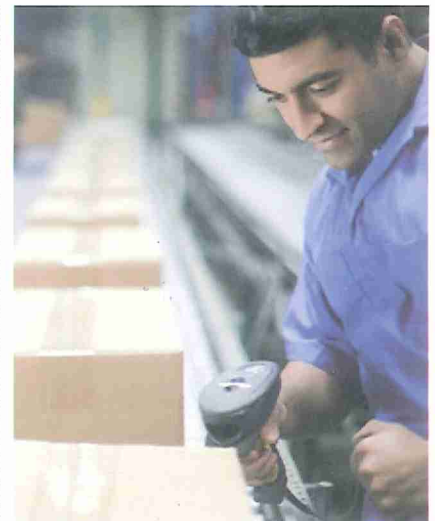
YIL	TEFE ENDEKSİ	DOLAR ENDEKSİ	EURO ENDEKSİ	Euro/\$
1999	100	100,0	100,0	1,061
2000	132,7	148,5	128,8	0,920
2001	250,1	291,7	245,4	0,893
2002	327,3	358,4	321,6	0,949
2003	372,8	355,4	379,1	1,129
2004	424,4	338,6	397,6	1,243
2005	435,7	319,2	375,6	1,246
2006	486,2	339,8	404,9	1,258
2007	505,3	310,6	400,7	1,362

Kaynak: Hazine Müsteşarlığı

7- Euro'nun değer kaybının Dolara oranla sınırlı kalması: 2002-2006 döneminde dolar kurunda gerileme yaşanırken, euronun değeri, 2005 yılı dışında, artış göstermeye devam etmiştir. Bu durum ülkemiz ihracatının çok büyük bir bölümünün Euro bölgesine olduğu dikkate alındığında kurlardaki düşmenin, en azından bu bölge için olumsuz etkisinin sınırlı kalmasına neden olmuştur. Bu süreçte bilinçli ihracatçılar ithal girdileri dolar ile almak ve ihracatı da euro ile yapmak suretiyle önemli avantajlar sağlamış ve ihracatlarını artırmıştır.

8- Çapraz kurlar(fiktif artış): İlgili Tablodan görüldüğü gibi, 2002 yılından itibaren euro dolar karşısında önemli oranda değer kazanmış ve parite 0,89'dan 1.25'e kadar yükselmiştir. Bu değişim euronun dolar karşısında yüzde 40 dolayında bir değer kazanması anlamına gelmektedir.

Bilindiği gibi Türkiye dış ticarete ilişkin verileri dolar cinsinden tutmaktadır/açıklamaktadır. Bu nedenle, örneğin 2001 yılında yapılan 100 euroluk ihracat hesaplamalara 89 dolar olarak kaydedilirken 2006 yılında 125 dolar olarak kaydedilmiştir. Yani euro cinsinden ihracat aynı kalmış bile olsa, dolar cinsinden yaklaşık olarak yüzde 40 dolayında artmış görünmektedir. Dolayısıyla ihracat artışımızın bir kısmı kağıt üstünde(fiktif) bir artıştır.

TABLO 9: ÇAPRAZ KURLAR VE İHRACAT ÜZERİNE ETKİSİ

Yıl	Dolar bazında İhracat (Milyon Dolar)	EURO/DOLAR	Euro bazında ihracat (Milyon Dolar)
1999	26.587	1,061	25.058
2000	27.775	0,92	30.190
2001	31.334	0,893	35.088
2002	36.059	0,949	37.997
2003	47.253	1,129	41.854
2004	63.075	1,243	50.744
2005	73.476	1,246	58.970
2006	85.535	1,258	67.993
2007(*)	67.123	1,362	49.283

Kaynak: Hazine Müsteşarlığı

Tablo 7 incelendiğinde Euro bazında ihracattaki artışın dolar bazındaki artışa oranla daha düşük kaldığı görülmektedir. Bu veriler ihracatımızın Euro ile yapılan kısmının dolar cinsinden yayınlanan ihracat verilerinde fiktif bir artış yarattığını açıkça ortaya koymaktadır.

1999-2006 döneminde yıllık ortalama ihracat artışı dolar bazında yüzde 18,5, Euro bazında yüzde 15,4 olarak gerçekleşmesi de bu savımızı desteklemektedir.

9- İç talepteki yetersizlik: Ülkemizde 2002 yılı sonrasında konut, beyaz eşya ve otomotiv gibi bazı sektörlerde iç talep canlanması yaşanmış olsa da, diğer bir çok sektörde talep daralması görülmüştür. Bu, işsizliğin artması kadar orta ve dar gelirli kesimlerin reel gelirlerinde belirgin bir artış yaşanmamasının da etkili olduğu bir sonuçtur. Bu durumda cazibesini kaybeden iç piyasa nedeniyle ihracat, düşen kâr marjlarına rağmen, artırılmak durumunda kalmıştır. 2007 yılında bu durumun belirgin bir hale geldiğini, 2008 yılında ise daha da belirginleşeceğini söylemek mümkündür.

10- Pazarı kaybetmeme çabası: Kanımızca, 2002 yılı sonrasında ihracat artışını destekleyen son faktör çok zor kazanılan yurt dışı pazarlarını kaybetmek istemeyen ihracatçılarımızın çok düşük kâr marjıyla hatta bazen zararına da olsa geleceğe ilişkin olumlu beklentilerle (kurların mevcut düşük düzeyini koruyamayacağı beklentisiyle) ihracat yapmaya devam etmesidir.

11- Kur artış beklentisi,

Türkiye'nin ezberinde, 1980, 1994 ve 2001 deneyimlerine bağlı olarak belli aralıklarla bir kur artışı olacağı şeklinde bir kanı oluşmuştur. Yukarıda da vurgulandığı gibi, heran önemli oranda kur artışı olabileceği beklentisi ihracatçılarımızın risk olarak ihracatlarını artırma çabasına girmelerine zemin hazırlamıştır. Bu beklentinin bugünlerde, yaşanan ulusal ve küresel ekonomik ve siyasi gelişmeler nedeniyle, daha da artmış olduğunu söylemek mümkündür.

12- Taşeronlaştırma

İhracat artışında etkili olduğunu düşündüğümüz bir diğer faktör ise taşeronlaştırma veya bir başka deyişle fason üretime yönelmedir. Nitekim, bazı firmalar kendi işletmelerinde yaptığı üretimi fason atölyelere kaydırmıştır. Zira, fason atölyelerde, bilenen nedenlerle, işgücü maliyetleri daha düşüktür. Böylece ihracatçı firmalar hem üretim maliyetlerini aşağıya çekmiş hem de genel idare giderlerinden tasarruf ederek ihracat artışının sürmesine imkan sağlamıştır. Ancak, bugün bu yönelimden elde edilecek katkının da sonuna geldiğini düşünmekteyiz.

Sözkonusu veriler

Ülkemizde bu dönemde yaşanan yüksek oranlı büyüme hızlarına rağmen istihdam artışının, en azından özel imalat sanayinde, düşük kalmasının bir gerekçesini de ortaya koyması bakımından önem taşımaktadır.

13- Kurumlar vergisi oranının düşürülmesi

Ülkemizde son yıllarda yaşanan ihracat artışında rolü olduğunu düşündüğümüz son faktör ise Kurumlar vergisinin yüzde 30'dan yüzde 20'ye düşürülmesidir. Bu gelişme firmalarımızın düşen kurlara bağlı olarak kar marjlarında yaşanan gerilemeyi bir ölçüde telafi etmiştir. Ancak, bütçenin durumu itibarıyla, burada daha fazla bir vergi indirimi sözkonusu olamayacaktır. Dolayısıyla bu indirimin ihracat üzerindeki olası olumlu etkisi de kullanılmış ve bitmiştir.

SONUÇ:

Bugün ülkemizde mevcut koşullara baktığımızda karşımıza şöyle bir tablo çıkmaktadır; kurlar ve faiz gerilemesinde tabana ulaşılmış, verimlilik artışında sona yaklaşmış, 2001 devalüasyonunun etkisi bitmiş, ihracatçının cephanesi kalmamıştır. Yani son dört yıldır ihracat artışına imkan sağlayan ulusal ve küresel faktörler önemli ölçüde artık ortadan kalkmıştır. Bir başka deyişle deniz bitmiştir. İhracatçıların artan feryadının temel nedeni de budur. Türkiye'nin ihracatçı için koşulları değiştirmesinin/yenilemesinin zamanı gelmiştir. Bunun zamana yayılarak yavaş yavaş yapılması uygun olacaktır. Aksi halde, mevsim ekonomide sonbahara dönebilecektir.

Taşıma Hukukunun önemi üzerine

Taşıma hukukunun önemi her geçen gün artmaktadır. Özellikle uluslararası ticari ilişkilerin artması, uzak piyasalardaki cazip ürünlerin iç piyasada satılmasının karlı bir işe dönüşmesi taşıma işlerinin sayısını ve kapsamını arttırmıştır. Taşıma hukuku kendine özgü kuralları olan son derece teknik ve kapsamlı bir hukuk dalıdır. Kara taşıma işlerine ilişkin Türk Ticaret Kanununun 763-815. madde hükümleri, CMR olarak kısaltılan Karayolu ile Eşya Taşınmasına İlişkin Uluslararası sözleşme hükümleri bu uyumsuzlukların çözümünde başvurulan başlıca kaynaklardır.

Taşıma hukukunun diğer bir boyutu deniz yoluyla taşıma işleridir. Deniz ticaretinden kaynaklanan uyumsuzluklar, Türk Ticaret Kanununun 816-1262 maddeleri çerçevesinde bir çözüme kavuşturulmaya çalışılır.

Yolcu taşıma, demiryolu taşımacılığı, kargo işleri, hava yolu ile yapılan taşımalar hep taşıma hukuku üst başlığı altında yer alan taşıma çeşitleridir.

Görüldüğü gibi teknolojinin ve ticaretin gelişmesi ile taşıma işlerinin çeşitliliğini ve sayısını arttırmıştır. Bu nedenle taşıma işiyle uğraşanlara olası uyumsuzluklarında yararlı olabileceği ümidiyle birkaç pratik bilgi vermek istiyoruz.

Özellikle yurt içinde kara taşımacılığı yapanlar şu hususta dikkatli olmalıdır. Yapılan taşımada malı taşıyan kişi (taşıyıcı), eşyanın kendisine teslim edildiği tarihten gönderilene teslim olunduğu tarihe kadar geçen süre içinde malın uğradığı zarar veya hasardan sorumludur (TTK 781). Ancak taşıma sırasında malın çalınması, hasara uğraması gibi durumlarda taşıyıcı her zaman sorumlu tutulmayabilir. Taşıyıcı bu kayıp veya hasarın kendi kusurundan doğan bir sebepten eşyada zaten mevcut noksan veya ayıplardan, veya eşyanın niteliğinden veya ambalajının fena yapılmasından gönderen veya gönderilenin filenden yahut verdiği emir veya talimatın uygulanmasından ileri geldiğini ispatlarsa, sorumluluktan kurtulabilir.

Ancak, uygulamada taşıyıcıların taşınan maldaki meydana gelen hasar ve kayıp nedeniyle açılan davalarda, davaya katılmadıkları ve yargılamaya katılmadıkları görülmektedir. Taşıyıcılar yargılamaya katılmayarak davayı reddetmiş sayılmaktadırlar. Ancak bu tutumları ile kanunun kendilerine verdiği sorumluluktan kurtulma şansını da büyük ölçüde kaybederler. Sonuç olarak taşıyıcı kusursuzluğunu kanıtlayamamış kabul edilir. Maldaki kayıp ve hasar oranında tazminat ödemek zorunda kalır.

Deniz yoluyla taşıma işi yapanların yararlanabileceği bir başka pratik bilgi şudur. Deniz yoluyla yapılan taşıma işlerinde taşıyan kural olarak malların yüklenmesi, istif, taşınması ve boşaltılması sırasında basiretli tacirin göstereceği derecede özen göstermek ve tedbirli davranmak zorundadır. Aksi halde malların kaybindan ve uğradığı hasardan sorumlu olur (TTK 1061).

Türk Ticaret Kanununda taşıyanın sorumlu tutulduğu özel durumlar bulunmaktadır. Bunları üst başlıklar halinde şu şekilde sıralayabiliriz.

Taşıyanın geminin başlangıçtaki elverişsizliğinden kaynaklanan sorumluluğu; Taşıyanın taşıma işini gerçekleştireceği gemi, yolculuğa uygun olmalıdır. Taşıyan taşıyacağı yüke, gidilecek yola ve denize uygun bir gemi tahsis etmelidir. Eğer taşıyanın gemisi daha başlangıçta eksiklik ve elverişsizlik taşıyorsa, taşıyan bu yüzden doğan tüm zararlardan sorumlu olur (TTK 1019).

Taşıyanın yükü kararlaştırılan gemiden başka bir gemiye yüklemesi veya aktarmasından doğan sorumluluğu;

Taraflar arasında navlun sözleşmesi kurulurken, geminin özellikleri önem taşıyabilir. Özellikle değerli, kolayca kırılabilen veya çabuk bozulabilen malların taşınmasında, geminin hızı, sınıfı, teknik donanımı büyük önem taşır. Bu nedenle taşıtanın izni olmaksızın yükün başka gemiye yüklenmesi veya aktarılması durumlarında taşıyan bu yüklemeye ve aktarmadan kaynaklanan zararlardan sorumlu tutulmuştur (TTK 1028)

Taşıyanın yükü güvertede taşınmasından kaynaklanan sorumluluğu;

Taşıyanın yükü güvertede taşıyabilmesi yükletenin rızasına bağlıdır. Eğer taşıyan, yükletenin haberi ve izni olmaksızın, yükü geminin güvertesinde taşırsa daha ağır bir sorumlulukla karşılaşır. Güvertenin deniz tehlikelerine daha açık bir alan olması, taşıyanın sorumluluğunu arttırmaktadır (TTK 1029).

Taşıyanın haksız sapmadan sorumluluğu;

Taşıyan ve kaptan yükü en elverişli yolu izleyerek varma limanına ulaştırmakla yükümlüdür. Bu kuralın ihlali taşıyanın sorumluluğunu doğurur (TTK 1061)

Türk Ticaret Kanununda düzenlenen bu özel sorumluluk hallerinin yanı sıra taşıma sözleşmesinin süresinde yerine getirilmemesinden (gecikmeden) doğan sorumluluk, taşıma sözleşmesinin taşıyanın kusuru ile gerçekleştirilmemesinden doğan sorumluluk ve yanlış konişmento düzenlenmesinden doğan sorumluluk halleri bulunmaktadır.

Kanun koyucu taşıyana birçok sorumluluk halleri yüklemiştir; ancak bazı durumlarda da taşıyanın sorumlu olmayacağını açıkça düzenlemiştir. Böylece taşıyan ile sözleşmenin diğer tarafları arasında bir menfaatler dengesi kurulmak istenmiştir.

Taşıyanın sorumlu olmadığı haller ise başlıca şunlardır (TTK 1063).

Denizin yarattığı tehlikelerden

Savaş nedeniyle uğranılan kayıp ve hasarlardan

Mahkemelerin el koyma kararlarından

Grev, lokavt gibi hallerde

Denizde can ve mal kurtarma faaliyeti nedeniyle

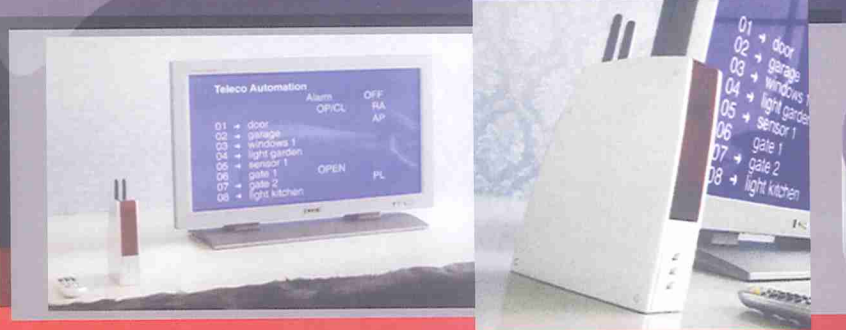
Malın haciminde ve miktarında kendiliğinden meydana gelen eksilmelerden, malın gizli ayıplarından veya malın kendine özgü yapısından kaynaklanan ayıplardan

Bu hallerin gerçekleşmesi durumunda kural olarak taşıyan maldaki eksiklik ve hasardan sorumlu tutulmaz.

Ayrıca taşıyanın sorumluluğunun ortadan kaldırılması için sorumsuzluk kayıtları olarak adlandırılan, taşıma sözleşmesinin ihlali durumunda gerçekleşecek zarardan tazminat talebi doğmasını engelleyen sözleşmelerden yararlanılabilir. Fakat Türk Ticaret Kanununun taşıyanın sorumlu tutulmasına ilişkin emredici düzenlemeleri karşısında (TTK 1061,1062, 1116, 1117) bu sorumsuzluk kayıtlarının geçerliliği oldukça sınırlandırılmıştır.

Görüldüğü üzere taşıma hukuku, deniz, hava, kara, yolcu, eşya gibi çeşitli konuları ve kendine özgü kuralları bulunan ve sürekli gelişme gösteren bir hukuk dalıdır. Avrupa Birliği sürecinde bulunan ve uluslararası ticarete büyük önem veren ülkemiz açısından da her geçen gün daha fazla uygulama alanı bulmaktadır. Taşımacılık işi ile uğraşan ve uğraşmayı düşünenlerin, kazasız taşımalar gerçekleştirmelerini temenni etmekteyiz.

EVİNİZ YETERİNCE AKILLI MI?

Akıllı bir ev; havuz suyu sıcaklığından, yemeğin pişme derecesine, fısıkiyelerin çalışma saatinden, odalarınızın ısısına değin tüm konforunuzu tam istediğiniz gibi düzenler...

Panjurlardan müzik sistemine evinizin her köşesini, dokunmatik bir ekran ya da bir uzaktan kumanda ile tek noktadan, kolayca kontrol etme olanağı sunar.

Akıllı bir ev; sabit ya da cep telefonundan veya internet aracılığıyla istediklerinizi gerçekleştirme özgürlüğü verir; hırsızlık, yangın, deprem gibi durumlarda gazı, suyu, elektriği keserek önlemleri alır, size ve gerekli yerlere haber verir.

Tüm bunları yapamayan bir ev sizce yeterince Akıllı mıdır?

METAFOR; günümüzün en yüksek teknolojilerini en rahat kullanım özellikleriyle birleştirerek müşterilerinin ihtiyaçlarına tam cevap veren "Akıllı Ev Sistemleri" kurar...

METAFOR

ELEKTRONİK İNŞAAT SANAYİ VE TİC. LTD. ŞTİ.

Hürriyet Blv. No: 4/1 Kavala Plaza Kat:7/704 Çankaya - İZMİR
T. 232. 489 5141 • F. 232. 489 6885 • e-mail: info@metaforelektronik.com

Türk Ticaret Kanunu Tasarısının getirdiği yenilikler (I)

Ekonominin dinamik yapısı, özellikle uluslararası ticaretin yaygınlaşması ve internet üzerinden ticaret yapılmaya başlaması karşısında, daha modern, yeniliklere daha kolay uyum sağlayan bir kanun yapma ihtiyacı ortaya çıkmıştır. Mevcut Ticaret Kanunumuz, gerek doktrinde, gerekse uygulamacılar tarafından birçok yönden eleştirilmekte ve Kanunun günümüz ticaret koşullarına uyum sağlamadığı ve değiştirilmesi gerektiği uzun zamandır konuşulmaktadır. Bunların yanı sıra, Yeni Bir Türk Ticaret Kanunu hazırlama, ihtiyacı ve bunu pratiğe geçirme sürecinin hızlanmasında, Avrupa Birliğine katılma süreci de etkili olmuştur.

6762 sayılı mevcut Türk Ticaret Kanunumuz 29.6.1956 tarihinde kabul edilmiş ve 1.1.1957 tarihinde yürürlüğe girmiştir. Türk Ticaret Kanunu, ülkemizin ticari hayatını yakından ilgilendiren, oldukça önemli temel bir kanundur. Ticari hayatın hızlığı ve değişkenliği, ekonomik gereklilikler çeşitli zamanlarda Ticaret Kanunumuzda değişiklikler yapılmasını gerektirmiştir. Ancak yapılan değişikliklere rağmen, Ticaret Kanunumuz, günün ihtiyaçlarına tam anlamıyla cevap verememiş, ticari ilişkilerde ortaya çıkan sorunlara çare olamamıştır.

Ekonominin dinamik yapısı, özellikle uluslararası ticaretin yaygınlaşması ve internet üzerinden ticaret yapılmaya başlaması karşısında, daha modern, yeniliklere daha kolay uyum sağlayan bir kanun yapma ihtiyacı ortaya çıkmıştır. Mevcut Ticaret Kanunumuz, gerek doktrinde, gerekse uygulamacılar tarafından birçok yönden eleştirilmekte ve Kanunun günümüz ticaret koşullarına uyum sağlamadığı ve değiştirilmesi gerektiği uzun zamandır konuşulmaktadır. Bunların yanı sıra, Yeni Bir Türk Ticaret Kanunu hazırlama, ihtiyacı ve bunu pratiğe geçirme sürecinin hızlanmasında, Avrupa Birliğine katılma süreci de etkili olmuştur. Avrupa Birliği sürecinde bulunan Türkiye'nin Avrupa Birliği müktesebatına uyum çabaları, yeni bir Türk Ticaret Kanunu yapılmasını adeta zorunlu hale getirmiştir. Tüm bu ihtiyaçlar nedeniyle 1999 tarihinde TC Adalet Bakanlığınca "Türk Ticaret Kanunu Komisyonu oluşturulmuş ve bu komisyonda bulunan çok değerli bilim adamları ve uygulamacıların yoğun çabaları sonucunda Türk

Ticaret Kanununu Tasarısı ortaya konmuştur. Türk Ticaret Kanunu Tasarısı "başlangıç ve son hükümler" hariç olmak üzere, "Ticari işletme", "Şirketler", "Kıymetli evrak", "Taşıma işleri", "Deniz ticareti" ve "Sigorta hukuku" olarak altı kitap-
tan ve 1514 madde ve bir geçici maddeden oluşmaktadır. Her bölümde önemli değişiklik yapılmıştır. Bu nedenle ticari faaliyet alanı ne olursa olsun, Tasarıdaki yenilik ve değişiklikler her taciri yakından ilgilendirmektedir. Tasarının genel hatlarıyla incelenmesi dahi oldukça geniş bir çalışmayı gerektirmektedir. Yazımızın bu bölümünde, Tasarının "Başlangıç hükümleri" ve "Ticari işletme" bölümünde yer alan önemli değişiklik ve yenilikleri incelemeyi, sonraki bölümleri daha ileri tarihlerdeki yazılarımızda tanıtmayı uygun bulduk. Başlangıç hükümleri ve ticari işletme bölümünde yer alan değişiklik ve yenilikleri şu şekilde özetleyebiliriz. Tasarıya ilişkin söyleyebileceğimizi ilk yenilik, Tasarının dilinin son derece sade ve anlaşılır olduğudur. Diğer bir yenilik "ticari işletme" kavramındadır. Tasarıda, ticari işletme tanımlanmış ve ticari işletme, Tasarının merkez kavramı olarak yerini almıştır. (Tasarı m. 1)

Taraflar arasında faizin serbestçe belirlenebileceği ve ticari işlerdeki faizde ilgili mevzuat hükümlerinin uygulanacağı düzenlenmiştir. (Tasarı m. 8- 10)

Tacirler arasında, temerrüt, dönme ve fesih ihtar ve ihbarlarının noter aracılığıyla, iadeli taahhütlü mektupla veya telgrafla yapılması geçerlilik şartı olmaktan çıkarılmış, ispat şartı olarak kabul edilmiştir. (Tasarı m. 18/3)

Uygulama alanı olmadığı gerekçesiyle Ticaret işleri telallığı çıkarılmıştır. Telallığa ilişkin olarak Borçlar Kanunundaki hükümlerden yeterliği olduğu kabul edilmiştir.

Ticaret sicilinin ticaret ve sanayi odalarında tutulacağı ve ayrıca TOBB nezdinde bilgi bankası arşivi oluşturulacağı düzenlenmiştir. (Tasarı m. 24) Ticaret sicilinde tutulan kayıtların yanlışlığından kaynaklanan zararlardan, ilgili oda ile devlet müteselsilen sorumlu tutulmuştur. (Tasarı m. 25/2) Şirket kurucuları açısından önemli bir yenilik olarak, şirketin tescil anı, harcın yatırıldığı andır. Tescil anı olarak harç tarihi esas alınacaktır. (Tasarı m. 27) Tasarı ayrıca tescilde görünüşe güven ilkesini hayata geçirmektedir. Bu ilke ile, tescil ile ilan edilen hususlarda farklılık varsa, ilana güvenen iyi

niyetli kişiler korunacaktır. (Tasarı m. 37) Tasarının tümüne hakim olan şeffaflık ilkesinin bir yansıması da, ticaret unvanında görünmektedir. Tacirlerin ticari belgelerinde unvanlarının yanı sıra sicil numaraları, ticari işletmenin merkezi, sermaye şirketi ise, sermaye miktarı ve internet sitelerinin adreslerini belirtmeleri gerektirir. (Tasarı m. 39/2)

Ticaret unvanlarının korunması konusunda, gerçek kişi, tüzel kişi tacir ayrımı kaldırılmış ve ticaret ünvanlarının Türkiye çapında korunacakları kabul edilmiştir. (Tasarı m. 52) Haksız rekabet sistemi yenilenmiş, kamu düzenini ve tüketicileri daha çok koruyan hükümler getirilmiştir. (Tasarı m. 54-63) Tacirlerin Türk Muhasebe standartları sistemine uygun olarak, kayıtlarını tutmaları öngörülmüştür. Bu muhasebe sistemi, Uluslararası Finans Raporlama Standartları sistemi olarak adlandırılan ve tüm dünya tarafından kabul gören yeni bir sistemdir. (Tasarı m. 64)

Tasarıdaki en önemli değişikliklerden biri ticari defterler konusunda yaşanmıştır. Ticari defterlerin delil olma özellikleri, ticari defterlerdeki kayıtlarla ispat prosedürü büyük oranda değişmiştir (Tasarı m. 83).

Acentelerin hakları, özellikle acentenin ücrete hak kazanma ve ücretin muacceliyet zamanları ayrıntılı olarak düzenlenmiştir. (Tasarı m.113-116) Müvekkile, acenteye hak ettiği ücrete ilişkin bilgi verme yükümlülüğü getirilmiş ve müvekkilin borçları emredici olarak düzenlenmiştir. (Tasarı m. 116/ 2 ve 120)

Acenteye, denkleştirme talep etme hakkı gibi yeni haklar tanınarak, acentelerin sözleşme sonrası hukuki durumları geliştirilmiştir. (Tasarı m.122) Görüldüğü üzere, Tasarının başlangıç hükümlerinde ve ilk bölümünde dahi her biri önemli birer yenilik olan bir çok değişiklikler bulunmaktadır. Tasarının kanunlaşması durumunda, bu değişiklikler uygulama alanı bulacak ve umarız mevcut sorunların giderilmesinde olumlu rol oynayacaktır.

Kanun hazırlanması faaliyeti ne derece önemliyse, kanunların uygulanması faaliyeti de bir o kadar önemlidir. En iyi kanunların bile kötü uygulamacıların elinde, gerekli işlevini yerine getirmediği, iyi uygulamacıların ise her durumda adalete uygun çözümler yaratabileceği gerçeği unutulmamalıdır.

Tire Kaplan'da... İyi beslen iyi yaşa...

Ege Mutfağı bir kez daha yinelemekte zarar yok, dünyanın en zengin mutfaklarından biri... Bu mutfağı bütün gelenekselliği ile yaşatmaya çalışanları da alkışlamak gerek... 1993'e kadar İstanbul'da işletme-finans faaliyetlerinde bulunan büyük kentin yoğun iş ortamı ve trafiğinden sıkılan Lütfi Çakır doğduğu Tire Kaplan köyünde yöreye özgü bir lokanta açmaya karar verdiğinde dostları, "yapma, etme, paranı batırırın" demişler... Ama aradan geçen 15 yıl içinde Kaplan Dağ Restoran ülkemizin önde gelen restoranları arasına girmiş bile. Fikrini ilk önce eşi Hürmüz Hanım'a açan ve ondan da onay alan Lütfi bey, eski bir yapıyı, uzun bir tadilattan sonra tüm Tire'yi kuşbakışı gören bir yerde Dağ Restoran'ı açmış. Eski dönemlerde burada kaplanlar çok bulunduğu için bu hayvan ile aynı ismi alan 400 kişilik nüfusa sahip Kaplan köye açılan lokanta köyün de ekonomik yaşamını etkilemiş ve bölgeye inanılmaz bir çekicilik ve hareket getirmiş. Tire'ye girdiğinizde 4 km uzaklıktaki Kaplan köye zeytin ve ceviz ağaçları eşliğinde giriliyor. Doğanın sunduğu temiz hava ve pınarlardan akan suyun eşliğinde bir noktada kurulu Dağ Restoran...

İçeriye girildiğinde ise gözünüze işletmenin ahşap yüksek tavani ve yüzünüze vuran gürül gürül yanan çini sobasının sıcaklığıyla antika eşyalar çarpıyor. Cam kenarı bir

masaya oturduğunuzda ise Tire ile ovasını tabak gibi gören manzarasını seyretmeye doyamıyorsunuz.

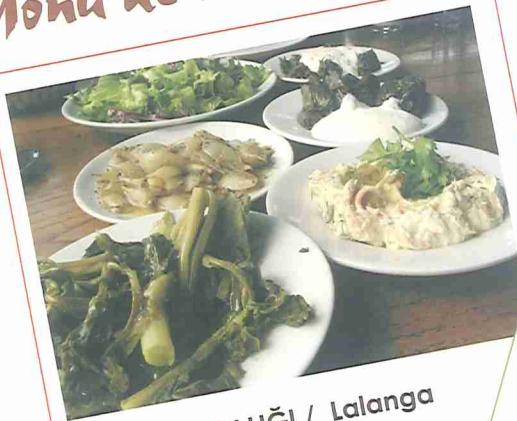
Bu mükemmel manzaranın yanına bir de özgün yemekler var... Tire mutfağının en önemli yemekleri ile ot kültürünün özgün

yemekleri tek tek sunuluyor. Sunum

önce soya soslu pazı, okma (peynirli salata), ot kavurması, arpacık soğan, turp otu, cücük (lahana filizi), pancar, salata ve çok nadir bulunan kuzukulağı ile kekik tabağı ile başlıyor. Ardından sırayı sıcaklardan patlıcan balığı, keşkek (Yörenin en ünlü yemeği), marul yemeği, tire köfte veya isteğinize göre ızgara çeşitleri alıyor. Ve bunların ardından tadına doyum olmayan ve insanın yedikçe iştahını arttıran tatlılar karpuz kabuğu reçeli, kabak tatlısı, karadutlu lor ve kroka ceviz ile bu müthiş yemek keyfi sona eriyor. Kaplan Dağ Restoran aslında tam bir aile lokantası. Restoranın sahibi Lütfi Çakır etleri, eşi Hürmüz hanım ise soğuk mezeleri yapıyor. Ege Üniversitesi Devlet Konservatuarında okuyan büyük oğlu Serkan haftasonları gelerek onlara yardım ederken, 8 yaşındaki küçük oğulları Deniz ise lokantanın maskotu olmuş durumda.

Adres: Kaplan Köyü, Tire-İzmir
Tel: 0 232 512 66 52, 0 232 512 22 55

Mönü'den Seçmeler

PATLICAN BALIĞI / Lalanga

Malzeme
2 Patlıcan (Kişi sayısına göre)
2 bardak un
1 yumurta
1 bardak süt
Yarım çay kaşığı karbonat

Yapılışı

Malzemeyi bir kaba döker ve su ile boza kıvamına getirinceye kadar karıştırırız. Bıçak sırtı kalınlığında kesilen patlıcanlar bu karışıma bulanıp yağda kızartılır.

MARUL YEMEĞİ

Malzeme
1 tane marul (uzun yapraklı)
2 bağ taze soğanın yeşil yaprakları
2 bağ dere otu
4 domates
250 gr kıyma

Yapılışı

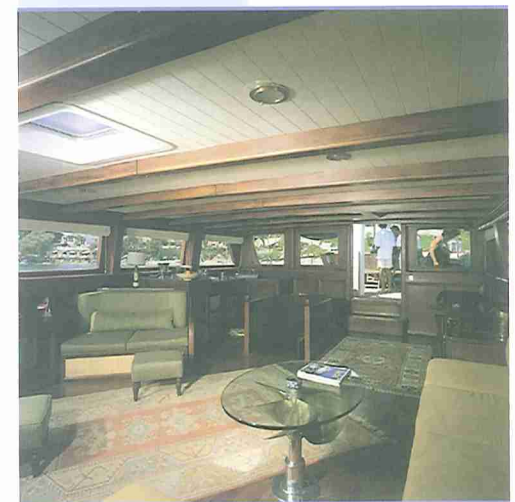
Taze soğan kavrulur. İçine kıyma, domates, dere otu ve marul atılır. İyice kavruıldıktan sonra su ilave edilerek pişmesi beklenir ve servis yapılır.

TİRE KÖFTE

Malzeme ve yapılışı

Tuzda bekletilmiş dana eti 3 kere çekilip kıyma haline getirilir ve şişe dizilir. Maangalda pişirilmiş olarak saklanan köfte, tereyağı, domates ve biber ile pişirilerek servise hazır hale getirilir

Our Company has been established with the aim of serving many people who might be interested in spending their holidays on a yacht but have very little or no idea as to where they should begin.

We take pride in the fact that the services we have been meticulously providing have been considered by countless people as "The only real opportunity for an unforgettable holiday"

Relying on our experience over the last 31 years, we do look forward to the opportunity of welcoming you in Turkey with the promise of a pleasant and memorable holiday.

TRAVEL AND YACHT MANAGEMENT INC.
 Cafer Paşa Caddesi No:15 48400 Bodrum - Turkey
 Phone: +90 252 316 2309 Fax: +90. 252 316 3522
 motif@motifyachting.com

www.motifyachting.com

Sedat İLHAN
E.General
sedatilhan@tnet.net.tr

Bozuşmadan da öte...

Akillara durgunluk veren bir davranış ile ülkemizde, başa sarılan bir başlıkla yaratılan durumu sanırım artık politik kaos olarak adlandırmak da yeterli olmayacak. Her yönüyle kötü bir yönetimin içindeyiz.

Dışta ise 3 Nisan NATO zirvesinde füze kalkanının bütün ülkeleri kapsamı, Arnavutluk ve Hırvatistan'a üyelik teklifi. NATO'yu içinde bulunduğu olumsuzluklardan kurtaramıyor. Elimizin altında kayıp gitmesinden söz edilen "Yaşamsal Güvenlik Garantimiz NATO" durumu endişe vericidir.

Her ne kadar Türk yayın hayatında pek yer almıyorsa da, bugünlerde dünya araştırma kaynakları çok önemli bir konu ile dolular: ABD-AB arası anlaşmazlıklar "Bozuşmadan da Öte (More Than Quarrel) İçerik almaya başlıyor. Kimsenin dili varmıyor amma, bazı daha gerçekçi kaynaklar bu durumu bir çatışma olarak nitelemekteler.

Ne ad verilirse verilsin, bu iki dev ABD ve AB arası anlaşmazlıklar işbirliğini olumsuz etkilemeye başladı ise, ki durum onu işaret ediyor, durum yalnız Batı için değil ülkemiz açısından da önemlidir.

NATO'DAKİ ABD-AB ANLAŞMAZLIKLARI

NATO Başaramazsa Avrupa Güvenliği de Çöker

Bugün NATO kuvvetlerinin Afganistan'daki başarısız girişimlerini "NATO ölümcül bir yara almıştır, şayet halihazırda artık ölmediyse" gibi ağır ifadelerle ele alan yayın organları bu kuruluşun geleceği konusunda ümitlerini yitirmiş görünüyorlar. Avrupa'nın Afganistan'daki yetersizliğini bir kenara bırakalım, AB'nin kurulduğu günden beri sözü edilen ESDP-Avrupa Güvenlik ve Savunma Politikasının da üyeler yarım asırdır anlaşamıyorlar.

Düşünebiliyor musunuz, adı birlik olan, esasında politik, ekonomik, sosyal, kültürel, teknolojik ve bilimsel konuların hiçbirisinde birleşmemiş AB'nin şimdiye kadar ortaklaşa aldığı bir politik karar da bulunmuyor: Bosna Hersek, Sırbistan ve Kosova konularında AB, adet'i ve çile ABD uydusu gibi davranarak temizliği ona yaptırmıştır. İşte bu kurum şimdi NATO için gerekenleri yapmayarak bu kurumun maalesef sonunu hazırlamaktadır. Kendi kişisel çıkarlarının

ihtirasında boğulmuş Avrupa, bununla kendi güvenliğini de tehlikeye atmıştır.

*Yarım Asırdır Birlik Olamamış AB'nin Uyumsuzluğu

Kosova Olayı: 17 Şubat 2008 tarihinde özgürlüğüne kavuşan bu yeni devlet konusunda AB hala ortak bir kabul bildirimini sunmamıştır. İspanya olayın BAAS'ı harekete geçireceğinden korkmaktadır

Sudan ve Chad: Ortada Darfur'da bir katliamdan söz edilirken, işler Birleşmiş Milletlerde de çıkmaza girdi. Barış gücü girişimleri için AB en örnek kuruluş görüntüsü verirken bu konuda da geç kaldı ve silahlı kuvvetlerin kullanılmasını gerektirecek bir durumdan söz etti. Sudan Hükümetinin muhalefeti ve üye ülkeler arası anlaşmazlık sonuca gitmeyi engelledi. Chad'da ise 3500 kişilik kuvvetin çoğunluğunu eski sömürgesinde asker bulunduran Fransız kuvvetlerinde-noluşu da ayrıca sorun yarattı.

Afganistan: Halihazırda NATO kuvvetlerine gerekli desteği vermeyen AB üye ülkeleri aynı zamanda daha kolaylıkla yapabilecekleri kalkınma desteğinde de başarılı olamadılar. Bütün bunlar NATO'nun sorumluluk sahasını genişleterek Doğuya dönük girişimlerde bulunmasından sonra oluştu ve 26 NATO üyesi, kuvvet kullanmaktan (Realism) kaçınan ve başkalarını da düşündüklerini iddi ettikleri bir politika (Altruism) benimseyerek kendilerini idealist olarak niteledi. AB'nin ESDP'si ile NATO'nun yaşatılmayacağı artık anlaşılabilir bulunuyor. Bu durum yetmiyormuş gibi, NATO'nun Hırvatistan, Arnavutluk, Makedonya'yı alıp, orta vadede de Gürcistan ve Ukrayna'ya uzanılacağından söz edilmesi korkarım ittifakın sonunun gelişini hızlandıracaktır.

*İttifakın Yaşatılması İçin Gerekirse NATO Yerine Yeni Bir İttifak, ETO (EuroAsia Treaty Organization) yaratılabilir...

Gün geçtikçe gelişen ve içerisine Hindistan, Pakistan ve İran'ıda (Gözlemci statüsünde) alan SCO-Şangay İşbirliği Kuruluşu, orta vadeyi dikkate alarak NATO karşısına bu kuruluşu getirmiş bulunmaktadır. Bazı jeostratejik değerlendirmelerden yoksun söylemler ile ülkemizi SCO' üye olarak yakıştıranlara da rastlanmaktadır. Esasen böyle bir durum söz konusu olduğunda ilk itiraz Çin'den gelmiştir.

Batıya karşı olmak ulusal hedefimize de aykırıdır. Türkiye Avrupalıdır ve ülkemiz Avrasya'da bir bölgesel güç olmayı hedeflemektedir. Gerektiğinde Türkiye; NATO'yu tekrar yaşatmış olmak için yeni bir ETO'yu –Avrasya İttifakı Kuruluşunu (Euroasia Treaty Organization), ABD ile işbirliği halinde Almanya, İngiltere, İtalya gibi ittifakın güçlü ülkeleri ile yeniden yaratmaya öncülük yapabilir.

DiĞER ANLAŞMAZLIK KONULARI

Kaynakları incelediğimizde görüyoruz ki ABD ve AB bir çok küresel konularda kati olarak karşı karşıyalar.

Çatışmaya DönüŖen Anlaşmazlık Konuları:

Uluslar arası Cinayet Mahkemesi (ICC-International Criminal Court), İklim deęiŖimi konusundaki Koyoto Protokolü, Anti personel mayın üretiminin yasaklanması, Biyolojik Farklılık Anlaşması (Biodiversity Treaty) , Anti Ballastik Füze Anlaşması (Anti-Ballastic Missile Treaty) , Ulusal Füze Savunma Yöntemi (National Missile Defence System) , Ayrıntılı Nükleer Deneme Yasaklaması Anlaşması (Comprehensive Test Ban Treaty) , Küçük çaplı silahların ihracının sınırlandırılması, WTO- Dünya Ticaret Örgütündeki çevre ile ilgili konular, Yiyeceklerin genetik olarak deęiŖime uğratılması (GM) esasları, BM-Birleşmiş Milletlerin işlevlerinde desteklenmesi konuları, Uluslar arası olayları destekleme konuları.

Bu konulara ek olarak WTO-Dünya Ticaret Örgütünde, ABD-AB çatışması asgari yirmi ayrı konuda yıllardır sürdürülmekte.

AB'nin ABD ye Bakış Açısını Belirleyen Söylemler:

"ABD kendi hakları için zorlamayı seçerken sorumluluklarına gereken saygıyı göstermiyor - Enforce its rights but will not necessarily respect its obligations"

"ABD Ŗu görüşü benimsemiş: Ya benim tarzım veya hiç - My way or no way"

11 Eylül felaketinden beri Amerika'nın karşılıklı dayanışmayı gerektirecek (Multilaterall) politika yerine, tek yönlü (Unilateral) hareketleri benimsemesi de anlaşmazlıkları tırmandırıyor.

SONUÇ

Bu çatışmaya son verecek bir yön seçilmedikçe, ABD'nin ulusal hedefi gereği kontrol etme zorunluluğunda olduğu Avrasya kıtasında işlevini rahat sürdürmesi olanaksızlaşacak ve bu durum çatışmanın tırmanmasına neden olacaktır. AB, ABD nin Avrasya'da verdiği uğraşların hepsine karşı açıktan olmasa da dolaylı olarak set çekmektedir. Irak,İran,Kuzey Kore ambargolarının hiçbirisine tam katılmamakta ve bunlara silah ve teknoloji yardımı yaptığı gibi, diğer yapanlarla ,Çin ve Rusya ile yakın işbirliğine girebil-

mektedir. Uluslar arası politika arenasında Kafkasya,Orta Asya, Afganistan, Orta Doğu, Irak, İsrail'in desteklenmesi gibi , sayfalar dolduracak konulardaki çatışmaya varan anlaşmazlıklar ayrı bir inceleme konusu yapılacak niteliktedir.

AB ve ABD kaynaklarının birbirleri için kullandıkları ifadeler normal diplomatik ilişkilerde kullanılacak düzeyde gözüküyor. Daha çok bir kavgada sinirlikle ortaya atılabilecek nitelikte sözler.

ABD - AB çatışmasının geleceği çözümden çok tırmanışı gösteriyor. Bu durumda hepimizin bu ortamda Türkiye'nin yeri neresi olmalıdır sorusuna gerçekçi yanıtlar aramamız gerekiyor.

Millet-i Sadıka' dan Asala'ya bitirilmeyen Ermeni Sorunu

Türklerin Malazgirt Savaşı (1071) sonrasında Anadolu'ya kitleler halinde girmesinden çok önceleri dahi Türkler ve Ermeniler arasında ilişkiler vardı. Bizans İmparatorluğu'nun Ermenilere karşı uyguladığı aşağılayıcı ve onur kırıcı politikalar, Ermenilerin Anadolu'ya ayak basan Türklerle yakınlaşmalarına neden oldu. Türklerin Anadolu'yu yeni yurtları yapmasında Ermenilerin katkısı büyük oldu. Anadolu Selçuklu, Anadolu Beylikleri ve Osmanlı İmparatorluğu dönemlerinde Türk ve Ermeni ilişkileri iyi bir seyir izlemiştir. İyi giden ilişkiler Tanzimat Fermanı'nın 1839'da ilanından sonra Batılı güçlerin Osmanlı İmparatorluğu'ndaki Hıristiyan milletleri kışkırtmalarına kadar devam etti.

Ermeniler, Osmanlı İmparatorluğu'nun içindeki diğer Hıristiyan unsurlardan daha güvenilir ve devletine bağlı idiler. Bu döneme kadar kendileri Millet-i Sadıka yani Sadık Millet olarak anıldılar ve değer verildiler. Osmanlı İmparatorluğu içinde en üst seviyelerde görevler aldılar. İçlerinde Dışişleri ve Maliye Bakanlıkları, büyükelçilikler ve milletvekilliği yapanlar oldu. Tıp, mimari, ticaret, müzik, edebiyat ve el sanatları (kuyumculuk, bakırcılık, kakmacılık, vb.) alanlarında ünlü kişiler yetiştirdiler.

19. Yüzyılın başlarından itibaren Amerikalı misyonerler Türkiye'ye (o zamanki Osmanlı İmparatorluğu toprakları) "eğitim" vermek amacıyla gelerek çoğunlukla Doğu Anadolu'da okullar açıp Osmanlı İmparatorluğu vatandaşları olan Ermeni ve Rum çocuklarını kendi politikaları doğrultusunda eğiterek, geleceğin ayrılıkçı ve terörist kadrolarını yetiştirdiler. Bununla birlikte 1820'lerden itibaren Çarlık Rusya'sı Osmanlı İmparatorluğu'nun doğu sınırlarına kadar gelerek, Ortodoksluğun koruyucusu olarak kendisine

yakın gördüğü Ermeni ve Rumları, Osmanlı İmparatorluğu aleyhinde kışkırtmaya başladı. Bunların sonucunda Pontus (Rum), Taşnak ve Hınçak (Ermeni) hareketlerinin başlayıp daha sonraki yıllarda Osmanlı İmparatorluğu'nun başına belalar açılmasının tetikleyicisi oldular.

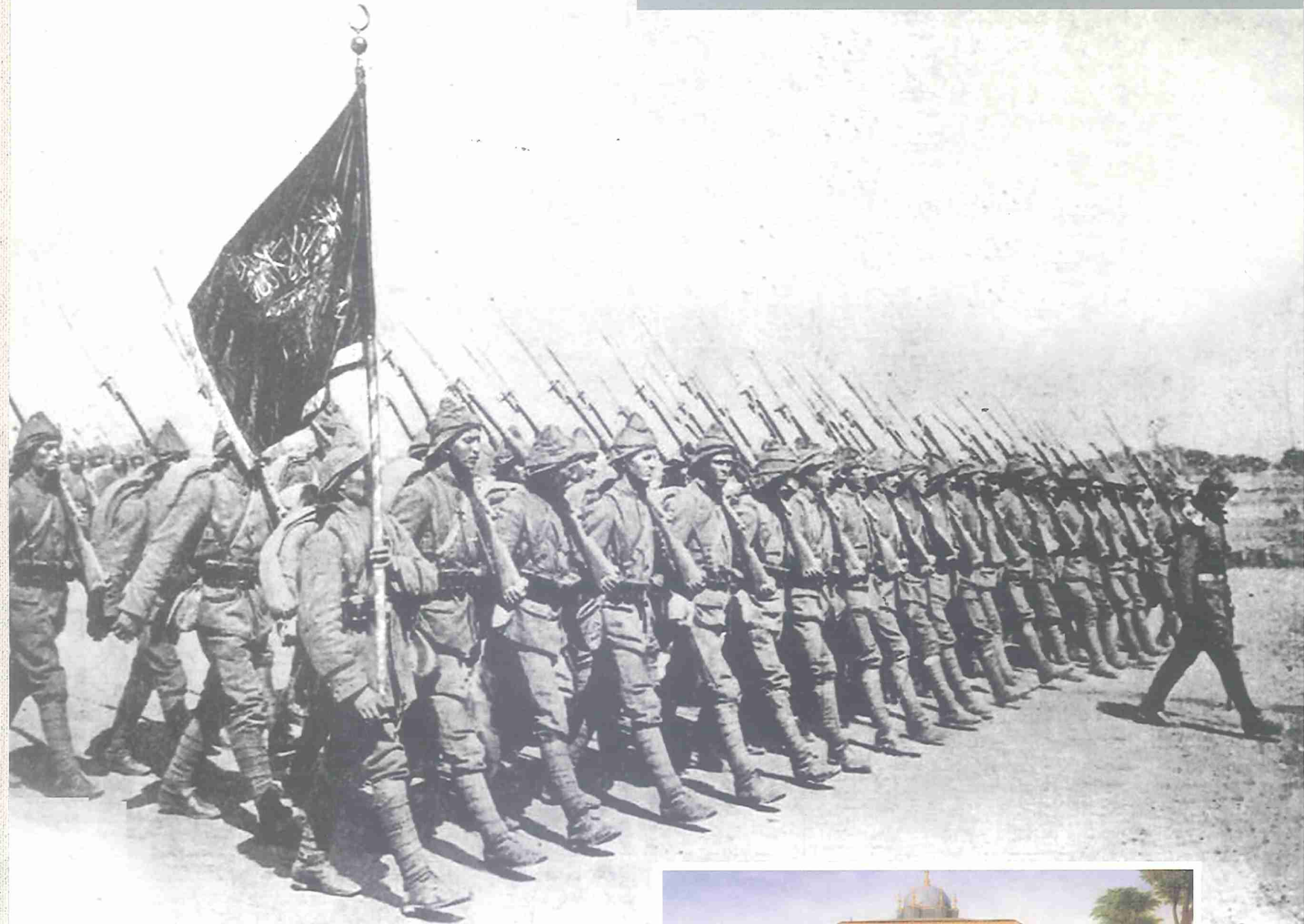
Ermenilere dönecek olursak, Ermeni Taşnak ve Hınçak örgütleri, Osmanlı İmparatorluğu'nda yaşayan Ermeni vatandaşları ayrılıkçı yönde harekete geçirmek amacı ile birçok şehir, kasaba ve köylerde örgütlenmeye başladılar (dünün Pontus, Taşnak ve Hınçak örgütlerinin günümüz PKK'sından farkı yoktu, destekleyen ülkeler dahil olmak üzere). 1890'lardan itibaren Osmanlı İmparatorluğu'nun birçok yerinde ama bilhassa İstanbul'da terörist eylemler

Türklerin Anadolu'yu yeni yurtları yapmasında Ermenilerin katkısı büyük oldu.

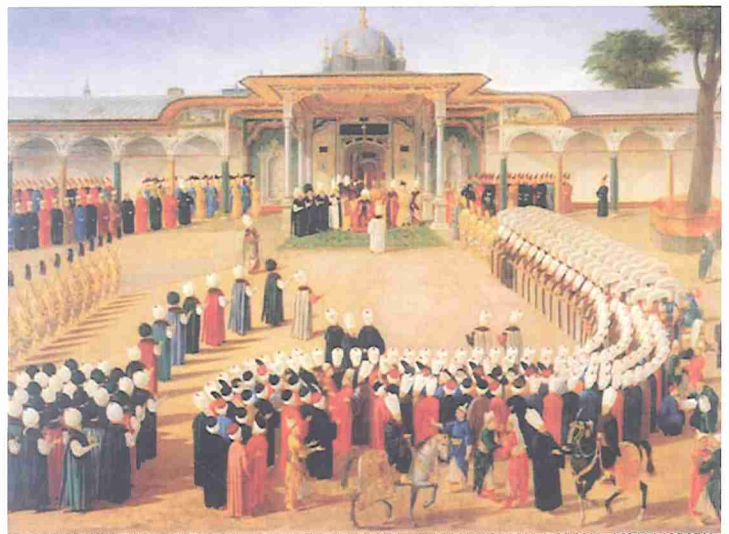
Anadolu Selçuklu, Anadolu Beylikleri ve Osmanlı İmparatorluğu dönemlerinde Türk ve Ermeni ilişkileri iyi bir seyir izlemiştir.

İyi giden ilişkiler Tanzimat Fermanı'nın 1839'da ilanından sonra Batılı güçlerin Osmanlı İmparatorluğu'ndaki Hıristiyan milletleri kışkırtmalarına kadar devam etti.

yaptılar. Kendileri ile işbirliği yapmayan Ermeni ileri gelenlerini, din adamlarını, yöneticileri, işadamlarını, tüccarlarını ve Türk yönetici kadrolarını hedef aldılar. Adam kaçırp fidye isteyerek, bombalayarak, suikast yaparak, tecavüz ederek, işkence ederek sonuç almaya çalıştılar. Çeşitli din ve inanıştaki milletleri birbirine karşı kıskırtmaya çalıştılar. O yıllarda bile yakalanan Ermeni teröristlere Batılı devletler (ABD, İngiltere, Fransa, Belçika, Almanya, Rusya, vs.) sahip çıktılar ve ceza görmemeleri için Osmanlı Hükümetlerini bütün imkanları ile sıkıştırdılar. Birçok terörist acz içindeki Osmanlı Hükümetleri yüzünden ellerini kollarını sallayarak Türkiye'den ayrıldılar.

I. Dünya Savaşı' nın başlaması ile, Ermeni terör ve ayrılıkçı örgütleri bunu fırsat bilen ve Osmanlı İmparatorluğu ile savaş halinde olan Çarlık Rusya, İngiltere, Fransa ve savaşa girmese de ABD tarafından daha çok finanse edilip cesaretlendirildiler. Yerli Ermeni çeteleri bilhassa Doğu ve Güney Anadolu'da Rus ve Fransız işgal ordularına destek oldular. Kendi silahlı güçlerini oluşturup, Rus ve Fransız ordularına katılarak doğdukları ülkenin ordularına karşı savaşımaya başladılar. Bunun yanında cephe gerisinde Ermeni Taşnak ve Hınçak çeteleri Anadolu' nun birçok yerinde ama özellikle Doğu ve Güneydoğu' da savunmasız köy, kasaba ve şehirlere saldırdılar. Bu saldırılardan Van, Ağrı, Erzurum, Erzincan, Kars, Sivas, Muş, Siirt, Adana, Maraş, Antep ve Urfa gibi şehirler büyük hasar gördü.

çünkü sonuçta katledilenler savaşta oldukları bir ülkenin vatandaşlarıydı ve Müslümanlardı. Bu durum Batı dünyasının her zaman uyguladığı çifte standartlara iyi bir örnektir.

Sonuçta, Ermeni terör örgütlerinin faaliyetlerini durdurabilmek için Osmanlı Hükümeti aldığı savaş bölgesi ve yakınındaki Ermenilerin sıcak çatışma ortamından daha sakin bölgelere nakledilmeleri kararını aldı. Bu aynı zamanda Ermeni çetelerin cephe gerisindeki Ermeni yerleşim bölgelerinden desteğini kesmek için alınmış bir karardı. Ermenilerin güvenli bölgelere nakli sırasında az sayıda Ermeni de hayatını kaybetti. Bunun en büyük nedeni susuzluk, gıdasızlık ve hijyen olmayan koşullarda bulunulması idi.

Osmanlı İmparatorluğu birçok cephede iyi sonuçlar almasına rağmen I. Dünya Savaşı'nı birlikte savaştığı Mihver Devletler (Almanya, Avusturya-Macaristan, Bul

garistan) yenildiği için yenilgiyi kabullenmiş oldu. Savaş sonrasında Sevres Antlaşması ile galip devletler Osmanlı İmparatorluğu'nu böldüler. İngiliz, Fransız, İtalyan, Yunan, Ermeni ve Ortak Yönetim (Boğazlar) bölgeleri oluşturuldu ve ülkenin dört bir yanında işgaller başladı. Türk Milleti bu antlaşmayı kabul etmedi. Mustafa Kemal Atatürk önderliğinde başlatılan Kurtuluş Savaşı ile işgal kuvvetleri Anadolu' dan çıkarıldı. Türkiye Cumhuriyeti'nin 29 Ekim 1923 tarihinde kurulmasından hemen sonra Ermeni lobileri çoğunlukla Batı ülkelerinde Türkiye'ye karşı artan bir hızda faaliyetlere devam ettiler. Ermeni lobileri buldukları ülkeler tarafından çeşitli fırsatlarda Türkiye aleyhinde kullanıldılar. Türk Milleti bulunduğu coğrafyada 1912-1922 yılları arasında başka hiçbir milletin çekmediği kadar acı çekmesine rağmen, Ermenilerin ileri sürdüğü birtakım suçlamalara maruz kaldı. Ermeniler yavuz hırsız misali 100 yıldan fazla bir süre buldukları yerlerdeki komşularına yapmadıklarını bırakmamalarına rağmen mağdur rolünü başarıyla oynamaya devam etmektedirler. Ermeni lobilerinin bu yalanlarına içeride ve dışarıda birçok "aydın" bilerek veya bilmeyerek "insanlık" adına alet olmaktadır. Ermeniler 1890 ve 1920'li yıllar arasında 1.000.000'dan fazla çoğunluğu Müslüman olan milletlerin ölümünden sorumludurlar. Bunun haricinde 1970 ve 1990'lı yıllar arasında Ermeni terör örgütü ASALA, 80'den fazla Türk diplomat ve aile fertlerinin ölümü, yaralanması ve sakat kalmasından sorumludur. Olayların yer aldığı ülkeler (ABD, Fransa, Avusturya, Almanya, Yunanistan, Lübnan, İran, vs.) bu cinayetlere göz yummuşlar, gerekli koruma sağlamamışlar, failerin kaçmalarına ve delillerin yok olmalarına göz yummuşlardır. Diplomatlarımızın görev yaptıkları ülkeler, ASALA'dan açık tehditler olmasına rağmen, kendilerine uluslararası hukuk kurallarına uygun olarak faaliyet göstermeleri ile ilgili hiçbir hassasiyet göstermemişlerdir.

Ermenilerin yaptığı son büyük olay, terörist devlet Ermenistan'ın (bu terimi Ermenistan'ın yönetici kadrolarının çoğunun Taşnak partili oldukları için kullanıyorum), 1994 yılında Azerbaycan toprağı olan Dağlık Karabağ ve çevresini doğrudan Rusya'nın, dolaylı olarak diaspora Ermenileri (bilhassa ABD ve Fransa) yardımı ile işgal etmesidir. Bugün Azerbaycan'ın % 20'si Ermeni işgali altındadır ve 1.000.000'nun üzerinde Azeri de (Azerbaycan'ın toplam nüfusu 7.500.000) yerinden yurdundan edilmiş durumda olarak hayatlarını büyük güçlüklerle sürdürmeye çalışmaktadır. Ermeni işgali sırasında yine akıl almaz vahşet ile binlerce Azeri hayatını kaybetti. İşin ironik kısmı Azerbaycan Ermeniler tarafından işgal edilmesine rağmen ABD'nin Azerbaycan'a ambargo koyması oldu. Bu ABD'li politikacı, yönetici ve karar vericilerin uluslararası konularda ne kadar bilgisiz ve ilgisiz olduklarının, kasıtlı olarak veya yanlış yönlendirilerek, lobilerin uşağı olduklarının en belirgin örneklerindedir.

Ermenistan'ın Azerbaycan'ı işgal etmesi üzerine Türkiye gerekli müdahaleyi yaparak, Türkiye - Ermenistan sınırını kapattı, insan ve mal geçişini durdurdu. Ayrıca Azerbaycan'a insani ve askeri yardımlar gönderildi. Türkiye - Ermenistan sınırının açılması sıklıkla ABD ve AB topluluğu ülkelerin yöneticileri tarafından gündeme getirilmektedir. Türkiye mevcut konumunu kararlılıkla sürdürmektedir. Türkiye - Ermenistan sınırının açılması Türkiye'ye ekonomik olarak pek önemli bir katkı sağlamayacağı gibi tam tersi yönetimi elinde bulunduran işgalci Ermeni Taşnak Hükümetini ödüllendirip Türkiye'ye karşı başka talepler ile ilgili cesaretlendirecektir (sözde "soykırım"ın tanıma, tazminat ve toprak talebi konuları). 3T : Tanıma - Tazminat - Toprak, Ermeni lobilerinin sürekli gündemde tuttıkları ve gerçekleştirmek istedikleri en büyük hedefdir.

Türkiye ve Ermenistan arasındaki ilişkilerin normalleşmesi için atılması gereken adımlar şunlardır.

1. Ermenistan şunu kabul etmelidir ki, sözde "Ermeni Soykırımı" Türkiye tarafından kesinlikle kabul edilmeyecektir. Konuyla ilgili olarak karşılıklı kırım vardır fakat soykırım yoktur. Bu konu politikacılar tarafından değil, her iki ülkenin tarihçileri ve güvenilir diğer tarihçiler tarafından incelenmeli, o dönemle ilgili sorumlulukları olan Rusya, İngiltere, Fransa, ABD, Almanya, Avusturya ve Yunanistan'ın da arşivlerini açmaları ve araştırma ve çalışmalara izin vermeleri gerekmektedir.

2. Ermenistan Türkiye Cumhuriyeti'nin toprak bütünlüğünü kabul etmeli, Ermenistan Anayasası'nda yer alan Türkiye'nin doğusundaki bazı vilayetleri kendi toprağı olarak gösteren ve kabul eden maddeyi kaldırmalı ve uluslararası organizasyonlara bildirmelidir.

3. Ermenistan % 20'sini işgal ettiği Azerbaycan topraklarından uluslararası anlaşmalarda karara varıldığı gibi derhal çekilmeli ve uluslararası olarak kabul edilmiş olan sınırlara dönmelidir. Ayrıca savaştan ve işgalden dolayı zarar gören Azerilere tazminat ödemelidir.

4. Bir uyarı da Ermeni diasporasına yapmak gerekiyor. "Soykırım" kisvesi altında büyüyen, gelişen ve ağız sulandıran bir pasta var. "Soykırım" ekonomisi birçok Ermeni ve yandaşları için ekme kapağı ve varlıklarının tek nedeni olmuştur. Bu kişiler topladıkları paralarla servetlerine servet katıyorlar ve lobi gücü sayesinde buldukları ülkelerdeki politikacıları satın alıyorlar. Halbuki toplanan yüz milyonlarca doların bir kısmını, 1990'daki nüfusu 3.500.000 olan fakat şimdi ekonomik güçlükler ve göçler yüzünden nüfusu 2.000.000'a düşen Ermenistan'a aktarsalar göçler durur, ekonomi canlanır ve normalleşme süreci başlar.

Ayrıca, şu anda demokratik olmayan Ermenistan'da da demokratikleşmenin önünü açar. Mevcut sistemde, Ermeni kilisesinin dışında herhangi bir başka inanıştan olanlara, Hıristiyan mezhebi bile olsa, özgürce ibadete ve vatandaşın hür beyanına izni verilmemekte, muhalif politik hareketler Taşnak mekanizması tarafından ezilmekte, basın ve yayın özgürlüğü yok edilmektedir. ABD ve AB ülkeleri Türkiye ile yoğunlaşacaklarına, Ermenistan'ın demokratikleşmesi için çabalamaları daha uygun olacaktır.

Eğer ABD, Fransa, İngiltere, Almanya ve Rusya gibi emperyalist ülkeler Ermeni konusundan ellerini çekseler ve Türkiye ile Ermenistan'ı baş başa bıraksalar aradaki birçok anlaşmazlık çok kısa sürede iki tarafı da memnun edecek biçimde son bulacaktır.

Sonuç olarak Türkler ve Ermeniler aynı coğrafyada 1.000 yıldan fazla bir süre birlikte oldular.

Bu sürenin çok büyük bir bölümü dostça, kardeşçe ve arkadaşça yaşandı. İki ülkenin bunu yeniden başarması için gerekli tarihi birikimi mevcuttur.

CE₁₀₁₁

Dünya Çapında Her Türlü Ortopedik Hizmet...

HIPOKRAT A.Ş. 30 yılı aşkın bir süredir duyarlı ve sorumluluk sahibi bir üretici olarak, ürün kalitesi ve hizmet anlayışı ile hizmet vermektedir.

HIPOKRAT A.Ş. bir üretici olarak;

- ihracat potansiyelini geliştiriyor,
- daha güvenilir olabilmek için teknik yeterliliğini geliştiriyor,
- satışlarını arttırarak emin bir şekilde ilerliyor.

Misyonumuz;

- ortopedik implantlar ve aletler üzerine düşünce aşamasından ürün teslimine kadar tüm ihtiyaçların sağlıklı bir şekilde karşılanması,
- dünya çapındaki bir organizasyonun sağlanması
- kalite ve yeniliğin dünya standartlarında sunulması

HIPOKRAT A.Ş.

dünya çapında hizmetinizde...

2005 Patent Ligi Ödülü

Teknoloji Başarı Ödülü

HIPOKRAT[®]

Tıbbi Malzemeler İmalat ve Pazarlama A.Ş.

• Kemalpaşa Mah. 407/6 Sokak No: 10
35060 Pınarbaşı - İZMİR

• Tel. 0.232.479 16 99 Pbx • Fax. 0.232.479 17 03
• www.hipokrat.com.tr • info@hipokrat.com.tr

İnternetin Yargısında Osmanlı - Ermeni Olayları

Zamanımızın bilgi edinme kanallarının dinamikleri hızlı bir şekilde değişiyor. Artık herşey, her an internetten araştırabiliyor ve "öğrenebiliyoruz". Özellikle yeni nesillerde hızla yükselen internet kullanma oranı ile internetin gücü diğer tüm bilgi kanallarını geride bıraktı. Bu nedenle de Google, Facebook veya Youtube gibi şirketlerin birkaç hissesi için yatırımcılar milyonlarca hatta milyarlarca doları gözden çıkartabiliyor. Çünkü bilgi akışını kontrol etmek müthiş bir güç sahibi olmak demektir. Bu da günümüzde en etkili şekilde interneti kontrol edebilen şirketler tarafından yapılmaktadır. Eğer bu konuda başarılı bir kurumseniz tüm Dünya'ya istediğiniz mesajı verip, istediğiniz önyargıyı yaratabilirsiniz. Ama eğer interneti kontrol etme gücü düşük olan bir kişi, kurum veya ülke iseniz o zaman yandınız; kimse sizi duymaz veya dinlemez.

Bu kısa yazıda hedefim tarihte geçmiş olaylarda haklı olan tarafın kanıtlanması ya da hangi olayların doğru olduğunu analiz ederek bulmak değil. Bu tarihçilerin işi. Hedefim Dünya kamuoyu bu konuda nasıl düşünüyor ve neden böyle düşünüyor, onu kısmen de olsa anlamak ve anlatmak. Bu nedenle bu makalede sözde Ermeni Soykırımı konusunun internetten bir yabancı gözünden nasıl gözüktüğünü analiz edeceğiz. Çünkü siz ne bilerseniz bilin, ne söylerseniz söyleyin, Dünya kamuoyu size katılmıyor ise yaptığınız herşey nafi; İnternet eşittir Dünya kamuoyu.

Diyelim ki konuya yabancı bir kimse Ermeni Soykırımı diye birşey duyuyor. Ya da son zamanlarda seyrettiği filmin (Ararat) konusu bu, ya da dinlediği bir metal grubu (system of a down) bundan bahsediyor. Bu yabancı kişide bu konu hakkında en ufak bir merak uyandıysa büyük ihtimalle internet üzerinden araştırma yapacaktır. İşte bu

noktada kişinin bu konu hakkındaki kalıcı fikri oluşacaktır. Devam etmeden önce bu kısa çalışmada birkaç varsayımı da burada açıklamak istiyorum. Öncelikle Dünya'da ana dil ve yabancı dil toplamı olarak bakıldığında en çok konuşulan dil büyük bir fark ile İngilizce. Ana dil olarak bakıldığında ise Mandarin (Çin). Ne yazık ki Mandarin bilmediğim için bu çalışmayı İngilizce dilinde yapacağım. İngilizce hem çok konuşuluyor hemde internete hakim olan dil. Diğer bir deyişle, bahsettiğimiz yabancı kişinin İngilizce araştırma yapması yüksek bir olasılık. İkinci varsayım ise, normal bir kullanıcı yalnızca araştırma motorlarında veya web sayfalarında ilk birkaç sayfaya bakar. Üçüncü ve son varsayımda söde Ermeni soykırımı hakkında araştırma yapacak kişi, çalışmayı "Ermeni Soykırımı" yani "Armenian Genocide" kelimeleri ile yapacaktır.

Şimdi bakalım internet bu konuda nasıl yargılamış bizi:

1 Google.com : Google şu anda internette en çok kullanılmakta olan arama motoru. Araştırma şirketi Nielsen'in yaptığı Nielsen NetRatings Search Engine 2007 çalışmasına göre Google %53.6 pazar payı ile lider. Yahoo ise yaklaşık %19.9 ile ikinci sırada.

Google'da "Armenian Genocide" çalışması yaptığımızda karşımıza çıkan ilk on websitesinden yalnızca ikisi bu konuda Türkiye tarafını savunmakta. Arama sonucunda çıkan ilk sayfa ise Wikipedia. Wikipedia biliyorsunuz ki "tarafsız" bir internet ansiklopedisi. Wikipedia'yı daha detaylı sonra ele alacağız. Sırada ikinci ve üçüncü web sayfaları www.armenian-genocide.org ve www.armeniapedia.org sayfaları, son derece profesyonelce yapılmış websitesi. Bu websitesinin .org uzantıları onları sanki resmi birer kaynak havası vermektedir. Bu sayfaları okuyan bilgisiz bir kimse Ermeni Soykırımı'nın tarihsel bir gerçek olarak algılamaktadır. Türkiye görüşünü savunan iki web sayfasından birisi de ne yazık ki Türkçe. Fakat bu sayfa yabana atılacak bir site değil. <http://www.ermenisorunu.gen.tr/> websitesi internetteki bu durumu Türkiye lehine düzeltmek için uğraşmakta olan bir grup tarafından hazırlanmış. Ama web adresi ve açılış sayfası Türkçe olduğundan yabancı birisi bunu okumadan geçecektir. Google'ın ikinci sayfasında ne yazık ki çok farklı değil. Genellikle yabancı dilde, Ermeni Soykırımının olduğunu iddia eden web sayfaları ile dolu olan sonuç sayfasında, bu konuyu aktaran websitesi sanki tarafsız tarihi kaynaklar şeklinde tasarlanmış.

Google arama motorunda arama yaptığımda (28 Nisan) bu sonuçları aldım. Fakat bunu bir sene önce yaptığımda durum daha da kötü idi. Yavaşta olsa bir düzelme var, fakat her zamanki gibi çok geç kalıyoruz. Dünya'daki kamuoyu oluşmak üzere.

Önemli bir noktada şu: Bu çalışmaları yaparken Türkiye'den bağlı bir bilgisayar ile yapıyorum. Yurtdışında başka bir ülkeden yaparsam daha farklı sonuçlar çıkacaktır. Büyük ihtimalle bu sonuçlar bizim daha da çok aleyhimize olacaktır.

2. Yahoo.com : İnternetin ikinci çok kullanılan web sayfası yahoo da durumlar çok farklı değil. Hatta Google'dan daha da kötü. İlk on sayfada yalnızca bir sayfa sözde Ermeni Soykırımının olmadığını iddia ediyor.

tallarmeniantale.com/Bu websitesi gayet amatörce hazırlanmış bir web sayfası. Fakat içindeki argümanlar çok kuvvetli ve ilgi çekici şekilde yazılmış.Yazan kişi gerçek kişiliğini gizlemek zorunda olan Türk asıllı bir Amerika'lı. Takma ismi Holdwater.Zaman zaman Ermeni kaynaklarını ve web sayfalarını kullanarak bu tezi çürüten Holdwater, çoğu zaman Ermeni suçlamalarına esprili bir üslup ile cevap veriyor.Konu ile ilgilenlerin bu sayfayı ziyaret etmesini tavsiye ederim. Aslında bu gibi birçok web sayfası olması gerekli ama yok. Ne yazık ki Yahoo'da araştırma yapan bir yabancı iseniz, Ermeni'lere yapılanların soykırım olmadığını savunan tek sayfa yukarıda bahsedilen sayfa olacaktır. Eğer üşenmezseniz ve diğer sonuç sayfalarına bakarsanız, ancak ikinci sayfanın en sonunda bir web sayfasına daha rastlarsınız.

3. Wikipedia.comWikipedia internet tarihinin en ilginç buluşlarından birisi. Herkesin katkıda bulunabileceği bir internet ansiklopedisi. Wikipedia'da herhangi bir konuyu araştırdığınızda o konu hakkında birçok bilgi alabiliyorsunuz. Bu bilgileride yine konu ile ilgisi ve bilgisi olan herhangi birisi yazabiliyor. Yine bağımsız editörler bu bilgilerin güvenilirliği kuşku olduğunda veya tarafgir olduğunda bu bilgileri düzenleyebilir veya tamamı ile silebilir. "Armenian Genocide" diye araştırma yaptığınızda ne yazık ki Türkiye aleyhine bilgi veren bir sayfa çıkıyor. Sayfada genel tema soykırımın olduğu ve Türkiye'nin bunu red ettiği.Sayfanın so üstündeki resimde de birçok cesetin bulunduğu eski tarihten bir resim; sanki soykırım resimli kanıtı. Wikipedia'da bu konunun yazılımının nasıl şekil aldığıın perde arkasını görmek isterseniz, sayfanın en üstünde "discussions" bölümüne göz atmanızı tavsiye ederim. Burada hangi yazılar girilmiş, hangileri editörler tarafından kabul edilmiş, hangileri gerçekçi bulunmamış, kaynakların hangileri geçerli bulunmuş gibi birçok konunun detayını görebilirsiniz. Perde arkasında ciddi bir tartışma var.Bir nokta devamlı dikkat çekiyor. Birçok yazar konunun başlığının "Ermeni Soykırımı" başlığından, "Osmanlı Zamanında Ermeni Olayları" veya benzeri bir başlığa çevrilmesini istiyorlar. Fakat bir editör, cevap olarak bunu tavsiye eden yazarlara, boşuna vakitlerini kaybetmemelerini söylüyor."Soykırım oldu. Yahudi Soykırımı, Nazi Almanya'sında Yahudi Olayları diye adlandırılmıyacağı gibi bu başlıkta değişmez" gibi cevaplar veriyor. Bu gerçekten korkutucu bir kelime, çünkü Wikipedia gibi bir bilgi kaynağını kontrol edenler, Yahudi Soykırımı ile Ermeni Olaylarını birbirlerine benzer olaylar olarak aktarmak istiyorlar. Sizlere "discussions" bölümündeki çeşitli editörler ve de yazarlar arasındaki tartışmayı detaylı anlatmıyacağım. Ama kısaca konunun anlatıldığı sayfadan çok daha uzun ve de bunu okuyan bir kişi Ermeni Soykırımı'nın kesinlikle olduğuna ve de bunu Türkiye'nin red etmesinin tamamıyla haksız olduğuna inanacaktır.

4. www.youtube.com Youtube web sayfasında Armenian Genocide araştırması yaptığınızda durum yukarıdaki web sayfalarından çok farklı çıkmıyor. Fakat burada göze çarpan, Ermeni Soykırım suçlamalarının asılsız olduğunun savunan bir hayli video da bulunmakta. Bu videolardan bir kısmı Osmanlı İmparatorluğu zamanında Rusya ile yaşanan çatışmalar sırasında Ermeni güçlerinin Türk halkına karşı yapmış olduğu saldırıları anlatan bir TRT belgeseli.Bunun dışında birkaç tane yapılmış olan amatörce gösteride bulunmakta, fakat genelinde Ermeni Soykırımı'nın savunan video lar çok daha profesyonelce yapılmış, gösterilerdeki gramerler doğru ve yerinde. Bunun karşısında ise, Ermeni Soykırımı fikrine karşı çıkan video lar ise son derece amatörce, herhangi bir şekilde kaynak göstermeden, kul-

lanılan İngilizce son derece ilkel olan videolar.

Kısaca bu konudada bir hayli yol alınması gerekli.

5. www.Amazon.com Amazon.com, belkide Dünya'nın en büyük internet alışveriş sayfası, kitaptan, DVD'ye, elektronikten, spor eşyasına aklınıza gelebilecek hemen hemen herşeyi buradan bulup alabilirsiniz. Eğer Ermeni Soykırımı hakkında bilgi almak için bir belgesel veya kitap arayacaksanız, bir çok insan gibi sizde Amazon.com websitesinden arama yapabilirsiniz. Peki arama yapınca nasıl bir sonuç çıkıyor ortaya. Amazon.com içinde "Armenian Genocide" kelimesi ile arama yaparsanız, toplam satın alabileceğiniz 49 ürün çıkıyor. Bu ürünlerden hiçbiri, bir tanesi bile, Ermeni Soykırımının gerçek olmadığını savunan bir ürün değil. Hepsisi Ermeni Soykırımının yapıldığını iddia eden bunu belgeler ile kanıtlamaya çalışan kitaplar ve belgeseller. Bunlardan içlerinde "Ermeni Soykırım Üzerinde Amerikan Resmi Belgeleri" , ya da "Hitler ve Ermeni Soykırımı" veya "Bir Danimarkalı Misyonerin Anıları: Ermeni Soykırımı" gibi çarpıcı kitap başlıklarına rastlıyorsunuz.Amerika Birleşik Devletleri'nde , bu konu üzerinde araştırma yapmak isteyen herhangi bir kişinin ulaşabileceği, Türkiye'nin lehine olabilecek birtek kitap bile yok. Ne yazık ki, kendi ülkemizde bu konuda birçok değerli kitap varken, İngilizce dilinde bunları bulabilmek çok zor. Bir diğer kitap satışı yapan internet sitesi ise www.barnesandnobles.com. Burada araştırmamızda 195 yayın çıkıyor. Bu yayınların hemen hemen hepsi yine Ermeni Soykırımının kesinlikle savunan dilde yazılmış kitaplar. Bu sitedeki kitapların sıralaması , sipariş rakkamlarına göre yapılmakta. 29. Sırada olan bir kitap dikkatimi çekiyor. Bu kitap "Osmanlı Türkiye'sinde Ermeni Katliamı: Tartışmalı Soykırım" . Guenter Levy adı altında bir yazar, objektif olarak konuyu analiz etmeye çalışıyor. Tabii yalnızca özetlerini görebildiğimiz sayfadan bu kitabın detayları hakkında bilgi edinemiyoruz.

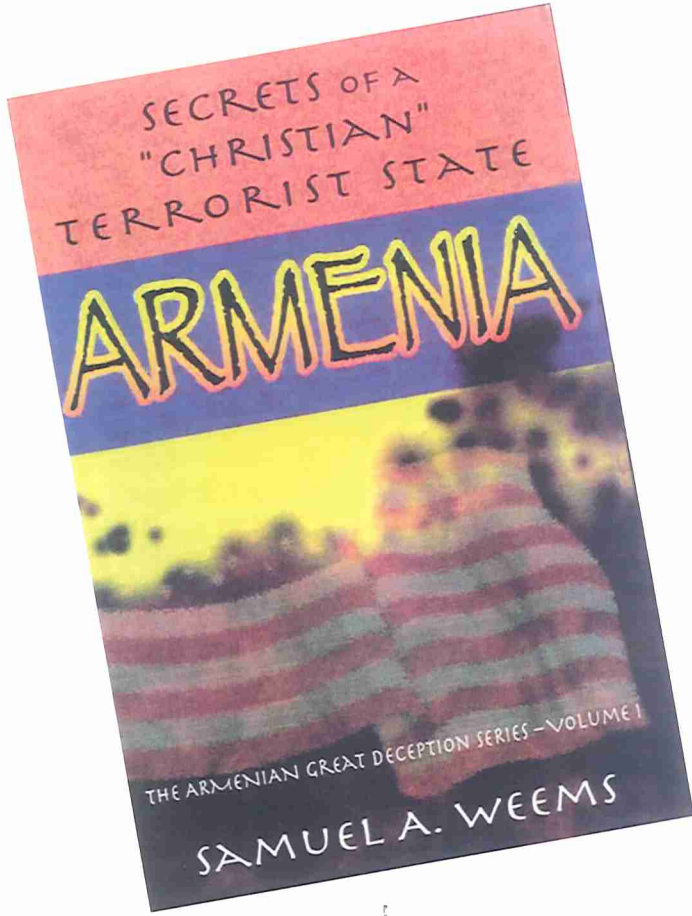
Sonuç: Eğer bir yabancı bugün internette bu konu üzerinde bir araştırma yapmış olsaydı, Ermeni Soykırımı'nın tartışılmakta olan tarihsel bir olay olarak değil, kesinlik kazanmış bir olay olarak bilecekti. Birazda bu kadar kesinlik kazanmış bu konunun Türkiye tarafından red edilmesinin yanlış olduğunu düşünenecekti. Ne yazık ki gerçekçi olmak gerekir ise internet üzerindeki kamuoyu yoklaması bunu gösteriyor. Nedenini uzun uzun araştırmaya, etüd etmeye gerek yok. Bu konuda bir politikası ya da stratejisi olmayan Türkiye, diğer alanlarda olduğu gibi internet üzerinde de kendisini savunmayı beceremiyor. Çok geç kalıyor ve hatta kalmış bile. İnternet üzerinde bizi tanıtan web sayfaları hem çok az, hemde bulunanlar da karşı görüşe kıyasla son derece zayıf kalıyorlar. Gelişmiş ülkelerde hemen hemen her çocuğun kullandığı internet ansiklopedisinde artık değişmeyecek bir şekilde "Ermeni Soykırımı" hakkında bilgi bulunmakta.Konuyla ilgili karşı görüşleri çürütebilecek İngilizce ciddi bir yayına rastlamak mümkün değil.

Bizler, Avrupa'da, Amerika'da Ermeni Soykırımı tasarıları oylamaya sunulduğunda kızıyoruz, o ülkeleri düşman ilan ediyoruz. Fakat bu ülkelerin vatandaşları, bu ülkelerin kamuoyu bu konuda bizi haklı bulmuyorlar. Çünkü hiçbir zaman bizim tarafımızı dinlememişler. Bu nedenle de yalnızca suçlandığında sessiz kalan, çünkü suçlu olan ama cezasını çekmeye razı olmayan bir ülke görüntüsündeyiz. Bu imajı silmekte birkaç internet sitesi ile değil, ciddi milli bir politika izleyerek olacaktır. Sonuçta Ermeni tarafları ile ortak nokta bulunabilmesi için,

Dünya kamuoyunun Türkiye'nin görüşlerinden de haberdar olması gereklidir. Ancak bu şekilde ortak bir platformda tartışma ortamı yaratılabilir ve de uzun süreçte barış ve anlayış ortamına ulaşılabilir.

Armenia

Samuel A. Weems

Osmanlı İmparatorluğu I. Dünya Savaşı'na girip kaybetmeseydi bugün Ermenistan diye bir devlet de olmayacaktı. Müttefiklerin savaşı kazanmasına hiçbir katkıda bulunmadıkları, hem de her yerde azınlıkta oldukları halde müttefiklerin Karadeniz'den Akdeniz'e kadar Osmanlı topraklarına el koyup kendilerine vermesini, silah, cephane ve askeri birlik temin etmesini istiyorlardı.

YÖNETİCİ ÖZETİ

Ermeniler Selçuklu (10-12. yy) ve daha sonra Osmanlı İmparatorluğu (13-20. yy) dönemlerinde Türk hakimiyetinde en yüksek yaşam standartlarına sahip olarak yaşıyorlardı. Hatta çok dinli, çok ırklı Osmanlı İmparatorluğu'nda Sultan kendilerine .en sadık teba. onurunu bahşetmişti.

1890'da ufacak bir Ermeni çetesi Müslümanların topraklarını ve mallarını ele geçirmek amacıyla terörist ihtilalci bir hareket başlattılar. Bu Ermeniler atalarının üçbin küsur yıl önce bu topraklara sahip olduğunu iddia ediyorlardı. Oysa terör kampanyasına başlamadan önce 500 yıl boyunca Hıristiyan Ermenileri ile Müslüman Türkler barış içinde yaşamışlardı.

Önceleri sorun yaratanların sayısı o kadar azdı ki Osmanlılar umursamadı. Ancak Rusya Osmanlı İmparatorluğu'nu işgal edince bu Ermeniler işgalcilerle işbirliği yaptılar, zira göz diktikleri ve bu amaçla kumpas kurdukları Osmanlı topraklarını Rus Çarı kendilerine verecek zannediyorlardı. O amaçla Osmanlı savaş hattının arkasında yıkıcı terörist saldırılarını arttırdılar. Bu saldırılar Osmanlı birliklerine zarar veriyor ve Ruslarla savaşını engelliyordu. Osmanlı hükümeti savaş bölgesinin arkasındaki bütün Ermenileri gönder-

mek zorunda kaldı. Bu, ulusların binlerce yıldır kendilerini sadakatsiz olarak algıladığı kişilerden korumak için yaptığıyla aynıdır.

Bunun yakın tarihli bir örneği, Japonlar 7.12.1941'de ABD'ye saldırdıktan sonra Başkan Franklin Roosevelt'in 9006 sayılı emriyle Amerikalı Japonların Batı kıyılarından iç bölgedeki tecrit kamplarına zorla gönderilmesidir. Batı kıyısı yalnızca Japon saldırıları açısından değil, casusların düşman için bilgi toplama ihtimali açısından da hassas bölge olarak addediliyordu. Tabii ki Amerikalı Japonlar, ilerlemekte olan Japon ordularıyla birleşmek üzere Amerikan savaş hatları arkasında ordu kurmamışlardı. Böyle bir ihtimalin korkusu bile ABD hükümetinin onları tecrit etmesine yol açmıştı.

Osmanlıların 1915'de yaptığı şey de farklı değildi. Ancak bu sefer Ermeniler gerçekten Osmanlı hattı arkasında terör uygulamış, gerçekten ilerleyen Rus ve Fransız ordularıyla işbirliği yapmış, Osmanlı İmparatorluğu'ndan koparmaya çalıştıkları topraklardaki Türkleri gerçekten etnik temizliğe tabi tutmuştu.

Hikayenin acı tarafı, ondan sonra Ermenilerin Amerika'daki ve dünyadaki Hıristiyanları kandırmak için neler

yaptığıdır. Ermeni liderler Hıristiyan dünyasına maaşlı ajan göndermişler ve yüzbinlerce Hıristiyan'ın korkunç Türk Müslümanlarca katledildiği hakkında gerçek dışı hikayeler anlatmışlardır. Bu sayıyı da git gide büyütüp 1,5 milyona çıkarmışlardır. Oysa Amerikalı tanıklar çatışma bölgesinden sağ salim ayrılan Ermenileri gözleriyle görmüşlerdir. Ermeniler II. Dünya Savaşı sırasında Nazilerin Yahudilere yaptıklarına dünyanın nasıl tepki verdiğini görmüş ve 43 yıldan sonra Türklerin korkunç bir soykırım uyguladığı çığlıklarını atmışlardır.

Osmanlı İmparatorluğu I. Dünya Savaşı'na girip kaybetmeseydi bugün Ermenistan diye bir devlet de olmayacaktı. Müttefiklerin savaşı kazanmasına hiçbir katkıda bulunmadıkları, hem de her yerde azınlıkta oldukları halde müttefiklerin Karadeniz'den Akdeniz'e kadar Osmanlı topraklarına el koyup kendilerine vermesini, silah, cephane ve askeri birlik temin etmesini istiyorlardı. Propaganda, ajitasyon ve terörle Türkleri karşılık vermeye provoke ediyorlar, böylece müttefiklerin müdahalesini sağlayacaklarını umuyorlardı. Ermenilerin yürüttükleri vahşeti ve Müslüman kurbanları Batı kaynakları kaale almıyordu. Ermeni para-militan ser-seriler (Daşnaklar ve Hunçaklar) sayısız Müslüman'ı katlettiler. 1918'de savaş bittikten sonra ufak bir diktatörler çetesi Rusya'da denize kapalı dağlık bir bölgenin hakimiyetini ele geçirdi ve kendilerine Ermenistan Cumhuriyeti adını verdi. Yeni devletin ilk yaptığı iş, toprak kapmak amacıyla komşu Gürcistan ve Azerbaycan'a sinsice saldırmak oldu. Savaş galibi müttefiklerden de ödülleri istiyorlardı: Osmanlılardan tazminat ve toprak. İkisi de verilmedi. Fransızlar ve İngilizler Ocak 1919'da başlayan Paris Barış Konferansı'nda kendilerine bir sandalye bile vermediler. Ermeni iddialarına kanmamışlardı. Bu arada Ermeniler aynı zamanda Ruslarla gizli pazarlıklar yürütüyordu. Neticede tek bir kurşun sıkmadan Sovyetler Birliği'nin bir parçası haline geldiler. 1988'de bağımsızlıklarına kavuşmalarına rağmen Ruslarla yakın ilişkilerini sürdürmektedirler. Kendi istekleriyle verdikleri askeri üslerde Rus birlikleri, MIG jetleri ve SAM füzeleri konuşlanmış durumdadır. Amerikan hükümetinden ve tüm dünya Hıristiyanlarından iane toplamaya da hiç ara vermemişlerdir.

Amerika'daki Ermeni Meclisi son on yılda 1,5 milyar \$ toplamayı başardığı gibi, Türkiye veya Yakın Doğu'daki diğer Müslüman uluslarla ilgili herşeye karşı yoğun muhalefet kampanyası yürütmektedir. Ermeni teröristler Amerika'da ve dünyada yarattıkları çeşitli terör olaylarında 71 kişiyi öldürüp 387 kişiyi yaralamışlardır. Amerika'nın ve tüm dünya Hıristiyanlarının gerçekleri görme zamanı çoktan gelmiştir.

ERMENİSTAN

Terörist Bir Hıristiyan Devletin Sırları

Osmanlı İmparatorluğu 1298'de kurulmuş ve kurulduğundan itibaren Hıristiyanlığa ve diğer dinlere hoşgörülü bir tutum izlemiştir. İlk zamanlarda Hıristiyan köylüler, kendilerini Hıristiyan feodal beylerin mezaliminden kurtardığı için Osmanlı fetihlerini sevinçle karşılıyorlardı. Osmanlılar, onların hayatlarına kanun ve düzen getiriyor, aynı zamanda din özgürlüğü tanıyordu.

Osmanlılar Hıristiyan Konstantinopol'ü 1453'de fethettiler. O günden sonra bu muhteşem şehir İstanbul oldu. Osmanlı sultanı Ortodoks Hıristiyanlarını zaten daha önce tanımıştı. 1461'de Bursa Ermeni Piskoposu Hovahim Ovaksim'i Osmanlı İmparatorluğu'ndaki tüm Ermenilerin patriği ilan etti. 70 binden fazla Ermeni'yi Kırım'lardan kurtardı. Bu Hıristiyanlar, Hıristiyan Bizans devleti tarafından Kırım'a sürülmüştü. Bunu izleyen 300 yıl boyunca Müslümanlarla Ermeniler arasında dostluk hüküm sürdü. O zaman, Hıristiyan

toplulukları arasında Avrupalı kıskırtıcılar henüz girmemişti.

Ermeniler Osmanlı İmparatorluğu içinde güven kazandılar ve Sultan'ın sadık tebaası olarak tanındılar.

1536'da Osmanlı Hükümeti Fransa ile bir anlaşma yaparak Fransızlara tüm Osmanlı İmparatorluğu'nda ticaret serbestisi tanıdı. Kutsal yerlerin muhafızlığı imtiyazı da verildiğinden, Fransa Osmanlı İmparatorluğu'ndaki bütün Katoliklerin hamisi sıfatı kazanmış oldu.

Osmanlı İmparatorluğu gerileme dönemine girince Rusya, Avusturya, İtalya ve diğerleri Osmanlı topraklarını almaya başladılar. Savaşlar savaşıldı, anlaşmalar imzalandı. 1774'de Osmanlılarla Ruslar arasında imzalanan anlaşma ile, Ruslara Osmanlı İmparatorluğu içinde yaşayan Hıristiyanlar adına müdahale etme imtiyazı tanıdı. Bu imtiyaz, Osmanlı'nın iç işlerine Avrupa müdahalesinin kapılarını açmıştı. Osmanlı İmparatorluğu içinde yaşayan Hıristiyanların Batı dünyasıyla dostluk kurmasının başlangıcı oldu. Osmanlı İmparatorluğu içinde yaşayan azınlık gruplarında milliyetçi hareketlerin doğmasına yol açtı.

Osmanlı İmparatorluğu'nun gerileme dönemine girmesiyle Ermeni liderler Osmanlı Sultanlarının o güne kadar kendileri için yaptığı bütün iyilikleri unuttu verdiler. Bu nankör Ermeniler, Avrupalı güçlerin koruması altında bedavadan Osmanlı topraklarını ele geçirmek için Avrupalılarla dala-verelere başladılar. Aynı liderler bir taraftan da sultanlara sadıkmış gibi rol yapıyorlardı.

Müslümanlara karşı Hıristiyan kartını ilk oynayan Ruslar oldu. Çar deli Petro (1689-1725) Ermeni sadakatsizliğini kullanarak Kafkaslara saldırdı. Ermeni ihaneti Çariçe Katerina döneminde (1762-1796) de devam etti. Ruslar 1796'da Derkend'i kuşatınca.

Ermenilerin şehirdeki su kaynakları hakkında bilgi ilemesi, savaşı Rusların kazanmasını sağladı. Ermeni başpiskoposu Argutinokii Dolgurukou 1790'da verdiği demeçte Rusların Ermenileri Osmanlı hükümranlığından kurtaracağına inanıyorum dedi. Ermeni Kilisesi'nin 1800'lerden bugüne, Rusları desteklemesinin, onlarla işbirliği yapmasının sayısız örneği vardır. 1808'de Çar I. Alexander Ermeni Kilisesi Katolikosu Daniel'e, Ruslar lehine casusluk yaptığı için madalya verdi.

Rusya Osmanlı İmparatorluğu'nu devirmek ve sıcak limanlara kavuşmak için Ermeni desteğine ihtiyaç duyuyordu. Bu yüzden onlara Karadeniz'den Akdeniz'e kadar Doğu Anadolu'da Büyük Ermenistan vaad etti. Oysa Ermeni halkı tarihinin hiç bir döneminde buralara sahip olmamıştı. Aslında gerçekten bağımsız bir Ermenistan da hiç olmamıştı. 3000 yıl kadar önce, fazla ömürlü olmayan minik bir krallık yaşamıştı sadece.

1800'lerin ortalarında Rusların birkaç Ermeni'nin zihninde yarattığı Büyük Ermenistan Hayali bugüne kadar devam etmiştir. Rusların hiçbir zaman yerine getirmeyi düşünmediği bu vaadi alıp işlemişler ve bu toprakların tarihi vatan olduğunu ileri sürmüşlerdir. Hiçbir şey gerçeklerden bu kadar uzak olamaz.

1850'lerden itibaren Anadolu'da yeni sesler duyulmaya başlandı: Avrupalı ve Amerikalı misyonerler. Bu Hıristiyan misyonerler Osmanlı hükümetinin başına çok işler açtı. Farklı ülkelerden gelen misyonerler birbirleriyle kavga halindeydiler. Fransa ve Avusturya Katolikleri koruyordu. Protestanları İngiltere ve Amerika besliyordu. Ruslar Ortodoks Kilisesini destekliyordu. Bu büyük güçlerin her biri yakında öleceğini düşündükleri Avrupa'nın hasta adamı (bu terimi ilk kullanan Çar I. Nikola'dır.) üzerinde kendi etkisini arttırmaya çalışıyordu. Kendi misyonerlerini korudukları iddiasıyla aslında kendi milli çıkarlarına hizmet ediyorlardı.

Ruslar, Akdeniz'in sıcak sularına ulaşarak İngiltere'nin Hindistan yolunu kesmek için Ortodoks Ermenileri kullani-

yordu. İngilizler, Rusya ve Fransa'yı durdurarak Hindistan'a olan göbek bağına korumak için Protestan Ermenileri kullanmaya çalışıyordu. Fransa, Yakın Doğu'daki çıkarları için Katolik Ermenilerden yararlanıyordu. Yalnızca Amerikalıların kesin bir milli amacı yoktu.

Bütün güçler, Osmanlı hükümetinin iç işlerine karışmak için Hıristiyanlığı kullanıyordu. Gerçekte ise herbirisi Osmanlı topraklarından bir parça kapmaya çalışıyordu. Başka bir deyişle Avrupa devletleri, akbabalara gibi saldırıp ölü Osmanlı kemiklerini toplamaya hazırlanıyorlardı. 1877-1878 Osmanlı-Rus savaşından hemen önce Ermeni Patriği Varyabotyan İstanbul'da İngiliz elçisiyle yaptığı görüşmede, Balkanlardakilere verilen hakların aynısını istedi. Ermenilerin çok tahrik olduğunu, gerekirse isyan çıkarabileceklerini, bunun hiç de zor olmadığını belirtti.

1882 Ocak ayında İngiliz Konsolosu Binbaşı William Everett, İstanbul'daki İngiliz elçisi Lord Dufferin'e gizli bir rapor sundu. Raporda, Rusların desteğiyle Ermeni ayaklanma hareketinin git gide güçlendiği, Rus ajanların Ermenileri kışkırttığı, amaçlarının Osmanlı topraklarını ele geçirmek olduğu bildiriliyordu. Raporun ekinde, Erzurum'daki Ermeniler arasında dolaştırılan bir belge yer alıyordu. Bu belge, gizli bir orduya katılmak için başvuru formuydu. Katılan her Ermeni, özgürlük için savaşmaya yemin ediyordu.

1887'de Avetis Nazarbekyan Cenevre'de Hunçak (Çan) adını verdiği bir politik hareket başlattı. Bu cinayet şebekesi denilebilecek örgüt Marksist-Sosyalist ilkelere dayanıyordu. Türk Ermenilerin kaderi bu Rus Ermenisi anarşistlerin eline geçti. Ermeni tarihinde bu bir dönüm noktasıydı. Nazarbekyan en pervasız, en militan Ermeni elebaşlardan biri oldu. Amacı, Müslümanları Ermeni teröristlerin şiddetine maruz bırakmak, Müslümanlar kendilerine cevap verince de barbar Müslüman Türkler masum Hıristiyanlar Ermenileri katlediyor diye yaygara koparmak, böylece Avrupa devletlerini Ermeni devleti kurmaya ikna etmektir. Hunçak liderler sadık adamlarına her yerde, her durumda bulduğunuz her Türkü vurun emrini veriyordu. Bu teröristler Müslüman Türkleri soğukkanlılıkla öldürdükleri gibi, kendilerine yardım etmeyi reddeden Ermenileri de öldürüyorlardı.

Hunçakların parti programına bir bakın:

1. Mevcut düzen ihtilalle yıkılıp yeni bir düzen kurulacaktır.
 2. Partinin ilk hedefi Türk Ermenistanı'na siyasi ve ulusal bağımsızlık kazandırmaktır. (Oysa nüfusun sadece üçte birini teşkil ediyorlardı.)
 3. Bu hedefe ulaşmak için başvurulacak araçlar propaganda, provokasyon, terör, örgütlenme ile köy ve işçi hareketidir. Terör yalnız Osmanlı hükümetine karşı değil, tehlikeli addedilen Türklere ve Ermenilere karşı da kullanılacaktır.
 4. İhtilali gerçekleştirmek için en uygun zaman, Türklerin savaşta olduğu zamandır.
 5. Türk Ermenistanı bağımsızlığa kavuşturulduktan sonra ihtilal Rusya ve İran'a da yayılacak ve Federatif Ermenistan kurulacaktır.
- Bunlara bir de 1890'da, Rus üniversitelerinde eğitim görmüş üç kişinin kurduğu Devrimci Ermeni Federasyonu (Daşnaksutyan) ilave oldu.

Daşnakların da parti programı Hunçak'larınkine benziyordu:

1. Vuruşan çeteler örgütlemek,
2. Söz veya eylemle halkı ihtilale teşvik etmek,
3. Halkı silahlandırmak,
4. Hükümet yetkililerini, gammazları, hainleri vurmak ve terörize etmek,

5. Kamu kurumlarını yağmalamak, yıkmak.

Devrimci Ermeni Federasyonu kurulduğu ilk gün bir terör örgütü olarak kurulmuştu. Ermenistan'ı I. Dünya Savaşı'ndan sonra hakimiyetine alan bu örgüt olacaktı. Yine bu örgüt günümüze kadar devlet destekli terörünün sürdürmüştür.

Bu dönem, bağımsız devlete ulaşmak için Ermeni terörünün bir araç olarak kullanıldığı dönemdir. Bu dönem aynı zamanda propaganda, yalan ve aldatmacanın önde

İl	Müslüman	Yunanlı	Ermeni	Diğer	Toplam
Erzurum	500.782	3.725	135.087	22	639.616
Sivas	839.514	76.068	170.433		1.086.015
Diyarbakır	337.644	9.440	79.189	45.233	471.506
Harput	504.946	650	69.718		575.314
Van	247.000	79.998	103.002		430.000
Bitlis	257.862	210	131.390	9.162	398.624
Toplam	2.687.748	90.093	665.815	157.419	3.601.075

gelen silah olarak kullanıldığı dönemdir. Korkunç Müslüman Türklerin kendilerini yıldırıldığı ve katlettiğine, Hıristiyan Batıyı ikna etmeye çalışıyorlardı. Oysa Diyarbakır'daki İngiliz viskonsülü Tomas Boyacıyan bile Osmanlı hükümetinin Ermenilerin katli için emir verdiği yolundaki ithamlara böyle bir emir verilmediğini kesinlikle söyleyebilirim diyor ve ilave ediyordu aksine, Ermeniler kendi aralarındaki sorunlar yüzünden birbirlerini öldürüp suçu Müslümanların üstüne atıyorlar.

Ermeniler, yabancı bir devletin Osmanlı İmparatorluğu'na girip istedikleri toprakları silah zoruyla alması, sonra da 6 vilayeti Ermenilere vermesi için ellerinden geleni yapıyorlardı. Ermeniler bu vilayetlerin kendi ata yadigarı vatanları olduğunu iddia ediyorlardı. Oysa Ermenilerin yutturmaya çalıştıkları bu palavranın önemli bir açmazı vardı: bu vilayetlerin hepsinde Ermeniler nüfusun küçük bir azınlığını oluşturuyorlardı. 1892'de İngiliz Dışişleri Bakanlığının Coğrafya bölümünde vilayetlerin nüfus dökümü şöyle verilmişti.

Daşnak terör örgütü bu vilayetlerde ihtilal hazırlığına başladı. Silah toplama ve terör kampanyası merkezi Rus Ermenistan'ıydı. Kendilerine Ermeni Kilisesi de çok yardım ediyordu. Kilise yetkilileri Osmanlı ve Rus topraklarında rahatça dolaşıp gerekli iletişimi sağlıyorlardı. Kiliseler cephanelik ve terörist barınağı işlevi görüyordu.

Ancak bazı yabancılar olayların ardındaki gerçeği görüyorlar, raporlarında bildiriyorlardı (Kitapta bunların pek çok örneği var. Bu özetle, yalnızca bazıları yer alacaktır.).

1895'de İngiliz parlamento üyesi Sir Ellis Bartlett terör kampanyasına ilişkin bir broşür yayınladı. Türk-Ermeni olayları hakkında ortalıkta dolaşan söylentilerin çoğu, en hayali, en kötü ruhlu kafalar tarafından üretilmekte ve yayılmaktadır. Kışkırtıcıların amacı Ermenilerin çilesini durdurmak değil, İngiltere'de Türkiye'ye ve Türklere karşı duyguları harekete geçirmektir. Osmanlı sultanının Hıristiyan tebaaya hiçbir özgürlük tanımadığı yolundaki Ermeni iddiaları külliyen yalandır. Dörtüzyıldır hiçbir hükümet Osmanlı İmparatorluğu kadar hoşgörü göstermemiş, din özgürlüğü tanımamıştır. Her tür din -Yunan, Musevi, Nestoriyen, Katolik ve diğerleri- mükemmel bir ibadet ve öğretisi özgürlüğüne sahiptir. Türkler geçmişte daha az cömert olsalardı, bugünkü sorunların çoğunu yaşamayacaklardı. Aynı dinden olmayanlar Fransa, Almanya, hatta İngiltere'de yakılırken Osmanlı hükümeti tebaasına tam bir din özgürlüğü tanımişti. Ne yazık ki Ermeni kaynakları tarafından uydurulan bu dev aldatmacaya İngiliz basını da alet olmuştur.

İngiliz viskonsülü Yüzbaşı Dickson, Büyükelçi Lowther'e

Tükelmat

"baskı yapmak gibi olmasın,
baskı yapıyoruz..."

Tükelmat

İMBAT

Ticaret Gazetesi
Matbaacılık Ticaret ve Sanayi A.Ş.

1571 Sokak No: 16 Çınarlı - İZMİR
Tel: 0.232.461 96 42 - 461 71 94
Faks: 0.232.461 96 46

yazdığı 30 Eylül 1908 tarihli raporda şöyle diyordu: Uyruk altındaki Ermeni sevimsiz, zalim, dalkavuk, ilkesiz, yalancı ve hırsızdır; özgürlüğü verilince bu kötü özelliklerinin hiçbirini kaybetmediği gibi, ilaveten küstah, baskıcı ve despot olur. Bir çeşit sinsi hırsız kurnazlığına sahip olduğundan, cahillerin arasında zeki yerine geçer.

20. yüzyılın başında Ermeni teröristler, denizden denize bir devlet yaratacaklarsa, dışarıdaki Hıristiyan ülkelerin yardımına ihtiyaçları olduğunu fark ettiler. Bunun üzerine Daşnaklar o sırada 50 yıllık olan ata yadigarı vatanlarına destek bulmak için adamlarını tüm dünyadaki Hıristiyan ülkelere gönderdiler. Daşnaklar, yabancı ülkelere bu Ermenilere Ermeni Kolonileri adını verdiler. Bu koloniler ve onların etkiledikleri ermenofiller, hükümetleri 50 yıllık eski vatanlarını aktif biçimde desteklesin diye yoğun lobi kampanyaları başlattılar. Bu dönem Ermenilerin asılsız Hıristiyanlığa karşı Müslümanlık kartını oynamalarının yoğunlaştığı dönemdir. Bu güçlü siyasi lobi bugün de devam etmekte, koloni mensupları gerektiğinde kendi çıkarlarını uyruğu olduğu ülkenin çıkarlarından üstün tutmaktadır.

Adana'daki Ermeni isyanında Adana patriğinin ve Kozan kilisesinin büyük rolü vardır. Bu kilise isyanı planlayan ve yürüten teröristlerin karargahıydı. Piskopos cinayete karşılık cinayet; silahlan, her Ermeni için bir Türk öldür vaazı veriyordu. 1914'de I. Dünya Savaşı yaklaşırken Ermeni militanlar Osmanlı İmparatorluğu'nun savaşa gireceği umuduyla hazırlıklarını arttırdılar. Katolikos Kevork V, Ermeni Meselesi adını verdiği konuyu çözümlenmek için bir plan ortaya koydu. Bu dini lider, Müslümanlar büyük çoğunluğu oluşturmasına rağmen Anadolu'nun Ermeni Vilayetleri nin tek bir otonom eyalet haline getirilip başına da Ruslar tarafından atanan Hıristiyan bir vali getirilmesini önerdi. Ruslar bu planı kabul ederse Katolikos Ruslara Osmanlıyla savaşlarında bütün Ermenilerin destek vereceğini vaad etti. Kuşkusuz Rusların Ermenilere göz diktikleri Osmanlı topraklarını bedavadan vermeye asla niyeti yoktu. Ancak Daşnaklar Rusya ile pazarlıklarını sürdürdüler. İngiliz diplomatı R. McDowell bir raporunda Rusların Türkiye'de casusluk yapmak ve kargaşa yaratmak için Daşnak derneğini epeyce kullandığını bildiriyordu.

Ermeniler bir taraftan Türklerin dostu, Osmanlı hükümetinin sadık tebaası gibi görünürken, bir taraftan da Rusya'nın aktif yardımıyla Van, Bitlis, Erzurum, Karahisar, Sivas, Kayseri ve Diyarbakır'da örgütlendiler. Buralara silah sokup kiliselerinde ve okullarında sakladılar. Ondan sonra da, çoğu Osmanlı ordusu kaçağı olan bu 1 serseriler Müslüman köylülere saldırıp katletmeye başladılar.

Ermenilerin Doğu Anadolu'da gittikçe artan vur-kaç saldırıları üzerine, Osmanlı Ordusu komutanlığı Ermenilerin örgütlü bir isyan planladığını fark etti. Osmanlı subayları bu kanaatlerinde haklıydılar.

2 Kasım 1914'de Ruslar Osmanlı sınır bölgelerini işgal etti. 1915 Şubat'ında Ermeni Daşnak terörist örgütü 30 üyeden oluşan bir savaş komutanlığı kurdu. Bu terörist savaş

komutanlığının başında Karahisar piskoposu bulunuyordu. 20 Şubat'ta Osmanlı birliği papazların teröristleri saklayıp koruduğu Arak manastırında saldırıya uğradı. 13 Nisan'da bir Ermeni çetesi Van'ı ele geçirip hemen hemen tüm Müslüman halkı katletti.

Osmanlı hükümeti Ermeni Kilisesi'nden vur-kaç saldırılarının durdurulmasını talep etti. Hükümet, Ermeni patriğiyle yaptığı toplantıda, ordunun ilerlemekte olan Ruslarla savaşını engelleyen terörist saldırıları durdurmadıkları takdirde ciddi önlem alacağını ve Ermenileri ordunun arkasından çekeceğini bildirdi. Ermeni patriği ve Ermeni elebaşları bunu zaaf işareti olarak gördüler ve Osmanlı hatları arkasından hücumlarını arttırdılar. Gerilla tarzı vur-kaç saldırıları orduya ve yerli halka çok zarar veriyordu.

12 Mayıs 1915'de İngiltere'nin Kahire komiseri Sir Henry McMahon Londra'ya gönderdiği gizli mesajda Ermenilerin Türk ordusu için büyük çaplı sorun yarattığını bildiriyordu.

24 Nisan 1915'de Osmanlı hükümeti Ermenileri bütün stratejik bölgelerden çıkarma kararı aldı. Bu karara Ermeni isyanları ve gerilla hareketleri sebep olmuştu. 26 Mayıs 1915'de Osmanlı hükümeti, İçişleri Bakanlığına Doğu Anadolu'daki vilayetlerden Ermenileri boşaltma emri verdi. Yeni isyanlar ve gerilla hareketleri örgütleyemeyecek kadar uzağa gönderileceklerdi.

Şu tarihi gerçeğe bakın: Bu kararın İstanbul'da alınmasından tam üç gün önce, yani 21 Nisan 1915'de Echmiadzin Katolikosu Ruslara, Osmanlı hükümetinin Ermenileri katlettiğini söyledi. Hükümet henüz tehciri başlatmadan, daha tek bir Ermeni çantasını hazırlayıp evden ayrılmamışken nasıl katliam olabilirdi ki?

Katliam iddialarının esas kaynağı olan Echmiadzin Kilisesi, Ermenilerce 303 yılında yapıldığı ve bu yüzden kendilerinin dünyanın en eski Hıristiyanları olduğu iddia ediliyordu.

Ruslar Londra, Roma ve Washington'daki büyükelçilerine Echmiadzin Katolikosunun Ermeni protestosunu destekleme talimatı verdi. Rusların amacı bu ülkelerdeki

kamuoyunu etkilemek ve böylece Almanya ve Osmanlı İmparatorluğu'na karşı savaşa girmelerini sağlamaktı.

23 Mayıs 1915'de Osmanlı hükümeti 4. Ordu komutanlığına ilk tehcir emrini verdi. Emir şöyleydi: Devletin güvenliği ve mevcudiyetini korumak için, yürütmekte olduğumuz savaş üzerinde kötü etkisi olan bu zararlı faaliyeti müessir ameliyelerle yıkmak ve yok etmek şart olmuştur. Bu emrin soykırımı içermesini bırakın, aksine emrin son paragrafında Osmanlı Dahiliye Nazırı katliama yol açabilecek hareketlerde bulunulmamasını özellikle uyarıyordu.

Dahiliye nezaretindeki 7 Aralık 1916 tarihli bir belgede 702.900 Ermeni'nin tehcire tabi tutulduğu, bu iş için 1915'te 25 milyon kuruş, Ekim 1916 sonuna kadar 86 milyon kuruş harcandığı ve yıl sonuna kadar da 150 milyon kuruş daha harcanacağı yazılmıştır.

Türkler Ermenileri katletmek isteselerdi bu işi yapıp bitirir, tehcire 261 milyon kuruş harcamazdı. Osmanlı hükümeti mali açıdan zaten berbat haldeydi; sokağa atacak parası yoktu. Bir servet harcayarak Ermenileri yerlerinden kaldırmak, sonra da öldürmek olacak iş mi?

Osmanlı sultanı Ortodoks Hıristiyanlarını zaten daha önce tanımıştı. 1461'de Bursa Ermeni Piskoposu Hovahim Ovaksim'i Osmanlı İmparatorluğu'ndaki tüm Ermenilerin patriği ilan etti. 70 binden fazla Ermeni'yi Kırımlılardan kurtardı. Bu Hıristiyanlar, Hıristiyan Bizans devleti tarafından Kırım'a sürülmüştü. Bunu izleyen 300 yıl boyunca Müslümanlarla Ermeniler arasında dostluk hüküm sürdü.

24 Mayıs 1915'de müttefikler Rusya'nın isteğine uyarak Osmanlı hükümetini Ermeni katliamından sorumlu tutacaklarını söylediler.

Osmanlı Bakanlar Kurulu Ermenilerin Doğu Anadolu'daki Osmanlı savaş hattının arkasından uzaklaştırılmasını ta 30 Mayıs'ta onayladı; yani Rusya, İngiltere ve Fransa'dan oluşan müttefiklerin daha henüz başlamamış tehcirde gerçekleşen Ermeni katliamlarından Osmanlıları sorumlu tutacağını bildirmesinden tam 6 gün sonra.

9 Aralık 1915'de Patrik, Hindistan'da tutulan 250 Ermeni savaş esirinin Kıbrıs'ta eğitilip Fransız yabancılar lejyonuna katılmasını teklif etti. Patriğin oluşturduğu bu Ermeni Legion d'Orient, Doğu Anadolu'da yaşayan masum Müslümanlar için kutsal terör oldu. Dünyanın hiçbir yerinde hiçbir bölük savaş sırasında ve sonrasında sivillere karşı bu Ermeniler kadar vahşi ve boğaz kesici olmamıştır. Nereye gitse sivil halkı terörlere ediyorlar, Müslümanları katliyor, ırzına geçiyor ve soyuyorlardı. Bunların yaptıklarını Amerikalı ve İngiliz yetkililer bile raporlarında belirtiyorlardı.

1917'de Bolşevik ihtilali başladıktan sonra Osmanlılarla savaşmakta olan Rus birlikleri çabucak cepheyi terk edip evlerine döndüler. Rusların boşattığı Türk topraklarını Ermeniler işgal etti.

İngiliz ordusundan Binbaşı E.W.C. Noel, Ermenilerin eline geçmesinden birkaç ay sonra bu toprakları teftiş etti. Şahit olduklarını resmi bir dosya halinde İngiliz hükümetine rapor etti:

Rus ordusu ve onlara eşlik eden Hıristiyan intikam ordusunun işgal ve harap ettiği bölgelerde 1916 baharı ve yazında 3 ay dolaştıktan sonra hiç tereddüt etmeden söylüyorum ki en az Türklerin aleyhine sunulan kadar Türklerin de düşmanlarına karşı davası var. Yerel halkın ve tanıkların hemen hepsinin ifadesine göre, Ermenilerin tahrik ve yönlendirmesiyle hareket eden Ruslar ellerine düşen sivil halkı hiç ayırım yapmadan kesip biçmiş, katletmiş.

Rowanduz ve Nell yörelerinde gezen bir seyyah, Hıristiyanların Müslümanlara karşı işlediği korkunç suçların yaygın ve toplu delillerini görecektir.

Ermeniler Müslümanları bu topraklardan atmak için çabucak cinayet, yıkım ve tecavüz kampanyasına giriştiler. Böylelikle bu topraklarda Müslüman kalmayacağından, Ermeni devleti kurabileceklerine inanıyorlardı. Terör kampanyasının sebebi buydu ve bu politika bugün Azerbaycan'da da aynen sürdürülmektedir. Milliyetçi hareketin başlamasından bu yana terör ve şiddet Ermenilerin resmi politikası olmuştur.

Ermeni Rus bir yazar ise bu günlerden söz ederken, Ermeni liderlerin terör kampanyası düzenlemekteki amacı devlet kurmak değil, bölgede yaşayan Müslümanları yok etmek, Müslümanların mallarını çalıp yağmalamaktır demektedir.

21 Şubat 1918 tarihli bir İngiliz raporundan: Ermenilerin katliam yaptığından hiç kuşum yok. Bu konuya ne kadar az dikkat çekilirse o kadar iyi olur.

Batı dünyasında birçok bilimadamı ve yazar mutabıktır ki aldatmak ve yanlış bir resim çizmek amacıyla gerçeklerin tarih sayfalarında bu denli saptırıldığı nadir görülmüştür. Ermeniler İsa uğruna şehit olduklarına Hıristiyan dünyasını inandırmak için tekrar tekrar masallar uydurmuşlardır. Bunu yaparken de Hıristiyanların, Hıristiyan olmayan herkese karşı duydukları önyargı, korku ve nefretten yararlanmışlardır.

İstanbul'daki misyoner okulu Robert Kolej'in ilk müdürü Peder Cyrus Hamlin 1870'lerde Londra'da bir propaganda bürosu kurulduğunu, bunun da tek amacının Türkleri ve Müslümanları kötü gösterecek haberler yaymak olduğunu söylüyor ve şunları ilave ediyordu: Türklerle karşı yapılan tek taraflı ve gerçek dışı bilgi saldırısı hangi halka karşı yapılır-

sa yapılsın, uzun süre cevapsız kaldığı takdirde düşmanlık ve nefret doğuracaktır. Bunu da ortadan kaldırmak kolay olmayacaktır. Ne zaman elime batıdan haberler veren bir gazete alsam dua ediyorum, Tanrım, ne olur bunlara inanmama izin verme'

Eskiden beri Hıristiyanlar insanları din ve ırkına göre yargılamışlardır. Gençken okuduğumuz, Hıristiyanlığı Müslümanlardan kurtarmak için kutsal topraklara giden beyaz atlı Hıristiyan şövalyeler, Müslümanlardan çok daha fazla insan öldürmüşler, şiddet uygulamışlardır. Hıristiyanlığın gerçek hikayesi hiç güzel değildir.

1800'lerde Kafkaslarda ve Balkanlarda yaşayan halkın çoğu Müslüman'dı. 1923'e gelindiğinde bu durum değişmiş, Müslümanların çoğu yok olmuştu. 1820 ile 1923 arasında evlerinden ve topraklarından çıkartılan Müslümanlardan 5.5 milyondan fazlası savaşlardan, açlıktan veya hastalıktan ölmüştür.

Bu bölgelerde yaşanan Hıristiyan trajedisi ve ölümleri Hıristiyan dünyasında bolca anlatılmıştır. Ancak Müslümanların çilesi pek az kayda geçmiştir. Balkan, Anadolu ve Kafkas bölgelerinin haritasına yakından bakıldığında bugün oralardaki devletlerin nüfuslarının oldukça homojen olduğu görülür. Bu devletler yakın tarihte savaşlarla ve ihtilallerle yaratıldı. Bunların hepsi bir zamanlar Osmanlı topraklarıydı. Bu nüfusların din ve ırk homojenliği etnik temizlikle sağlandı. Bir başka deyişle bu devletler Müslümanların çilesinden yaratıldı.

Osmanlı İmparatorluğu muazzamdı. Makedonya ve Arnavutluk'tan Avrupa ve Asya Türkiye'sine, oradan da Orta Doğu ve Kuzey Afrika'ya yayılıyordu. Osmanlı hükümeti 22 ayrı ulusa egemendi. Bu ulusların hiçbirisi bugünkü Türkiye'ye karşı Ermenilerin taşıdığı kadar nefret, öfke ve intikam duyguları taşımamaktadır.

Milliyetçilik Osmanlı İmparatorluğu'na 19. yüzyılda Batı Avrupa'dan geldi. Birçok Hıristiyan ekonomik durumunu düzeltmişti, şimdi de politik güç istiyorlardı. Bu da İmparatorluk sınırları içinde mümkün değildi.

Milliyetçilik hareketinde kiliseler büyük rol oynadı. Zira bazı ders kitaplarının ve lobi gruplarının iddiasının aksine, Osmanlı hükümeti İmparatorluk içindeki bütün dinlere özgürlük, dini gruplara özerklik tanımış, kimseyi Müslüman olmaya zorlamamıştı. Kendilerine Hıristiyan diyen kişiler bu özgürlüğü kullanarak yandaşları arasına anti-Osmanlı milliyetçi duygu ve tutumu yaydılar. Sadece farklı şekilde inandıkları için Osmanlı Müslümanlarının tanrıya inanmadığını söylemek çok kolaydı.

Müslümanları toptan öldürmek ve yerlerinden yurtlarından etmek suretiyle bölgede ilk ayaklanmayı başlatan Yunanlılar oldu. Bu diğerlerine de örnek oldu. Yunan başpiskoposu Germanos'un sözleri Hıristiyanlara barış, konsüllere saygı, Türklerle ölüm, ihtilal çılgılığı oldu. Ayaklanma yayıldı ve git gide daha fazla Müslüman katledildi veya ölesiye işkence gördü. Bunlar arasında kadınlar ve çocuklar çoğunlukta idi. Bazı kasabalarda tüm Türk nüfus bir araya toplanıyor ve mezbahada koyun keser gibi kesiliyordu. Tripoli'de olanlara bir bakın:

Sefil Türk halk üç gün boyunca vahşiler çetenesinin şehvet ve zulmüne teslim oldu. Cinsiyet ve yaşa bakılmıyordu. Kadınlar ve çocuklar öldürülmeden önce işkenceden geçiriliyordu. Katliam öylesine korkunçtu ki gerilla lideri Koloktrones'in kendisi bile, kasabaya girdiğinde kale duvarlarından itibaren atının nallarının hiç yere değmediğini söylemişti. Zafer yolunda cesetler halı gibi serilmişti. İki günün sonunda geriye kalan berbat haldeki, her yaşta ama çoğunluğu kadın ve çocuk 2000 kadar Müslüman komşu dağdaki bir uçurumun kenarına götürülerek hayvan gibi kesildiler.

Yunanlılar Türkleri, geçmişin küllerinden bağımsız bir Yunanistan yaratamayışlarının müsebbibi olarak görüyorlardı. Gerçekte ise bütün Müslümanların soğukkanlılıkla katli, siyasi hareketin utanç verici bir şekilde din altında maskelenmesinden başka bir şey değildi. Osmanlılar düzeni tekrar ele geçirinçeye kadar 25.000'den fazla Türk öldürülmüştü.

Yöntem hep aynıydı: Bölgeyi Türk Müslümanlardan temizleyip yeni bir milliyetçi Hıristiyan kimlik oluşturmak. Yunan din adamları ayaklanmanın ön cephesinde, piskoposlar ve papazlar başındaydı. Ayaklanmayı halkın kendisi başlatsaydı ihtilalle sonuçlanır mıydı, çok şüpheli. Yunan Ortodoks Kilisesi, Hıristiyan Bizans İmparatorluğu'nun yeniden doğumu için İstanbul'a kadar uzanan bir Büyük Yunanistan düşlüyordu.

Yunanlıları kendi isyanları, ayaklanmalarıyla Ermeniler, Bulgarlar ve Ruslar izledi. Osmanlı imparatorluğu çoktandır bir çöküş dönemi içindeydi; bu yüzden bu farklı halklar için başarı şansı vardı. Geriye dönüp bakıldığında görünen o ki, Osmanlılar imparatorluk içinde yaşayan halkların kimlik, din, dil ve adetlerini yüzyıllar boyunca korumalarına izin vermesiydi, 19. yüzyıl isyanları hiç olmayabilirdi. Dolayısıyla, Osmanlı İmparatorluğu kendi dini saygı ve hoşgörüsünün kurbanı oldu denebilir. 14. yüzyılda Rus İmparatorluğu batıya doğru yayılmaya başladı. Deli Petro (1689-1725) dönemine gelindiğinde Müslüman etkisi epeyce azalmıştı. Ruslar yayılırken Osmanlıların yaptığı hatayı yapmadılar. Fethettikleri topraklardaki halkın Hıristiyanlıktan farklı dini hoşgörü göstermediler. Ruslar Müslümanlardan aldıkları toprakları temizleyip, başka yerlerden getirdikleri Ermenilere veriyorlardı. İşte, Ermenilerin daha sonra tarihi vatanımız iddiasının başlangıcı bu 18. yüzyıldır. Oysa Müslümanlar bu topraklarda çok daha uzun süre yaşamıştı.

Yerlerinden edilen ilk önemli Müslüman grup Kırım Tatarlarıydı. Bunu diğerleri izledi. Rusların Osmanlı Müslümanlarını yerlerinden etmesi, bugünkü problemlerin başlıca sebebidir.

Sıcak su limanları arayan Rusların Batıya doğru ilerleğinde Müslümanlar topraklarını terk etmeye zorlanıyorlar, direnirlerse katlediliyorlardı. 19. yüzyıl Müslümanlar için bir terör dönemiydi; yüzyılın başında Balkanlarda, Kafkaslarda ve Anadolu'da yaşarlarken, nüfuslarının büyük bir bölümünü pogromlara (örgütlü katliam anlamına gelen İbranice bir terim), etnik temizliğe kurban verdikten sonra ellerinde kala kala Anadolu kaldı. Tüm Hıristiyan dünyasında Yunanlıların, Ermenilerin ve Bulgarların ölümlerinden söz edilir, Müslümanları hiç anılmaz. Oysa onların çektikleri bütün Hıristiyan kayıplarının toplamından fazlaydı. Tanınmış tarihçi ve yazar Justin McCarthy durumu şu sözlerle değerlendiriyordu:

19. yüzyılda ve 20. yüzyılın başında Doğu Anadolu ve Kafkas tarihi denen şeyin büyük kısmı gerçekte, bölgenin kontrolünü ele geçirmek isteyen etnik grupların propagandasıdır. Bu tür tarih yazarları kendi gruplarının kayıplarını iştahla abartırken, düşman grupların da kayıp verdiğini görmezden geliyorlar. Bu yüzden muharebelere katliam', harplere soykırım' etiketi koyma eğilimi doğdu. Aksi, iki tarafın da vurduğunu, iki tarafın da öldüğünü itiraf etmek olurdu.

1827-1829 Osmanlı-Rus Savaşı'nda Erivan bölgesinde büyük çaplı Müslüman-Hıristiyan değiş-tokuşu oldu. 1855-1856 ve 1877-1878 savaşlarına gelindiğinde o kadar çok sayıda Ermeni göç etmişti ki bugün Ermenistan denen bölgede Ermeniler ilk defa çoğunluğu oluşturmuştu. İşte Ermenilerin eski vatanları gide gide ancak 1850'lere gitmektedir. 1895 ve 1896 isyanları ne Ermeni köylerinin çok yoksul olmasından, ne de onlara Müslüman saldırı-

larından kaynaklanmıştı. Gerçekte bu köyler komşularına nazaran daha varlıklıydı. Olay, Ermeni komitacıların ve kilisesinin Batılı güçler ve Rusya ile işbirliği içinde Osmanlı İmparatorluğu'nu çökertme gayretleriydi.

Ermeni isyancıları Mart 1915'e gelindiğinde iyice örgütlenmişler, Rus silahlarıyla donanmışlar ve Osmanlı İmparatorluğu'na saldırmaya hazır hale gelmişlerdi. Sinyal verilince Van'daki Ermeniler karakollara ve Müslüman evlere saldırmaya başladılar. Silahları şehre gizlice soktuklarından, saldırı tam bir sürprizdi. Van'da hızla ilerlediler, Müslüman bölgesini yaktılar, yakaladıkları her Müslüman'ı öldürdüler.

Bu saldırılar, Balkan Hıristiyanlarının uyguladıkları taktikle yürütülüyordu. İlk önce, karşı koyanları öldür, bütün camileri ve şehrin Müslüman bölgesini yakıp yık. Kaçabilenleri yollarda soy, katlet, ırzına geç. Hala kurtulan varsa açlık ve hastalıktan ölsün.

24 Mayıs 1915'de, savaş bölgesinde yaşayan Ermenilerin tehcirine başlanması emri çıktı. Osmanlı hükümetinin fermanı okunduğunda hükümetin niyeti açıkça görülür: Ermenilerin barış içinde kaldırılıp başka yere yerleştirilmesi. Bugünkü Ermeniler, Ermenilerin katledilmesi için başka gizli emirler yayımlandığını iddia ediyorlar. Bunun saçma bir iddia olduğunu, Ermenilerin dünya Hıristiyanlarından daha fazla para ve yardım koparmak amacıyla uydurulmuş bir palavradan başka bir şey olmadığını tarih kanıtlamaktadır. Gerçekte temel sorun şuydu: Osmanlı hükümeti öylesine zayıf düşmüştü ki göç ettirecek gücü kalmamıştı. Ermenileri yola çıkarıp koruma görevi yerel yetkililere verilmişti. Onların ise yeterli adamı ve donanımı yoktu.

Bir taraftan Ermeni isyancılarla gerilla savaşının, diğer taraftan da Ruslarla askeri savaşın tam ortasında olan yerel yetkililerin muazzam boyutta bir hareketi nezaret etmesi bekleniyordu. Oysa yetkililerin emrinde az sayıda normal polisten başka kimse yoktu.

Yetkililer bir tercih yapmak zorunda kaldılar: ya Ermenileri iyi korunan büyük gruplar halinde gönderecekler ve böylece şehirleri ve köyleri Ermeni gerillalara karşı korumasız bırakacaklardı, yahut ta geriye kalan sadık vatandaşlarını koruyacaklardı. Yetkililer sağduyuyla davrandılar. Ufacık polis gücünü tehcir edilen hain Ermenileri korumak için yanlarına vermeyi reddettiler ki daha sonra Ermeni gerilla çeteleri saldırdığında şehirleri ve köyleri savunmasız kalmaları.

Ermenileri koruma sorumluluğu gerçekte Osmanlı hükümetinindi. Ancak Osmanlı hükümetinin de sorunu yerel yetkililerin aynıydı. Problemi kendi yaratan hain vatandaşlarını korumaya gönderemeyecek kadar az askeri vardı. Ermenilerin Osmanlı savaş cephesinin arkasından ikmal hatlarını çökerttiği kesindi. Osmanlı birliklerinin hain Ermenileri korumaya sevk edilmesi hiçbir şekilde mümkün değildi. Osmanlı hükümeti 100 yıllık Rus savaşlarındaki tecrübesiyle, savaşı kaybederlerse başlarına geleceği biliyordu. Müslümanlar tekrar ülkeden çıkmaya zorlanacak ve onları da Rus askerleri korumaya kalkmayacaktı.

Tehcir edilen sadakatsiz Ermenilerin güvenlik altında olmaması kötü olaylara yol açtı:

Tıpkı yıllardır Ruslar tarafından sürülen Müslümanların başına geldiği gibi. Yerel Osmanlı yetkililerin Ermenilerden çaldığına dair raporlar var. Birçok yerel Müslüman, eski hesapların acısını çıkarmak ve Ermenilerin geride bıraktıklarını satıp kar etmek için bunu fırsat bildi. Kısasa kısas, zira yıllardır Hıristiyanların da Müslümanlara yaptığı aynıydı.

Ermenilerin maruz kaldığı en büyük tehlike, kervanlara baskın yapan göçebe Kürt kabileleriydi. Giden her grupla birlikte gönderilen az sayıdaki yerel polis onları korumaya yetmiyordu. Kürtler genelde Ermenileri kitle halinde kesme-

azın çok söylediđi..

QKRLRM'IM

Minimal Yapı Turizm Proje Ticaret Ltd. Şti.
Atatürk Caddesi No: 158/6 Pasaport 35210 İzmir
Tel: +90 (232) 441 44 81 info@minimallyapi.com

diler ancak bazılarını öldürdüler, kadınları kaçırdılar, insanları soydular. Arkasından, açlık ve hastalık ölümleri getirdi.

Prof. McCarthy, savaştan sonra Osmanlı hükümeti İngiliz denetimine geçtiğinde açılan 1397 ceza davasını belgelemektedir. Bu davalar, Ermenilere karşı suç işlediği iddia edilen Türklere açılmıştı. Bunlardan dördü idam cezası aldı ve ceza infaz edildi. Osmanlının bu adaletine mukabil, Ruslar veya Ermeniler kendi halklarını Müslümanlara karşı savaş suçu işlemekle itham etmemiş, dava etmemiş, mahkum etmemiştir. Bu dönemde Müslümanların kayıpları Ermenilerin dört katı olduğu halde hiçbir Rus veya Ermeni savunmasız Müslümanlara karşı işledikleri korkunç suçların cezasını görmemiştir. Osmanlılar Ermenileri sürmekle askeri açıdan doğru bir karar vermiş oldular, zira Ermeniler gittikten sonra cephe arkasındaki Ermeni saldırıları hemen durdu. Osmanlılar yerel desteği ortadan kaldırıncaya gerillalar iş göremez oldular. Liderlerinin kendi hükümetlerine ihanet edip Ruslarla işbirliği yapma kararı dolayısıyla binlerce Ermeni vatandaşı yerlerinden yurtlarından edilmiş, korkunç bir bedel ödemiş oldu. Osmanlı İmparatorluğu'nu Ruslar ve Ermenilerin istilasından kurtaran tek şey 1917 Rus İhtilali oldu. Yurtlarında ihtilal başlayınca Rus askerleri cepheyi terk edip evine döndü. Ruslar gidince onların yerini alan Ermeni gerillaları iyice azıtıldı. McCarthy'nin sözleriyle:

Kısa süreli Ermeni hakimiyetindeyken olanlar, hep aynıydı: silahsız Müslümanların kaçırılması ve öldürülmesi, Müslüman pazarların, mahallelerin, köylerin yakıp-yıkılması, ayırimsız yağma ve tecavüz Osmanlı askerlerinin ilk hücumunda Ermeniler hemen çekilmeye başladı. Zaten hep böyle yaparlardı; gerçek birliklerle karşılaşınca silahları atıp kaçarlardı. Ermeniler kaçarlarken davalarını kaybettiklerini, Doğu Anadolu'yu artık ne kendilerinin, ne de Rusların işgal edemeyeceklerini anladılar. Bu yüzden, geriye bir şey bırakmamak için ellerinden ne melanet gelirse yaptılar. Örneğin:

Erzincan tam bir trajedi sahnesiydi. Kuyular Müslümanların cesetleriyle doluydu. Kesik bedenler, kollar, bacaklar, kafalar her tarafa saçılmıştı. Askerler gömülmemiş 112, kuyularda-hendeklerde 606 ceset buldular. Tabii ki gerçek sayı bunun çok üstündeydi. Yol yaptırma bahanesiyle şehirden alınan 650 Müslüman'ın akıbeti hiç bilinmedi.

Ermeni davasını ve bir Ermeni devleti kurulmasını gönülden destekleyen İngilizler bile Ermenileri Türklere yapılan katliam konusunda resmen uyardılar. Bu katliamlar devam edecek olursa dünyanın sempatisini kaybedeceklerini söylediler.

İngiliz Albay Rawlinson:

İnsanlık adına, Müslüman halkın idaresi Ermenilerin eline bırakılmamalıdır. Disiplinsiz Ermeni birlikleri sürekli vahşet uyguluyor. Adalet varsa, biz ilerde bunlardan ahlaken sorumlu tutulacağız.

Amiral Mark Lambert Bristol 1919'dan 1927'ye kadar Amerikan donanmasının Türk suları komutanı ve ABD Yüksek Komiseri olarak Türkiye'de görev yaptı. Raporları kongre kütüphanesinin belgeler bölümünde saklanmaktadır. Amiral Bristol şahsi günlüğünde şöyle diyordu:

General Dro ile görev yapan kendi subaylarım savunmasız köylerin bombardıman edilip işgal edildiğini, kaçamayan herkesin zalimce öldürüldüğünü, köyün talan edildiğini, hayvanlara el konduğunu, köyün de yakıldığını rapor ettiler. Bu eylem, Müslümanları yok etmek için düzenli ve sistematik şekilde uygulanıyordu.

Bu kitapta Richard Hovanissian'a ve onun yazdığı 4 ciltlik Ermeni Cumhuriyeti adlı tarih kitabına sıkça atıf yapılacaktır. Aslında bu kitabın adı Terör Kampanyası Ermeni Aldatmacası olmalıydı.

Prof. Hovannisian Ermenilerin göz koyduğu bütün topraklardan Ermeni Türkiye'si, Ermeni Rusya'sı, Ermeni platosu şeklinde söz ediyor. Bu ifade, Hovannisian'ın kitabında geçen üstü örtülü iddialardan yalnızca biri. Bu Ermeni toprakları iddiası 1890'lardan beri Amerika'ya ve dünyayı aldatmak amacıyla kullanılmakta. Hristiyanların iddiaları gerçeğe, doğruya veya çağdaş uygarlıkların tarihsel ilerleyişine dayanmıyor. 1910 tarihli Encyclopedia Britannica'ya göre Ermeniler talep ettikleri bölge nüfusunun yalnızca %15'ini oluşturuyorlardı.

Günümüz Türkiye'si tarihi topraklar üzerine kurulmuştur. 400.000 yıl öncesinde buralarda insanların yaşadığına dair kanıtlar mevcuttur. İncil'in Küçük Asya dediği bu topraklardan 29 büyük uygarlık geliş geçmiştir. Milattan önce 2000-600 yılları arasında hüküm süren Hititlerden sonra Anadolu'da büyük uygarlık izleri bırakanların bazıları şunlardır: Frigler, Urartular, Lidyalılar, Traklar, Galatlar, Persler, Yunanlılar, Romalılar, Britanyalılar, Suriyeliler, Komageneler, Pontuslar, Bizanslılar ve tabii ki Osmanlılar. Minicik Ermeni krallığı tarihte yalnızca çok kısa bir süre yaşayıp kaybolmuştur. Büyük uygarlıklardan biri olarak sınıflandırılması mümkün değildir.

Bu topraklara küçük bir eşkıya grubunun Ermeni Türkiye'si ve Ermeni platosu demesi gülünç değil mi? Bir taraftan terörist kampanya yürütüp bir taraftan da soykırım sanayii kurarak Hristiyan dünyasını kandırıp soyma amacı güdüyor yalnızca.

Ermeni profesörün önyargılı, üstü kapaklı, tarihi gerçeklere aykırı ifadelerinden bir örnek de şu: Hovanisyan dört ciltlik kitabın tamamında İstanbul'dan Constantionple olarak söz ediyor.

İstanbul M.S. 330'da I. Konstantin'in zamanında, yani Roma İmparatorluğunun sonuna doğru yeniden kurulmuştu. Dentara Roma (İkinci Roma) veya Nea Roma (Yeni Roma) da deniyordu. Ancak bu dönemde Bizanslılar Konstantinopol adını kullanmıyordu. Büyüklüğü dolayısıyla sadece polis (şehir) diyorlardı. Nereye gidiyorsun? sorusunun cevabı eist enpolin (istinopolin) idi. İstanbul adının kökeni budur. Araştırmalar 11. yüzyıldan itibaren bu ismin kullanıldığını ve Türklerin şehri bu

isimle tanıdığını göstermektedir. İstanbul sözcüğü, Kolomb'un Amerika'yı keşfinden en az 50 yıl öncesinden beri kullanılmaktadır. İstanbul adını kullanmayı reddetmek ya cahilliktir yahut da küstahlık. Konstantinopol teriminin kullanılması, Hristiyan anlamına gelen bir kod adıdır ve günümüz Türkiye'sinin halkı %98 Müslüman olduğundan bu büyük ulusa bile yapılan, hesaplı bir hakarettir. 548 yıl önceki adı kullanılan başka bir yer var mı dünyada?

Bu kitapta Hovanisyan'dan yapılan çok sayıda alıntılarının sonuna yazarın ismi konmaktadır.

Ermeni Cumhuriyeti kitabı, kesin gerçeklere dayanmaktan uzaktır. Ermenileri hoşnut edecek bir tarih yaratmak amacıyla önyargılı görüşler, yarı doğrular, kasıtlı yanlışlıklarla dolu olup bazı gerçeklerden de hiç söz edilmemiştir. Bu tür ismarlama tarihin gerçek bilim adamlığıyla veya Hristiyanlıkla ilgisi yoktur. Ermeni profesörün, Müslüman Türklere karşı Hristiyan Ermenilerin hayatına daha fazla değer verdiği de açıkça görülmektedir. Ne yazık ki bu benim halkımın hayatı senin kilerden daha değerlidir tutumu tarih boyunca korkunç savaşlara yol açmıştır. Ermeni Hristiyanlığının utancı şudur ki hem Müslümanlar, hem de Hristiyanlar aynı tanrıya tapmaktadırlar.

Profesör Hovanisyan bile kabul ediyor ki:

Rus Ermenileri savaşın (I. Dünya Savaşı) çıkışını başlangıçta büyük coşkuyla karşıladılar. Kendilerine Türk Ermenilerini kurtarıp sınırsız ilerleme sözü veren Çar Nikola'ya bağlılık

yemini ettiler. İyimsizlikle dolu Rus Ermenileri çarın ordusuna 100.000 adam vermenin yanında Türk Ermenistanı'nın kurtuluşuna' yardımcı olmak üzere yedi adet gönüllü çete kurdular. Gönüllülerin partizan taktikleri ve engebeli arazi hakkındaki bilgileri Ruslar için çok yararlı oldu. Fakat Ermenilerin umutları 1916'da sönüverdi. Rus yetkilileri aniden gönüllü birliklerin lağvını, Ermeni sivil hareketin durdurulmasını emrettiler. Bu ani dönüş, Ermenileri yasa boğdu.

Daha sonra Sovyet hükümetinin yayınladığı Rus arşivlerine göre Çarlık stratejisi aslında mantıklıydı. 1916 ortalarına gelindiğinde Rusya, İngiltere ve Fransa, Osmanlı İmparatorluğu'nu parçalama müzakerelerini tamamlamışlardı. Fransa Ermeni Platosu'nun batı ucunu, Kilikya (Adana ve çevresini içine alan bölge) ve Suriye sahilini; İngiltere Mezopotamya'nın çoğunu ve Suriye'nin iç kısmını Rusya ise Boğaziçi kıyılarını ve Türk Ermenistanı'nın büyük kısmını alıyordu.

Şimdi anlaşılmalıdır ki Rusya'nın savaş sonrası planlarında Türk Ermenistanı'na özerklik verilmesi hiçbir şekilde yer almıyordu. Aksine, bölge, Romanof imparatorluğunun ayrılmaz bir parçası olarak birleştirilecek ve daha sonra Rus köylüleri ve Kazaklarla doldurulacaktı. 1916 yazında Rus orduları Ermeni platosunun çoğunun denetimini ele geçirmiş olduğundan, artık Ermenilere iyi davranmaya ihtiyaç kalmamıştı. (Hovanisyan)

Rusların Osmanlı topraklarını kendi ulusal çıkarları için işgal ettiğini öğrenmek Ermenileri neden bu kadar şaşkınlığa uğratmıştı ki? Zamanın başlangıcından beri savaşlar hep bu amaçla yapılmıştır: başkasının toprağına sahip olmak; kazanılan toprakları başkasına vermek için değil. Ermeniler Çar'ın kocca ordusunu getirip Ermenilere toprak kazandırmak için Türklerle savaşmasına sevinmişler, Çar'ın gelme sebebinin bu olmadığını öğrenince de hayal kırıklığına uğramışlardı. Şimdi de komünist Rus hükümetinin gelip, göz diktikleri Osmanlı topraklarını almalarına yardım edeceğini sanıyorlardı. Tabii ki hevesleri kursaklarında kaldı.

I. Dünya Savaşı'nın tozu yatışırken, küçücük bir Ermeni grubu Rusya'nın ufak bir dağlık bölgesini ele geçirip aslında diktatörlük olan bir Cumhuriyet kurdular.

Kanunsuzluğun ve ıstırapın ortasında, hükümet kurma geleneğinden yoksun bir şekilde uğraş verdiler. Ülke Türk Ermenistanı'nı özgür kılmak için bir ihtilal grubu olarak yaratılmıştı; yasal iktidar organizmasına dönüştürme niyeti yoktu, o şekilde yapılandırılmamıştı. İdareye benzer tek şey, Erivan'da 1915 Van direniş kahramanı Aram Manukyan ve tanınmış partizan komutan Dro (Dresdomat Kanayan'ın kısıltılmış) nun diktatörlüğüydü. (Hovanisyan)

Tanınmış Partizan komutanı dediği Dro, silahsız ve savunmasız köylere saldırma başarılarıyla tanınmıştı. Hem de gerçek askerle karşılaştığında bırakıp kaçan cinsten.

Yeni diktatörlük kurulduğu günden komşularıyla dalaşmaya başladı: Gürcistan ve Azerbaycan sınırları içinde bir milyon kadar Ermeni yaşadığını iddia ediyorlar ve bu toprakları istiyorlardı. Tıpkı şimdiki gibi.

Yeni hükümeti pek çok sorun bekliyordu: açlık, hastalık, kargaşa, anarşi, suç, yolsuzluk vs. İnsanlar güpe gündüz soyuluyor, öldürülüyor, hükümet kanun ve düzeni yerleştiremiyor. Soğuktan ve açlıktan sağ kalanlar başta tifüs, bulaşıcı hastalıklardan kitleler halinde kırılıyordu. Her hafta sokaklardan yüzlerce ceset toplanıyor, toplu mezarlara gömülüyordu. O yıl yalnızca başkentte 10.000 kişi soğuk, açlık ve hastalıktan öldü. (Hovanisyan) Ermeni halkının gerçek soykırımı işte bu sefaletti: bütün bunları da başlarına açan kendi diktatör elebaşlarıydı. Osmanlı İmparatorluğu içinde isyan başlatmışlar, halkı bu korkunç hallere sürüklemişlerdi.

Ermenistan diktatörlüğü daha başlangıçta sağ kalmak için diğer ulusların yardımına ihtiyaçları olduğunu fark etti.

Avrupa, Ukrayna ve Sovyet Rusya'ya Ermeni ajanları gönderildi. Hovanisyan'ın ifadesiyle, bu uluslar Ermenilere can sıkıcı dilenci muamelesi yapıyordu.

1918'e gelindiğinde Ermeni diplomasisinin emeklerinin boşa çıktığı anlaşılıyordu. İronik bir çelişkiyle Ermenistan Osmanlı İmparatorluğu'na avuç açtı. (Hovanisyan)

Eğer Osmanlı İmparatorluğu gerçekten Ermenilerin iddia ettiği gibi 1915-1919 arasında soykırım uygulamış idiyse, yeni kurulan Ermenistan neden 1918, 1919 ve 1920'de yardım için Osmanlı İmparatorluğu'na başvuruyordu?

Ermenilerle Türkler arasındaki konferans başladığında Ermeniler, Ermenistan Cumhuriyeti'nin kurulmasını hoş gördüğü için Osmanlı İmparatorluğu'na teşekkür edecek kadar tevazu gösterdiler. Görüşmeler sırasında bir Türk sözcüsü Ermenilerin sorunlarının Kürtlerden, askeri yetkililerden ve yerel yetkililerden kaynaklandığını söyledi ancak Ermenileri de Osmanlı vatanına ihanetle suçladı. (Hovanisyan)

Ermeniler bir taraftan İstanbul'da Osmanlı hükümetiyle görüşmeler yürütürken bir taraftan da güçlü Avrupa devletlerinden yardım sağlamaya çalışıyordu. Ermeni misyonu, haritalar, tablolar ve istatistik veriler göstererek Ermenistan'a bırakılan küçük kayalık arazide hiçbir ülkenin yaşamını sürdürmeyeceğini kanıtlamaya çalışıyordu. (Hovanisyan) Tabii ki heçmen söyleyelim, Avrupalıları etkilemek için kendi verilerini kendileri yaratmışlardı.

Bu sözde Ermenistan devleti yok olup tarihe karışmadan tek bir şey sayesinde kurtuldu: Ermeni tarihinin o kritik anında Amerika Birleşik Devletleri imdadına koştu, hayat verdi, umutları canlandırdı, yeni ufuklar açtı. (Hovanisyan)

Amerikalılar Ermenistan'ın imdadına yetişmişti çünkü Ermenilerin maaşlı ajanları Amerika'ya gitmiş, Hıristiyanlığa karşı Müslümanlık kartını oynamışlar, sempati kazanmak için hayali katliam hikayeleri anlatmışlardı. Planları işe yaramıştı zira bu hikayelerdeki yalanları ortaya çıkaracak Müslümanlar yoktu karşılarında. Nihayetinde Hıristiyan Ermeniler hiç yalan söyler miydi? Ermenilerin uydurma masallar zokasını Hıristiyanlar misinası, iğnesi ve ağırlığıyla yuttular. Hıristiyanların iyi niyeti, maaşlı Ermeni ajanlarınca ahlaksızca kullanılmış, istismar edilmişti.

1918'de Almanya ile imzalanan ateşkesin hemen arkasından Amerikan Gıda Dairesi Avrupa kıyılarına kargo üstüne kargo gönderdi. Yardım operasyonunu Herbert Hoover Fransa'dan yönetiyordu.

ABD Kongresi 1918 şubatında 100 milyon dolarlık yardım yasasını kabul etti. Bu fon, düşman olmayan ülkeler yanında, Küçük Asya'da şimdi veya daha önce Türk uyruğunda olan Ermeniler, Suriyeliler, Yunanlılar ile diğer Hıristiyan ve Musevi nüfus için kullanılacaktı. (Hovanisyan)

Görüldüğü gibi anti-Türk, anti-İslam lobisi Kongrede iyi iş becermişti. Türklerin Ermenilerden çektiği, Ermenilerin Türklerden çektiğinden daha fazla olmasına rağmen bu tutum bugün de sürmektedir. Bu trajik savaşın hikayesinin iki yüzü Amerikan halkına hiçbir zaman anlatılmadı. Sebep basitti. Ermeniler Hıristiyan olduğu halde Türkler değildi. Osmanlı hükümetini devirmeye kalkışmakla Ermenilerin kendi başlarına çorap ördüğünü Amerikalılara anlatmaya ne gerek vardı? 1919'da Ermeniler denizden denize bedava toprak ele geçirmek için lobi yapıyorlardı. İstedikleri şeydi: Aynı isimde ayrı bir devlet kurulup Milletler Camiasının gözetimi altına girmesi önerildi. Yeni devletin sınırlarını tabiat belirlemişti. Batıda anti-Toroslar, doğuda Toroslar mükemmel doğal sınır oluşturuyordu. Trabzon ve Karadeniz limanları, Adana ve Akdeniz limanları, 6 Türk-Ermeni vilayetine Kars ve Erivan katılacaktı. Ancak Ermenilerin bir sorunu vardı: çizilen sınırlar içindeki her yerde Ermeni nüfusu %30-35'i aşmıyordu. Dolayısıyla self-determinasyonun daha liberal bir tanımına ihtiyaç vardı. (Hovanisyan)

Şu işe bir bakın. Ermeniler 500 yıllık barıştan sonra Osmanlılara ihanetlerinin mazereti olarak azınlıkta olduklarını ve özgürlüklerini istediklerini gösteriyorlardı. Oysa şimdi, I.

Dünya Savaşı sona erince, büyük bir Müslüman çoğunluk üzerinde kayıtsız şartsız egemenlik istiyorlardı.

Ocak 1919'da Paris'te Müttefik Barış Konferansı toplandı. Ermenistan, eşit kimlik olarak konferans masasında sandalye talep etti fakat yalnızca organize devletlerin katılacağı gerekçesiyle reddedildi.

Paris Barış Konferansı'nın koridorlarını arşınlayan Ermeni ajanları devletlerine denizden denize toprak verilmesi için yalvardılar.

Yalvardıkları diğer konular da,

1. Ermenistan Cumhuriyeti'nin tanınması,
2. Türk Ermenistan'dan, yani 500 yıldır yaşadıkları topraklardan Müslüman sakinler sürülüp yerine Ermeni mültecilerin yerleştirilmesi,
3. Türk Ermenistan'ın müttefik askerlerce işgali,
4. Ermenistan'ı mandası altına alacak bir ülke seçilmesi,
5. Osmanlı hükümetinin tazminat ödemesi.

Paris'te bu taleplerin hepsine ya hayır dendi ya da çekimser kalındı. Ancak Ermeniler propaganda faaliyetlerini hiç kesintisiz ve artarak sürdürdüler.

Paris Konferansı 28 Haziran 1919'da sona erdi. Konferans bildirgesi Versay Anlaşması olarak tarihe geçti. Böylece Avrupa meseleleri çözüme kavuşturulmuş, Milletler Camiası doğmuştu. Anlaşma, Osmanlı İmparatorluğu'nu kapsamıyordu. Bu konu daha sonra ele alınacaktı. Nitekim, 31 Ocak 1918'de Mondros Mütarekesi yürürlüğe girdi. Buna göre:

Osmanlı ordusu baştan aşağı silahsızlandırılacaktı. Ancak müttefikler İç Anadolu vilayetlerinde bunu mecbur kılan ciddi önlemler almadılar. Türk Ermenistanı Rusya'ya giden su yolları üzerinde değildi. Mondros Mütarekesinin bu temel zaafı Ermenistan'ı destekleyenlerce hemen fark edildi. Ermeni Parlamentosu Türk Ermenistan'ındaki tüm Osmanlı ordularının lağvını ve gerekirse bölgenin askeri işgalini talep etti. (Hovanisyan)

Anlaşılan tarihçimiz faturaları müttefiklerin vergi mükelleflerinin ödediğini, bunların da bir an önce askerlerini çekip eve dönmek istediklerini anlamıyor.

Yakın doğuda en büyük güce sahip olan müttefik İngiltere'ydi. Ancak bunlar da sayıca az ve fazla dağınıktı. Genelkurmay Başkanı Sir Henry Wilson birliklerini eve getirmeye çalışıyordu.

Mütarekeyi takiben İngiliz, Fransız ve Amerikan savaş gemileri İzmir yakınlarındaki sulara gönderildi, zira burarda İtalyan donanması görülmüştü. Ayrıca Türklerin yeniden başlayan mezalimine maruz kalan Hıristiyan nüfusu savunmak için Smyrna'ya Yunan askeri çıkarıldı. (Hovanisyan)

Gerçek şuydu ki, Yunanlıların da Osmanlı topraklarında gözü vardı ve Türkiye'yi istila etmek için Hıristiyanları koruma bahanesini kullanıyorlardı. İtalyanlar da kendilerine toprak kapmak için Osmanlı İmparatorluğu'nun çöküşünden yararlanmaya çalışıyorlardı.

Mayıs 1919'da İtalyan birlikleri Küçük Asya'nın güney kıyılarına çıkarken, Paris'te Türkiye ile daha ılımlı bir anlaşma yapılması yolunda bir görüş oluştu. Böylece Barış Konferansı Ermenistan'a manda gücü, kesin sınırlar ve garantili bir gelecek bahsetmek yerine tavsiye, gözetim ve danışmanlıkta bulunmak üzere yerleşik bir komiser tayin etmişti. Ermeniler altın fırsatın ellerinden kaçışını umarsızca seyrettiler. Ermenistan tanınmamış, Paris Konferansı'ndan resmi sandalyeden yoksun bırakılmıştı. Büyük güçlerin hiçbiri Türk Ermenistanı'nı işgal etmeye veya hiç değilse Ermenistan

ordusunun bunu yapması için gerekli eleman veya malzeme teminine yanaşmamıştı. (Hovanisyan) Başka bir deyişle müttefikler Paris'te ve daha sonraki konferanslarda Ermeni iddialarının her birini incelemiş ve dayanaksız olduğu gerekçesiyle reddetmişti.

Amerika'nın Osmanlı İmparatorluğu'na hiç savaş ilan etmemiş olmasına rağmen Ermeniler Versay Anlaşması'nın Osmanlı İmparatorluğu'yla barış yapmamasına itiraz ettiler. Hiç savaşa girmediyseniz barış anlaşmasına ne gerek olsun ki? Tamam, İngilizler, Fransızlar, Yunanlılar ve İtalyanlar Osmanlılarla savaşa girmişti. Bu devletlerin her biri Osmanlı İmparatorluğu'nu parçalayıp aralarında paylaşmak istiyordu. Ermeniler, yalnızca sadık müttefik olduklarını iddia etmekle pastanın bölüşümünden pay kapacaklarını sanacak kadar saftı. Böylesine aptalca bir suiniyetin gerçekleşmesi mümkün değildi tabii. Binlerce zavallı Ermeni kendi diktatörlerinin hırsının kurbanı olmuştu.

Ermeniler bölgede büyük güçlerden birinin bulunması, kendilerine denizden denize bedavadan toprak sağlaması, bu topraklara Ermenilerin yerleştirilmesi için her yönden girişimlerini sürdürüyorlardı. İngilizler, bunun çok fazla adam ve para gerektireceğini ve Rusya'nın eninde sonunda bölgeyi kendine bağlayacağını ileri sürerek bölgeden çekilmeyi planlıyordu.

Amerikan hükümeti savaştan zarar görmüş bölgeleri kalkındırmak için kurduğu ARA ve ACRNE yardım komitelerinin başına Genel Müdür olarak müstakbel Amerikan Başkanı Herbert Hoover'ı atadı. Hoover olağanüstü başarı gösterdi, ancak bir yerde sorun yaşıyordu: Ermenilerin bulunduğu bölgede. Ermeniler yardımın dürüst bir idareci olan Hoover'in elinden geçmesini istemiyordu. Zira lobicilikle bütün dünya Hıristiyanlarından kopardıkları yardımı diktatörler kendi aralarında bölüşmek istiyordu.

Bu sırada Ermeni liderler Amerika'dan borç almak için de çabalarını sürdürüyorlardı. Hoover bu teminatsız borç talebini reddetti. Raporlarında ve Paris'teki görüşmelerde Hoover Ermenilerle işbirliği yapmanın sakıncalarını vurguladı. Ermenistan'ın Avrupa'nın Fakirler Evi' olduğunu, Ermenilerin kötü savaşçılar olduğunu ve kuşaklar boyunca kendi kendilerini savunamayacaklarını, onları eski yerlerine yerleştirmek için 50-100.000 yabancı asker ve her yıl en az 100 milyon \$ gerekeceğini uyardı. (Hovanisyan)

Paris'teki müttefikler Ermenilerin denizden denize toprak talebini inceleyip onların bu toprakları ele geçiremeyeceği, geçirseler bile karışık nüfus yapısı ve yüzyıllara dayanan ırk düşmanlığı dolayısıyla yönetemeyecekleri yolunda nihai rapor verdiler.

Amerika'nın Ermeni meselesine bulaşmasını engelleyen en muhalif ses Amiral Bristol'den çıkıyordu. Bristol Amerika'daki ilgili her kurum, kuruluş ve yetkiliyle kurduğu iletişimde, yaygın korkunç Türk portresi ve şark Hıristiyanlarının çektiği azaplar yutturmacasına kanmış sorumlu Amerikalıları uyandırmak istiyordu. Bristol şunları söylüyordu:

Amerika'yı Ermenistan meselesine bulaştırmak ve böylece dikkatimizi tüm Yakın Doğu sorunundan uzaklaştırmak için sürekli baskı yapılıyor. Ermeniler çektiklerinin çoğunu kendi başlarına kendileri getirdiler; İngiliz yetkililerin ve Amerikan misyonerleri ile yardım kuruluşlarının teşvikleri, ahlaksız Ermeni liderlere agresif taktikler uygulama cesareti vermiştir. Amerika, Ermenistan'a girme baskılarına boyun eğmemelidir. Kafkaslarda kalması gereken İngiltere'dir. İngiltere Kafkaslara bencil sebeplerle girdi, şimdi de bencil sebeplerle çıkıyor. Beni Türk taraftarı olmakla suçluyorlar. Mutlak doğru dışında hiçbir şeyin taraftarı değilim ve bu yolu izliyor, benimle aynı kanaatte olmayanlara metelik vermemeye çalışıyorum. Türk taraftarı olduğum zannediliyor çünkü oralarda bulunun 2 milyon Ermeni kadar 20 mil-

yon Müslüman'ın da çağdaş uygarlığı kazanmasına yardım edilmesi gerektiğine inanıyorum. (Hovanisyan)

Amiral Bristol'ün modern Türkiye'yi yapılandırma vizyonu olmasaydı Türkiye soğuk savaş döneminde komünist Rusya'nın bir parçası olurdu. Türkiye Amerika'nın dostu ve NATO müttefiki olamayacaktı. Sovyetler 300 yıldır göz diktikleri, hayati önem taşıyan İstanbul ve Çanakkale Boğazlarını, Ege ve Akdeniz'deki sıcak limanları nihayet ele geçirseydi tarihin seyri nasıl değişecekti kim bilir?

İngilizler yöreyi terk etmeye hazırlanırken Ermeniler çılgına döndü. Diktatörlerce yönetilen Ermeni Parlamentosunda Avetik Sahakyan:

Erivan etrafına çekilen demir zincirden söz ederek ulusu kaynaklarının son zerresine kadar ileri sürmeye davet etti. 1919 Ağustosunun ortasında parlamento seferberlik ilan etti ve yardım talebinde bulunmak üzere İngiltere, Fransa, İtalya, Amerika, Yunanistan, Romanya, İspanya, Portekiz, Belçika, Hollanda, Norveç, İsveç, İran, Çin ve Japonya'ya ajanlar gönderdi. Seferberlik çileyi, açlığı, salgınları arttıracak, yeni yetimler yaratacak, ulusu büsbütün çökertecek olsa da, Türklerin elinde yok olmaya karşı tek seçeneği. Binlerce müttefik asker Konstantinopol, Trabzon, Batum, Tiflis, Bakü'deyken Ermenilerin kaderine düşen Ermeni halkı kasaplarının elinde yok olmak idiyse, iç kaldıran çılgınlıkları insanlık vicdanına duyurmaktan ve şerefiyle ölmekten başka çare yoktu. (Hovanisyan)

Akıl almaz bir ifade bu. Hovanisyan hangi şereften söz ediyor? Savaşı kendileri başlatmışlar şimdi de Türkleri Ermeni halkı kasapları olmakla suçluyorlar. Şeref dediği Osmanlı İmparatorluğu'na ihanet, komşu Gürcülere düşmanlık, Azerilere nefret ve saldırganlık mı?

Ne yazık ki bu mesajlar yurt dışındaki Ermeni temsilcilerini ve Ermenofil dernekleri mahmuzladı; 1919 Şubatı'nda devlet başkanlarına, dışişleri bakanlarına ve daha aşağıdakilere yüzlerce mektup yazıp Ermeni davasını sunmak için görüşme talep ettiler. En önemli iddiaları da, yabancı birlikler çekildiği takdirde kalan Ermenilerin Türkler, Tatarlar ve Kürtler tarafından öldürüleceğiydi.

İngilizler 15 Ağustos 1919'da yalnızca 2000 asker bırakarak bölgeden çekilmeye başladılar. Ermeni liderlerin, İngilizler giderse katledilecekleri yolundaki feryat ve figanları tabii ki gerçekleşmedi.

20 Mart 1920'de Başkan Wilson Yakın Doğudaki etki alanlarını araştırmak için Müttefikler Ortak Soruşturma Komisyonu kurulmasını önerdi. Bu misyon, başkanları Oberlin Koleji'nden Henry King ve Robert Kolej mütevellisi Charles Crane'in adlarından esinlenerek King-Crane Komisyonu olarak adlandırıldı. Komisyon pek çok konuyu inceleyecekti. Bir tanesi de Filistin'de bir Yahudi devleti kurulması teklifiydi. King-Crane Komisyonu atandıktan yalnızca 5 ay sonra, 28 Ağustos'ta raporunu tamamladı. Rapor, Filistin, Suriye, Mezopotamya ve Osmanlı İmparatorluğu'na ilişkin tavsiyelerde bulunuyordu. Türklerle ilgili olarak komisyon şöyle diyordu: Yakın Doğuya istikrar ve dünyaya barış getirebilmek için Avrupalı Kuvvetler Osmanlı İmparatorluğu'nu parçalayıp istismar etmemelidirler. Anadolu, Türklerin vatanı olarak saldırıdan uzak tutulmalıdır.

Ermeni azınlığın Müslüman çoğunluğu yönetmesini onaylamayan King-Crane, Ermelerin arazi taleplerini emperyalist ve gerçekçilikten uzak bir yorumlama olarak tanımlıyordu. Eski tarihte çok kısa bir dönem hariç, Kilikya'dan Kafkaslara uzanan geniş bölge hiçbir zaman tamamıyla Ermenilere ait olmamıştı. Dolayısıyla Ermeni devleti Rus Ermeni vilayetleri ve Rusların 1916-1917'de işgal ettikleri Trabzon, Erzurum, Bitlis ve Van vilayetleri ile sınırlı kalmalıydı. (Komisyonun, Rusların işgal ettiği bu vilayetleri neden dahil ettiği raporda açıklanmıyor.)

Komisyon Ermenilerin taleplerini neden geri çevirdiğini şöyle açıklıyordu. Bu tavsiye, Ermenilerin en doğru menfaatleri göz önünde tutularak, onlara hayali değil, gerçek bir fırsat tanımak için yapılmıştır. Ermeniler çok fazla isteyip hepsini kaybetme tehlikesindedirler. (Hovanisyan)

ABD hükümeti Ermeni iddialarını araştırmak için ayrıca Yüzbaşı Emory Niles ve Sivil Arthur Sutherland'i Doğu Anadolu'ya gönderdi. Bu ikiliye durumu inceleyip gerçekleri ortaya çıkarma talimatı verildi. Niles-Sutherland raporu daha sonra Yakın Doğuya Yardım için Amerikan Komitesi (ACNRE)nin maddi yardımlarına dayanak teşkil edecekti.

Niles ve Sutherland yöreyi karış karış gezerek görüp duyduklarını etnik ve dini mülahazaları dikkate almadan kayda geçirdiler. Bu ikili Hıristiyan Ermeniler kadar Türk Müslümanların da berbat durumunu tespit etti. Şahit oldukları acıların çok büyük çoğunluğu Müslümanlardaydı.

Neden bu rapor saklanmış ve daha sonraki Amerikan Soruşturma Komisyonlarınca kullanılmamıştı? Neden bugün bu raporun ABD arşivlerinde yalnızca kısmi bir kopyası çok farklı konulara ait belgelerin arasında iyice saklanmış, ne mutlu ki yok edilmemiş, ancak gömülmüş olarak duruyor?

Tarihçi McCarthy'ye göre diğer raporlar, örneğin Harbord ve King-Crane raporları kamuoyuna adamakıllı duyurulmuştu. Niles ve Sutherland'in raporu Harbord'un raporu yanında kamuoyunun bilgisine sunulmalıydı ama sunulmamıştı. İnsan, gösterilen kanıtlar iktidardakilerin duyulmak istediği cinsten değildi diye düşünmekten kendini alamıyor.

Niles-Sutherland raporu Ermenilerin Türklere uyguladığı vahşet ve mezalimi bütün çıplaklığıyla anlatmaktadır. Üstelik güvenilir olduğundan hiç kuşku yok çünkü Türklere karşı önyargılı olmalarına rağmen Ermenilerin yaptığı kötü-lüklerin delillerini yazmışlardır.

Raporda bir zamanlar refah içinde olan bu yörelerin Ermeni isyanından sonra nasıl metruk hale geldiği görülmektedir. Niles ve Sutherland dolaşırken mahvedilen hasatları, evleri, insan yaşamlarını görmüşlerdi.

Müslümanları, Ermenilerin kaçışının hemen akabinde görmüşlerdi. Hıristiyan Ermenilerin insanlık kardeşlerine neler yaptığını görmek korkunçtu. Raporun kanıtlarına göre, Türklere kaçan Ermeniler geçtikleri her bir Müslüman şehri ve köyünü yakıp yıkmışlardı. Cinayet, tecavüz, kundaklama, işkence çok yaygındı. Ermeni kiliseleri, mahalleleri, köyleri hiç dokunulmamış halde dururken Müslümanlara ait bütün kamu binaları ve camileri yok olmuştu. Van ve Bitlis'te Müslüman halkın yalnızca %10'u sağ kalmıştı.

Rapor şöyle sonuçlanmaktadır:

Bu topraklarda gördüğümüz maddi kanıtlar bizi şu gerçeklere ikna etmiştir: Birincisi Ermeniler Müslümanları çeşitli zulümlerle büyük çapta katletmiştir, ikincisi de Ermeniler kendi şehirlerinin ve köylerinin uğradığı yıkımların çoğundan kendileri sorumludur. Sonuçta geriye bütünüyle harap olmuş bir ülke ve eski nüfusun dörtte biri kalmıştır.

Tarihçi McCarthy Ölüm oranı 30 yıl savaşları veya Veba Salgını (Kara Ölüm) gibi dünya tarihindeki büyük felaketlerin ötesindeydi. Tabii ki ölenler yalnız Müslümanlar değildi. Ermeni kayıpları da göz ardı edilemez. Ancak dünya Ermenilerin acıları hakkında yeterince bilgi sahibidir. Dünyanın, doğu Müslümanlarının çektiği acıları ve yaşadığı dehşeti de dikkate almasının zamanı gelmiştir. Müslümanlar akli durduracak sayıda katledilmişler veya açlıktan, hastalıktan kırılmışlardır. demektedir.

Amerika'nın Ermeni meselesini soruşturması, Tuğgeneral James Harbord başkanlığındaki askeri komisyonla devam etti. Harbord grubu bölgede 2.000 km.ye yakın yol yaptı

fakat King-Crane gibi onlar da Van ve Bitlis gibi vilayetlere gitmeden durum hakkında görüş belirttiler. Harbord Komisyonu'nun bütün tercümanları Ermeniydi dolayısıyla Türklerin ne düşündüğünü doğru yansıtmaları beklenemedi. Ermenilerin gösterdiğini görüyor, Ermenilerin söylediğini duyuyorlardı yalnızca.

Ancak Harbord raporunun en önemli yönü bölgede yaşayan veya sağ olarak göç ettiği tespit edilen Ermeni sayısı hakkında bilgi vermesidir. Bu sayı 1.528.000'dir. Osmanlı vergi kayıtlarına göre bölgede savaş öncesinde yaşayan Ermeni sayısı 1.300.000, Hovanisyan'a göre 2.000.000 dur. Savaş bölgesi dışında, İstanbul, İzmir ve diğer vilayetlerde yaşayan Ermeniler tehcire tabi tutulmadığına göre 1,5 milyon kişinin soykırımı uğramış olması hiçbir şekilde mümkün değildir. Anlaşılan Ermeniler tehcire tabi tutulan her Ermeni'yi soykırım kurbanı kabul ediyorlardı. Sürgün soykırım değildir.

Ermenilerin bütün halkla ilişkiler kampanyalarına rağmen Amerikan Kongresi Ermenistan'ı tanımayı ve resmi yardım yapmayı reddetti. Ermeniler yardım alamayacaklarını anlayınca Amerikan vergi mükellefinden borç almaya çalıştılar ve sonunda 16 milyon \$'ı %5 faizli borç, 12 milyon \$'ı hibe olarak 28 milyon \$'lık gıda yardımı koparmayı başardılar. Ama tabii Ermenistan kendi özgür iradesiyle Rusya'yla birleşip komünist olduktan sonra ABD'ye olan bütün borçlarını reddetti ve 1 cent dahi ödemedi.

Hovanisyan şikayet ediyor:

Ermenistan'ın Osmanlı İmparatorluğu'ndan ayrılması bir türlü gerçekleşmedi. Bu arada müttefik kuvvetler bölgeden çekildi, toplumsal ve ekonomik huzursuzluk baş gösterdi, Amerika umursamaz davrandı ve Türk direniş hareketi siyaset sahnesine çıktı. Erivan Cumhuriyeti'ni ve Osmanlı İmparatorluğu'nun yalnızca doğu sınır vilayetlerini içine alan küçük bir Ermeni devleti kurulması fikri genel kabul gördü. Ermenistan'ın denizden denize toprak planları kenara atılacak ancak Türkiye'de kalmış Hıristiyanların güvenliği teminat altına alınacaktı. Kilikya'da da özel bir idari rejim kurulacaktı. 1920 Londra Konferansı öncesinde genel tutum buydu.

Fransa Başbakanı Clemanceau da tavır değiştirmişti. Ermeniler münasebet kurulmayacak kadar tehlikeli bir halktır. Çok fazla para isteyip karşılığında bir şey vermezler. İster Cumhuriyet, ister başka bir şey kursunlar ama Fransa'nın bu amaçla harcama yapmasını beklemesinler' diyordu. (Hovanisyan) İngiliz dış işlerinden Edwin Montegu Yeni Ermenistan devletindeki bütün Osmanlı uyrukluların tüm mallarının ellerinden alınıp kuşaklar boyu yaşadıkları topraklarından kovulması önerisini esefle karşılıyorum diyordu. (Hovanisyan) Fransız delegasyon sekreteri Philippe Bertholot Ermenistan'ı kurmanın en büyük zorluğu şudur: bu bölgenin hiç bir yerinde Ermeniler çoğunlukta değildir. Ermenistan'dan 500 km uzakta, Kilikya'da onlara bir yer ayrılması veya Trabzon'dan İskenderun'a yayılan büyük Ermenistan hayali gerçeklere ve mantığa tamamen aykırıdır. (Hovanisyan)

Doğruydular, göz diktikleri bu bölgelerin hiç birinde Ermeniler çoğunluğu oluşturmuyorlardı. Başka bir ifadeyle, Ermeniler ihanet, sırtından bıçaklama ve saldırganlıkla Büyük Ermenistan hayalini gerçekleştirse, azınlık hakimiyeti doğacaktı. Böylece Güney Afrika'dan onlarca yıl önce dünyanın ilk Aparteid ini yaratmış olacaktı. Dolayısıyla Ermenilerin 20. yüzyılın ilk soykırımı diye yutturmaya çalıştıkları şey aslında 20. yüzyılın gerçekleşmemiş ilk aparteid girişimiydi.

Ermeni-Rus flörtleri Trans-Kafkas Devletleri arasındaki ilişkilerde komplikasyon yaratıyor, İngilizlerin ve diğer müttefiklerin kuşkularına yol açıyordu. Müttefikler Avrupa'da

Polonya, Çekoslovakya gibi savaş sonrası kurulan pek çok devleti tanımış olmalarına rağmen, Rus iç savaşının sonucu belli oluncaya kadar Trans-Kafkas Devletlerini (Gürcistan, Ermenistan, Azerbaycan) tanımayı askıya aldılar.

1920'de Beyaz Rus Ordusu geriledi. Müttefikler, Rusların Kafkasları istila edip İran'a doğru ilerlemesini önlemek için Kafkaslarda Bolşevizm karşı bir tampon bölge oluşturmanın yararına inandığından, 10 Ocak 1920'de Paris'te toplanan Dışişleri Bakanları Gürcistan ve Azerbaycan'ı tanıma kararı aldı. Bu iki ülkede büyük kutlamalar yapıldı. Müttefikler Bolşevizm tehlikesine karşı bile Ermenistan'ı de facto devlet olarak dahi tanımaktan çekinmişlerdi.

Ancak bu haydut Ermeniler, müttefiklere, Bolşevik yayılmayı önlemek için Gürcistan ve Azerbaycan'la işbirliği yapma sözü verince (ki bu vadin Ermenilerin en büyük yalanlarından biri olduğu birkaç ay içinde anlaşılacaktı) 17 Ocak'ta Ermenistan da bir de facto devlet olarak tanındı. Coşkulu kutlamalar sırasında İçişleri Bakanı halka hitabında, Ermenistan'ı kalbi Erivan'da, elleri İskenderun'da, kafası Karabağ'da, ayakları da Diyarbakır ve Karadeniz'de olan bir deve benzeterek Dev asırlardır uyuyordu, bazıları canlı olduğundan bile kuşku duyuyorlardı. Fakat biz hiç durmadan kalbinin <http://www.ozetkitap.com> 27 çarptığını, ellerinin çalıştığını biliyorduk. İnanıyoruz ki yakında bu titan, bacaklarını gerip ayağa kalkacaktır.' dedi. (Hovanisyan)

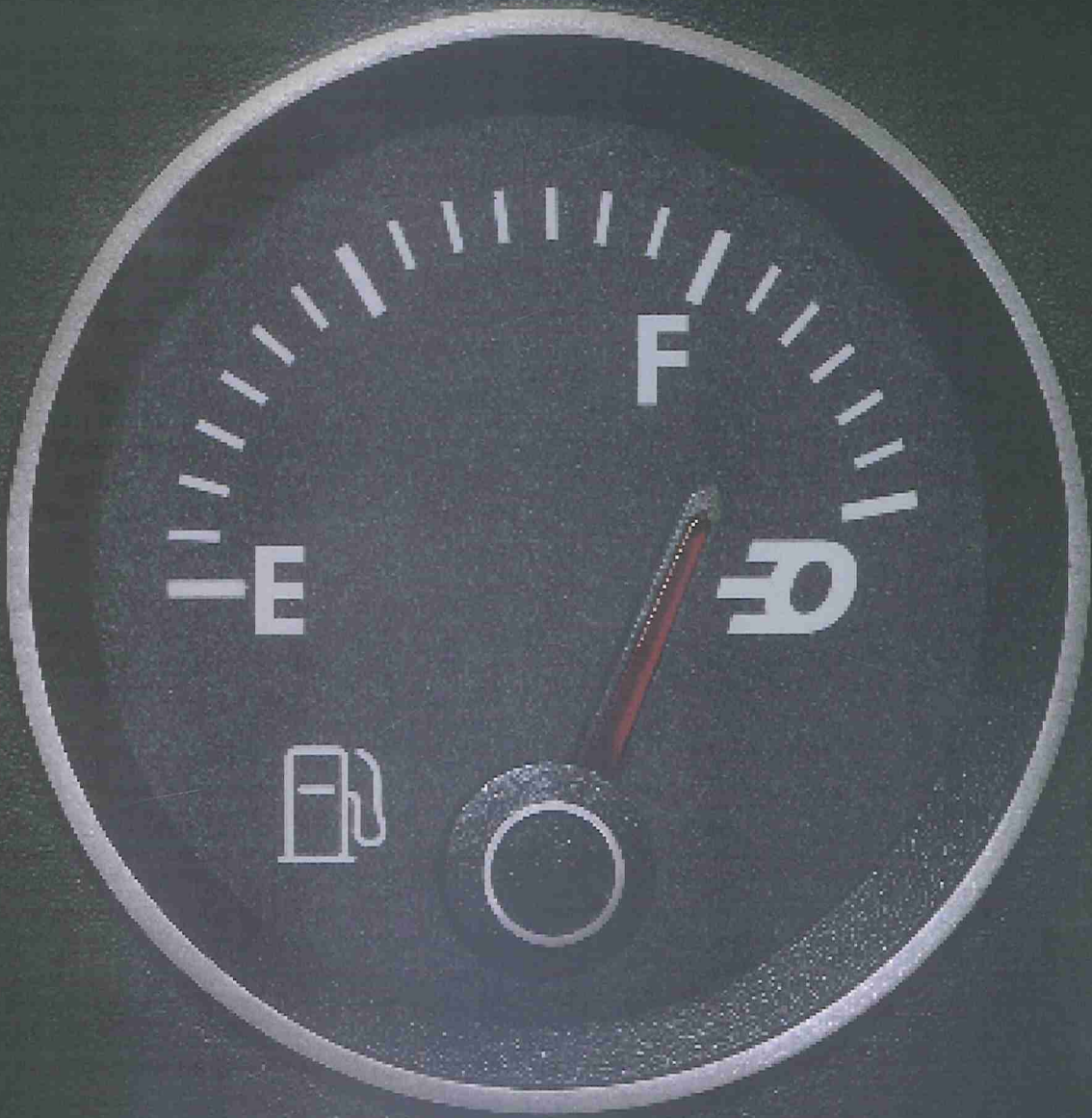
Titan gerçekten ayağa kalktı ama komşularına saldırmak için. Müttefiklerin Ermeni haydutlar konusunda korktukları başlarına gelmiş, bu serseriler tanındıktan yalnızca 4 gün sonra Dro komutasında komşu topraklarda terör estirmeye başlamışlardı. (Kitapta Ermenistan'ın Azerbaycan ve Gürcistan'a saldırıları, uyguladığı zulüm, vahşet, dehşet ve çifte standart bütün ayrıntılarıyla anlatılmaktadır. Ancak onları da koyduğumuz takdirde bu özet özet olmaktan çıkacak, çeviri olacaktı.) Londra Konferansı Ermeni meselesini 10. oturumunda ele aldı. Avrupa ülkelerinin her birinden iki temsilciyle 17 Şubat 1920'de oluşturulan komisyon Ermeni iddialarını dinleyecekti. Komisyon Ermenilerin talep ettikleri toprakların sınırını haritada çizmelerini istedi.

Delegeler Karadeniz'de Tirebolu'dan başlayıp güneye, Kelkit üzerinden Harput'a uzanan bir çizgi çizdiler. Ermeni delegelerine talep ettikleri toprakları ele geçirebilecekler mi diye sorulduğunda Akaravyan kendilerine 50.000 askere yetecek silah, cephaneye ve müttefik kuvvetlerin bayrakları altında ilerleme prestiji verilirse işgal edebileceklerini söyledi. (Hovanisyan)

Şu sahtekar dalavereciler bir bakın. Bu serseri güruhunun, müttefiklerin her birinin bayrağı altında başka bir ulusun topraklarına yürüme hakkını istemesi akıl almaz bir şey. Kendilerine prestij verecekmiş. Gerçekte ise bu bayraklara ateş açılmasını planlıyorlar, böylece küçük pis savaşlarına Avrupalı müttefikleri sürükleyebileceklerini umuyorlardı.

Komisyonun ikinci oturumunda Ermeniler işgal edilen bu topraklara nerelerden kaç Ermeni getirilip yerleştirileceğini gösteren toplam 800.000 kişilik bir liste sundular. Üstelik bu listeye Arap vilayetlerine dağılmış binlerce Ermeni veya Kilikya, Smyrna ve Konstantinopol'de yaşayan birkaç yüzbin kişi dahil değildi. (Hovanisyan)

Hovanisyan'ın kendisi Türkiye'nin her yerine dağılmış 2 milyon Ermeni olduğunu söylüyor. Amerikalı tanıkların 1.549.000 Ermeni'nin Arap ülkelerine gittiğini gözleriyle gördüğüne ve başka illerde birkaç yüzbin kişi yaşıyor olduğuna göre 1,5 milyon Ermeni'nin Türklerin soykırımında öldüğünü nasıl iddia edebiliyor? Bu yeni Büyük Ermenistan'ı popüle edecek Ermeni mülteciler nereden gelecekti? Hıristiyan oldukları için İsa gibi dirilecekler miydi yoksa? Daha da doğrusu, hiç ölmemişler miydi?

ALTUĞ PETROL

lider kuruluşun

lider bayisi...

Son beş yılda pazar payını en fazla artıran şirket olduk. Müşterilerimize hep akaryakıttan daha fazlasını verdik. Türkiye Müşteri Memnuniyeti Endeksi'ne (TMME) göre yine akaryakıt sektörünün lideriyiz.

1970 yılından bu yana ileri teknolojisini zamanın deneyimiyle güçlendirerek , attığı ilk adımdan bu yana sektörünün öncü kuruluşu olan altuğ petrol,müşterilerine hızlı ve esnek çözümler sunarak sektöründe haklı bir söze sahip olmuştur.

dpet

ALTUĞ PETROL

1479 Sokak No: 8/302

Alsancak-İZMİR

İstasyon: 0236 286 74 44

Alsancak: 0232 464 57 77

Faks: 0232 464 73 31

Londra Konferansı'nda Ermeni mülteci sayısı sorununa ilaveten Gürcistan ve Azerbaycan da komisyona kendi toprak ve sınır davalarını sundular. Oysa Ermeniler bu iki ülkenin de topraklarının çoğunu istiyorlardı.

Komisyon Ermenilerin hayallerini gerçekleştirmesinin yalnızca Ermeni ordusuyla mümkün olmadığı, müttefiklerin 2-3 yıl boyunca 15-20.000 asker, silah, cephane ve para sağlaması lüzum edeceği gerekçesiyle Ermeni taleplerini reddetti.

Ermeni liderlerin gönlünden geçen iki temel konu Hıristiyan dünyasından sadaka ve tazminatı.

Ermenilerin daha önce yaptığı hesaplara göre Osmanlı İmparatorluğu'nda uğradıkları zarar 19 milyar, Rusya'da 5 milyar Fransız Fransı idi. Ermeni liderler komisyona hiçbir halkın Ermeniler kadar eziyet çekmediğini, Ermenilerin sürüldüğünü, soyulduğunu, yağmalandığını ve katledildiğini, dolayısıyla Türkiye hükümetinin bunu tazmin etmesi gerektiğini anlattılar. Komisyon Türklerin muazzam toprak kayıpları ve kamu mallarına el konacak olması dolayısıyla yeterince cezalandırılmış olacağını belirterek anlaşmaya azınlıklara tazminat ödenmesi yolunda madde konmasını oybirliğiyle kabul etti. (Hovanisyan)

Yani açıkçası Avrupalı müttefikler bütün gerçekleri değerlendirmişler, Ermeni liderlerin dilenmelerini ve tazminat taleplerini dinlemişler, sonunda uydurma hasar iddialarına sıfır dolar vermişlerdi. Hovanisyan'a sormak lazım. Elebaşlarınızın ayaklanma başlatıp savaş bölgesindeki insanların sürülmesine yol açmasından, başka ne sonuç bekliyordunuz ki? Utanç verici ihanetinize ödül mü? Aradan 85 yıl geçtiği ve mahkemede davayı kaybettikleri halde bugün Türkiye'nin tazminat ödemesi için mızıldanmaları, yalvarmaları, dilenmeleri tuhaf değil mi?

Olaya bir de şu açıdan bakın: İstanbul 1918-1922 arası 4 yıl İngiliz işgali altında olduğundan tüm Osmanlı kayıtları müttefiklerin denetimi altındaydı. Savaş suçları ithamı üzerine adil bir mahkemede gerçek delilleri adamakıllı incelemişler ve yalnızca dört kişiyi savaş esirlerine kötü muamele ile suçlayıp ölüme mahkum etmişlerdi. Topu topu dört kişi 1,5 milyon kişiyi nasıl öldürebilirdi? Aynı şekilde Malta adasında yargılanmayı bekleyen Osmanlı yetkililerini de serbest bırakmak zorunda kalmışlardı. Yoksa müttefikler Osmanlı'nın çok yakın dostu olduklarından onları kayırıyorlar mıydı?

Ermeni meselesi müttefikleri o kadar bıktırmıştı ki 20 Nisan'daki San Remo üst konsey toplantısında usulden sempati sözcükleri veya iyi dilekler bile olmadan Ermenileri ortada bırakıverdiler. (Hovanisyan)

İngiliz Başbakanı Lloyd George, İtalyan Başbakanı Francesco Nitti, Fransız Mareşal Foch, Ermenilere, sahip olmaları gereken şeyleri vermenin doğru olmadığını, Mustafa Kemal'e karşı ne kendilerinin ne de Amerika'nın asker göndereceğini belirttiler. Buna rağmen San Remo konferansında üst konsey Damat Ferit Paşa'yla imzalayacakları barış anlaşmasına, Arap vilayetlerinin, Trakya'nın, İzmir'in ve Türk Ermenistanı'nın büyük bir bölümünün Türkiye'den ayrılması ve her türlü mali, ekonomik ve askeri denetimin kendi ellerinde olması yolunda hükümler koydular. Osmanlılar, Osmanlı ordusunun imparatorluk sınırları dışında ilerlemediğini, ölüm ve yıkıma yol açmadığını, bu kadar büyük toprak kaybının Milletler Camiasının self-determinasyon ilkesine aykırı olduğunu, böylesine sert tedbirlerin Türkiye'nin geri kalanının da egemenliğini tehlikeye düşüreceğini söyleyerek itiraz ettiler. Barış şartlarının açıklanması ülkede şok, depresyon ve öfke yaşattı. Daha önce Meclis-i Mebusan'ı feshetmiş olan Damat Ferit Paşa'nın prestiji iyice düştü. Mustafa Kemal'in Kuvay-ı Milliyesi'ne katılım arttı. 23 Nisan 1923'te Ankara'da Büyük Millet Meclisi adı verilen yeni ya-

sama organı kuruldu. (Hovanisyan)

Özgür dünya, milliyetçi güçleri harekete geçirerek günümüz Türkiye'sini kurduğu için Mustafa Kemal Atatürk'e şükran borçludur. Bu dev önder komünizm selinin batıya doğru yayılmasını durduran kişidir. Ermeniler komünistlerle pazarlık ve işbirliği yapıyorlardı. Ermenilere bugünkü Türk toprakları verilseydi ne olurdu bir düşünün. Sovyetler Birliği sıcak limanlara ulaşmış olacak ve belki de hiç çökmeyecekti. Sovyetler Türkiye'nin geri kalanına ve Kıbrıs'a da saldırabilirdi. Düşünsenize, Sovyetler Kıbrıs'ın ve doğu Akdeniz'in tüm kontrolünü ele geçirmiş, doğuda uydu devlet Suriye, batıda güçlü komünist partileriyle Rusya'ya eğilimli İtalya ve Yunanistan, güneyde yine uydu devletler Libya ve Cezayir. İşte size Domino Etkisi. Müttefikler 1919 ve 1920'de Ermenilerin açgözlü taleplerine razı olma hatasını yapsalardı tarihin akışı değişecekti.

Avrupalı müttefiklerin Ermenistan'ı de facto ülke olarak Ocak'ta tanımalarına rağmen ABD nihayet 23 Nisan 1920'de tanıdı. ABD'nin bu tereddüdü haksız değildi. Yalnızca birkaç ay içinde Amerikan yetkilileri bu teröristlere de facto statüsü vermekten bile pişman olacaktı. Nitekim de facto devlet olur olmaz Dro'nun Ermeni eşkiya çeteleri Kafkaslarda terör kampanyasına girişti. İngiliz baş komiseri Oliver Wardrop yeni Ermeni hükümetini 4 Ocak'ta yani de facto statüsünü kazanmasından yalnızca dört gün sonra uyararak askerler Müslüman yerleşim yerlerine saldırıyı derhal durdurmadığı ve suçlular cezalandırılmadığı takdirde müttefiklerin tavsiyelerini sürekli ihlal eden Ermenistan'a her türlü sempatinin ve yardımın kesilmesi yolunda rapor vereceğini bildirdi.

Müslüman nüfusun yaşadığı zorluklar dikkatleri Devrimci Ermeni Federasyonu Daşnaksutyun'a yöneltti. Avrupa'daki diplomatik çevreler, gizli operasyonları ve siyasi vahşetiyle tanınan bu partiye hiç güvenmiyorlardı. Daşnakların artık legal bir örgüt haline gelip Ermeni hükümetinin başında olması Ermenistan'ın imajına zarar veriyordu. (Hovanisyan)

Hovanisyan da itiraf ediyor ki Daşnaklar iktidar için sahtekarlık ve vahşete sığınan eşkiyalar çetesinden başka bir şey değildi. Kendilerini ve yaptıklarını bilen Avrupa hükümetlerinin güvensizliği boşuna değildi. Bir İngiliz yetkilisinin sözleriyle: Her zaman için Daşnak politikası yabancıların sempatisini kazanmak ve müdahalesini sağlamak amacıyla Ermenilerle Müslümanlar arasında huzursuzluk yaratmak olmuştur.

30 Nisan 1920'de bütün Kafkaslara Kızıl Ordu hakim oldu. Gürcistan buna kahrolurken Ermeniler sevinçle karşıladılar. Bunun üzerine Ermenistan yardım komitesi başkanını Albay Haskell personeline Erivan'ı terk etme emri verip kendisi de hemen Londra'ya döndü. İngiliz dışişlerinden Dwight Osborne, Haskell ile görüşmesini şöyle anlatıyor: Haskell Ermenistan'la çok ilgiliydi. Ermenilerin şimdiki durumu ve geleceğine dair duyduğum en kötü tanımlamayı yaptı: "Ülke bir çöl ve halkı da profesyonel dilencilerden başka bir şey değil. Varlıklı Ermeniler açlıktan ölen vatandaşlarına metelik koklatmıyor, sokaklarda ölen çocuklara bakmadan geçiyor, mülteciler için hastanede çalışmayı reddediyorlar. Hemşireler hastane malzemelerini çalıp satıyorlar. Ermeniler hırsız, yalancı, olabilecek en aşağılık, nankör yaratıklar Yurtseverlik duygusu hiç yok. İdari veya siyasi kapasiteden, para ve kaynağın yoksun bir ülke. Yurtdışında servet toplayan Ermeniler ne vatanlarına dönüyorlar, ne de katkıda bulunuyorlar." (Hovanisyan)

Albay Haskell'in, sözde vatanlarından kaçan Ermenilerin bir daha dönmediği yolundaki sözleri bugün için de geçerlidir. Herhangi bir Ermeni bir kere çıktı mı, Rusya'ya bile gitmiş olsa bir daha geri dönmez. Son 10 yıldır (1991-2001) 1 milyondan fazla Ermeni vatanından kaçtı. Ülkenin nüfusu

3.7 milyonken %27 azalarak 2.7 milyon oldu. Bu oran 10 yıl içinde Amerika'dan 82 milyon insanın ayrılması, Kaliforniya, Teksas, Florida ve New York'un tamamen boşalması demektir. (Kitapta Ermenistan'daki açlık, sefalet ama özellikle de yöneticilerin hızsızlığından, yolsuzluğundan ve ahlaklılığından uzun uzadıya söz edilmektedir.)

Diktatörlerin iyi becerdiği tek şey, tüm Hıristiyan dünyasına maaşlı ajanlarını gönderip hem yardım dilenmek, hem de bu hükümetlerin Ermenistan'ı desteklemesi için lobi yapmak hatta bu amaçla seçimleri etkilemeye çalışmaktı. Tıpkı şimdiki gibi.

Hiçbir yabancı devletin Amerikan Kongre seçimlerini etkilemek amacıyla lobicilik yapmasına, dışarıdan yönlendirilen koloniler kurmasına ve politik örgütlenmeler oluşturmalarına izin verilmemelidir. Ermenistan'ın Amerika'da ve bütün Hıristiyan dünyasında yaptığı şey işte budur.

Amerika'dan istedikleri de askeri ve ekonomik yardım yanında Amerikan mandasıydı. Başkan Wilson Ermenilerin manda talebini senatoya getirdi.

Wilson 24 Mayıs 1920'de Senato'ya gönderdiği mesajda Ermeni halkının ihtiyaçlarının farkında olduğunu ve Amerikan halkının derin Hıristiyan'ca sempatisini dile getirdiğini, görev zamanı geldiğini söyleyerek Amerikan Kongresi'nden Ermenistan'ı korumak için manda yetkisi istedi. Ermenistan'a duyulan sevgi, ülkemizin tüm Hıristiyan kadın ve erkeklerinin yoğun ve samimi duygularıdır. Bu cömert insanlar yardımlarıyla Ermenistan'ı kurtarmışlar, davasını kendi davası yapmışlardır dedi.

Ermeni hükümeti, Ermeni Kilisesi'nin de yardımıyla ABD tarihinin ilk yabancı ulus dalaveresini başarmıştı. Çok hasta durumda olan Başkan Wilson Ermenilerin oyununa gelmiş, kandırılmıştı.

Senato'da çoğu Ermeni tarafını destekleyen, onların Hıristiyanlığını, çektikleri eziyetleri vurgulayan uzun konuşmalar yapıldı. Missouri Senatörü Reed ise gerçekleri söyledi:

Girmemiz istenen şu eşekarısı kovanına bir bakalım. Mandamız istenen ülkenin çevresinde 250 milyon Müslüman yaşamaktadır. Müslümanlık, Hıristiyanlıktan daha büyük bir hızla yayılmaktadır. Ağza alınmaz Türk' diyenler, bedeviyi aşağılayanlar, İslam'ı hor görenler, unutmayın ki dünya nüfusunun 250 milyonuna hakaret ediyorsunuz. Dinle ve kan bağıyla birbirine bağlı bu insanlar soygunlara, yağmalara, tahakküme ilelebet mi boyun eğecekler?

Bu insanlar nelere maruz bırakıldılar? İngiltere Mısır'ı istediğine karar verdi ve silah zoruyla Mısır'ı aldı. Yine silah zoruyla İran ve Mezopotamya'ya el koydu.

Amerika'dan daha fazla hakkı olmadığı halde Fransa silah zoruyla Cezayir'in muazzam topraklarını istila etti. Bu tam anlamıyla bir Force Majeur, bir talandı. Ben burada bir bütün olarak Müslüman dünyasından söz ediyorum, yalnızca Türkiye'den değil. Bu Müslüman dünyası birbirine din bağıyla bağlıdır. Ben hayal kurmuyorum; ben, dünyadaki devlet adamlarının yıllardır belirttiği korkuyu dile getiriyorum: ektiğimiz bu haksızlık, şiddet ve vahşet tohumlarından günün birinde kanlı bir ürün biçeceğiz. Müslüman dünyası tehlikeli bir şekilde birleşmiştir. Bu tehdit yakın bir zamanda kendini korkunç bir ayaklanmayla kendini gösterebilir.

Davet edildiğimiz arı yuvası, horoz dövüşü çukuru, işte budur. Toprak üstüne toprağa silah zoruyla el konmuş, halk üstüne halka boyun eğdirilmiş, askerlerin idaresiyle 250 milyonun kalbinde nefret yangını çıkarılmıştır. İsyân üstüne isyan gerçekleşmiştir ve bu insanlar imanlarına tutundukları ve damarlarında cesaret kanı aktığı sürece de isyan üzerine isyan çıkacaktır. Senatör Reed, Ermeni mandasını reddetmekte haklıydı. Nitekim topraklarının İngilizler ve Fransızlar tarafından fethine gerçekten Müslüman dünyası isyan etti. Fransa ve İngiltere Müslüman topraklarını işgalin

bedelini kanla ödemiş, sonunda geri çekilip terk etmek zorunda kalmışlardır.

Bize Ermenilerin bir el bile kaldıramadan kesildiği, bütün ailelerin öldürüldüğü söyleniyor. Türk askerlerin evlere girip bütün aileyi domuz öldürür gibi öldürdüğü fakat Ermenilerden başka hiç kimsenin ölmediği hikayeleri anlatılıyor. Karşı tarafın hiç kayıp vermemesi mümkün olabilir mi? Hiçbir şey yapmadan öylece durup öldürülmeyi mi beklediler?

Gerçek şuydu ki, uygun şekilde tehcir edilen Ermenilerin yanında çok az sayıda Türk kanun adamları ve askeri vardı. Ermeni Kilisesi'nin isyan vaazı verdiğini ve cemaatine silahlanmayı öğrettiğini bilse Senatör Reed ne derdi acaba? Kanıtlar I. Dünya Savaşı başladığında Ermenilerin adamakıllı silahlanmış olduğunu göstermektedir. Osmanlı tehcir kervanlarının neredeyse tamamının Ermenilerden oluştuğu tartışılmaz. Senatör Reed'in dediği doğrudur karakter sahibi bir halk, bu şartlar altında kendini korurdu. Burada sorulacak soru şudur: Ermeniler bu kadar silahlıyken, neden böylece durup ailelerinin öldürülmesine seyirci kaldılar?

Ermeniler, kendilerinin cesur ve korkusuz savaşçılar olduğunu, müttefiklerin I. Dünya Savaşı'nı kazanmasında büyük rol oynadıklarını (oysa kanıtlar bunun aksini gösteriyor) iddia ediyorlar. Eğer bu kadar korkusuz ve cesur idiyeler, o kadar nefret ettikleri korkunç Türk e karşı neden kendilerini savunmadılar?

Senatör Reed gerçeğin tam kalbine parmak basmıştı. Türk katliamı olmamıştı çünkü kendini koruma teşebbüsü olmamıştı. Bu masalı uydurma fikrini ilk düşünen Ermeni papazı, katliam, kesme kelimelerini kullanırsa hikayesinin daha inandırıcı olacağını fark etmişti.

General Harbord elinden geldiğince lehte bir rapor yazmış. Sayfa üstüne sayfa, Ermenilerin patetik durumuna ve Türklerin mezalimine ayrılmış. Bunlar katı, soğuk gerçeklerle ilgilenmesi gereken bir askerin kaleminden değil, diksiyon ustasının fırçasından çıkmış. Ortaya, bir Ermeni dostunun bir Ermeni resmi çıkmış. Yazar tecavüz edilen kadınlar, açlıktan ölen çocuklar, yanan evler, köleleştirilen erkekleri uzun uzadıya tasvir ettikten sonra şu önemli cümleyi söylüyor: Ermenilerin tehcir edildiği, savaş değmemiş bölgedeki köylerin Türk şeytanlığı yüzünden harap olduğuna hiç kuşku yok. Fakat Ermenilerin Ruslarla birlikte ilerlediği ve geri çekildiği yerlerde yaptıkları intikamcı mezalim Türklerinki kadar insanlık dışıdır. Ermeni'nin kendisi de kan suçundan ari değildir. Irk bağı olan vahşi Aryan Kürdü ondan nefret eder.

Kürtler bu misyona gözyaşları içinde yalvararak Ermenilerden korunma istemiştir. Ermenilerin kendilerini köylerinden kovduğunu, en zalim şekilde katlettiğini söylemişlerdir. Aynı iddia Erzurum ve Hasankaleliler tarafından da yapılmış, içinde yüzlerce Türkün öldüğü yanan binalar gösterilmiş, 43 köyün Ermenilerce yok edildiği bildirilmiştir. Bunları İngiliz konsolosu da doğrulamıştır. Bir Rus yarbay, o günlerde Ermeniler Erzincan dolaylarındaki zavallı Türk halka karşı anlatılmaz zalimlikte cinayetler işlemişlerdi. Türkler silahsız ve savunmasızdı demiştir.'

Dolayısıyla bu dava her iki tarafın Doğu barbarlığıyla aynı yöntem ve taktiklere başvurduğu, yüzyıllara dayanan bir nefret davasıdır. Bu lağım çukuruna Amerika'nın girmesi isteniyor. Bir defa girdi mi de, tek bir Amerikan askerinin kanı dökülse bile Amerika olayın arkasında durmak zorunda kalacaktır.

Vietnam'da olan da tam budur. Amerikan askerleri öldürülünce ABD savaşa tümüyle girmek zorunda kalmıştır. ABD 1920'de Ermenistan'a girseydi Ermenistan 20. yüzyılın ilk Vietnam'ı olacaktı.

Netice olarak 1920'de Ermeniler Amerikan Kongresi'nin

beş yılda çeyrek dolar maliyetle 72.000 asker gönderilmesini onaylaması için lobi yapmışlar (hem de ABD Osmanlı İmparatorluğu'na hiç savaş açmadığı halde) ancak Senato bunu reddetmiştir. ABD Senatosu, nankör Ermeni sü-rüsüne Müslüman topraklarını vermek için Amerikan gençlerini tehlikeye sokmamakla doğru kararı vermiştir. ABD hükümetinin ve Amerikan vergi mükellefinin Ermenistan'a hiçbir şey borçlu olmadığı açıktır.

Ermeniler, 400 yıl önceden başlayarak toprakları Avrupalılar tarafından alınan Amerika yerlileri ile aynı konumdaydı. ABD hükümeti kurulduktan sonra bile Kızılderililere aynı politika sürdürülmüştür. Uluslar ve uygarlıklar tarihinde bir devleti yeniden uzatmak için saat 3000 yıl öncesine döndürülemez. 1920 Baharında Kızıl Ordu ilerleyip, karşılıklı Ermeni - Müslüman katliamlarını durdurmak amacıyla Karadeniz'den Hazar Denizi'ne kadar tüm Kafkas dağlarını egemenlik altına almıştı. Müslüman kadınlara ve çocuklara saldırmayı iyi beceren General Dro'nun bütün tehditlerine rağmen Ermeniler kuyruklarını bacakları arasına kıştırıp tek bir ateş açmadan teslim oldular.

Sovyet Hükümetiyle imzalanan anlaşmada Karabağ, Zangegur-Nahçıvan geçidinin Kızıl Ordu denetimine geçmesine razı oldular. Müttefikler buna çok kızdı. Fransız komiseri Ermenistan artık bir müttefik addedilemez, hatta düşman kampında bile addedilebilir' dedi.

Eylül 1920'de Türk kuvvetleri eski Rus-Türk sınırı üzerinden Ermenistan'ı vurma cesaretini gösterdiler. Ermeni cephesinin elimine edilmesi, Mustafa Kemal'e ordularını batıdan gelen Yunan tehdidine yoğunlaştırma fırsatı verecekti. Ermeniler yaklaşan hücum konusunda sık sık uyarılmışlardı fakat müttefikler, Anadolu müttefik ve Yunan askeri kuvvetleriyle kaynıyorken ve tüm dünya bir insanlık borcu olarak' çok çile çekmiş Ermenilere sempati duyar-ken Türk milliyetçilerin harekete geçeceğine inanmamıştı.

Şimdi de laf, çok çile çektikleri için dünyanın Ermenistan' a insanlık borcu oldu. Bu insanlar kendi çoraplarını kendi başlarına ördüler. Dünya birisine borçluysa, o da Mustafa Kemal ve Türk milliyetçilerine şükran borcudur. Atatürk Osmanlı'nın bağrında gerçek halk devrimini gerçekleştirmeseydi Sovyet Rusya nerelere kadar gelirdi bir düşünün.

13 Eylül sabaha karşı Oltu'daki Türk askeri kuvvetleri önden ve arkadan hücum etti. Fiziksel ve askeri uykuda olan Ermeniler çapraz ateşe yakalanmışlardı. 200'den fazla kayıpla toplarını-tüfeklerini bırakıp cepheyi terk etmek zorunda kaldılar. Oltu'daki Türk Operasyonu'na Müttefiklerden veya Sovyetlerden hiçbir tepki gelmemişti. Zira artık Batıda Ermeni uyarıları kuşkuyla karşılanıyordu. Ermeniler sık sık yaklaşan hücum; pan-türkik, pan-islamık entrika, Sovyet-

Türk çatışması uyarıları yapmış, ancak hiç biri gerçekleşmemişti. Hatta Ermeniler ne zaman en yüksek sesle şikayet etse, kendileri mutlaka kuşku bir eylem içindedirler' şeklinde bir kanaat hasıl olmuştu.

29 Eylül'de Mustafa Kemal zaferi ilan ederken Türklerin komşularıyla barış içinde yaşamak için mümkün olan herşeyi yaptığını, fakat Daşnakların bu samimi arzuyu dikkate almadığını, aksine Türk ordusuna ve Kulp, Kağızman, Oltu gibi yerlerde Müslüman nüfusa saldırılarını yoğunlaştırdığını açıkladı. (Hovanisyan)

31 Kasım'da Ermenistan Dışişleri Bakanı Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne bir telgraf çekti:

Türk ve Ermeni halkları asırlardır komşu olarak yaşamıştır. Sağduyu, Türkiye ile Ermenistan Cumhuriyeti'nin karşılıklı saygı ve menfaate dayanan, barışçıl ilişki içinde olmasını amirdir. O yüzden askerlerinizin Ermenistan sınırlarına doğru ilerlemesini anlamıyoruz. Çatışma nedenlerini açığa kavuşturmak ve barışçı bir çözüm bulabilmek amacıyla bizim ve sizin temsilcilerimizin bir görüşme yapabilmesi için hükümetimiz hükümetinizden tarih ve yer bildirmesini rica eder.

Bu sözler, gerçeğin terörist Ermeni elebaşları tarafından inanılmaz şekilde çarpıtılmasıdır. Ermenilerin 800 yıl boyunca Türklerle barış içinde yaşadığı doğrudur fakat 1890'larda bu barış sona ermişti çünkü Ermeni elebaşları Osmanlı İmparatorluğu'nun legal hükümetini devirmek için gizli bir terör kampanyası başlatmışlardı. Şimdi başları sıkışınca bu diktatörler barış çağrısı yapıyordu. Oysa daha iki ay önce kendileri saldırı planlıyordu.

Ermenistan Dışişleri Bakanının büyük yalanının aksine doğrudan, Türkler gerçeği açıklayan sözlerle cevap verdiler.

1918 yılına kadar Türk ve Ermeni halkları arasındaki uzun ve kanlı savaşların esasta, Doğu

Anadolu'ya hakim olmak isteyen Rusların yol açtığını farkındayız. Rus İmparatorluk rejiminin çökmesini takiben Rusların geri çekilmesinden sonra Ermeni çetelerinin gerçekleştirdiği korkunç katliam karşısında Türkiye'nin soğuk kanlılığını koruması sayesinde bir sükunet dönemine girilmiştir. Devletinize karşı bizi sert önlem almaya zorlayan şey, Ermeni birliklerinin aralıksız saldırısıdır. (Hovanisyan)

Ermeniler oyalamaya ve total yenilgiyi ertelemeye çalışıyorlardı. Türkler yeni bir akın başlattılar ve herşey bir hafta içinde bitti. Ermeni hükümetine boyun eğmekten başka yapacak bir şey kalmamıştı. 18 Kasım 1920'de Ermeni teröristleri Türklerin yazdığı mütareke anlaşmasını imzaladılar ve savaş bitti. Hovanisyan bile kabul ediyor ki:

Ermeniler, Müslüman yurttaşlarıyla uyum ve eşitlik içinde yaşama arzusunu izhar etmişlerdi. Oysa Ermeni hükümeti iki yıllık varlığı süresince, Ermeni Cumhuriyeti'ne haksızca bağlanmış bölgelerdeki Türk-Müslüman nüfusunun büyük bir bölümünü yok etmişti. Türk hükümeti bu savaşa ulusun

Amerika'daki Ermeni kolonisi mensupları Kongrenin Azerbaycan'a yardımı kesmesi için lobiciliğe başladılar. Amerika'da Amerikalı Azeri lobisi bulunmadığından, Azerbaycan'ın Ermenistan'a karşı illegal ambargo koyduğu yolunda federal yasa çıkartmak çocuk oyuncağı oldu. Bu yasaya göre, Azerbaycan hükümeti, Ermenistan'ın Azerbaycan'la savaşmakta kullanacağı askeri malzemeyi ithal edebilmesi için kendi limanlarını ve karayollarını açmadığı sürece Amerikan dış yardımı kesilecekti.

SUYUN FAYDALARI

ÖRSOY, beğeninizi ve evinizin mimarisini göz önünde tutarak banyo ve mutfağınız için alternatifler sunarken; bakım, onarım ve tadilat konularında da yardımcı olup yepyeni alanlar yaratıyor. Klasik ya da modern çizgide şık, konforlu ve fonksiyonel banyo - mutfaklar için tasarım ve imalatı ÖRSOY çatısı altında, size özel koşullarla bekliyor. *Suyun faydalarını yakından tanımanız dileğiyle...*

Vitrifiye
Akrilik Küvet

Pis su
Temiz su

Çanakkale Seramik

Fayans
Bordür

Kalebodur

Seramik
Granit

Eye
Ankastre ürünler

ArtemA

Armatür
Banyo aksesuar

Küvet & Jakuzi

PANELDUS
DUŞ VE KÜVET KABİNLERİ

örsoy

Sihhi Tesisat, Turizm İnşaat ve YapıMalzemeleri Ticaret Limited Şirketi

1202/12 Sok. No.12-14 Yenışehir / İZMİR
Tel. 0232 458 90 72 (Pbx) Faks 433 61 11
www.orsoy.com.tr

teritoryal bütünlüğünü savunmak ve Ermeni aşırılıklarını durdurmak amacıyla girmişti. (Hovanisyan)

Bu sıralarda Milletler Camiası örgütlendi. Ermeni diktatör teröristler üye kabul edilmek için yalvardılar fakat Milletler Camiası bu terörist rejime kesinlikle Hayır dedi.

Moskova'da Ermeni-Sovyet müzakereleri İngiliz Dışişlerinin Ermenistan'ı yeni baştan değerlendirmesine yol açtı. Raporlar Ermenileri aşağılayıcı ifadelerle doluydu.: güvenilir olmayışları, boş yere ortalığı ayağa kaldırdıkları, kendi yetersizliklerinin suçunu başkalarına atma yetenekleri, korkaklıkları, değersizlikleri, hayalperestlikleri vs. İngilizler tarafından silahlandırıldıkları halde Rus Ermenistan vilayetlerini ellerinde tutmayı becerememişken Türk Ermeni vilayetlerini istemeye devam etmeleri İngilizleri Ermeni meselesinden ve Ermenilerin kendilerinden yaka silker hale getirmişti. (Hovanisyan)

Bu arada Sovyet stratejistleri, Ermenistan'ın Sovyetleştirilmesinin zamanı geldiğine karar vermişlerdi. 29 Kasım 1920 anlaşmasıyla Ermenistan Cumhuriyeti Sovyet Sosyalist Ermeni Cumhuriyetine dönüştürüldü. (Hovanisyan)

Sovyet uydusu haline gelmiş olmalarına ve Anadolu'yu ellerine geçirme hayalleri söndüğü halde maaşlı Ermeni ajanları dış ülkelerde yaygaralarını sürdürüyorlardı.

Amiral Bristol'un 28 Mart 1921 tarihli bir mektubundan:

Türklerin binlerce Ermeni'yi katlettiğine dair raporlar dolaşiyor ortalıkta. Bu raporlar o kadar sık tekrarlanıyor ki öfkeden kanım beynime sızıyor. Kendi Amerikalı görevlilerimizin ifadelerine göre bu Ermeni raporları tamamen asılsızdır. Bu sahte raporların, aksini ispatlamaya meydan vermeden Amerika'da dolaştırılması bir dehşettir ve kesinlikle Ermenilere iyilikten çok kötülük yapmaktadır. Bence Ermenileri bu işten vazgeçirmeliyiz, yalnızca haksız oldukları için değil, aynı zamanda kendilerine de zarar verdiklerinden.

1930'ların başında Almanya'da Adolf Hitler iktidara geldi. Bu Almanya, Ermenilerin daha 13 yıl önce savaştıklarını ilan ettikleri aynı Almanya idi. Tipik bir Ermeni tarzıyla bu minicik devlet Nazilerle anlaşmıştı, zira henüz başlamakta olan II. Dünya Savaşı'nı Almanların kazanacağını düşünüyorlardı. Silahsız Müslüman köylerine saldırılarıyla tanınan General Dro, Alman savaş hazırlıklarına katıldı. 812.ci Ermeni Lejyonu ve taburu örgütlendi. Daha sonra 20.000 askere çıkan bu tabur Kırım'da, Kuzey Kafkaslarda ve Hollanda'da Almanlarla birlikte savaştı.

Taburun askerlerine, Ermenilerin geçmişteki askeri becerilerine uygun özel bir görev verildi. Bu Ermeni askerlerin çoğu, yeni ele geçirilen ve işgal edilen topraklarda polis birlikleri olarak kullanıldı. Bütün Yahudileri ve Almanların talep ettiği diğer istenmeyen varlıkları casuslukla buluyor ve yakalıyorlardı. Elleriindeki sayı belli bir rakama ulaşınca sürü halinde toplayıp, milyonlarca Yahudi'nin kitleler halinde katledildiği temerküz kamplarına götürüyorlardı.

Ağustos 1935'e gelindiğinde Ermeni basını Hitler'i öve öve bitiremiyordu. 19 Ağustos 1936 tarihli Daily Hairnik gazetesinden bir örnek: Müzmin hastalık gibi derine kök salmış bu zehirli yaratıkları (Yahudiler) söküp atmak bazen zor oluyor. Bunları yok etmek için bir ulusun (Naziler) olağandışı yöntemler kullanması vahşet olarak nitelendiriliyor. Bir cerrahi ameliyatta kan akması doğaldır. Bu şartlarda diktatörlük kurtarıcı rolü oynar.

Yahudiler hakkında daha pek çok kötü yazılar içeren Hairnik, Boston'da yaşayan Ermeniler tarafından İngilizce bastırılıyor ve dağıtılıyordu. Devrimci Ermeni Federasyonu'nun (Daşnaksutyun) Boston'daki arşivlerinin araştırmalar için kamuya açık olmamasının sebebi belki de budur. Belki Ermeniler II. Dünya Savaşı'nda Nazi Almanya'sına verdikleri aktif desteğin kayıtlarını adil ve dürüst tarihçilerin incelemesini istemiyorlardır. 1942'de

Avrupa'daki bir çok Ermeni genci Nazilere aktif destek verdi, orduya katıldı. Ermeni Devrimci Federasyonu liderleri Alman Askeri İstihbaratıyla yakın işbirliği içindeydi. I. Dünya Savaşı'nda Ruslar için yaptıkları en iyi şeyi yaptılar: Casusluk. 1941'den Eylül 1944'e kadar Ermeniler Türkiye'deki ve tüm Orta Doğu'daki Nazi İstihbarat temsilcileriyle yakın işbirliği içinde Alman propagandasının yayılmasına ve Yahudilerin yakalanmasına yardımcı oldular.

Savaşın ilk yıllarında Ermeni liderler, Almanya'nın savaşı kazanacağına inanıyorlardı. Kendilerine Rus ve Türk topraklarını vermesi için Almanya'ya her türlü dalkavukluğu yaptılar.

II. Dünya Savaşı'nın gidişatı yön değiştirip müttefikler lehine döner dönmez Ermeni bukalemunları Alman gemisinden atlayıp, fareler gibi yüzerek kaçtılar. Almanlara sırt çevirip müttefiklere secde etmeye başladılar.

Savaşın sona Ermeniler, Hitler'in 1915'de Ermenilerin katliama uğradığı hakkında beyanlarda bulunduğunu iddia ettiler. Bu tamamen asılsız bir iddiadır; ileri sürdükleri delillerin sahte olduğu ispat edilmiştir.

Ermeniler 1944'e kadar 10 yıl boyunca Hitler'i ve Nazileri aktif biçimde destelemiş olmalarına rağmen savaşın sona Hitler'in kendilerine karşı olduğunu iddia etmeye kalkıştılar. Rutgers Üniversitesi'nin Journal of Law and Religion adlı gazetesi Nuremberg Nazi Savaş Suçları mahkemesinin yeni keşfedilen delillerini internet üzerinden yayınlamaktadır. Bu belgeler, II. Dünya Savaşı öncesinde ve süresince Ermenilerin Hitler, Naziler ve Almanya'ya verdikleri destek hakkında soru ve cevapları içermektedir. Nazilerin Hristiyanlığı ortadan kaldırıp kendi politik ihtiyaç ve görüşlerine uygun saf Aryan ırksal dini yerleştirmeye çalıştıkları malumdur. Ermeniler de bu yüzden mi kendi minik devletlerini dini ve etnik olarak temizlemişler, geriye yalnızca kendi kilisesine bağlı, saf Aryan Ermenilerini bırakmışlardır?

İrk saflığına önem veren, beyaz olmayan veya kendilerinden farklı mezhepteki Hristiyanlara hayat hakkı tanımayan bu minicik yere Hristiyan dünyası milyarlarca dolar pompalamayı nasıl sürdürebilir?

Ermeniler 1915'deki sözde soykırım için Türkiye'nin özür dilemesini istiyorlar. Nazileri destekledikleri ve binlerce Yahudi'nin katliamında oynadıkları rol için önce kendileri özür dilemeden bunu nasıl isteyebilirler?

Resmi, devlet kontrolündeki Ermeni Kilisesi 1930 ve 1940'lardaki bu anti-Hristiyan faaliyetlere neden hiç tel'in etmedi?

Ermeni karakterinde geçmişte yaptıkları hata ve haksızlıkları itiraf etme alışkanlığı bulunmadığı gibi, başkalarının fikrini çalmada da üstlerine yoktur. Kendileri savunmasız Yahudilerin yakalanıp kamplara gönderilmesinde Nazilere yardım ettiklerine bakmadan, kalkıp Washington'da Beyaz Saray'ın iki blok ötesinde Ermeni Soykırım Müzesi kuruyorlar.

Amerikalı Ermeniler, Ermenistan'ın Nazilere verdiği destekten gurur duymaktadırlar. Bunun kanıtı şudur. Teröristliği ve Nazi desteği tescilli General Dro Kanayan'ın Amerika'da gömülü cesedini çıkarıp, kahramanlık töreniyle Ermenistan'a gömdükleri gibi gençler için Dro Liderlik Enstitüsü kurdular.

Amerikalı Ermenilere gelince, 1918'den bu yana bu grubun faaliyetleri incelendiğinde terörizme yardım ve yataklık eden Ermeni politikasını desteklemek için yılmadan çalıştığı görülür. Başlıca amaçları Amerikan hükümetinden ve halkından para koparmak ve Türkiye aleyhine faaliyetlerde bulunmaktır. 1992'de Hristiyan Ermenistan komşusuna aniden saldırdı. Ermeni özel kuvvetleri çevre tepelerden Azeri köylerine saldırıp uyumakta olan 5.000'in üzerinde erkek, kadın ve çocuğun boğazını kesti. Ermeni

örgütlerinin bilinçli ve sistematik gayretleri sayesinde bu saldırı Amerikan kamuoyunda pek yankı yapmadı; oysa Japonların Pearl Harbor'a baskınından veya 11 Eylül olayından pek farkı yoktu.

Bu Hıristiyan Ermeniler bir milyonu aşkın çaresiz Müslüman'ı evlerinden kovdu. Bugüne kadar da beş kuruş ödemedi. Azeri hükümeti tepki olarak bütün Hazar Denizi limanlarını, kendine ait limanı bulunmayan Ermenistan'a kapattı. Böylece ezeli düşmanlarına gerekli ambargoyu koymuş oldular. Azerbaycan ayrıca Ermenistan'ın ithalatını nakletmek için karayollarını kullanmasına izin vermedi.

Amerika'daki Ermeni kolonisi mensupları Kongrenin Azerbaycan'a yardımı kesmesi için lobiciliği başladılar. Amerika'da Amerikalı Azeri lobisi bulunmadığından, Azerbaycan'ın Ermenistan'a karşı illegal ambargo koyduğu yolunda federal yasa çıkartmak çocuk oyuncağı oldu. Bu yasaya göre, Azerbaycan hükümeti, Ermenistan'ın Azerbaycan'la savaşmakta kullanacağı askeri malzemeyi ithal edebilmesi için kendi limanlarını ve karayollarını açmadığı sürece Amerikan dış yardımı kesilecekti.

Amerika'nın böyle bir karar verip Azerbaycan'a dış yardımı kesmeye ne hakkı var? Meksika bize saldırsaydı sonra da askeri malzeme nakletmek için Teksas limanlarını kullanmak isteseydi Amerika aynı şekilde ambargo koymayacak mıydı?

Başkan Bush, terörle savaşta Azerbaycan'ın desteğini alabilmek için, Ermeni desteğiyle çıkan 907 sayılı bu yasayı kaldırması için Kongreye rica etti. Başkan Bush Azerbaycan'a yardım etmenin Amerika'nın menfaatine olduğuna karar vermişti. Tabii ki Ermeni örgütleri, koloni mensupları Başkanı bu karardan caydırmak için ortalığı ayağa kaldırdılar.

Aynı lobi son 10 yılda Amerikan hükümetinin Ermenistan'a 1.4 milyar \$'ı aşkın yardım yapmasını sağlamıştır. Bu miktar kişi başı olarak, dünya üzerinde herhangi bir ulusa yapılan yardımdan daha fazladır. Oysa aynı süre içinde Rusların da Ermenistan'a 1 milyar dolarlık askeri teçhizat ve silah yardımıyla bulunmasına ne dersiniz? Ermeniler küçücük, sözde bağımsız cumhuriyetlerinde askeri üs kurması için Rusları davet ettiler. Türkiye'ye bitişik arazilerinin büyük bir kısmını bedelsiz olarak tahsis ettiler. Ruslar da bayıla bayıla kabul etti tabii. Ermenistan hala Vladimir Putin Rusya'sının bir uydusu gibi davranmaktadır. Ermeni terörizmi yalnızca geçmişe ait değildir. Yakın zamanda faaliyet gösteren terörist grupları şunlardır:

- **Armenian Secret Army for the Liberation of Armania (ASALA) Ermenistan'ın kurtuluşu için gizli Ermeni Ordusu**
- **Ermeni soykırımı için adalet komandoları**
- **Yeni Ermeni direniş grubu**
- **Ermeni Grup 28**
- **Yeni Ermeni direniş**
- **Ermenistan kurtuluş cephesi**
- **Soykırma karşı Ermeni militan komandoları**
- **Ermeni gizli ordusunun yeni Ermeni direnişi**
- **Kara Nisan**
- **3 Ekim**
- **9 Haziran Örgütü**
- **6. Ermeni kurtuluş ordusu**
- **24 Eylül intihar komandoları**
- **Orly örgütü**
- **Ermeni dünyayı cezalandırma örgütü**
<http://www.ozetkitap.com> 39
- **Ermeni Kızıl Ordusu**
- **Ermeni devrimci hareketi**

Bu isimler, bu korkakların dünyanın her tarafında insanlara kahpece saldırdıktan sonra kullandıkları isimlerden bazılarıdır. O kadar çok yerde, o kadar çok sayıda saldırıda bulunmuşlardır ki yalnızca onların eylemlerini anlatan bir kitap yazılabilir. Özellikle Amerika'da pek çok olay gerçekleştirmişlerdir.

1. 27 Ocak 1973'de Santa Barbara, Kaliforniya'da Amerikan vatandaşı Gürgen Yanıkyan Türk Başkonsolosu Mehmet Baydar ile Konsolos Bahadır Demir'i öğle yemeğine davet etti. Kuşkulananmayan diplomatlar dostane daveti kabul etti. Yanıkyan iki konuşunu öldürdü. Müebbet hapse mahkum oldu.

2. 26 Nisan 1973'de New York'ta Türk Enformasyon Bürosu'na konan bomba zamanında bulunup etkisiz hale getirildi. Olayı, Yanıkyan'ın tahliyesini isteyen Yanıkyan Komandoları üstlendi.

3. 4 Ekim 1977'de Los Angeles Üniversitesi'nde (UCLA) Osmanlı Tarihi okutan Profesör Stanford Shaw'un evine bombalı saldırıda bulunuldu. Ermeni 28 grubu üstlendi.

4. 5 Ağustos 1980'de Ermeni Grubu Birleşmiş Milletler binasının karşısındaki Türk Evi'ne boya bombaları attı. Ermeni 28 grubu üstlendi.

5. 6 Ekim 1980'de Los Angeles'ta Başkonsolos Kemal Arıkan'ın evine 2 molotof kokteyli atıldı. Arıkan yaralandı.

6. 12 Ekim 1980'de Hollywood'da bir Amerikalı Türk'e ait seyahat acentesi bombalandı.

7. 3 Şubat 1981'de Los Angeles'ta İsviçre Konsoloslugu önünde bomba bulundu. Talep: Avrupa'da terörist faaliyetleri dolayısıyla tutuklu bulunan Suzy Mahşerciyen'in serbest bırakılması.

8. 3 Haziran 1981'de Los Angeles'ta ve San Francisco'da Türk folklor gösterileri, bomba konması yüzünden iptal edildi.

9. 26 Haziran 1981'de Los Angeles'ta Swiss Banking Corp. ofisi önünde bomba patladı. (6 Haziran Örgütü)

10. 20 Ağustos 1981'de Los Angeles'ta İsviçre Hassas Aletler ofisi bombalandı. (6 Haziran Örgütü)

11. 20 Kasım 1981'de Los Angeles'ta Türk Başkonsolosu ağır yaralandı. (JCAG)

12. 13 Ocak 1982'de Toronto'da Türk Başkonsolosluğu bombalandı ve ağır hasar gördü. (ASALA)

13. 28 Ocak 1982'de Türk Başkonsolosu Kemal Arıkan arabasıyla işine giderken 2 terörist tarafından suikasta kurban gitti. Hampig Sasunyan müebbet hapse mahkum oldu.

14. 10 Mart 1982'de Massachusetts'te Türkiye Fahri Konsolosu Orhan Gündüz'e ait hediye dükkanı bombayla uçuruldu. (JCAG)

15. Orhan Gündüz 2 ay sonra 4 Mayıs 1982'de öldürüldü. Katili yakalanamadı.

16. 8 Nisan 1982'de Ottawa Ticaret Ataşesi Kani Güngör apartmanının garajında ağır yaralandı. (ASALA)

17. 18 Mayıs 1982'de, Toronto'da Ermenilerden topladıkları haraçları ülke dışına kaçırmaya çalışan 4 kişi yakalandı.

18. 18 Mayıs 1982'de Tampa, Florida'da Türk Fahri Başkonsolosu Nasuh Karahan bürosunda saldırıya uğradı.

19. 26 Mayıs 1982'de Los Angeles'da Swiss Banking Corp.un bürosu bombalandı. (ASALA)

20. 30 Mayıs 1982'de Los Angeles'da Air Canada kargo ofisine bomba koymaya çalışan 3 ASALA üyesi yakalandı.

21. 27 Ağustos 1982'de Ottawa'da Askeri Ataşe Atilla Altıkay arabasında suikasta kurban gitti. (JCAG)

22. 26 Ekim 1982'de Los Angeles'da, Filedilfiya Fahri Konsoloslugu bombalamaya hazırlanan 5 Ermeni teröristi yakalandı.

23. 21 Ocak 1982'de Anaheim, Kaliforniya'da bir Erme-

ni fırınında 9 adet boru bombasına el kondu.

24. 29 Mart 1984'de Los Angeles'ta ARA Türk Olimpiyat Takımına tehdit mektupları gönderdi.

25. 12 Mart 1985'te Ottawa'da silahlı 3 terörist Türk Büyükelçiliği'ni basarak Kanadalı güvenlik elemanını öldürdü, Büyükelçi Coşkun Kırca'yı ağır yaraladı, eşi ve kızını rehin aldı. (ARA)

Olaylar yalnız Amerika'da cereyan etmedi; Ermeni teröristler tüm dünyada 71 kişiyi öldürüp 387 kişiyi yaraladılar. Böylesine yaygın ve örgütlü terör kampanyasını kim yönetiyor? Faturaları kim ödüyor? Teröristleri kim eğitiyor? Uygur dünyada yapılan bu haksız, kahpece saldırılar konusunda Gregoryen Ermeni Kilisesi neden sessizliğini koruyor, tel'in etmiyor? Böyle Hıristiyanlık mı olur? İsa nefret ve intikam öğütlememişti bize. Ermenistan hükümeti bu insanlık suçunu durdurmak için neden hiç çaba göstermiyor, aksine terör ve cinayeti alttan alttan desteliyor? Sadaka toplamak için bütün dünyaya adam göndermeyi biliyor da, terörü durdurmayı bilemiyor mu?

Amerika'daki Ermeni nefret vakalarının hepsinin Amerikalı Ermenilerin yoğun halde yaşadıkları bölgelerde cereyan ettiğini okurlar fark etmiştir. Bu etnik toplumlar neden sessiz kalıyor?

Ermeni teröristler Amerikan topraklarında bu saldırıları gerçekleştirirken Amerikan hükümeti neden bu ufacak ülkeye milyarlarca dolar yardım yapıyor? Amerikan Kilise grupları neden sözde Hıristiyan İnsani Yardımı na milyonlarca dolar pompalamayı sürdürüyor?

1920'de kursaklarında kalan Türk Ermenistanı'nı Birleşik Ermenistan a dönüştürme hevesiyle Ermenistan'ın Türkiye'ye saldırması, bugün bile hiç eksilmeyen tehlikedir. Rusya'nın Ermenistan'la anlaşması olduğundan bu haydutlar güruhuna arka çıkmak zorunda kalacaktır. Böyle bir durumda Amerika, bir NATO üyesi olan Türkiye'nin yardımına koşmak zorunda kalacaktır. Ermeniler, hem Türk, hem Ermeni üyelerle bir Uzlaşma Komisyonu kurulmasını önermişlerdir. Ancak Ermeni geleneği burada da uygulanıyor ve Türkler Ermenilerin yaptığı kötülükler hakkında konuşmıyorlar; Ermenilerin uydurma masallarını kabul etmek zorundalar.

8 Ağustos 2001 tarihli Turkish Times gazetesinde Uzlaşma Komisyonu na ilişkin geniş bir haber yayınlandı. Komisyon üyelerinin ortak açıklamasında şöyle deniyordu: Hepimiz, bu komisyonun bir soykırım olup olmadığının tespitine yönelik olmamasında hemfikiriz. Uluslararası toplum ve biz, bunun (soykırım) tartışılmaz bir gerçek olduğunu zaten kabul etmiş bulunuyoruz ve bu gerçek, görüşmelerimizin temelini oluşturacaktır. Bu inanılmaz bir tutum. Kimseden resmi onay almamış, kerameti kendinden menkul bu sözde komisyonun Ermenilerce oluşturulan gündemine bir bakın:

1. Amerikan hükümetinin 1915 soykırımını tanımasını ve Türklere tazminat ödetmeyi sağlamak,

2. Türk toplumunu ve liderlerini soykırım olduğuna ve bunu itiraf etmenin Türkiye'nin menfaatine olacağına ikna etmek,

3. Atalarının 1915'te soykırım yaptığını biliyorlar mı diye Türk okul çocuklarını düzenli biçimde sınavdan geçirmek,

4. Türkler bu komisyonun bu direktiflerini kabul etmezlerse Türk hükümetini ve halkını çağdaş uygar ulusların normlarına uygun davranmaya hazır değil şeklinde yafalamak. Komisyonun Türk üyelerinden Özdem Sanberk niyetimiz gerçeğin ne olduğunu bulmak değil, gelecek için yeni ufuklar açmak ve karşılıklı anlaşmayı güçlendirmektir diyor. Başka bir üye, İlter Türkmen, komisyonun görevi tarihi bir yargıda bulunmak değildir diyor. Ancak bu Amerikalı

gözlemcinin bakış açısı tamamen farklı. Herşeyden önce, nasıl olur da Türkler oturup böyle bir konuyu yalnızca Ermenilerin oluşturduğu gündemle konuşmayı kabul ederler, bu yazarın aklı havsalası almıyor. Uzlaşma , bir noktada buluşması gereken iki tarafın varlığına işaret eder. Ermeniler kendi taleplerini çok iyi ortaya koymuşlardır. Şimdi, uzlaşma için Ermenilerin ne yapması gerektiğini söyleme sırası Türklere gelmiştir. Bence Türk tarafı Ermenilerden şunları itiraf ve kabul etmelerini istemelidir:

1. Osmanlı İmparatorluğu' nu çökertmek için 30 yıl boyunca silahlı mücadele verdiklerini,

2. Nüfus çoğunluğunu oluşturmadıkları halde Müslüman topraklarını ele geçirmek için Rus kuvvetleriyle iş birliği yaparak Osmanlı İmparatorluğu' na ihanet ettiklerini,

3. Osmanlı İmparatorluğu'nun kendini savunmaya ve Ruslara yardım ettikleri gerekçesiyle savaş hattı arkasındaki bütün Ermenileri tehciye yasal hakkı olduğunu

(Amerika da aynı gerekçeyle II. Dünya Savaşı'nın başında Batı kıyısındaki Amerikalı Japonları iç bölgelerdeki tecrit kamplarına göndermişti.)

4. 1915 öncesinde ve sonrasında çatışma bölgesindeki Türkleri katlettiklerini bu savaşın Ermenilerin iddia ettiği gibi tek taraflı olmayıp hem Ermenilerin hem Türklerin hayatlarıyla korkunç bir bedel ödediğini,

5. Osmanlı döneminde olduğu gibi günümüz Türkiye'sinde de her dinde, tam bir özgürlükle ibadet edildiği halde Ermenistan'da resmi Gregoryen Kilisesi dışında hiçbir din ve mezhebe izin verilmediğini, Türkiye'deki pek çok Ermeni kilisesine karşılık Ermenistan da tek bir cami olmadığını,

6. 1800'lerin ortalarından beri Müslümanlara eziyet ve terör uygulamayı sürdürdüklerini,

7. Bu uygulamayı Ermeni kilisesinin de tasvip ettiğini.

Ermeni hükümeti 1919'da Paris Barış Komisyonu önünde uzun ve duygusal bir sunum yaparak Osmanlılardan tazminat taleplerini ortaya koymuştu. Barış Konferansı, sistematik kitlesel cinayet de dahil olmak üzere bütün ithamları dinleyip delilleri değerlendirdikten sonra Hayır demiş ve Sıfır vermişti. Ve bu konu da 1919'da kapanmıştı.

Ermeniler artık gerçeği kabul etmeli ve bu konunun 1919'da kapandığını, bir daha hiç söz edilmemesi gerektiğini kamuoyuna açıklamalıdır.

Ankara'daki İngiliz Büyükelçiliği' nin 23 Haziran 2001 tarihli basın bildirisinden:

O günün İngiliz hükümeti ve daha sonraki hükümetler 1915-1916 katliamlarını korkunç bir trajedi olarak görmüşlerdir. Her iki tarafta da can kaybı olduğundan bu konudaki yoğun duyguları anlıyoruz. Ancak olayların, 1948 Birleşmiş Milletler Soykırım Konvansiyonu'nda spesifik tanımı yapılan soykırım' kapsamında yorumlanması gerektiğine inanmıyoruz. Hükümetimiz, daha önceki İngiliz hükümetleri gibi delilleri incelemiş ve bizi bu olayların soykırım olarak tanımlanmasına ikna etmeye yetecek derecede kesin olmadığı yargısına varmıştır. Zaten 1948 Birleşmiş Milletler Soykırım Konvansiyonu uygulamada geriye dönük (retrospektif) işlememektedir. 1915-1916'da Doğu Anadolu'daki olayların yorumu halen tarihçiler arasında bir tartışma konusudur. Ermenilerin kendilerinin soykırım uygulayıp uygulamadığı hakkında söz konusu neden Ruslara bırakmalıyız?

Bugün Moskova'daki Rus arşivlerinde bulunan yüzlerce dosyadan üç Rus subayının ifadelerini koyalım. Bu ifadeler, Ermenilerin 20. yüzyılın ilk soykırımını gerçekleştirdiğini hiç kuşkuyla yer bırakmayacak şekilde kanıtlamaktadır. I. Dünya Savaşı'nın başında Osmanlı topraklarını işgal eden Rus ordusu komutanı General Odishe Liyetze:

11-12 Mart gecesi Ermeni kasaplar Erzincan ve çevresindeki halkı süngüden geçirdi. Bu barbarlar kurbanlarını 80'li gruplar halinde çukurlara atıyordu. Yaverim bu şekilde 200 çukur ortaya çıkardı. Bu dünya uygarlığına karşı işlenmiş bir suçtur.

Yarbay Griyaznof'un resmi raporundan:

Köylere giden yollar Müslümanlara ait süngülenmiş bedenlerle, kesik kol-bacaklarla, dışarı çıkarılmış iç organlarla doluydu. Çoğu kadın ve çocuktü. Ölümleri organize eden doktorlar ve yardımcılarını; öldürme işlemini de Ermeni ordusu yapıyordu. Büyük çukurlar açılıyor, savunmasız insanlar çukurların kenarına getiriliyor, hayvan gibi kesilip çukura atılıyor. Çukurun başında duran Ermeni sesleniyordu 70 ceset oldu, bu çukur daha 10 tane alabilir'. Onun üzerine 10 Müslüman daha parçalanıp çukura atılıyor, sonra da çukurun üstü kapatılıyordu. Veya cinayetlerden sorumlu Ermeni bir evi 80 Müslüman'la dolduruyor, sonra da teker teker kafalarını kesiyordu. Erzincan katliamını takiben Ermeniler Erzurum'a doğru çekilmeye başladılar. Yol üzerindeki Müslüman köylerin tamamını yaktılar, canlı insan bırakmadılar.

Erzurum ve Deveboynu komutanı Yarbay Tverdokhleboff:

O günlerde Ermeniler Erzincan çevresindeki Türklerle karşı tasvir edilemeyecek zalimlikte cinayet işliyorlardı. Türkler silahsız ve savunmasızdı.

Öyleyse bugünkü Ermeniler atalarının bu dehşetini nasıl olur da utanmadan inkar ederler? Nasıl olur da asla gerçekleşmemiş olan 1915 Ermeni katliamı için Türk hükümetinin özür dilemesini isterler? Asla gerçekleşmemiş bir şey adına nasıl olur da soykırım müzesi ve anıtı dikerler?

Bütün bu gerçekler ışığında Hıristiyanlar kendilerine sormalıdır: milyarlarca vergi dolarlarının Ermenistan'a gönderilmesine devam edilsin mi? Ermeniler Kongre üyelerini satın almak veya etkilemek için seçimlerde 14 milyon \$ harcadılar diye Amerika Azerbaycan'a ayırimcılığı sürdürsün mü? Ermeniler Müslümanları temizlemeyi hiç aralıksız sürdürüyorlar (bugün için Azerbaycan'da). Uygur dünyada bu tür bir davranışın yeri yoktur ve Amerika bu terörist ülkeye sadaka vermeyi kesmelidir.

11 Eylül 2001 tarihini aşırı dinci Müslümanların New York ve Washington'a saldırdığı günü her Amerikalı sonsuza dek hatırlayacak. Amerikalılar, Orta Doğunun bazı bölgelerinde yapılan kutlamaları da unutmayacak.

Birçok Amerikalı soruyor, Müslümanlar neden ABD'den nefret ediyor? diye. Ne yazık ki Müslümanların Amerikalılardan hoşlanmamasının sebebi var. Bu kitap, bu sebeplerden birini belgeliyor. Hafta kitabın adı Müslümanların Amerikalılardan nefret etmesinin haklı bir sebebi de olabilirdi. Ancak Türkler, %97 Müslüman olmalarına rağmen, ABD'den nefret edenlerin görüşünü paylaşmamaktadır. Dünyadaki tek demokratik Müslüman ülke olan Türkiye, Hıristiyanlık tarihi açısından da dünyanın en önemli ikinci ülkesidir. Dolayısıyla, küçük bir Ermeni-Amerikalı grubun ABD'de Türkiye'ye karşı nefret kampanyası yürütmesi bir trajedidir. Bu küçük grup, 30 küsur eyalet meclisine, 1915 soykırımı iddiasıyla Türkiye'ye saldıran kararlar aldirmayı başarmıştır. Ben, Ermeni-Amerikalıların 150 yıllık tarihi ana-vatanlarına hem Türklere, hem Amerikalılardan megadolalar kopartmak amacıyla uyduruk hikayeler yaydığını gösteren kanıtlar buldum. Bu kitap birçoğu ermeni kaynaklarından olmak üzere tarihi belgelere dayanmaktadır. Kimin doğru söylediğine, kimin kendi bencil çıkarları için masallar uydurup yaydığını kendilerinin karar vermesi için, Amerikalı Hıristiyanları tüm kayıtları incelemeye davet

ediyorum. 11 Eylül'de olanlardan sonra Müslüman dünyasıyla mümkün olduğu kadar sıkı bağlar oluşturmamız çok önemlidir. Hıristiyan olduğunu iddia etse bile Ermenistan gibi terörist bir devleti desteklemeye devam etmenin bir anlamı yoktur.

Kongrenin, kendilerine Ermeni diyen küçük fakat yaygaracı bir grubun siyasi baskısına boyun eğmesi doğru değildir. Bu küçük devletin 1918'den bu yana başlıca ihracatı terör, başlıca ithalatı tüm dünyadaki Hıristiyanlardan dış yardım olmuştur.

Ben Azeri, Gürcü veya Türk değilim. Ben Ermeni değilim. Ben, İskoç ataları 1686'da Amerika'ya gelmiş bir İskoç-Amerikalıyım. Güneyliyim, baptistim ve bir vergi mükellefiyim. Kitabı yazmak için Washington, Roma, Paris, Londra, Moskova ve İstanbul'da yoğun araştırmalar yaptım. Ermenistan'da da araştırma yapmak isterdim ama onların arşivleri kamuya açık değil. Başkent Erivan'daki ve Devrimci Ermeni Federasyonu'nun Boston bürosundaki dosyalar hala araştırmacılara ve kamuya kapalı. Ne saklıyorlar? Devrimci Ermeni Federasyonu'nun (Daşnaksutyun) merkezi neden ABD'de?

Bazı Amerikan vatandaşları Ermenistan'ı araştırıp bulgularını yayınladılar ancak bu kişilerin hepsi Ermeni terör kampanyalarının hedefi oldu. Yürürlükteki Ermeni tutumuna göre kendileriyle aynı fikirde olmayan herkesi ölümler tehdit etmek mubah sayılıyor.

Bu kitabın yayınlanacağı açıklanınca daha kitap piyasaya çıkmadan Amerikan Ermeni Meclisi'nin zalimce saldırısına maruz kaldım. Bu meclis, merkezi Washington'da bulunan mega-milyon dolarlık bir menfaat lobisi. 40-50 kişilik profesyonel kadroya sahip. Bu özel çıkarlı ermeni lobi örgütünün tek amacı, becerebildikleri kadar Amerikan vergi mükellefi dolarlarını Ermenistan için koparmak. Bu da, son 10 yılda, 1,5 milyar \$'a ulaştı.

Türkiye II. Dünya Savaşı'ndan beri Amerika'nın gerçek ve sadık bir dostu ve ortağı olmuştur. Türkler Kore'de, Körfez Savaşı'nda ve diğerlerinde Amerikan Birlikleriyle yan yana savaştilar. Ermenistan neredeydi? Her seferinde karşı tarafta.

Bütün okurlardan kitabı önyargısız bir zihniyetle okumalarını rica ediyorum. Okur gerçeği gördükten sonra, İsa adına Müslüman dünyasına yapılan muazzam haksızlığı düzeltmek için ne yapacağına kendi karar verecektir.

Samuel A. Weems,
Calvary Babtist Kilisesi Üyesi
Hazen, Arkansas,
2 Nisan 2002

Editörün notu: Bu kitabın özetlenerek Türkçe'ye çevrilmesini sağlayan EĞİAD Danışma Kurulu üyemiz Sn. Uğur YÜCE'ye teşekkür ederiz.

Betül ELMASOĞLU
Karşıyaka Soroptimist Kulübü Başkanı

İş Dünyasında Kadın

Tüm dünyada kadınlarını eğiten, kadın haklarını en ileri götüren toplumlar ekonomik ve sosyal açıdan en ileri toplumlardır. Tersine ise sefalet ve fakirlik getirmektedir. Kadınların geri bırakıldığı yerlerde, bedelini erkek çocuklar ve erkeklerde dahil olmak üzere tüm toplum maddi ve manevi olarak öder. Biz de kadınların statüsünün iyileşmesi ve yaşam şekli tanzimatla değişmeye başlamış, kadınların toplumsal yaşama katılması Cumhuriyetle birlikte Atatürk sayesinde büyük sıçrama yapmıştır. Kız çocuklarının okula gönderilmemesi, çok küçük yaşlarda evlendirilmeleri, töre cinayetleri, kızların babalarının, veya aile erkeklerinin gösterdiği doğrultuda yaşamak zorunda bırakılmaları, ev aile içi ortama mahkum edilmeleri, kadının kendini üretimin bir parçası olarak ifade etmesini güçleştirmektedir.

Bunların neticesinde;

Erkek, ekonomik yönden güçlü, dış dünyaya açık, karar verici pozisyonda olmaktadır. Doğu ve Güneydoğu Anadolu'da halen kız çocukları çocuktan bile sayılmamaktadır. Eğitim almasına izin verilmeyen, sadece doğurgan olarak görülen kızlarımızın büyüdülerinde topluma ne gibi katkı sağlayacağı, yetiştirecekleri hem kız, hem erkek çocuklarının üzerindeki etkileri ciddi biçimde sorgulanmalıdır. Halbuki kadın haklarını en ileri götüren toplumlar, ekonomik ve sosyal açıdan en ileri toplumlardır. Türk kadının, iş hayatındaki durgunluğunun sebeplerinden birisi de kendi kendine koyduğu engellerdir. Kadınlarımız iş-aile çatışması ve suçluluk duygusu ile yerinin aktif iş hayatında mı yoksa evinde mi olduğunu bilemiyor. Sisteme ayak uyduruyor. Kariyerde yükselmeyi tercih etmiyor. Halbuki kadınlarımız erkeklerle yarışabilecek yetenektedir. Kadınlarımızın eğitim ve çalışma yaşamına katılımlarının önündeki engeller aşılanmalıdır.

Kadınların % 25'ler seviyesinde olan işgücüne katılım oranı artarsa, toplumsal refahımız artacaktır. Bunu için kadın girişimciliğinin geliştirilmesi, eğitim düzeylerinin artırılması için gerekli yasal düzenlemeler dahil her türlü tedbir alınmalı, ekonomik alanda fırsatlar verilmelidir. OECD ülkelerinde kadınların iş hayatına katılım oranları % 53'tür. Türk toplumun da kadınların eğitim düzeyleri

yükseldikçe, iş hayatına katılımları da artmaktadır. Yani iş hayatına katılım, eğitimle çok bağlantılıdır. Ülkemizde üst düzeyde görev yapan birçok kadın vardır. Üniversite Profesörlerini, avukat, eczacı, doktor, diş hekimlerini, bankacıları örnek verebiliriz. Yani üniversite eğitimi, mesleki eğitim almış kadınlarımız iş hayatında iyi konum edinebiliyorlar. Halbuki ilkököl, ortaokul, lise, mezunu iseler ekonomik hayata katılımları zor oluyor. Ayrıca teknik anlamda engeller oluyor. Kredi olanaklarına ulaşmada sorun yaşıyor, bankalardan kredi alırken teminat gösteremiyorlar. Kadınlarımızı eğitemediğimiz bir Türkiye'nin gelişme şansı olmadığına, kadınlarımızın meslek sahibi olması ve ekonomik bağımsızlıklarının sağlanmasının çok önemli bir konu olduğuna inanıyorum. Bu bağlamda kadınlarımıza erkeklerle eşit kariyer fırsatları sağlanması, gerekli yasal düzenlemelerinin iş kanunda yapılması gerekliliğine inanıyorum. Ayrıca kadınlarımızın çalışma disiplini, organizasyon yeteneği, sosyal iletişimde "doğal yetenekleri" olduğuna inanıyor ve bunu hak ettiklerini düşünüyorum.

Saygılarımla...

B

Anfe

Design

B Anfe

Veneta Cucine

İtalyanın seçkin mutfak markası Veneta Cucine izmirde buluşuyor

40 yıllık inşaat tecrübesi ile İtalyanın önde gelen mutfak markasını birleştiren B Ante izmirde kaliteyi sevenlerin tek tercihi olacak.

Uzman kadrosu ve teknik ekibiyle yaşam alanlarınıza profesyonel bir esinti getirecek.

Teknolojinin ulaştığı en son trendleri mutfağınıza kadar getiren

B Ante sizlere eşsiz tasarımlar oluşturarak kendinizi özel hissetmenizi sağlayacaktır.

Miele

ORIGINAL
DUSCHOLUX

DURAVIT

ARTESI

GROHE

BLANCO

**CERAMICHE
RAGNO**
QUALITÀ DA ESPERTI

Berberoğlu Mimarlık

1381 sok. 17 /1 Alsancak - İzmir e - mail : info@berberoglumimarlik.com

Showroom Tel : 0 (232) 463 51 31 - 80

Fax: 0 (232) 463 51 76

Serkan tesadüfi tanışmamız ile başlayan çok güzel ve özel ilişkimizi 4 ay süren ay içinde evliliğe taşıdık. Geriye dönüp baktığımızda Serkan ile ikimiz çok yerinde bir karar vermiş olduğumuzu görüyoruz...

Tesadüfi başlayan Aşk'tan mutlu beraberliğe

Başarılı bir işadamaı olan Serkan Erçakır'ı, onun kadar başarılı bir iş kadını olan eşi Selin Erçakır'ın anlatmasını istedik. Serkan Erçakır'ın aslen diş hekimi olduğunu ancak hekimlik yerine ticareti seçtiğini EGİAD Yarın okuyucuları ile paylaşan Selin Erçakır, çok iyi bir ticaret kafasına sahip olduğunu düşündüğü eşinin, risk alarak da işinde başarıya ulaştığını söylüyor. Serkan Bey'in Sosyal hayatta yardımsever ve aktif bir insan olarak tanındığını ifade eden Erçakır, eşi ile yollarının bir tesadüf sonucu keşiştiğini ve eşinden aldığı güven ve destek nedeniyle tanışmalarının ardından

4 ay geçmesine rağmen, doğup büyüdüğü İstanbul'u terk edip İzmirli olmaya karar veriş hikayesini de sizler ile paylaşıyoruz. Keyifli sohbetimizle sizi baş başa bırakıyoruz.

EGİAD: Serkan - Selin Erçakır ailesini kısaca tanıtır mısınız?

Selin ERÇAKIR : 1974 İstanbul doğumluyum, tüm hayatım İstanbul'da geçti. Boğaziçi Sosyoloji bölümünde okudum. İzmir'e evliğim dolayısı ile taşındım. Marsh Sigorta ve Brokerlik şirketinde 2000 yılında başladığım çalışma

hayatıma, şu anda şirketin Bölge Müdürü olarak devam ediyorum. Eşim, Serkan Erçakır, 1972 yılı, İzmir doğumlu. Motif İletişim şirketini 2002 yılında aile şirketinden ayrılarak kurdu. İki çocuğumuz var. Emre ile Ela. Emre 2002, Ela 2004 doğumlu.

EGİAD: Serkan Beyin iş hayatı hakkında bilgi verir misiniz?

Selin ERÇAKIR : Eşim aslen diş hekimi. Tesadüfler onu ticarete atmış. Üniversiteyi bitirdikten sonra GSM sektörünün Türkiye'de başlaması ile beraber bu sektöre girmişler. Bu yeni pazarda kısa zamanda çok yol kat eden eşimin, dolayısıyla da kendi mesleğini yapmayı düşünecek fırsatı olmamış. Bence iyi de olmuş. Eminim diş hekimi olarak da başarılı olurdu ancak, ticaret kafası gerçekten iyi olan bir insan. Ticareti seviyor bu anlamda, işinde gayet başarılı olduğunu düşünüyorum.

EGİAD: Serkan Bey iş hayatına nasıl tanınıyor?

Selin ERÇAKIR : İş hayatını tam anlamıyla bilemiyorum. Onunla çalışan insanlara sormak gerek. İş hayatını eve taşımıyor. Dışardan gözlemediğim kadarıyla, bir kere çok risk alabilen ve inanılmaz ticaret kafası olan bir insan. Çok iyi tartıp akıllı adımlar atıyor, bu anlamıyla Serkan'ı iş hayatında başarılı buluyorum.

EGİAD: Sosyal hayatta nasıl tanınır, kişiler arası ilişkileri nasıldır?

Selin ERÇAKIR : Eşim herkese yardımcı olmaya çalışan bir insandır. İnsanlar kendisini ve yakın çevresini kollar genelde. Serkan etrafındaki herkese yardım eder. Bu özelliğin bu zamanda çok kolay bulunur bir şey olmadığını düşünüyorum. Sosyal olarak da bu özelliği ile birlikte aktif ve her türlü aktiviteye önem veren girişken bir insandır.

EGİAD: Tanışmanızı anlatabilir misiniz?

Selin ERÇAKIR : Tesadüf bir tanışmamız oldu. 1999 yılında bayram tatilinde yurtdışında okuyan kardeşimi ziyaret planımı bilet bulamamam nedeniyle erteledim. O tatili, ailemin turizm işletmeciliği yaptığı Bodrum'da geçirdim. O dönemde tesadüfen bir arkadaşım, İzmir'den gelen arkadaşları ile beni tanıştırdı. Kimsenin planlamış olduğu bir durum değildi. Serkan tesadüfi tanışmamız ile başlayan çok güzel ve özel ilişkimizi 4 ay süren ay içinde evliliğe taşıdık. Geriye dönüp baktığımızda Serkan ile ikimiz çok yerinde bir karar vermiş olduğumuzu görüyoruz.

EGİAD: İlk tanışmanızdan sonra farklı şehirlerdesiniz nasıl bu evlilik kararına döndünüz?

Selin ERÇAKIR: Yaz boyunca 4 ay süresince sürekli İstanbul - İzmir arası her hafta mekik dokuduk. Bir süre sonra ayrı şehirlerde mekik dokumak yerine evlilik fikri doğdu. İlk önce evlilik fikrine uzaktım, sonrasında okul ve iş hayatı İstanbul'da olan biri için İzmir'e taşınmak fikri hiç cazip değildi. Hiç tanımadığınız bir şehirde yeni bir düzen kurmak

herkes için olduğu kadar benim için de gerçekten çok zor bir karardı. Zaman zaman dışardan baktığımda bu ani karara şaşırıyorum ancak hiçbir zaman pişmanlık duymadım. İyi ki de öyle olmuş. Serkan'ın desteği ve verdiği güven iş hayatı dışında hiç zorlanmadım. Eğitim almış bir insan olarak evde oturmak bana göre değil. Ancak İzmir'e iş hayatında hemen istediğim gibi bir iş bulamadım. Evliliğimizden 9 ay sonra Marsh Sigorta'da bir iş buldum halen burada çalışıyorum.

EGİAD: Bu ani kararı vermeniz, eşinizin sizi etkileyen özelliği nedir?

Selin ERÇAKIR : Eşim "çok iyi bir insan" demek istiyorum, çok klasik olacak ama başka tanım bulamıyorum. Gerçekten öyle bir insandır. İlk tanıştığımız andan itibaren, itibaren inanılmaz güven verdi. Evlilikte en önemli şey mantıklı beraberlik yürütüp her konuda karşılıklı birbirine destek olmaktır. O güveni hissedebilmek en önemli konu. Bunlar olduktan sonra gerisi arkasından geliyor.

Çünkü, çok uzun yıllar bir arada ömür geçiriyorsunuz. Karşınızdaki insandan her zaman en büyük desteğin geleceğini hissettiğinizde ve güvendiğinizde onunla bir hayat geçirme konusunda hiçbir tereddüdünüz kalmıyor. Geriye baktığımda bu kararı iyi ki vermişim çok mutluyum diyorum. Çocuklar olunca her şey daha da farklı oluyor, çiftler

hayatla ilgili bazı şeylerin daha da bilincine varıyor. Serkan da tüm bu konularda, her zaman verdiğimiz evlilik kararının doğru olduğunu ispatladı. Her konuda yardımcı oldu. Ailem için de kızlarını başka bir şehre yollamak zor bir karardı ama, Serkan ile tanıştıktan sonra onlar da aynı elektriği almış olacaklar ki, bizi her zaman çok desteklediler. Ama bugün kızım ya da oğlum aynı şeyi yapacak olsa ben aynı şekilde davranabilir miyim bilemiyorum.

EGİAD: İkiniz de çalışıyorsunuz, eşler olarak iş ve ev hayatında birbirinize destek oluyor musunuz?

Selin ERÇAKIR : Ben her zaman eşime elimden geldiğince destek olmaya çalıştım. İkimiz de çalışan insanlarız. Önemli kararları hep birlikte aldık. Eşim aile şirketinde çalışıyordu. Kendisi başına iş kurmak için risk aldı. Bu anlamda ona destek oldum ve çok şükür kurduğu iş daha da iyiyeye gitti. Eşim benim çalışmamı her zaman destekledi. Kişinin belli bir eğitimi aldıktan sonra evde oturması mümkün değil. Çocukların yaşları birbirine çok yakın. Kızım doğduktan sonra çalışıp çalışmamaya karar veremedim. Ailem

de İzmir'de olmadığı için soru işareti doğdu kafamda. Ve bir süre iş hayatına ara verdim. Ev hanımlığının bana göre olmadığını anladım. Tekrar işe dönmem konusunda eşim çok destek oldu.

İlk çocuğumuz doğduğundan beri çocuklar konusunda ve ev hayatında desteği olmasa, bu düzeni tek başıma götürmem mümkün olmazdı. Ev hayatında ve çocuklar konusunda özellikle çok ilgilidir. Bir hafta evde olmasam yokluğumu çocuklara hissettirmez. Her konuda yardımcı olur ancak mutfağa girmez. Orası benim çok mutlu olduğum bir alan.

EGİAD: Boş zamanlarınızı ve tatillerinizi nasıl Serkan bey ile nasıl değerlendiriyorsunuz?

Selin ERÇAKIR : Biz işin dışındaki her vaktimizi çocuklarımız ile birlikte geçiriyoruz. Evimiz şehir dışında olduğu için hafta sonu bahçede onlarla oyun oynuyoruz. Çocukların katılamayacağı sosyal aktiviteler haricinde tamamen çocuklar ile birlikteyiz. Bir süre sonra çocuklar bizi istemeye yine kadar böyle devam edecek. Çocukların eğitimi ko-

nusunda ilgilenmek ikimizin işi. Okul ile görüşerek çocuk eğitiminde çok bilinçli olmanız gerekiyor. Çocukların da işini kolaylaştırmak gerekiyor. Okula vermek ile iş bitmiyor. Çalışan ebeveyn olunca, kısıtlı bir vakti kaliteli geçirmeye çalışıyoruz Benim ailem Bodrum'da turizm işiyle uğraşiyor. Ufak tatillerimizi bazen onlarla geçiriyoruz. Beraberatile gitmekten hoşlanıyoruz. Serkan'ın işinde tek başına olduğu için buna pek vakti olmuyor.

EGİAD: Sizin hobileriniz nelerdir?

Selin ERÇAKIR : Yemek yapmayı çok severim yoğun bir vaktim böyle geçiyor. İşten gelip üstümü bile değiştirmeden mutfağa girdiğim oluyor. Çünkü mutfak benim mutlu olduğum bir alan. Oğlum da yemek yapmaya çok meraklı, hep beraber mutfakta çok eğleniyoruz. Eşim yemek yapmaz, benim yaptığım yemekleri yemeyi seviyor. Vaktin nasıl geçtiğini anlamıyorsunuz. Ne yazık ki spora vakit ayırmakta pek başarılı değilim, bir dönem daha düzenli yapmaya çalışıyordum ama sürdüremedim. Kayak yapmayı çok severim. Çocuklarıminin da çok hoşuna gidiyor.

EGİAD: EGİAD'a üye misiniz, üye olmayı düşünüyor musunuz?

Selin ERÇAKIR : Üyeliğe vakit ayıramıyorum. Bir şeyi tam yapamadıktan sonra bana anlamlı gelmiyor. EGİAD'ın çoğu faaliyetini, eşim vasıtasıyla takip ediyorum. Çocukların büyüdüğü ve daha aktif olabileceğim bir dönemde üye olmayı düşünürüm.

EGİAD: EGİAD hakkındaki düşüncelerinizi alabilir miyiz?

Selin ERÇAKIR : Ege Genç İşadamları Derneğini her konuda çok başarılı buluyorum. İzmir'de çok faaller. İzmir'de demek ne derece doğru bilmiyorum çünkü Türkiye'ye adını duyurdu. Kent için ülke için çalışıyorlar ve faydalı işler yapıyorlar.

Oluşturduğu birliktelik, hızlıca büyüyor. Derneğe yeni üye katılımı çok iyi diye düşünüyorum, inşallah yeni üyelerin getirdiği yeni ve taze kan ile daha da başarılı olurlar. EGİAD'da ciddi paylaşımlar ediniliyor. Her sektörde insan ile tanışıp ciddi tecrübe kazanıyor üyeler. Kekse vaktim olsa da ben de girsem. Çocuklar biraz daha büyüyünce üye olmayı düşünürüm.

Dernek Başkanı Sayın Cemal Elmasoğlu'nun yaptığı işleri çok iyi buluyorum.

Kurumsal ticari firmalar ile çalışıyorum. En büyük sigorta brokeri Marsh, bir çok şirket ile görüşme halindeyim. İstanbul'da da iş hayatı tecrübem ver. İş hayatını karşılaştırdığında İzmir'in şirketlerinin ölçeklerinin küçük kaldığını görüyoruz.

EGİAD da bu konuda bir şeyler yaparak ileri götürmeye çalışıyor. Bu grubun içinde eşimin olması büyük bir mutluluk. Liman, EXPO vb. yatırımlar sanayisini ve ekonomisini etkileyecek. Birisinin ön ayak olarak buna vesile olması lazım. Genç bir grup olarak aktif olacak bir dernek. Yeni üyelerin katılımı ile daha başarılı olacaktır.

Bu heyecan verici güç, başka bir soruyu akla getirmektedir:
“KontROLSÜZ GÜÇ, GÜÇ DEĞİLDİR”.

Uçurtmalar, bildiğimiz yelken gibi gücü kontrol edebilecek bir mekanizmaya uzun yıllar sahip olamadı.

Hızla Yayılan Extrem Spor **KITESURFING**

Tarihçe

Kitesurfing ya da diğer adıyla Kiteboarding (Uçurtma Sörfü) hızla gelişen yeni bir ekstrem su sporu olarak son yılların gözde sporlarından biri oldu. Özellikle rüzgarıyla meşhur Ege sahillerinde ve dünyanın bir çok noktasında bu sporun meraklılarının hızla arttığını görüyoruz. Su üzerinde kayabilen bir surf tahtasının yelken yerine bir uçurtma vasıtasıyla sürat ve yer çekimine hükmetmesi heyecan verici çok yeni bir fikir gibi görünse de aslında tarihçesi 13'üncü yüzyıla kadar gitmektedir. Çinliler o yıllarda bu yöntemi suda ulaşımını sağlamakta kullanırlardı. Bilinen ismiyle uçurtma yelkeni (Kitesailing); Çinlilerin rüzgarın ataletini uçurtma yardımı ile kilitleyerek kanolarını hareket ettiren bir enerji kaynağı olarak kullandıkları biliniyordu. Bilinen en eski kayıt 12'inci yüzyıldadır. 1800'lü yıllarda George Pocock bilinen temel uçurtma tasarımını yeni bir boyuta taşıyarak, büyük ölçeklerdeki uçurtmaları karada tekerlekli arabaları ve hatta gemilere yelken olarak kullanmaya başladı. Bu uçurtmaların en büyük özelliği 4 adet ip ile kontrol edilmeleriydi ki bugünkü modern kitesurf sporunun da uyguladığı temel prensip bu fikre dayalıdır. O zamanlarda bu uçurtmalarla seyir yapabilen gemiler rüzgar üstü (orsa) dahi gidebiliyorlardı. Rüzgar, bu uçurtmaların havaya kalkabilmesi için yeterince kaldırma gücünü yaratabildiği gibi oldukça güçlü bir çekme gücüyle uzun süre havada kalmalarını sağlayabiliyordu.

Bu uçurtmalar, suda, karada ve en çok kar üzerinde özellikle bol rüzgarlı kutup bölgelerinde insan yapımı bir çok araca güç kaynağı olmuştur. Tabii bunlar rüzgara bağımlı olduğu için yerden kalkabilmeleri için rüzgara ihtiyaç duyarlar, fakat yerden bir kere havalandıktan sonra rüzgar tamamen kesilse bile uçurtmalar ataletleri sayesinde kendi rüzgarlarını üretebildikleri için, ataletleri ile doğru orantılı olarak çekmekte oldukları araçları mevcut rüzgardan çok daha da hızlı çekebilmektedir. İşte bildiğimiz rüzgar yelkeninin gücüne kıyasla uçurtmanın muazzam gücünü ayıran en önemli özellik bu atalet kabiliyetidir. Bu sebeple uçurtmalar rüzgarı çok daha verimli kullanarak güce dönüştürebilmektedirler.

Bu heyecan verici güç, başka bir soruyu akla getirmektedir: "Kontrolsüz güç, güç değildir". Uçurtmalar, bildiğimiz yelken gibi gücü kontrol edebilecek bir mekanizmaya uzun yıllar sahip olamadı. Su üzerinde kontrol edilebilen bir güç ile kaymak mümkün olmadığı için yüzyıllardır bilinen bu muazzam teknik sadece 70 li ve 80 li yıllarda radikal bazı sporcuların su kayağı ve eski sörf tahtaları üzerinde sadece rüzgar altı kayarak, kontrolsüz ve hatta son derece tehlikeli bazı şovlarından öteye gidemedi. 80 yılların sonlarına doğru Wipika, Kiteski, Fone, Naish gibi firmalar sudan kalkabilen ilk uçurtmaları tasarlamaya başladılar. Bu çalışmalar bugünkü modern kitesurf sporunun ilk temellerini attı.

90 lı yılların sonlarına doğru Hawaii adalarından Maui'de Laird Hamilton ve Manu bu çok yeni ekstrem sporu radikal sörfçü ve wakeboardçulara tanıttılar ve 2000 yılından sonra yeni bir spor endüstrisi doğmaya başladı. Aslında bu sporun tasarımında çığır açan ilk 4 ipli uçurtmalar 99 yılına kadar olmadığı için 2 ipli kontrol edilen uçurtmalar son derece kullanımı zor ve güvensizdi. Bu da sporun gelişmesine engel teşkil ediyordu. 2000 ve 2004 yılları az sayıda belirli bir sporcu kütlesi oluşturmaya rağmen 2005 yılından sonra gerçek anlamda çığır açan yeni bir tasarım olan "Bow/SLE/Hybrid" uçurtmalar devreye girmesiyle birlikte son muazzam bir sporcu patlaması yaşandı. Bu yeni tasarımların, uçurtma kullanımını son derece güvenli, çok daha az riskli bir hale getirmesi sebebi ile herkesin ilgisini çekmeye başladı. Risk ve tehlike, her ekstrem sporla birlikte anılan kavramlar. Tabii ki kitesurf sporu da beraberinde bazı tehlikeleri barındırıyor. Gücün kontrol edilemediği 2 ipli ilk tasarımlar bu şekildeydi. Türkiye'de ilk kitesurf yapma girişimleri ben ve Egiad üyesi Hüsnü Baylav ve bir kaç arkadaşla 99 yılında bahsettiğim 2 ipli uçurtmalarla Ilica'da başladı.

Bu spor son 2 yılda o kadar büyük bir gelişim gösterdi ki kitesurf ile ilgili forumlarda 100 leri geçmeyen üye sayıları bugün 4000 leri aştı.

Kitesurf sporu son 10 yılın en hızlı gelişen ekstrem sporu oldu. İlk kitesurf yarışması 1998 yılında Maui adasında düzenlendi. Ülkemizde ilk yarışma 2004 yılında Çeşme'de düzenlendi. Çok yeni bir spor olması sebebi ile ülkemizde bu sporun temsil edilmesi ancak 2005 yılında Türkiye Yelken Federasyonu'na bağlanması ile başladı. Federasyon bünyesinde ilk resmi Türkiye Şampiyonası geçen sene Akyaka, Alaçatı ve Fethiye'de olmak üzere 3 ayakta düzenlendi.

Bu Spor Nerelerde Yapılabilir? Nasıl Öğrenilir?

Şu an Türkiye'de bu sporu güvenle yapabileceğiniz, her türlü ders ve malzeme imkanlarının sağlandığı mekanlar Çeşme Pırlanta Plajı, Alaçatı, Gökova/Akyaka, İstanbul Kilyos Plajı ve Fethiye Çalış Plajlarıdır. Bunun dışında ülkemizde rüzgar ve kırsal bulunan sahillerde tecrübeli sporcuların bu sporu yapabileceği çok mekan var.

Bu sporu ekstrem spor yapan en önemli özelliği uçurtmanın son derece güçlü bir çekme gücüne sahip olmasıdır. Bu güç bilinçli bir pilotajla kontrol edilmezse sporcu kendini ciddi şekilde incitebilir. Bu spora başlamak isteyenler mutlaka tecrübeli birinden destek almalı ya da bu sporu bilinçli öğretmek üzere alt yapısı olan okullardan ders almalıdır. Şu an Alaçatı, Çeşme Pırlanta Plajı, Gökova/Akyaka, Fethiye Çalış ve İstanbul Kilyos ta bu imkanlar mevcuttur.

Kitesurf Sporuna İlgili Bazı Terimler:

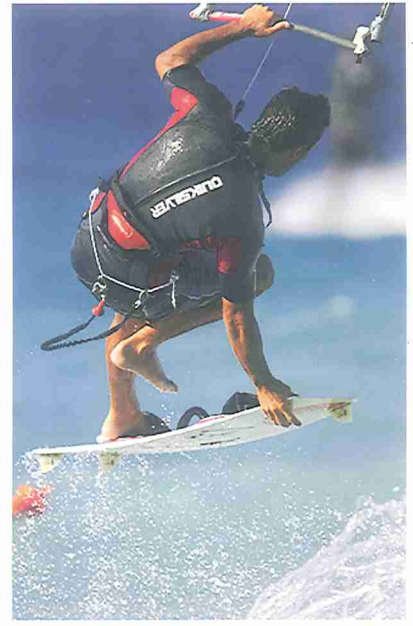
Air time: Kitesurf ile uçarken havada kalma süresi. Şu an dünya rekorunu 22 saniye ile Jessie Richman elinde bulunduruyor. 5 ila 10 saniye havada kalmak son derece olağan kabul ediliyor.

Apparent wind (zahiri rüzgar): Uçurtmanın çevresindeki havaya göre uçuş hızıdır. Düz bir hat üzerinde uçurtma uçarken uçurtmanın hızı (apparent wind) esen rüzgar ve uçurtmanın gerçek hızının ve sörf tahtasının durumu bir kombinasyondur. Uçurtma son derece hızlı yön değiştirebildiği için nisbi rüzgar da büyük değişiklik göstermektedir. Örneğin uçurtmanın aşağı doğru daldırılması nisbi rüzgarı arttırmakta bu da güç artışını sağlamaktadır.

Body dragging (sürüklenme): Sörf tahtası kullanmadan su üzerinde uçurtma yardımı ile sürüklenmedir. Eğitim sürecinin bir parçasıdır. Bu sayede uçurtma bar (sopa) kullanımı, emniyet, uçurtmayı sudan kaldırmayı ve pilotajı öğrenmek için son derece faydalı bir yöntemdir.

Chicken loop: Sert plastik bir malzemeden yapılan, uçurtmanın ortadaki 2 adet fren ipinin vücuda bağlı trapeze sabitlenmesinde kullanılan bir halkadır. Uçurtmanın çekme gücünü kollardan ziyade direk vücuda aktarır. Görüntüsü tavuk kesimhanelerinde kullanılan halkalara benzediği için tavuk halkası anlamında "chicken loop" ismini almıştır.

“ Bu uçurtmalar, suda, karada ve en çok kar üzerinde özellikle bol rüzgarlı kutup bölgelerinde insan yapımı bir çok araca güç kaynağı olmuştur. ”

De-power: Bir uçurtmanın çekme gücünü hücum açısını yükselterek azaltmaktır. Chicken loop'a bağlı olduğunuzda uçurtma sopasını ileri doğru bıraktığınızda uçurtma güç kaybeder ve bu sayede güç, kontrolü ve kullanım güvenliği sağlanmış olur. Son yıllarda geliştirilen ve bu sporun güvenliğinde önemli bir gelişme olan "bow" kitelarda hemen hemen 100% güç kontrolü mümkün olabilmekte ve acemi sporcunun hata yapması durumunda savrulma riskini ortadan kaldırmaktadır.

Downwind (rüzgar altı): Kayarken rüzgarı arkadan almak. Yelkencilikte pupa yelken olarak bilinir.

Edge (kenar basma): Sörf tahtasının (board) suda kayarken suyu kesmesi için yapılan basma hareketi. Bunu yapabilmek için dizlerin çok iyi bükülmesi gerekir. Bu sporda öğrenilmesi gereken en önemli tekniktir.

Heel side (topuk tarafı): Sörf tahtası ile kenar (edge) basarken kayma pozisyonunda ayak topuklarının kenar basılan tarafta olması. Bu kayış pozisyonu en rahat temel pozisyonudur.

Handlepass: while unhooked, passing the control bar behind a riders back while in the air.

Kiteloop (uçurtma taklası): Uçurtmaya takla attırarak yapılan manevra ya da akrobasi hareketlerine verilen isimdir. Uçurtmaya takla attırırken muazzam bir güç oluşur ve bu sayede havada son derece estetik hareketler yapılabilir.

Offshore: Rüzgarın karadan denize doğru esmesine verilen isimdir. Bu tür lokasyonlarda tecrübe sahibi olmadan ve gerekli emniyet tedbirleri, kurtarma botu vb. imkanlar sağlanmadan kitesurf yapılmamalıdır.

Onshore: Rüzgarın denizden karaya doğru esmesine verilen isimdir. Yeni başlayanlar bu tarz mekanları tercih etmelidirler.

Sideshore: Rüzgarın karaya paralel esmesine verilen isimdir. Yeni başlayanlar için en uygun mekanlar burasıdır.

Overpowered: Uçurtmadan kontrol edilemeyecek kadar çok güç alınması. Bu durum rüzgara göre çok büyük bir uçurtma kullanmak, yada aşırı sert rüzgarlarda (35 Knot ve üzeri) oluşur.

Power zone (güç bölgesi): Uçurtmanın gökyüzünde en

çok çekme kuvvetine sahip olduğu bölgedir. Bu bölge genellikle rüzgarı arkanıza aldığınızda önünüzde oluşan arkin tam ortasındaki 0 ila 60 derece açıdaki bölgedir.

Toe side (Başparmak tarafı): Sörf tahtası ile kenar (edge) basarken kayma pozisyonunda başparmak ve diğer ayak parmaklarının kenar basılan tarafta olması. Bu kayış pozisyonu zor bir pozisyondu ama son derece estetik görünür.

Unhooked (halkasız): Chicken loop halkasının kayarken çıkartılmasıdır. Bu durumda uçurtma maximum güce sahip olur ve tecrübe kazanmadan yapılması tehlikeli olabilir. Bir çok profesyonel manevralar "unhooked" pozisyonunda yapılır.

Handlepass: Unhooked pozisyonda uçurtma sopasının belimizden el değiştirilerek geçirilmesidir. Son derece zor olduğu kadar da estetik bir harekettir.

Underpowered: Uçurtmanın kayamayacak kadar az güç üretmesi durumudur.

Upwind (rüzgar üstü ya da orsa): Rüzgarın estiği yöne doğru gitmek. En fazla 40 derece açıyla rüzgar üstü (orsa) gidebilirsiniz.

Wind window (rüzgar penceresi): Uçurtmanın uçabileceği bölgedir. Rüzgarı arkanıza aldığınızda önünüzdeki yaklaşık 120-180 derecelik ark şeklindeki çeyrek küredir.

Zenith: Uçurtmanın tam saat 12 pozisyonunda, sörfçünün tam tepesindeki duruma verilen isimdir. Uçurtma bu pozisyonda, rüzgar düzenli estiği sürece, en güvenli yerdedir.

77.

İZMİR ENTERNASYONAL FUARI

22 - 31 AĞUSTOS 2008

İZFAŞ / İzmir Fuarçılık Hizmetleri Kültür ve Sanat İşleri Tic. A.Ş.
Şair Eşref Blv. No:50 35230 Kültürpark / İZMİR
Tel: +90.232. 497 10 00 (pbx) • Fax: +90.232. 497 12 38 - 39
info@izmirfair.com.tr • www.izmirfair.com.tr

2008'in ilk yarısında, daha çok bayanları ilgilendirecek olan **bu yaz ve gelecek yazda dair kendini ispatlamış 20 trend...**

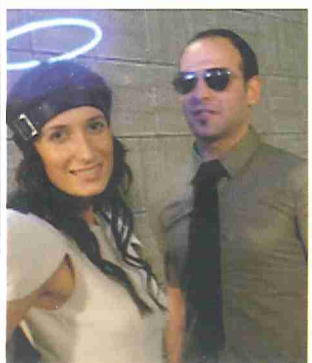
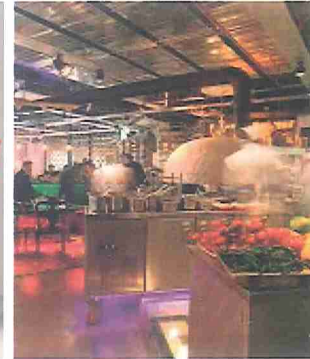
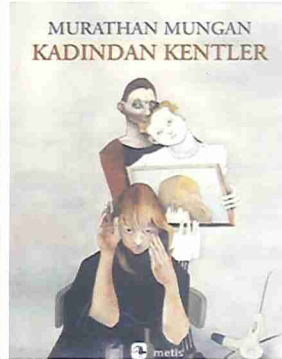
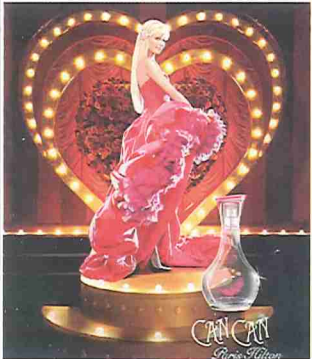

1- Çiçekli elbiseler: Hiç şüphesiz bu yazın en güzel çiçekli-patchwork elbiseleri Dolce&Gabbana'ya ait. Neo-hippi-boho tarzında ki bu elbiseler bu yaz çok in.

2- Louis Vuitton ve Richard Prince: Dahi Marc Jacobs ve Richard Prince LV 'de bir araya gelince ancak bu kadar güzel çantalar yapabilirlerdi. Bon bon ve Joke serilerine mutlaka bir göz atın.

3- Long Table: Yine İzzet Çapa'nın önderliğinde muhteşem bir mekân daha. Nişantaşı Sofa Otel'in içinde yer alan Long Table Arjantin et restoranına rezervasyon şart. Burada geçirdiğiniz bir akşamın tadı damağınızda kalacak.

En Moda 20!... 2008 Bahar/Yaz...

4- Bol paça pantolonlar: Altına yüksek dolgu topuklu sandaletleri de giyince boyu daha da uzun gösteren bayanların vazgeçemeyeceği bu rahat pantolonlar bu yılın gözdesi.

5- Upuzuun elbiseler: İki senedir sinyallerini veren kumaş şifon, koton, penye ya da jarse olsun, ister dolgu topuklarla, ister parmak arası dümdüz sandaletlerle, gece ve ya gündüz, şehir de ya da yazlıkta, kısacası her an her yerde tiril tiril gezin. Üzerine spor bir blazer ceket çok moda!

6- Nintendo Wii Fit: Genellikle erkeklerin ilgi alanı olan bilgisayar oyunları, Wii Fit ile bayanların daha çok dikkatini çekeceğe benziyor. Spor salonlarına gitmeye vakti olmayanlar için Wii Fit ve balance board'ıyla beraber size yoga, aerobik, kayak vs. gibi sporlar yaptırıyor. Aynı zamanda çok eğleneceğiniz bu makine şu sıralar kampanyada.

Bayanlar olarak büyük çerçeveli güneş gözlüklerinden vazgeçmek mümkün değil.

Bunların bu yaz en top modeli Chanel'in yarı siyah, yarı şeffaf camlı olanlar...

7- Sex And The City-THE MOVIE: Şükür kavuşturana! İki yıldır heyecanla beklediğimiz film sonunda bu yaz vizyonda. Aylar öncesinde filmin çekim aşamasında en zorlandıkları konu bu yazın modasını, hit parçalarını yakalayabilmek olmuş. N.Y.C' nin son trendlerini Mr. Big'le nikâh masasına oturacağını duyduğumuz Carrie'den öğreneceğiz.

8- Madonna- Hard Candy: Efsane dünya starının yeni albümü! Başlı başına gelmiş geçmiş en büyük moda ikonu olan Madonna yine bu albümünde müziği, neredeyse 20'li yaşlarda gibi gözükken vücudu ve yüzü, danslarıyla, showlarıyla çok iddialı. Kylie Minogue'dan sonra sonunda belki O'nu da Türkiye'de görebiliriz.

9- Platform ve dolgu topuklar: Platformlu sandaletlerin egemenliği devam ediyor. Dolgu topukta ise son moda oldukça ilginç: "cut-out-wedges"!!!

10- Geniş Ekran: Bayanlar olarak büyük çerçeveli güneş gözlüklerinden vazgeçmek mümkün değil. Bunların bu yaz en top modeli Chanel'in yarı siyah, yarı şeffaf camlı olanlar. Hele Mary-Kate Olsen bu güzel gözlükleri New York moda haftasında takıp basın önüne çıkınca bütün dünya bu gözlüklerin peşine düştü. Fifth Avenue Chanel mağazasından cevap kısa ve net: SOLD OUT!

11- Rengârenk taşlar: Yazın bronz tenlerle en uyum sağlayacak olan takılar şüphesiz renkli taşlar. Eğer rengârenk taşlarla süslü, eşsiz tasarımlara sahip olmak istiyorsanız ve

Şimdilerde 5. sezonu yayınlanan dizinin yeni çıkan soundtracki çok popüler...

14- Swissotel Grand Efes: İki mayıs ta kapılarını dünyaya açan efsane Efes oteli, İzmir'in hayatına sosyallik katacağına benziyor. Spa&Wellness center'ı oldukça iddialı.

15- En çok satan kitaplar: Murathan Mungan'ın Kadından Kentler isimli kitabı 16 ayrı kentte, 16 farklı kadının öyküsünü anlatıyor. Aynı zamanda best seller listesinde uzun zaman kalan Adam Fawer'in Olasılıksız adlı kitabının ikincisi olan Empati, üst sıralara tırandı. Önümüzde ki aylarda listede en üstlere çıkacak gibi gözükken bir diğer kitap Şenocak Yayıncılık'tan Tufan Erbarştırın'ın kitabı Çöl Çiçeği Masalı.

16- It's a Joke: Nişantaşı City's 'in içinde bulunan It's a Joke, okul defterlerinden esinlenerek hazırlanmış menüleri, ekibinin özel tasarım kostümleriyle, açık mutfak şeklinde ki muhteşem dekorasyonu ve yaz günlerinizi serinletecek çeşit çeşit enfes tatlarda ki martinileriyle sizleri bekliyor.

17- Şık tulumlar: Bol elbiseleri andıran şık tulumlar bu yaz çok gözde. En havalı tasarım hiç şüphesiz Roberto Cavalli'ye ait.

18- Süslü plajlar: Son senelerde plaj modası çok ön planda. Neredeyse gece elbiselerinden bile gösterişli olan tunikler, bikiniler, mayolar da en iddialı isim yine Rosa Cha. Cha 'nın tasarımlarını İstanbul'da belli satış noktalarında bulabilirsiniz.

İzmir'de yaşıyorsanız çareyi uzaklarda aramayın. Mark Kuyumculuğun bu yaz koleksiyonunda çok enteresan modeller var. Bu arada pembe altın 2008 yazında parlıyor.

12- Marc Jacobs Serafima Bag: İşte it-bag kategorisindeki yazın çantası. Bag-on-bag ve ya duffy bag olarak adlandırılan bu çantaların bir kaç rengi mevcut. Londra Moda Haftasının gözbebeği olan bu çantalara Harvey Nichols'tan ulaşabilirsiniz.

13- Entourage: Grey's Anatomy, Prison Break, Lost'a kıyasla hiç şüphesiz daha neşeli bir dizi. Queen's den sonra Hollywood'a yerleşen dört yakın arkadaş, aralarından birinin film yıldızı olmasıyla yaşadıkları maceraları konu alıyor.

19- Can-Can Paris Hilton: Moulin Rouge dansçılarından esinlenerek ortaya çıkarttığı Paris Hilton'un yeni parfümü Can-Can. Bütün dünya bu kokunun etkisi altında.

20- i-phone/i-touch: i-touch'a kavuştuk, ama i-phone henüz yasal olarak Türkiye'ye gelmedi. Cep telefonunda devrim yaratan bu telefonu yasal olarak sahip olmak için bu yaz sonunu beklemek zorundayız.

5 Soru

5 Cevap

**Güniz Ömür
GÖNÜLŞEN**

Kendiniz hakkında kısaca bilgi verir misiniz? Hobilerinizi anlatır mısınız?

İzmir Özel Tevfik Fikret Lisesi'nden 1999 yılında mezun oldum, İstanbul Koç Üniversitesi'nde Tarih okudum, 2004 senesinde mezun olur olmaz İzmir'e döndüm ve Bonjour Restaurant & Catering'de çalışmaya başladım. Satın Alma ve Banket Satış bölümlerinde çalıştım. 1 senedir Kordon Pasaport'ta bulunan Kordon Otel İzmir'de yiyecek ve içecek müdürü olarak görev yapıyorum.

Turizm sektöründe yani hizmet sektöründe mesai belirsiz olduğu için kısacası 7 gün 24 saat neredeyse iş başında olduğumuz için işim dışında ne yazık ki hobim olmasına fırsatım yok. Eğer bir davete veya bir yemeğe katılma fırsatım var ise işim gereği tüm zamanımı gözlem yapmakla geçiririm, masa düzeni nasıl alınmış, tabaklar nasıl süslenmiş, mönü neye göre yapılmış gibi...

EGİAD Yarın okurlarına şirketiniz ve işiniz ile ilgili kısaca bilgi verir misiniz? Faaliyet gösterdiğiniz sektörün mevcut durumu hakkında bilgi verir misiniz? Önümüzdeki günlerde sizce sektörünüzde nasıl bir gelişim yaşanacak? Ön-görüleriniz nelerdir?

İzmir'de açılan ve açılması beklenen 4 ve 5 yıldızlı otellerin sektörümüze rekabet açısından çok hız kazandıracacağına inanıyorum. Otelimizin bulunduğu mevkide 1 senedir rekabet edebileceğimiz bir otel olmaması kendimiz geliştirmemiz açısından bir eksikti... Bu sene açılan ve açılacak olan oteller sayesinde biz de her zaman kendimizi yenilemeye ve kalitemizi her zaman bir üst çığaya çıkarmaya daha da çok çalışacağız.

Türkiye ekonomisinin mevcut durumunu değerlendirir misiniz? 2008 yılı beklentileriniz nelerdir? Sizce ekonominin en önemli üç sorunu nelerdir?

Piyasa nakit darlığı sıkıntısı içinde. Likidite sıkışıklığı şimdi-

den 2008 yılının en büyük sorunu olacak gibi görünmekte. Bu sıkıntının yıl boyu sürmemesini umuyorum.

Türkiye'nin AB ile ilişkilerinde geldiğiniz noktayı nasıl değerlendiriyorsunuz? AB'nin geleceği ve Türkiye'nin müzakere süreci hakkında düşüncelerinizi alabilir miyiz?

Geçtiğimiz senelerde medyanın kamuoyuna aktardığı bilgi hükümetin bu konuda başarıyla ilerlediğini göstermekteydi. Ancak 2007 senesi için yazılanlar farklıydı. Daha durağan bir görüntü sergilendi. AB'ye katılım çabalarının 2007'de ağırlaşmasına neden olarak hükümet seçimleri ve Kuzey Irak'taki PKK mücadelesini gösterse de Fransa ve Almanya'nın reaksiyonlarına cevaben hükümetin müzakere sürecini hızlandırmak için daha fazla çaba göstermesi gerekiyor. Bu ülkeler ile, özellikle Fransa ile ekonomik ilişkilerin ve sanayinin de kötü etki görmemesi gerekli. AB'ye üyelik Türkiye Cumhuriyet tarihinin belki de en önemli modernleşme projesidir. Türkiye - AB müzakerelerinin tek hedefi tam üyeliktir. Tam üyelik sayesinde bizim ülkemizde de hayat ve hizmet kalitesinin artması bekleniyor.

Türkiye'deki sivil toplum kuruluşlarını dünyadaki örnekleri ile karşılaştırıldığında geldiği noktayı nasıl değerlendiriyorsunuz. Sizce ülkenin ve içinde yaşadığımız kentnin sorunlarının çözümünde sivil toplum kuruluşlarının etkinliğini arttırmak için ne gibi çalışmalar yapılmalı. EGİAD'ın çalışmalarını bu anlamda değerlendirir misiniz?

Bu konuda Türkiye'de sosyal bilincin hala oturmadığına inanmaktayım, sivil toplum kuruluşlarının ülkemizin politik veya ekonomik bir alanına çok fazla etki ettiğini düşünmüyorum. Mesela Amerika'daki gibi kadın veya zenci haklarına çok fazla etki eden sivil toplum kuruluşları kadar güçlü değil bizim ülkemizdeki STK'lar. EGİAD'ın da tüm STK'ları gibi üzerine düşen kentimizin gündeminden düşmeyen EXPO heyecanına ortak olmasıdır.

Ekin VURAL

Kendiniz hakkında kısaca bilgi verir misiniz? Hobilerinizi anlatır mısınız?

1982 İzmir Doğumluyum. İzmir Amerikan Lisesi'ni bitirdikten sonra Dokuz Eylül Üniversitesi Maliye Bölümünden mezun oldum. Liseyi bitirdikten hemen sonra, babamın yapmış olduğu ortaklık teklifini kabul ederek, üniversitede ikinci öğretim okumayı seçtim ve sabah işe akşam okula giderek, hem çalışma hem de üniversite hayatına başlamış oldum. Şu anda da İnşaat sektöründe faaliyet gösteren şirketlerimizin Genel Müdür Yardımcılığı görevini yürütmekteyim. Üniversite yıllarında vücut geliştirme ve amatör olarak uzak doğu sporlarıyla uğraştım. Sinemaya oldukça meraklıyım. İşlerimi istediğim düzene getirdiğim zaman hobi olarak bir film çekmeyi arzu ediyorum. Bunun yanı sıra seyahat etmeyi farklı yapıları, ülkeleri ve insanların yaşam tarzlarını, davranışlarını, düşünce yapılarını gözlemleyebildiğim için seviyorum.

EGİAD Yarın okurlarına şirketiniz ve işiniz ile ilgili kısaca bilgi verir misiniz? Faaliyet gösterdiğiniz sektörün mevcut durumu hakkında bilgi verir misiniz? Önümüzdeki günlerde sizce sektörünüzde nasıl bir gelişim yaşanacak? Öngörüleriniz nelerdir?

Firmamız 1995 yılında, babam Mahir Vural'ın 41 yıllık aile şirketi olan Vural İnşaat'tan ayrılmasının ardından kurulmuştur. Ağırlıklı olarak yap-sat tarzında çalışan firmamız iş merkezi, apartman, site, villa gibi gayrimenkuller üretmektedir. Son 5 yıldır gelen taleplere dayanarak villa inşaatına ağırlık veren firmamız, yine müşterilerimizden gelen talepler doğrultusunda "maliyet+kar" sistemiyle, inşaatın her aşamasında müşterilerimizle bire bir çalışarak gerçek anlamda butik villalar, malikaneler inşa etmektedir. 2007 yılında başlatmış olduğum Kurumsallaşma sürecinin ilk adımı olarak, Uluslar arası Kalite Standartı Belgeleri ISO 9001, ISO 14001 ve OHSAS 18001 belgelerini 2007 Ağustos ayında başarıyla aldık Dünya standartlarında kaliteli yapılar üreten ve yönetilen bir firma olmak için çalışıyoruz.

İnşaat sektörü, tek partinin ülke yönetimine gelmesiyle, daha kısa süren bürokrasi ve dünyadaki likidite bolluğunun 3. dünya ülkelerinde de yatırıma dönmesiyle başlayan arza dayalı büyüme sürecinde en hızlı büyüyen sektör durumundadır. Türkiye'de geçtiğimiz sene yapılan genel seçimlerden sonra hükümetimizin vermiş olduğu siyasi kararlar, TSK'nın PKK'ya karşı yürütmüş olduğu operasyon ve Amerika'da başlayıp bütün dünyaya sirayet eden ekonomik krizle birleşerek, inşaat sektörüne büyük bir darbe vurmuştur. Bütün güçlü ve büyük firmalar ellerindeki arz fazlasını satabilmek için kampanyalar düzenlemeye başlamıştır. Bence inşaat sektörünün Türkiye'de ve dünyada ekonomik dengeler yerine oturmadan ve sular durulmadan geçen senelerdeki konumuna gelmesi olası değildir. Tabii ki yine de, doğru ürün, doğru hedef kitle, doğru zaman stratejisini uygulayabilen firmalar her türlü ekonomik koşulda varlığını ve başarısını sürdürecektir.

Türkiye ekonomisinin mevcut durumunu değerlendirir misiniz? 2008 yılı beklentileriniz nelerdir? Sizce ekonominin en önemli üç sorunu nelerdir?

Türkiye ekonomisi içeriden sanki gizli bir elle kilitlemiş durumdadır. Mart ve Haziran ayı sonlarında ABD eksi büyüme açıklamaz, resesyon kaygıları gerçeğe dönüşmezse şu an yaşadığımız durumların düzeltme hareketi olduğunu, global ve Türkiye'deki büyümenin 2008 yılının 2. yarısından sonra yavaş yavaş tekrar başlayacağını düşünüyorum. Bence Türkiye'nin en önemli sorunları ekonomide cari açımız ve aşığı değerli YTL, şıyası olarak da Türban sorunu, Ortadoğu politikaları ve PKK'dır.

Türkiye'nin AB ile ilişkilerinde geldiğiniz noktayı nasıl değerlendiriyorsunuz? AB'nin geleceği ve Türkiye'nin müzakere süreci hakkında düşüncelerinizi alabilir miyiz?

Son yıllarda Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne girebilmek için gerçek anlamda reformlarını hızlandırdığını ve uygulamaya koyduğunu düşünüyorum. Başarılı olup olmadığı tartışma konusu olabilir ancak Türkiye'nin AB karşısında niyetinin olumlu olduğu kesin. Buna karşın AB'nin Türkiye'ye karşı takındığı imtiyazlı üyelik tavrı, AB ülkelerinin ekonomik durumlarının kötüye gitmesi, yaşlı nüfus oranlarının artması, dünyadaki söz sahibi ülkelerin son yıllarda hızla değişmeye başlaması ve bunlara karşın Türkiye'nin 20 yıl sonra ulaşacağı ekonomik büyüklük, iş gücü fazlası, her geçen gün önemini arttıran konumu, gelişmekte olan ülkelerle olan diyalogları gibi sebeplerden dolayı Türkiye 10-15 yıl sonra AB'ye tüm üye olarak kabul edilse bile üyelikten vazgeçerse şaşırılmamak gerekir diye düşünüyorum.

Türkiye'deki sivil toplum kuruluşlarını dünyadaki örnekleri ile karşılaştırıldığında geldiği noktayı nasıl değerlendiriyorsunuz. Sizce ülkenin ve içinde yaşadığımız kentin sorunlarının çözümünde sivil toplum kuruluşlarının etkinliğini arttırmak için ne gibi çalışmalar yapılmalı. EGİAD'ın çalışmalarını bu anlamda değerlendirir misiniz?

Türkiye'de hükümet veya halk üzerinde etki yapan sivil toplum kuruluşları bir elin parmağını geçmeyecek kadar azdır. Bence bunun sebebi sivil toplum kuruluşlarının belirli tabanlar altında birleşmemesi, çoğunun finansal olarak güçlü olmaması, üyelerinin gerçek anlamda sivil toplum kuruluşu için çalışmaması, başkanlık yapacak kişilerin ve yönetim kurullarının kendi iş hayatlarında ağır sorumlulukları olmasıdır. Sivil toplum kuruluşlarının ağırlıklarının artması için halkla daha çok bütünleşmeleri, basında daha çok yer almaları ve en önemlisi halkla beraber uzun vadeli, sonu gelecek sosyal veya ekonomik projelere imza atmaları gerektiğini düşünüyorum. Bence şu anda EGİAD, gerek EXPO danışma kurulunda yer alması, gerekse Tekno Park projesini gerçekleştirmeye çalışmasıyla kendi kabına sığmamakta ve sivil toplum kuruluşları arasındaki karizmasını arttırmaktadır.

**Ergun
ABALIOĞLU**

Kendiniz hakkında kısaca bilgi verir misiniz? Hobilerinizi anlatır mısınız?

1972 Denizli doğumluyum. Evli ve bir kız çocuk sahibiyim. Kimya mühendisiyim. Seyahat etmek, kitap okumak ve futbolu hobilerim arasında yer alıyor.

EGİAD Yarın okurlarına şirketiniz ve işiniz ile ilgili kısaca bilgi verir misiniz? Faaliyet gösterdiğiniz sektörün mevcut durumu hakkında bilgi verir misiniz? Önümüzdeki günlerde sizce sektörünüzde nasıl bir gelişim yaşanacak öngörüleriniz nelerdir?

Abalıoğlu Yem Soya ve Tekstil San. A.Ş. 1969 yılında kurulmuş bir aile şirkettir. Gıda, tarım ve hayvancılık alanlarında faaliyet göstermektedir. Piliç eti, ileri işlenmiş pratik gıda ürünleri, şarküteri ve soya yağı küspesi ürünlerimiz arasındadır.

Türkiye ekonomisinin mevcut durumunu değerlendir misiniz? 2008 yılı beklentileriniz nelerdir? Sizce ekonominin en önemli 3 sorunu nedir?

Son yıllarda enflasyon oranının stabil hale gelmesi % 7-11 arasında sıkışması ve aşağıya çekilememesi 2008 yılı ve sonrasında bu mücadeleyi daha kritik hale getirmiştir. Bu yılın diğer öncelikleri ise ekonomik reformlar ve IMF ile ilişkiler konusundaki kararlılığımızın tazelenmesi olarak öne çıkmaktadır.

Türkiye'nin AB ile ilişkilerinde geldiği noktayı nasıl değerlendiriyorsunuz? AB'nin geleceği ve Türkiye'nin müzakere süreci hakkında düşüncelerinizi alabilir miyiz?

Türkiye'nin Avrupa yolundaki reformlar seçimlerden sonra hız vereceği yolundaki umutlar yok oldu. Hükümet AB'nin istediği reformları gerçekleştirmek yerine başka konulara yönelerek önceliği verdi. Türk insanın da AB ve Batı heyecanı eskisine göre azaldı.

Türkiye'deki sivil toplum kuruluşlarını dünyadaki örnekleri ile karşılaştırdığınızda geldiği noktayı nasıl değerlendiriyorsunuz? Sizce ülkenin ve içinde yaşadığımız kentin sorunlarının çözümünde sivil toplum kuruluşlarının etkinliğini arttırmak için ne gibi çalışmalar yapılmalı? EGİAD'ın çalışmalarını bu anlamda değerlendirir misiniz?

EGİAD'a yaklaşık 2 yıldır üyeyim. Sanayi tarım ve hizmetler komisyonu üyesiyim ve aktif olarak katılmaya çalışıyorum. EGİAD yaşadığımız kentin ve ülkenin sorunlarıyla aktif bir şekilde ilgilenerek, sorunların çözümü konusunda alternatif yollar üretme, toplumsal yapının gelişmesine yardımcı olmaktadır. Ayrıca bölge insanının tek çatı altında toplanmasıyla, bilgi alışverişi ve kaynaşması sağlanmaktadır.

Mete PALABIYIK

Kendiniz hakkında kısaca bilgi verir misiniz? Hobilerinizi anlatır mısınız?

6 Mart 1973 İzmir doğumluyum.1989 yılında İzmir Özel Türk Kolejinden mezun olduktan sonra Ege Üniversitesi Eczacılık Fakültesini bitirdim.1994 yılından bu yana Sigorta Acenteliği yapmaktayım.En büyük hobim serbest dalış yapmak. Bunun yanı sıra kara ve deniz avcılığı da vazgeçemediğim ve sıklıkla zaman ayırdığım aktivitelerden.Fırsat buldukça seyahat etmekten ve tenis oynamaktan büyük keyif alıyorum.

EGİAD Yarın okurlarına şirketiniz ve işiniz ile ilgili kısaca bilgi verir misiniz?Faaliyet gösterdiğiniz sektörün mevcut durumu hakkında bilgi verir misiniz? Önümüzdeki günlerde sizce sektörünüzde nasıl bir gelişim yaşanacak öngörüleriniz nelerdir?

1974 yılından bu yana Ege bölgesinin önde gelen sanayi ve ticari kuruluşlarına sigorta konusunda hizmet vermekteyiz.Türk sigorta sektörü prim üretiminde dünyada 27.sırada bulunmaktadır. Türk ekonomisinin 400 Milyar USD lik gayrisafi milli hasılayla dünyada 17.sırada yer alırken,sigorta sektörünün 27.sırada olması sektörümüzün henüz olması gereken yerde olmadığını göstermektedir.Ülkemizde sigorta bilincinin artması ürün yelpazesinin genişlemesi ve yabancı şirketlerinde ülkemize gelmesiyle sektörümüzde hızlı bir büyümenin olacağını düşünüyorum.

Türkiye ekonomisinin mevcut durumunu değerlendir misiniz? 2008 yılı beklentileriniz nelerdir?Sizce ekonominin en önemli 3 sorunu nedir?

Dünya ekonomisindeki mevcut krizden ülkemizde etkilenmekte ve durgunluk yaşanmaktadır.Genel anlamda eski dönemlere göre iyi bir tablo çizilse de dış borçlanmanın yıkıcı boyutlara ulaşması geleceğin pek de aydınlık olmadığına işaret ediyor. 2008 de yatırımların artması,istihdam yaratılması ve bu alanlarda işlerliğin sağlanması adına gerekli kanun ve düzenlemelerin hızlı bir şekilde yapılması beklentilerimiz arasındadır. Ülkemizde üretim giderlerinin yüksek olması, finans faizlerinin yüksekliği,bürokratik engellerin varlığı ekonominin önemli sorunları olmaya devam etmektedir.

Türkiye'nin AB ile ilişkilerinde geldiği noktayı nasıl değerlendiriyorsunuz?AB'nin geleceği ve Türkiye'nin müzakere süreci hakkında düşüncelerinizi alabilir miyiz?

AB ilişkilerinde geldiğimiz son noktada artık Türkiye'nin kendi tavrını çok açık ve net şekilde ifade ederek ve ödün vermeden tam üyelikte ısrarcı davranması gerektiğini düşünüyorum.Yaşanan son olumsuz gelişmeler dahilinde Türkiye'nin mevcut potansiyelini ortaya koyarak müzakerelere daha farklı bir düzeyde hazırlanması gerektiğini düşünüyorum aksi takdirde sağlanacak bir üyeliğin kazandıracaklarının yanında kaybettireceklerinin de küçümsemeyecek kadar önemli olduğunu ve sadece AB düzeni üzerine kurulu bir ekonomik planın ülkemizi zor durumda bırakacağı kanaatindeyim.

Türkiye'deki sivil toplum kuruluşlarını dünyadaki örnekleri ile karşılaştırdığınızda geldiği noktayı nasıl değerlendiriyorsunuz? Sizce ülkenin ve içinde yaşadığımız kentin sorunlarının çözümünde sivil toplum kuruluşlarının etkinliğini arttırmak için ne gibi çalışmalar yapılmalı? EGİAD'ın çalışmalarını bu anlamda değerlendirir misiniz?

Ülkemizde sivil toplum kuruluşları batıya göre yeni yeni tanınmaya ve anlaşılmaya başlamıştır. Fakat bu konuda bilincin tam olarak oturmamış olması,bu kuruluşların demokratik ve sosyal alanda ülke gelişimindeki öneminin anlaşılabilmesi nedeniyle daha çok yol kat edilmesi gerektiğine inanıyorum. Sivil toplum kuruluşlarının etkinliğini arttırmak adına bu kuruluşların alanlarında kendilerini çok iyi tanıtmaları gerekiyor.Sonrasında sağlanacak üye artışı ve bu üyelerin etkin çalışmalarıyla hem bölgesel idari yönetim kadroları hemde sosyal ilişkiler bakımından güçlenerek hükümet kararlarında da etkili duruma gelmeleri gerekmektedir.Böylece hem hızlı bölgesel gelişim hem de ülkemiz genelinde birçok konuda ilerleme sağlanacaktır. Son dönemde EGİAD yaptığı etkin çalışmalar,geliştirdiği yaratıcı projelerle sivil toplum kuruluşları arasında farklı bir yere sahip olmuştur.Yapılan bu değerli ve anlamlı çalışmaların kente sağladığı yararların daha geniş bir kitleye duyurulması ,faaliyetlerin tam anlamıyla amacına ulaşmasında büyük rol oynayacaktır.

**Veysel İbrahim
ERKOÇ**

Kendiniz hakkında kısaca bilgi verir misiniz? Hobilerinizi anlatır mısınız?

21/08/1970 İzmir doğumluyum. Bornova Anadolu Lisesi ve İTÜ İnşaat mühendisliğini bitirdim. Orta seviyede Almanca ve İngilizce biliyorum. Fenerbahçe taraftarıyım, seyahat ve kitap okumanın dışında sinema ve bilgisayar oyunlarına meraklıyım.

EGİAD Yarın okurlarına şirketiniz ve işiniz ile ilgili kısaca bilgi verir misiniz? Faaliyet gösterdiğiniz sektörün mevcut durumu hakkında bilgi verir misiniz? Önümüzdeki günlerde sizce sektörünüzde nasıl bir gelişim yaşanacak öngörüleriniz nelerdir?

Kendi aileme ait şirkette 8 yıl çalıştıktan sonra kendi firmamı 2004 de kurdum. Eski işim altyapı inşaatı ve madencilikle ilgiliydi. Özellikle deniz yapıları ve yol inşaatları konusunda ciddi tecrübelerim oldu. En çok vaktimi 3 yıl süren Avrupa'nın 6. büyük marinası olan Bodrum Turgutreis marinasının inşaatını yaparken geçirdim. 8 yıl boyunca yaklaşık 10 ayrı projede müteahhit olarak yer aldım. Son projemde ise; saç işleme üzerine bir yatırımı yönettim. Hiç bilmediğim bir konuda çalışmaktan sonsuz bir zevk aldım. 2004 yılından itibaren de hem yakın dostum, hem de ortağım olan Murat Bandırma ile ERKOÇ MİRMAK firmasını kurduk. Firma, hem inşaat hem de makine imalatı konularında ciddi projelere imza atmaya başladı. İzmir'in kurumsallaşmış pek çok tesisine bakım, onarım hizmetleri dışında yatırım projelerinde de kaliteli hizmet vermeye başladık. En büyük başarımız olarak ise bir kere hizmet verdiğimiz tüm işletmelerde kalıcı olmamızı ve neredeyse aynı işi iki kere üst üste yapmamamızı sayabiliriz.

Yatırım sektörüne hizmet ettiğimiz için, ciddi bir rekabet için de işlerimizi sürdürüyoruz. Başarı için mutlak olarak doğru analiz ve stratejinin bir araya gelmesi gerektiğini düşünüyorum, dolayısıyla daralan ekonomi ve azalan yatırım politikalarının piyasada ciddi bir eliminasyon yaratacağını öngörmekteyim. İşte bu seleksiyonun sonunda, piyasada var olabilmek için kurumsallaşmanın yanında, hizmet ve ürün çeşitliliğini de mutlaka sağlamanın gereğine inanıyorum. Büyük düşünmenin çok risk almak değil, iş yaptığımız piyasayı global piyasa kabul ederek, oryante olmak anlamına geldiğine inanmaktayım.

Türkiye ekonomisinin mevcut durumunu değerlendir misiniz? 2008 yılı beklentileriniz nelerdir? Sizce ekonominin en önemli 3 sorunu nedir?

Ekonomideki daralmanın, dünya ekonomisindeki daralmaya paralel olduğunu düşünüyorum. Zaten dünya dinamiklerinin bir parçası olduğumuz için hiçbir zaman ekonominin stop demeyeceğini düşünüyorum, dolayısıyla dünya ekonomisine paralel, salınımlı bir seyir beklemekteyim. 2008 yılını her an her şeyin olabileceği bir yıl olarak görmeme rağmen her hangi bir ihtiyat önlemi almayı düşünmüyorum, çünkü ticari hayat uzun bir maraton ve kapasitenizi bilerek tüm gücünüzle mücadele etmeyi gerektiriyor, bu yüzden değil durup dinlenmek, duraksama lüksümüz bile yok.

Bence ekonominin en önemli sorunu, 3 bin 333 sorunun hangi üçünün diğerlerinden daha önemli olduğunu tespit edememektir.

Türkiye'nin AB ile ilişkilerinde geldiği noktayı nasıl değerlendiriyorsunuz? AB'nin geleceği ve Türkiye'nin müzakere süreci hakkında düşüncelerinizi alabilir miyiz?

Ben Türkiye'nin AB ye giremeyeceğini ve girmemesi gerektiğini düşünüyorum. AB ne ait kriterler bizim için, ulaşılması gereken bir standart hedefi olmalı, fakat bunları metazori değil toplumsal kalitemiz ve ihtiyaçlarımız hazmettiği zaman kabul edebiliriz. AB bana göre dünyada egemen güç olma ihtimalini kaybetmiştir. Enerjisi dışa bağımlı, sosyal standartları yüksek ve pazarı doymuş bir durumdadır ve bana göre yeni pazarlara egemen olup, yönlendirecek politik güçten uzaktır.

Türkiye'deki sivil toplum kuruluşlarını dünyadaki örnekleri ile karşılaştırdığınızda geldiği noktayı nasıl değerlendiriyorsunuz? Sizce ülkenin ve içinde yaşadığımız kentin sorunlarının çözümünde sivil toplum kuruluşlarının etkinliğini arttırmak için ne gibi çalışmalar yapılmalı? EGİAD'ın çalışmalarını bu anlamda değerlendir misiniz?

Her şeyden önce İzmir'in pozisyonunu doğru saptamak gerekir. Bana göre İzmir medeniyet standartlarında ülkenin en ileri şehridir. Hemen herkes hukuka ve düzene saygılıdır ve sosyal evrimini tamamlamıştır. Her ne kadar imkanlar sınırlı da olsa, şehrimizin her köşesinde bir zevk, bir keyif o an yaşanıyor. Bu sebeple sivil toplum örgütleri alışılmışın aksine nitelikli ve etkilidir. EGİAD bu konuda şehrimiz yanında, ülkemiz için de bir şanstır. Üye kalitesinden ve dolayısıyla yönetiminden kaynaklanan dinamizmle, doğru yer ve zamanda kamuoyunu yönlendirecek refleksi her zaman göstermiştir ve gösterecektir.

Idapt Universal Şarj Adaptörü

Evinizde cep telefonunuzun şarj adaptörünü takacak boş priz mi yok? Şarj adaptörünüz işte mi kaldı? Eşiniz sizin şarj adaptörünü mü kullanıyor? Ortalıkta kablo görmek istemiyormusunuz? Aynı anda iki Farklı markatelefonunuzu ve ipod'unuzumu şarj etmek istiyorsunuz? Değişebilir şarj uçları ile bugün ve gelecekte üretilecek olan her türlü telefon, mp3 player, psp gibi her türlü cihazla uyumlu IDAPT...

www.idaptweb.com

Buffalo Tera Station Live Multimedia Storage Server

4TB 'a kadar genişleyebilen depolama alanı ile neredeyse sınırsız multimedia depolama olanağı. Network tipi bu müthiş depolama ürünü ile bütün dijital medyanızı (resimlerinizi, videolarınızı, vs..) Depolayabilir, evdeki network ağına bağlayarak, farklı noktadaki DLNA uyumlu cihazlarınız ile paylaşabilir, örneğin salondaki DLNA uyumlu plazmanız veya AV anfiniz ile resimlerinizi veya videolarınızı salonda seyredebilirsiniz. DLNA hakkında bilgi için www.dlna.org

Tvlink Akıllı Ev Otomasyon Sistemi:

Evinizdeki bütün elektrikli cihazları tek bir noktadan ve farklı noktalardan kumanda etmek, evinizde olmadığınız zamanlarda cep telefonunuz aracılığı ile kumanda etmek, güvenlik sistemini devreye almak isterseniz kısacası teknolojinin size sunduğu konfor ve güvenden yararlanmak isterseniz TELECO TVLINK sistemi kablosuz modülleri ile ideal çözüm.

www.metaforelektronik.com

Copal DPB-6000 PROFESYONEL DİJİTAL PHOTO PRINTER

Dijital baskılarınızı stüdyo kalitesinde, fotoğrafçınıza gitmeden evde basmak isterseniz 10*15 veya 13*18 boyutlarında baskılar alabilirsiniz.. Fotoğraf düzenleme yazılımları ile yaptığınız değişiklikleri anında gerçek fotoğraf kalitesinde basabilirsiniz.. www.nidec-copal.com

Pioneer VSX-LX70

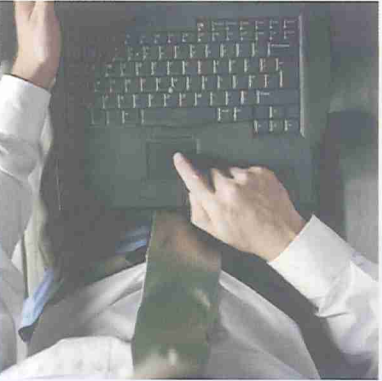
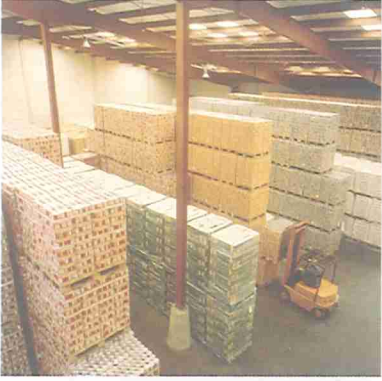
Amplifier with DLNA Home Networking, Dolby TrueHD and DTS-HD Master Audio

İşte bu yukarıdaki multimedia depolama aygıtını ile kullanmak için, blue-ray filmlerinizi Studio kalitesinde dinleyebileceğiniz 7.1 kanal çok güçlü bir AV anfi.

www.pioneer.eu

Işığımız dünyayı aydınlatıyor!

elmas
group

LOGISTICS
service beyond expectation...

5 Aralık 2007: EGiAD Sosyal ve Kültürel İlişkiler Komisyonu organizasyonu ile Alsancak Club En Velo'da üye kaynaşma kokteyli düzenlenmiştir. Tüm üyelerimizin davetli olduğu kokteylde biraraya gelen eski ve yeni üyeler tanışma fırsatı bulmuşlardır.

12-13 Aralık 2007: EGiAD Eğitim ve Danışmanlık Komisyonu organizasyonu ile, Çamlaraltı Koleji Sponsorluğunda, "Pazarlama Stratejileri ve Satış Taktikleri" eğitimi EGiAD Dernek Merkezi'nde gerçekleştirilmiştir. İzgören & Akın Eğitim ve Danışmanlık firması tarafından düzenlenen ve Banu Akın'ın eğitmenliğinde 2 gün süren programda; değişen müşteri ve pazar gereksinimlerini göz önüne almanın, sürekli strateji ve taktik geliştirmenin, rakiplerden farklı bir yol izlemenin ve yenilik yapmanın önemine değinilmiş; ayrıca satış görüşmesi için nasıl hazırlıklar yapılmalı; satış görüşmesinde kullanılacak teknikler var mı; ürün ya da hizmeti en etkili ne şekilde sunabilirim gibi sorulara yanıt aranmıştır.

10 Ocak 2008: EGiAD Yönetim Kurulu Üyeleri Bugün Gazetesi Ege Bölge Temsilcisi Sn. Cemalettin Özdoğan'ı ziyaret etmişlerdir. Yemekli toplantıda yönetim kurulu üyeleri ve Sn. Özdoğan görüş alışverişinde bulunmuşlardır.

10 Ocak 2008: KALDER Danışma Kurulu Toplantısı EGiAD dernek merkezinde gerçekleştirilmiştir. Toplantıya EGiAD'ı temsilen Yönetim Kurulu Başkanı Sn.Cemal Elmasoğlu katılmıştır.

26 Aralık 2007: EGiAD Geleneksel Yeni Yıl Kokteyli, Sosyal ve Kültürel İlişkiler Komisyonumuzun katkıları ile Charlot'ta (eski Atelier Michelle) düzenlenmiştir. Duğles Otomotiv'in Ana Sponsorluğunun yanı sıra Atasay Kuyumculuk, Degrape Perde, Famart Mobilya, Kirmen Halı, Sisus Otel ve Lotus Çiçekçilik'in sponsorluğunda, Sun Shine Band Orkestrasının canlı müziği eşliğinde gerçekleştirilen ve tüm üyelerimizin eşleriyle birlikte davetli olduğu geceye yeni yıl pastası ve sürpriz çekilişler renk katmıştır.

FAALİYETLER

11 Ocak 2008: Güney Deniz Saha Komutanı Koramiral Erdal Bucak, EGiAD Danışma Kurulu Başkanı Sn. Kemal Çolakoğlu ve EGiAD Yönetim Kurulu üyelerini dernek merkezinde ziyaret etmiştir.

14 Ocak 2008 : EGiAD Yönetim Kurulu Üyeleri İzmir Vergi Dairesi Başkanı Sayın Mustafa BULUT'a makamlarında nezaket ziyaretinde bulunmuşlardır.

16 Ocak 2008: EGiAD Sosyal ve Kültürel İlişkiler Komisyonu organizasyonu ile düzenlenen ve tüm üyelerimizin davetli olduğu Bizbize Kokteyli EnVelo'da gerçekleştirilmiştir.

21 Ocak 2008: EGiAD Yarın Dergisi Yayın Danışma Kurulu Toplantısı EGiAD Dernek Merkezi'nde gerçekleştirilmiştir. Yayın Kurulu üyelerinin öğle yemeğinde biraraya geldikleri toplantıda, EGiAD Yarın Dergisi 20. sayısı hazırlıkları görüşülmüş ve dergi içeriği ile ilgili öneriler tartışılmıştır.

21 Ocak 2008: Kalkınma Ajansı Genel Sekreteri Sn. Ergüder Can, EGiAD Yönetim Kurulu Başkanı Sn. Cemal Elmasoğlu'nu EGiAD Dernek Merkezinde ziyaret etmiştir.

21 Ocak 2008: EGiAD Yönetim Kurulu Başkanı Cemal Elmasoğlu ve Yönetim Kurulu üyeleri Gazetem Ege imtiyaz sahibi Sn. Hilmi Çınar'ı ve ardından Dünya Gazetesi Ege Bölge Koordinatörü Sn. Serap Zeybek İhlamur'u makamlarında ziyaret etmişlerdir. Bu ziyaretler kapsamında çeşitli ekonomik ve güncel gelişmelerle ilgili görüş alışverişinde bulunulmuştur.

23 Ocak 2008: 18 yılı geride bırakan EGİAD'ın temelini atan kurucu ve tecrübeli üyelerimiz ile genç üyelerimizin buluştukları, deneyimlerin, anıların ve bilgilerin paylaşıldığı, EGİAD'ın geleceğinin birlikte şekillendirildiği bir ortamı yaratmak amacıyla kurulan "EGİAD Onur Kulübü" nün ikinci toplantısı, Sosyal ve Kültürel İlişkiler Komisyonu'nun organizasyonu ile yemekli toplantı şeklinde Best Western Konak Otel'inde gerçekleştirilmiştir. EGİAD Onur Kulübü'nün ikinci toplantısının konukları 4.dönem Yönetim Kurulu Üyesi Sayın Ömer KASALI; 4.ve 6. dönem Yönetim Kurulu Üyesi Sayın Feruh BOZOKLAR; 4. dönem Yönetim Kurulu Üyesi Sayın Mahir VURAL, EGİAD üyeleri ile bir araya gelmiş ve tecrübelerini paylaşmışlardır.

30 Ocak 2008: EGİAD Sosyal ve Kültürel İlişkiler Komisyonu organizasyonu ile düzenlenen ve tüm üyelerimizin davetli olduğu Bizbize Kokteyli EnVelo'da gerçekleştirilmiştir.

1 Şubat 2008: EGİFED Yönetim Kurulu üyeleri ve diğer EGİFED Delegelerinin katıldığı EGİFED Genişletilmiş Yönetim Kurulu Toplantısı Fatih Dalan Başkanlığında EGİAD Dernek Merkezinde gerçekleştirilmiştir.

4 Şubat 2008: İzmir Hilton Oteli yeni Genel Müdürü Sn. Bülent Tarlan, EGİAD Dernek Merkezinde EGİAD Yönetim Kurulu üyelerini ziyaret etmiştir.

4 Şubat 2008: İzmir Başkanlar Kurulu Toplantısı EGİAD ev sahipliğinde Kordon Otel'de gerçekleştirilmiştir. Toplantıya EGİAD'ı temsilen Sn. Cemal Elmasoğlu katılmıştır.

6 Şubat 2008: EGİFED İcra Kurulu Toplantısı Fatih Dalan Başkanlığında EGİAD dernek merkezinde gerçekleştirilmiştir.

13 Şubat 2008: BAŞİFED Yönetim Kurulu üyeleri Sn. Cemal Elmasoğlu'nu EGİAD Dernek Merkezinde ziyaret etmişlerdir.

18 Şubat 2008: Ege Genç İşadamları Derneği Eğitim ve Danışmanlık Komisyonu organizasyonu ile üyelerimizden Dr.Cüneyt Tuğrul tarafından EGİAD dernek merkezinde "İş Hayatında Stres ve Konsantrasyon Yönetimi için Self Hipnoz" konulu bir eğitim semineri gerçekleştirilmiştir. Söz konusu eğitime üyelerimiz ve üye çalışanları katılmışlar ve konsantrasyon, self hipnoz gibi konularda bilgi edinmişlerdir.

FAALİYETLER

21 Şubat 2008: DP Genel Başkan Yardımcısı M. Nuri Yılmaz, DP GİK üyesi Cevat Kırkpınar, DP İl Başkanı Turan Arınç ve Eski Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'in Baş Danışmanı Necati Güngör İzmir'de yaptıkları faaliyetler çerçevesinde EGİAD' ı da ziyaret etmişlerdir.

23 Şubat 2008: EGİAD'ın Kuruluşunun 18. yılını kutladığımız Geleneksel Kuruluş Balosu çok sayıda davetlinin katılımıyla İzmir Hilton Oteli Balo Salonunda gerçekleştirildi. Tre Investment'ın sponsor olduğu gecenin açılış konuşmaları EGİAD Yönetim Kurulu Başkanı Sn.Cemal Elmasoğlu ve EGİAD Danışma Kurulu Başkanı Sn. Kemal Çolakoğlu tarafından yapıldı. Tre Investment'ın sahibi Patrick Berger, Tre Investment Yönetim Kurulu Başkanı Sn. Osman Vedat Gökalp ve Türkiye Genel Müdürü Figen Aslan'ın yaptıkları konuşmanın ardından Sn.Cemal Elmasoğlu tarafından sponsor firmaya yaptıkları katkılardan dolayı plaket takdim edildi. Ardından EGİAD 18.kuruluş yılı pastası Sn.Kemal Çolakoğlu, Sn.Cemal Elmasoğlu, Yönetim Kurulu üyeleri ve eski dönem Yönetim Kurulu Başkanları ile beraber kesildi. Kenan Doğulu'nun sahne aldığı gecede davetliler keyifli saatler geçirdiler.

26 Şubat 2008: Eğitim ve Danışmanlık Komisyonu organizasyonuyla Erpen Pencere ve Kapı Aksesuarları Ltd.Şti. Sponsorluğunda "Yöneticiler İçin Koçluk Becerileri" konulu eğitim programı HRM Eğitim Danışmanlık Firması tarafından EGİAD Dernek Merkezi'nde gerçekleştirilmiştir. Koçluk bilgi ve becerilerini vererek, başarılı örnek olayları aktararak ve uygulamalarla ortak kurumsal hedeflere başarılı bir şekilde ulaşılmasını amaçlayan söz konusu eğitime Üyelerimiz ve üye çalışanları katılmışlardır.

26 -27 Şubat 2008: EGİFED İcra Kurulu üyeleri Aydın, Nazilli, Denizli, Muğla ve Söke Genç İşadamları Dernekleri Yönetim Kurulu üyelerini ziyaret etmişlerdir. Fatih Dalan başkanlığında gerçekleştirilen gezi programına EGİAD Yönetim Kurulu Başkanı Cemal Elmasoğlu ve Yönetim Kurulu üyeleri Etem Özsoy ve Kaan Yıldırım katılmışlardır.

3 Mart 2008: JCI İzmir Yönetim Kurulu Başkanı Ömer Uçel ve JCI İzmir Yönetim Kurulu Sekreteri Ece Elbirlik Pakker EGİAD Yönetim Kurulu Başkanı Cemal Elmasoğlu'nu EGİAD Dernek Merkezinde ziyaret etmişlerdir.

04-14 Mart 2008: EGİAD ile Milli Eğitim Bakanlığı ve Liman Başkanlığına bağlı "Bilset Denizcilik ve Gemi Adamlığı Kursu" tarafından verilen "Amatör Denizcilik Kursu" EGİAD Dernek merkezinde gerçekleştirilmiştir. EGİAD üyeleri ve üye çalışan ve eşlerinin katıldığı söz konusu eğitim sonrasında yapılan sınavın ardından katılımcılar "Amatör Denizcilik Ehliyeti" almışlardır.

14 Mart 2008: Toplum Gönüllüleri Vakfı üyeleri EGİAD Dernek merkezini ziyaret etmişlerdir. EGİAD Yönetim Kurulu Başkanı Cemal Elmasoğlu ve Genel Sekreteri Prof. Dr. Mustafa Tanyeri ile görüşen Vakıf üyeleri Toplum Gönüllüleri Vakfı tarafından düzenlenen stajyer yerleştirme programı ile ilgili bilgi sunmuşlardır. Yapılan görüşmeler sonucunda EGİAD ile Toplum Gönüllüleri Vakfının bu konuda işbirliği yapması ve Stajyer Yerleştirme Programına destek olunmasına karar verilmiştir.

20 Mart 2008: Dokuz Eylül Üniversitesi Bilgi Çağı Topluluğu tarafından düzenlenen "Yenilikçi Sanayileşme Stratejisi" Konferansı, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Konferans Salonunda EGİAD Yönetim Kurulu Başkanı Cemal Elmasoğlu, Prof. Dr. Hüsnü Erkan ve Doç. Dr. Yaşar Uysal'ın katılımlarıyla gerçekleştirilmiştir. Söz konusu konferansta EGİAD "Türkiye için Bilgi Bazlı Sürdürülebilir Yenilikçi Sanayileşme Stratejisi" Raporu ele alınmıştır.

24 Mart 2008: Slovenya Fahri Konsolosu Sn. Mazhar İzmiroğlu EGİAD Yönetim Kurulu Başkanı Cemal Elmasoğlu'nu ziyaret etmişlerdir.

24 Mart 2008: EGİAD Bölgesel Gelişim ve İşbirlikleri Komisyonu tarafından; İzmir'in sanayi ve ticaret dünyasının öncüleri olan saygın isimleri, genç neslin temsilcilerinin EGİAD üyeleri ile buluşacağı yeni bir toplantılar dizisi başlatılmıştır. Söz konusu toplantıların ilki 24 Mart Pazartesi günü EGİAD Dernek Merkezinde gerçekleştirilmiştir. EGİAD Danışma Kurulu Başkanı Sn. Kemal Çolakoğlu'nun konuk konuşmacı olarak katıldığı söyleşide Sn. Çolakoğlu, İzmir'imizin dünü, bugünü ve yarını hakkındaki değerli görüş ve düşüncelerini üyelerimizle paylaşmıştır. Toplantının sonunda Bölgesel Gelişim ve İşbirlikleri Komisyonu Başkanı Sn. Nilgün Öztürk tarafından Sn. Kemal Çolakoğlu'na plaket takdim edilmiştir.

26 Mart 2008: EGİAD Sosyal ve Kültürel İlişkiler Komisyonu tarafından düzenlenen EGİAD Happy-Hour Alsancak Küçük Kulüp'te gerçekleştirilmiştir. Tüm EGİAD üyelerinin davetli olduğu organizasyonda üyelerimiz keyifli saatler geçirmişlerdir.

27 Mart 2008: EGİAD Yönetim Kurulu Üyeleri İzmir Sanayici ve İşadamları Derneği (İZSİAD) Yönetim Kurulu üyelerini İZSİAD Dernek Merkezinde ziyaret etmişlerdir. Söz konusu ziyarette Dernek faaliyetleri ve güncel gelişmeler konusunda bilgi alışverişinde bulunulmuştur.

FAALİYETLER

27 Mart 2008: EGİAD Yönetim Kurulu Üyeleri Yenigün Gazetesi İmtiyaz Sahibi Sn.Ömer Dinçer ve Yazışları Sorumlu Müdürü Sn.Cemal Sevgi'yi ziyaret etmişlerdir. Söz konusu ziyarette İzmir'de ve Ege Bölgesi'nde yaşanan gelişmeler ile ilgili görüş alışverişinde bulunulmuş ve Yönetim Kurulu Başkanı Sn.Cemal Elmasoğlu tarafından EGİAD faaliyetleri ile ilgili bilgi verilmiştir.

27 Mart 2008: Kent Hastanesi Alsancak Özel Tıp Merkezi'nin açılışı dolayısıyla EGİAD üyelerine özel bir kokteyl düzenlenmiştir. Söz konusu organizasyonda Kent hastanesi yetkilileri üyelerimize yeni tıp merkezi ile ilgili ayrıntılı bilgi vermişlerdir.

31 Mart 2008: Expo 2015'in yapılacağı ülkenin seçimi için Paris'te tüm BİE delegeleri biraraya gelmişlerdir. Söz konusu organizasyon için Expo 2015 İzmir Genel Sekreterliği tarafından oluşturulan heyette EGİAD'ı temsilen Yönetim Kurulu Başkanı Cemal Elmasoğlu, 8. Dönem Yönetim Kurulu Başkanı Fatih Dalan ve Yönetim Kurulu üyesi M. Kaan Yıldırım katılmışlardır.

7 Nisan 2008: EGİAD Yönetim Kurulu üyeleri Sn. Cemal Elmasoğlu başkanlığında Doğan Holding Yönetim Kurulu Başkanı Sn. Aydın Doğan'ı makamlarında ziyaret etmişlerdir. Ardından Dünya Gazetesi imtiyaz sahibi Sn.Didem Demirkent ve Genel Yayın Yönetmeni Sn. Osman S. Arolat'ı ziyaret etmişlerdir.

1 Nisan 2008: Eğitim ve Danışmanlık Komisyonu tarafından düzenlenen "Yorulmadan Verimli Çalış" Eğitimi EGİAD Dernek Merkezinde gerçekleştirilmiştir. İş ve özel hayat arasındaki dengeyi sağlayan tüm güveni ve gerekli olan araçları sağlamayı, tükenmişlik ve stresi yok etmeyi, sonuç odaklı olmayı, işi tekrardan sevmeyi, durmak ve tükenmek bilmeyen bir motivasyona nasıl sahip olunacağını öğretmeyi hedefleyen ve ELA Plus Eğitim ve Danışmanlık Firmasından Sn. Lida Güventürk tarafından verilen söz konusu eğitim seminerine çok sayıda üye ve üye çalışanı katılmıştır.

7 Nisan 2008: EGİAD haftalık olağan Yönetim Kurulu toplantısı Microsoft İstanbul ofisinde Yönetim Kurulu üyesi Sn. Elçim Barkay'ın ev sahipliğinde gerçekleştirilmiştir.

8 Nisan 2008: EGİAD Yönetim Kurulu üyeleri İstanbul'da yaşayan ve çalışan EGİAD üyeleri ile kahvaltılı bir toplantıda biraraya gelmişlerdir. İstanbul Sheraton Hotel'de gerçekleşen toplantıda üyeler dernek faaliyetleri ve çeşitli konularla ilgili görüş alışverişinde bulunmuşlardır.

10 Nisan 2008: BASİFED Olağan Genel Kurul Toplantısı ESİAD Toplantı Salonunda gerçekleştirilmiştir. EGİAD'ın BASİFED delegeleri Fatih Dalan, E.Cemal Elmasoğlu, S. Etem Özsoy, Uygur Mesudiyeli, Reha Atakan, Yiğit Tatış, Temel Aycan Şen, Yusuf Gabay'ın oy kullandıkları Genel Kurul toplantısı sonucu Sn.Hüseyin Porsuk BASİFED Yönetim Kurulu Başkanlığına seçilmiştir. Ayrıca Yönetim Kurulunda EGİAD'dan Cemal Elmasoğlu, Fatih Dalan, Levent Akgerman, Temel A.Şen ve Etem Özsoy görev alırken, BASİFED Denetleme Kurulunda ise Reha Atakan yer almaktadır.

16-18 Nisan 2008: EGİAD'ın "İzmir Bilişimle Kalkınacak" sloganı ile özdeşleşen hedefli doğrultusunda İzmir'de kurulması amaçlanan Teknokent ile ilgili olarak, EGİAD Yönetim Kurulu Başkanı Sn.Cemal Elmasoğlu, EGİAD Dış İlişkiler Koordinatörü Sn.Cemal Tükel, İYTE Rektörü Sn.Prof. Dr. Zafer İlken ve Rektör Yardımcısı Sn.Prof.Dr. Halis Püskülcü ile birlikte dört kişilik bir heyet Fransa'da söz konusu projenin yatırımcı firması olan CICOM ile temasta bulunmuşlardır. Avrupa'nın en gelişmiş teknokenti olan Nice kentindeki Sophia Antipolis'te incelemelerde bulunan heyet tarafından, projenin tarafları olan Yüksek Teknoloji Enstitüsü Rektörlüğü ile yatırımcı kuruluş CICOM arasında sözleşme ile ilgili son yasal görüşmelerin ve düzenlemelerin yapıldığı belirtilmiştir.

18-19 Nisan 2008: Ege Genç İşadamları Derneği Eğitim ve Danışmanlık Komisyonu organizasyonu ile "Datakod Bilgisayar Kontrollü Otomatik Tanımlama Sistemleri San. ve Tic. Ltd. Şti'nin" sponsorluğunda "Yeni Nesil Pazarlama" (Experiential Marketing) konulu bir eğitim semineri gerçekleştirilmiştir. Klasik Pazarlama Metodları ile Karşılaştırma, Deneyim Pazarlaması, Gerilla Pazarlaması, Ağızdan Ağıza Pazarlama, Etkinlik Pazarlaması gibi konu başlıkları üzerinde durulan söz konusu eğitim, EGİAD Dernek Merkezi'nde Proxima Eğitim ve Danışmanlık Firmasından Sn. Burak Eskinat tarafından gerçekleştirilmiştir.

19 Nisan 2008: Mercedes-Benz ana bayisi Has Otomotiv Işıkentteki yeni tesislerinde EGİAD üyelerine özel barbekü ve test sürüşü organizasyonu düzenlemiştir.

21 Nisan 2008: Şili Büyükelçisi Sn. Francisco Marambio, Yabancı Yatırımlar Başkan Yardımcısı Sn.Carlos Eduardo Mena ve Şili İzmir Fahri Konsolosu Sn.Martin Sanford EGİAD üyeleriyle biraraya gelmişlerdir. EGİAD Dernek Merkezinde gerçekleştirilen toplantıda iki ülke arasındaki işbirliği, ticaret ve ortak yatırım imkanları görüşülmüş ve ayrıntılı bilgi alınmıştır.

FAALİYETLER

22 Nisan 2008: 23 Nisan kutlamaları çerçevesinde Çamlaraltı Koleji öğrencileri EĞİAD Yönetim Kurulu üyelerini ziyaret etmişlerdir.

27 Nisan 2008: 23 Nisan coşkusu canlı tutmak ve çocuklarımıza bu duyguyu ve bilinci aşılamak üzere değerli üyemiz Nafiz Gönen'in Gönen Çamlıköy'de organize ettiği barbekü partisinde bir çok renkli aktivitenin yer aldığı program çerçevesinde üyelerimiz çocukları ve aileleriyle bir arada keyifli bir pazar günü geçirmişlerdir.

6 Mayıs 2008: EĞİFED tarafından hazırlanan "AB 'ye Tam Üyelik Perspektifinde Ege Bölgesi ve Türkiye Tarımı" isimli rapor ve EĞİAD tarafından hazırlanan "Türkiye için Bilgi Bazlı Sürdürülebilir Yenilikçi Sanayileşme Stratejisi" raporunun sunumu MAGİAD ev sahipliğinde Manisa Organize Sanayi Bölgesi Konferans Salonunda gerçekleştirilmiştir. Prof.Dr.Mustafa Tanyeri ve Prof.Dr.Yaşar Uysal tarafından gerçekleştirilen sunuma Manisa protokolünün yanı sıra MAGİAD, EĞİAD ve EĞİFED Yönetim Kurulu üyeleri katılmıştır.

14 Mayıs 2008: EĞİAD Sosyal ve Kültürel İlişkiler Komisyonu organizasyonu ile TUSAM İç Güvenlik ve Terör Uzmanı E.Albay Erdal Sarızeybek'in konuk olduğu "Güneydoğu'da Neler Oluyor, Son Harekat" konulu Çarşamba Yemeği Konak Best Western Otel'de gerçekleştirilmiştir. Güneydoğu'daki son gelişmeler ve Türk Silahlı Kuvvetleri'nin PKK'ya karşı gerçekleştirdiği son harekat ile ilgili ayrıntılı bilgi veren ve değerli tecrübelerini aktaran S. Erdal Sarızeybek'e toplantı sonunda Yönetim Kurulu Başkanı Sn. Cemal Elmasoğlu tarafından plaket takdim edilmiştir.

22-23 Mayıs 2008: EĞİAD'ın Sanayi, Hizmetler, Tarım Komisyonu ve Dış İşleri Komisyonu işbirliği ile üyeler arası ilişkilerin geliştirilmesinde önemli bir adım atmak üzere Bayraklı'daki Tepekule Kongre ve Sergi Merkezi'nde "EĞİAD SEKTÖR TANITIM VE İŞBİRLİĞİ GÜNLERİ" gerçekleştirilmiştir. 22 Mayıs Perşembe günü EĞİAD Danışma Kurulu Başkanımız Sayın Kemal Çolakoğlu'nun ve İzmir Ticaret Odası Meclis Başkanı Sayın Necip Kalkan'ın açılışını yaptığı bu özel fuar organizasyonuna EĞİAD üyesi 70 firma katılmıştır. Sektör günleri açılış programı kapsamında Finansbank Özel Bankacılık Merkez Müdürü Sayın Murat Sağman "Türkiye Ekonomisinde Son Gelişmeler" konulu bir konferans vermiştir. 2 tam gün ziyaretçilere açık olan organizasyonun gerçekleştirildiği Tepekule Kongre ve Sergi Merkezi'nin ilk katında Dünya markalarından oluşan, EĞİAD üyelerinin sahibi olduğu otomotiv firmalarının katılımıyla yeni modellerin tanıtıldığı Auto-Show sergisi düzenlenmiştir. Sergi Merkezinin ikinci katında ise çeşitli sektörlerde mensup EĞİAD üyelerinin standları yer almış, üyelerimiz ve diğer konuklar katılımcı firmalar ve ürünleriyle ilgili ayrıntılı bilgi almışlardır.

26 Mayıs 2008: EGİAD Bölgesel Gelişim ve İşbirlikleri Komisyonu tarafından başlatılan toplantılar dizisi kapsamında Danışma Kurulu Üyemiz Sn. Şinasi Ertan'ın konuk konuşmacı olarak katılımlarıyla EGİAD Dernek Merkezinde gerçekleştirilen söyleşiye çok sayıda üyemiz katılmıştır. Sn.Şinasi Ertan'ın, iş tecrübelerini, İzmir'in sanayi ve ticaret hayatı ile ilgili görüş ve düşüncelerini üyelerimizle paylaştığı söz konusu toplantının sonunda Bölgesel Gelişim ve İşbirlikleri Komisyonu Başkanı Sn.Nilgün Öztürk tarafından Sn.Ertan'a plaket takdim edilmiştir.

30 Mayıs 2008: Polonya Büyükelçiliği Başkatipli Sn.Marta Ziarko ve Kültür ve İnfomasyon Bölüm Başkanı Sn. Patrycja Özcan EGİAD Yönetim Kurulu Üyelerini Dernek merkezinde ziyaret etmişlerdir.

ARAMIZA YENİ KATILAN ÜYELERİMİZ

Mete PALABIYIK
H. Şahan DAMGACI
Emrah KURTOĞLU
Hakan PAMUK
Sena ZORLU
İpek Zehra DEMİRAKÇA
Nejat ILGAZ
Nesligül AKÇURA
Kenan ARSLAN
Can BOSOR
Ayhan NALBANT

Mete Palabiyik Aksigorta Acenteliği
Dam-Ka Cam Ürünleri İnş. Ltd. Şti
Kurtoğlu Plastik A.Ş.
Pamuklar Tekstil A.Ş.
Sivilis Araştırma, Eğitim Ve Proje Yönetimi Danışmanlığı
Demirakça Uluslararası Nakliyat
Egepres Ahşap Ürünleri İmalat Ltd.Şti
Anemon Turizm Tic. A.Ş.
Kenan Arslan Day. Tük. Lam. Ltd. Şti.
Etik Ajans Reklam Tan. Hizm. Ltd. Şti
Tena Tekstil Ltd. Şti.

Aşkın "Evet"le buluşması

*A*şk... Sabahları uyanmak için bir neden... Aşk... Güne mutlulukla başlamak... Aşk...
Özlem duyulan anlarda bile mutlulukla gülümseyebilme... Ve aşk...

O en güzel "Evet"le taçlanan yüce duygu... Aşkın "Evet"le taçlandığı yer Sisus ise,
bu duyguyu bizimle yaşadığınız için;

İki gecelik "balayı suitiniz", ikinci gecenizde özel yatımızla Aya Yorgi Koyu'nun
muhteşem mehtabında masal gibi bir "akşam yemeği" ve tüm düğün
yorgunluğunuzu alacak "çift masajı"
bizim balayı hediyemiz!

Çeşme Dalyanköy Marinası'na kurulu otelimiz, 800 m²'lik havuzlu bahçesi, 450 kişilik oturma
düzeni, profesyonel ekibi, iddialı mutfağı ve farklı "balayı" odalarıyla
düğün ve nişan davetlerinizin oteli.

SISUS
HOTEL
ÇEŞME

Sisus Hotel, Trade Leaders' Club tarafından 2007 yılı
"Dünyanın En İyi Otelleri ve İşletmeleri" arasına seçilerek
"Evrensel Kalite Ödülü"
almıştır.

SISUS
HOTEL
bir TERBAY
GRUP
iştirakidir

Dalyanköy Yat Limanı Çeşme • İzmir • TÜRKİYE Tel : 0232 724 03 30 (Pbx) • Faks : 0232 724 96 56

info@sisushotel.com www.sisushotel.com

MEMBER OF
GREAT HOTELS
OF THE WORLD

Deneyim, bilgi birikimi ve yüksek teknolojinin karşılığı, hizmet farkı!

Üretim kalitesi, satış sonrası servis üstünlüğü ve çözüm yeteneği ile sektörünün öncü kuruluşu Akdeniz Kimya, toplam üretim kapasitesini 166.000 tondan, 2007 yılında 250.000 tona çıkartmış olmanın gururunu yaşamakta!

PVC Kurşun, Kalsiyum/Çinko ve Kalsiyum Organik Bazlı Isı ve Işık Stabilizatörleri ve Akrilik Bazlı Polimerlerin üretimlerini gerçekleştiren Akdeniz Kimya, bilgi ve deneyimini, geniş ürün

yelpazesi ile birlikte dünyadaki en son teknolojileri kullanarak kaliteye ve mutlu müşteri portföyüne dönüştürüyor.

Bünyesindeki her departmanda, ürün yelpazesinde ve kullandığı teknolojisinde sürekli gelişime ve yenilikçiliğe inanan Akdeniz Kimya, **DEĞİŞMEZ KALİTESİYLE** yurt içinde olduğu gibi, yurt dışında da güveni temsil etmeye devam ediyor.

Akdeniz Kimya

Atatürk Mahallesi No : 45, 35171 Ulucak - Kemalpaşa / İzmir • Tel: (232) 877 01 44 • Faks: (232) 877 01 50
www.akdenizkimya.com.tr

TS-EN-ISO 9001: 2000

Her parçası yeniden yorumlandı.

Ford Yetkili Satıcısı
Duğles
Akçay Caddesi No: 253/2
Gaziemir / İzmir
Tel: (0232) 251 83 83

Feel the difference

